

ജി. ചേടിയത്ത്

പ്രാചീന
സന്യാസചരിത്രം

കോട്ടയം

1993

ജി. ചേടിയത്തു

പ്രാചീന സന്യാസചരിത്രം

(പല്ലാഡിയൂസിന്റെ ലഘുസീയാക് ചരിത്രം)

No. 66

പൗരസ്ത്യ വിദ്യാപീഠം
വടവാതുർ, കോട്ടയം, 686010
1993

G. CHEDIATH

PRĀCHĪNA SANYĀSA CHARITRAM

A Publication of the Oriental Institute of Religious Studies

P. B. I. Vadavathoor, Kottayam, 686010, Kerala, India.

Copyright: G. Chediath, 1993

Second Edition 1993

Price Rs. 15.00

Printed at: Bethany Press, Nedumangad, 695 541

സമർപ്പണം

മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭാഭ്യക്ഷനും തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായ അഭിവന്ദ്യ ആർച്ചുബിഷപ്പ് ബനഡിക്ട് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ മെത്രാഭിഷേകത്തിന്റെ നാല്പതാം വാർഷിക സ്മാരകമായി (1953 ജനു. 29 — 1993 ജനു. 29) ഈ ഗ്രന്ഥം ക്രൈസ്തവപുരസ്കാരം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഉള്ളടക്കം

ഒരു വാക്ക്	9
പല്ലാഡിയസ്—വ്യക്തി	9
ലൗസിയാക് ചരിത്രം	10
ജീവചരിത്രത്തിന് ആമുഖം	10
ലൗസ്യസിന്ദെഴുതിയ കത്തു്	13
മുഖപുര	14

1. ഇസീദോർ	21
2. ഓറോത്തേവുസ് (1)	23
3. പൊത്താമിയേന	25
4. ടിഭിമുസ്	26
5. അലക്സാണു്ഡ്ര	28
6. ധനിക കന്യക	29
7. നിത്രിയൻ സന്യാസികൾ	32
8. നിത്രിയയിലെ ആമോൻ	35
9. ഓർ	37
10. പംബോ	37
11. അമ്മോണിയുസ്	40
12. ബന്യാമിൻ	42
13. അപ്പൊളോണിയുസ്	43
14. പയേസിയസും എഗ്നാറ്റാവും	44
15. ചെറിയ മക്കാരിയുസ്	46
16. നഥാനിയേൽ	47
17. ഈജിപ്തിലെ മക്കാരിയുസ്	49
18. അലക്സാണു്ഡ്രിയായിലെ മക്കാരിയുസ്	53
19. ഏത്യോപ്യക്കാരൻ മോശ	63
20. പൗലോസു്	67

21.	എവുജോഗിയസും അംഗവൈകല്യമുള്ളവരും	68
22.	പൗലോസ്	74
23.	പാക്കോൻ	79
24.	സ്റ്റീഫൻ	81
25.	വാലെൻസ്	82
26.	ഹേറോൺ	84
27.	പ്റോജമി	86
28.	ഒരു കന്യക	87
29.	ഏലിയാസ്	87
30.	ഓറോത്തേവുസ് (2)	89
31.	പിയാമൂൻ	89
32.	പക്കോമിയസ്	90
33.	സ്രീകളുടെ ഭവനം	94
34.	ബുദ്ധിഭ്രമം നടിച്ച കന്യക	95
35.	ലിക്കോപ്പൊലീസിലെ യോഹന്നാൻ	98
36.	പൊസിയോണിയസ്	103
37.	സറാപിയോൻ	105
38.	എവാഗ്രിയസ്	111
39.	പിയോർ	116
40.	അപ്രേം	118
41.	വിശുദ്ധ സ്രീകൾ	119
42.	ജൂലിയൻ	121
43.	അദോളിയസ്	121
44.	ഇന്നസെൻറ്	122
45.	ഫിലൊറോമുസ്	124
46.	മെലാനിയ (1)	125
47.	ക്രോണിയസും പഫ്നുത്യസും	127
48.	എൻപീദിയസ്	133
49.	സിസിനിയസ്	134
50.	ഗദ്രാനെസ്	134
51.	ഏലിയാസ്	135
52.	സാബാസ്	135
53.	അബ്രാമിയസ്	135

54.	മെലാനിയ (2)	136
55.	സിൽവാനിയ	138
56.	ഒളിംപിയാസ്	140
57.	കാൻഡിഡായും ജലാസിയായും	140
58.	ആൻറിനോയിലെ സന്യാസികൾ	141
59.	അമ്മ താലീസും താവോറും	143
60.	ഒരു കന്യകയും വി. കൊള്ളത്തുസും	144
61.	ഇളയ മെലാനിയാ	145
62.	പമ്മാക്കിയൂസ്	147
63.	അത്തനാസ്യോസും യുവതിയും	148
64.	ജൂലിയാനാ	150
65.	ഹിപ്പോളിറ്റോസ്	150
66.	വേരൂസ്	152
67.	മാഗ്നാ	152
68.	യോലൂവായ സന്യാസി	153
69.	ഒരു സന്യാസിനി	154
70.	ഒരാശോപിതനായ വായനക്കാരൻ	155
71.	ഈ ഗ്രന്ഥക്കാരൻ	157

ചുരുക്കക്കുറിപ്പുകളുടെ ചുരുക്കപ്പേരുകൾ:

സഭാ = സഭാചരിത്രം

പാഷ = പാഷണ്ഡതകൾ

ഗ്രന്ഥസൂചിക

R. T. Meyer, Palladius: The Lausiatic History, London, 1965 (Acw: 34); മലയാളവിവർത്തനം ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ ആധാരമാക്കിയാണ്.

ഒരു വാക്ക്

ഈജിപ്തിലെ സന്യാസപ്രസ്ഥാന ചരിത്രകർത്താക്കളിൽ ഗണനീയരായി രണ്ടുപേരാണുള്ളതു്: വി. അത്തനാസ്യോസ് (+ 373), പല്ലാഡിയസ് (4/5 നൂറ്റാണ്ടു്). "വി. അത്തോണിയോസിന്റെ ജീവചരിത്രം" എഴുതി സന്യാസപ്രസ്ഥാനത്തെ സംപുഷ്ടനാക്കിയ ആളാണു് അത്തനാസ്യോസ്; 'ലൗസിയാക് ചരിത്രം' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന 'സന്യാസ ചരിത്ര'ത്തിലൂടെ പല്ലാഡിയസ് വിഖ്യാതനായിത്തീന്നു. തിയഡോഷ്യസ് രണ്ടാമൻ പത്രവർത്തിയുടെ ചേംബർലൈനായ ലൗസൂസിനു് സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ലൗസിയാക് ചരിത്രം എന്ന് ഇതറിയപ്പെടുന്നു.

പല്ലാഡിയുസ്-വ്യക്തി

എവാഗ്രിയൂസിന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നു പല്ലാഡിയുസ്. 363/4 ൽ ഗലാത്യയിൽ ജനിച്ചു; ക്ലാസ്സിക്കൽ സാഹിത്യത്തിൽ ഉറച്ച വിദ്യാഭ്യാസം. സമ്പാദിച്ചശേഷം സന്യാസജീവിതത്തിന് ഇറങ്ങിത്തീരിച്ചു. 23-ാം വയസ്സിൽ ഒലിവുമലയിൽ ഇന്നസെൻറ് എന്ന താപസന്റെ ശിഷ്യനായിത്തീന്നു (താഴെ അദ്ധ്യായം 44:1; 48:2 കാണുക). കുറേനേരം യറീഹോയ്ക്കടുത്തു് എൽപീദിയൂസുമൊത്ത് താമസിച്ചു. 388 ൽ ഈജിപ്തിലെത്തി. ഇസിദോർ എന്ന വൈദികൻ ഈജിപ്ഷ്യൻ സന്യാസത്തിന്റെ പ്രാരംഭഘോഷങ്ങൾ അലക്സാണ്ട്രിയായിൽ വച്ചു നല്കി. ഒരു വർഷത്തിനുശേഷം ഓറോത്തെവൂസ് എന്ന സന്യാസിയെ ഏല്പിച്ചു. നൊവിഷ്യറ്ററു് രീതിയിലുള്ള പരിശീലനത്തിനത്രേ ഇപ്രകാരം ഏല്പിച്ചത്. 390 ൽ നിരീയയിലുള്ള സന്യാസികളുടെ പക്കലേക്കും അവിടെനിന്ന് ചെള്ളിയായിലേക്കും പോയി. ചെള്ളിയായിൽ ആദ്യം മക്കാരിയൂസുമൊത്തും പിന്നീട് എന്നഗ്രിയൂസുമൊത്തും ഒൻപതുവർഷം താമസിച്ചു. ആരോഗ്യം തകരാറിലായപ്പോൾ ആദ്യം അലക്സാണ്ട്രിയായിലേക്കും പിന്നീട് പലസ്തീനായിലേക്കും പോയി. 400-ാമാണ്ടിൽ ബിഥീനിയായിലേക്കുപോയ പല്ലാഡിയുസ് ഹെലേനോപ്പൊലീസിലെ മെത്രാനായി നിയമിതനായി. 403-ലെ ഓക്സിനഡിൽ ജോൺക്രിസോസ്റ്റോമിനുവേണ്ടി വാദിക്കാൻ പല്ലാഡിയുസ് കൽക്കദോന്റെ

സ്വയംനിഗ്രഹത്തിന്റെയും ശുദ്ധതയുടെയും കിരീടം അണിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന സ്രീകൾക്കു് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും മാതൃകകളും ആയി ശുദ്ധവും പുണ്യവുമായ നിയോഗത്തോടു കൂടി മഹത്തരവും ശ്രേഷ്ഠതരവുമായ താപസകർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചവരാണ് അവർ.

2. അതിശ്രേഷ്ഠനായ ഒരു വ്യക്തിയുടെ നിർദ്ദേശത്താലാണ് ഇതു് വിരചിതമായതു്. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ അദ്ദേഹം അഗാധപണ്ഡിതനും ശാന്തപ്രകൃതനും ഹൃദയത്തിലും മനസ്സിലും മതാത്മകചിന്തയുള്ളവനും പാവപ്പെട്ടവരോടു് അനുകമ്പയുള്ളവനുമായിരുന്നു. വളരെ ബഹുമാന്യനായ ഈ വ്യക്തി, തന്റെ സഭഗ്രന്ഥങ്ങളാൽ മഹാനന്ദങ്ങൾ ഇടയിൽ ശ്രേഷ്ഠനായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു. ദൈവികാരൂപിയുടെ ശക്തിയാൽ പ്രേരിതനായ ഈ വ്യക്തിയാണ് നമ്മെ ഈ കാര്യത്തിനു് പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. അഥവാ നമ്മുടെ അലസമനസ്സിനെ ഉന്നതമായ കാര്യങ്ങൾ ധ്യാനിക്കുന്നതിലേയ്ക്കു് ഉത്തേജിപ്പിച്ചതു് അദ്ദേഹമാണു്. തങ്ങളുടെ ശരീരത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് ദൈവത്തിനു് പ്രീതികരമായ ജീവിതം നയിച്ചവരും വിശുദ്ധരും അമർത്യരമായ ആത്മീയ പിതാക്കന്മാരെ അനുകരിക്കുവാനും അവരുടെ സന്യാസസൂക്തങ്ങളെ ഉല്പംഘിക്കുവാനും നമ്മെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു് യഥാർത്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹമാണു്.

3. അജയ്യരായ ഈ യോഗാക്കളുടെ ജീവചരിത്രം എഴുതി അതുവഴി വിശുദ്ധരും മഹനീയരമായ ഓരോരുത്തരുടെയും വിശുദ്ധസൂക്തങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ കൃതി ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനു് സമർപ്പിക്കുന്നു. ഉത്തമ വ്യക്തിയും ഭക്തവും ആത്മീയവുമായ തീക്ഷ്ണതയെ സ്നേഹിക്കുന്നവനുമായ ലഭ്യസു അല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല ഈ വ്യക്തി. ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ, നമ്മുടെ വിശുദ്ധവും ബഹുമാന്യവുമായ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കാവല്ക്കാരനായി അദ്ദേഹം നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

4. ഞാൻ ഭാഷാനിപുണനല്ല. ആത്മീയ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി എനിക്കു വളരെ കുറച്ചു് അറിവേയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു് വിശുദ്ധരായ ആദ്ധ്യാത്മിക പിതാക്കന്മാരെപ്പറ്റി വിവരിക്കുവാൻ ഞാൻ അശക്തനാണെന്നു് എനിക്കു തോന്നി; ഈ സംരംഭത്തിന്റെ ഭയനന്ത്യം എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തി. ആദ്ധ്യാത്മികവും ലൗകികവുമായ വിജ്ഞാനം ആവശ്യപ്പെടുന്ന കല്പനയാൽ ഞാൻ അത്യധികം ആശങ്കാകുലനായി. എന്നാൽ ഈ സംരംഭത്തിനു് എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ച വ്യക്തിയുടെ തീക്ഷ്ണമായ സൂക്തത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്കു് ആദ്യമായി തന്നെ അത്യഗാധമായ മതിപ്പാണുള്ളതു്. രണ്ടാമതായി, ഈ വിവരണം വായിക്കുന്നവരുടെ പ്രയോജനത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ ചിന്തിച്ചു. കൂടാതെ, ഞാൻ

ഇതു ചെയ്യാതിരുന്നാൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന അപകടത്തെപ്പറ്റിയും ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ട് ദൈവപരിപാലനയിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് വളരെ താല്പര്യപൂർവ്വം ഈ ശ്രേഷ്ഠകർമ്മത്തിൽ ഞാൻ ഏർപ്പെട്ടു. വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയാകുന്ന ചിറകുകൾ ഉപയോഗിച്ച് മല്ലരംഗങ്ങളിലെ പോരാട്ടങ്ങളിൽ ഞാൻ കടന്നുചെന്നു. കഠിനമായ താപസജീവിതത്തിൽ പ്രശസ്തരായ പുരുഷന്മാരുടെയും, ശ്രേഷ്ഠവും മഹനീയവുമായ ജീവിതം നയിച്ച വിശുദ്ധരായ കലീനസ്രീകളുടെയും, ശ്രേഷ്ഠയോഗാഭാഷകളുടെയും മഹാനാരുടെയും എടുത്തുകാണിക്കത്തക്ക താപസകർമ്മങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും ചുരുക്കമായി ഞാൻ വിവരിക്കുന്നു.

5. പോരാട്ടങ്ങളിൽ പൂർണ്ണരാക്കപ്പെട്ടവരുടെ ബഹുമാന്യവും ഭക്തിജന്യവുമായ മുഖകമലം കാണുവാൻ എനിക്ക് ഭാഗ്യം ലഭിച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവ്യപ്രചോദിതരായ പടയാളികളിൽനിന്ന് അവരുടെ സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതരീതിയെപ്പറ്റി ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചു. ഞാൻ പടയാത്ര ചെയ്ത് സന്യാസികളുടെ ഓരോ ഗുഹയിലും ഓരോ മുറിയിലും കൃത്യമായും ഭക്തോദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയും നോക്കി. ഞാൻ കണ്ട ചില സംഗതികളും വിശുദ്ധപിതാക്കന്മാരിൽനിന്ന് കേട്ട വിവരണങ്ങളും ഞാൻ എഴുതി. ക്രിസ്തുവിലുള്ള പ്രത്യാശയിൽ പോരാട്ടം നടത്തിയ മഹാനാരുടെയും, പേരു സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനേക്കാൾ സ്വഭാവത്തിൽ പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ വ്യാപരിച്ച മഹതികളുടെയും വിവരണങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലുണ്ട്. ഈ ദിവ്യരുടെ വിവരണം നീ കേൾക്കുവാൻ വേണ്ടി ഇതു നിനക്കു ഞാൻ അയയ്ക്കുന്നു. ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവരിൽ ശ്രേഷ്ഠരായവരുടെ ആരേണമാണു നീ. ഏറ്റവും വിശ്വസ്തവും ദൈവാനുഗ്രഹം ലഭിച്ചതുമായ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ മഹത്വമാണു നീ. കലീനനും ക്രിസ്തു സ്നേഹിതനും ആയ ദൈവദാസാ, ലൗസൂസ്, സ്രീപുരുഷന്മാരായി ക്രിസ്തുവിന്റെ ഓരോ പടയാളിയുടെയും മഹനീയനാമം എന്റെ എളിയ കഴിവനുസരിച്ച് ഏറ്റവും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ പോരാട്ടങ്ങളിൽ ചിലതു മാത്രമേ ഞാൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളൂ. എന്നാൽ മിക്കപ്പോഴും അവരുടെ കുടുംബം, പട്ടണം, ആശ്രമസ്ഥലം എന്നിവയും ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

6. അത്യുന്നതസുകൃതം ഉന്നം വച്ചെങ്കിലും അഹങ്കാരത്തിന്റെ മാതാവായ വ്യത്യാഭിമാനത്താൽ നരകത്തിന്റെ അഗാധ ഗർത്തത്തിലേയ്ക്ക് വലിച്ചു താഴ്ത്തപ്പെട്ടവരെയും നാം അനുസ്മരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരഭിലഷിച്ച താപസ്യപൂർണ്ണതയും അതിനുവേണ്ടി ചെയ്ത സുദീർഘകർമ്മങ്ങളും, പോരാട്ടങ്ങളും അഹ

കാരത്താലും സ്വാതന്ത്ര്യത്താലും ഒരു നിമിഷംകൊണ്ടു് നഷ്ടമായി. എന്നാൽ നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ കൃപയാലും വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയാലും ആത്മീയസ്നേഹിതരുടെ സ്നേഹം നിറഞ്ഞ പെരുമാറ്റത്താലും പിശാചിന്റെ കെണികളിൽ നിന്നു് അവർ വിടുവിക്കപ്പെടുകയും വിശുദ്ധരുടെ പ്രാർത്ഥനകളാൽ, നേരത്തേയുള്ള അവരുടെ സുകൃതജീവിതം അവർക്കു തിരികെ കിട്ടുകയും ചെയ്തു.

മെത്രാനായ പല്ലാഡിയുസു രാജകീയ

ചേംബർലെയിനായ ലഘുസുസിനെഴുതിയ കത്തു്

1. നിന്റെ തീരുമാനത്തിനു് നിനക്കു ഞാൻ വിജയം ആശംസിക്കുന്നു. ശുഭാശംസകളോടെ ഞാൻ ഈ കത്താരംഭിക്കുന്നത് യുക്തമാണു്. മറ്റുള്ളവർ വ്യത്ഥസംഗതികൾ അനുകരിക്കുകയും സത്തുഷ്ടരാക്കുവാൻ പര്യാപ്തമല്ലാത്ത കല്പകൾ കൊണ്ടു് പണിയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള മാനസികോൽകൃഷ്ടതയ്ക്കു് ഉതകുന്ന വാക്കുകളാൽ പ്രബോധിപ്പിക്കപ്പെട്ടവൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എല്ലാറ്റിന്റേയും ദൈവത്തെ ആരും പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. കാരണം, അവിടുന്ന് സ്വയം സ്ഥിരനാണു്. തനിക്കു മുമ്പു് യാതൊരു യാഥാർത്ഥ്യവും ഇല്ല. മറ്റുള്ളവയെല്ലാം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവയും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടവയും ആകയാൽ അവയെല്ലാം പ്രബോധനത്തിനു് വിധേയമാണു്. ആദ്യ പദവിയിലുള്ള ജീവികൾ അത്യുന്നത ത്രിത്വത്തിൽനിന്നു് പ്രബോധനം സ്വീകരിക്കുന്നു; രണ്ടാം പദവിയിലുള്ളവ ഒന്നാമത്തേതിൽ നിന്നും മൂന്നാമത്തവ രണ്ടാമത്തേതിൽ നിന്നും, അങ്ങനെ അവസാനത്തവ വരെ പോകുന്നു. വിജ്ഞാനത്തിലും സുകൃതത്തിലും ഉന്നതപടിയിലുള്ളവർ താഴ്ന്ന പടിയിലുള്ളവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

2. തങ്ങൾക്കു് പ്രബോധകനെ ആവശ്യമില്ലെന്നു് ചിന്തിക്കുന്നവരും സ്നേഹത്തിന്റെ പാതയിൽ തങ്ങളെ അഭ്യസിപ്പിച്ചവരെ വിശ്വസിക്കാത്തവരും ഗർഹണീയമായ അഹന്തയുടെ മാതാവായ അജ്ഞത എന്ന രോഗത്താൽ അലട്ടപ്പെടുന്നു. സ്വർഗ്ഗീയപാതയിൽ നിന്നു വീണ പിശാചുക്കൾ, അവർക്കുമുമ്പേ നാശപാതയിലൂടെ പോകുന്നു. ഈ പിശാചുക്കൾ തങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗീയ ഗുരുവിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു് അന്തരീക്ഷത്തിൽ പറന്നു നടക്കുന്നു. വാക്കുകളും ശബ്ദങ്ങളും പ്രബോധനമാകില്ല. ചിലപ്പോൾ ഇതൊക്കെയുള്ളവർ കടുത്ത ദുഷ്പേരുള്ളവരായിരിക്കും. സൽപ്രവൃത്തികളുള്ള ജീവിതത്തിലും പീഡകരിൽനിന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും ഭയമില്ലായ്മയിലും ഭാവഭേദമില്ലായ്മയിലും

ലുമാണ് പ്രബോധനം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. അഗ്നിജ്വാലകൾ പോലുള്ള വാക്കുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന നിർഭയത്വവും ഇതോടുകൂടി ചേർക്കപ്പെടുന്നു.

3. ഇതു ഇപ്രകാരം അല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ “ഞാൻ ശാന്തനും വിനീതഹൃദയനുമായാകയാൽ എന്നിൽ നിന്നു പഠിക്കുവീൻ” എന്ന് മഹാഗുരു തന്റെ ശിഷ്യരോടു പറയുകയില്ലായിരുന്നു. അവരെ പഠിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഭാഷയുടെ ഔൽകൃഷ്ട്യത്തിലല്ല അവിടുന്ന് ശ്രദ്ധിച്ചത്. പിന്നെയും അവരുടെ സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിലത്രേ. വചനത്തേയും പ്രബോധകരേയും വെറുത്തവർക്കു മാത്രം അവിടുന്ന് ദുഃഖകാരണമായി. ദൈവിക പദ്ധതിയനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആത്മാവ് ഒന്നുകിൽ തനിക്കു അറിയാൻപാടില്ലാത്തവ വിശ്വസ്തതാപൂർവ്വം പഠിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ തനിക്കറിയാവുന്നവ വ്യക്തമായി പഠിപ്പിക്കണം. കഴിവുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഇതിനു രണ്ടിനും തയ്യാറല്ലെങ്കിൽ അതിനു ചിത്തഭ്രമമാണ്. കാരണം തികഞ്ഞ അറിവുണ്ടായിരുന്നിട്ടും വചനത്തെ കാംക്ഷിക്കാതിരിക്കുന്നത് വിശ്വാസത്യാഗത്തിന്റെ ആരംഭമാണ്. ദൈവസ്നേഹമുള്ള ആത്മാവു വചനത്തിനായി ദാഹിക്കുന്നു. ധൈര്യമായിരിക്കുക, ശക്തി സംഭരിക്കുക, പൗരസ്ത്യത്തോടെ പെരുമാറുക. ക്രിസ്തുവിന്റെ അറിവിൽ വ്യാപരിക്കുന്നതിനു ദൈവം കൃപ നല്കട്ടെ.

മുഖവുര

1. നിരവധി എഴുത്തുകാർ വിവിധ സംഗതികളെക്കുറിച്ച് വിവിധ രീതികളിലുള്ള കൃതികൾ രചിച്ച് തങ്ങളുടെ കാലഘട്ടങ്ങൾക്കു സംഭാവന ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മുകളിൽ നിന്നു ലഭിച്ച ദൈവകൃപയുടെ പ്രചോദനമനുസരിച്ച്, ശ്രദ്ധനിയോഗത്തോടുകൂടി രക്ഷകന്റെ പ്രബോധനങ്ങളെ അനുധാവനം ചെയ്യുന്നവരുടെ സന്നാതുകണ്ഠം സുരക്ഷിതത്വത്തിനും വേണ്ടി ചിലർ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. മറ്റു ചിലർ മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിക്കാനുള്ള അമിതാഗ്രഹത്താൽ പ്രേരിതരായി അതിരുകടക്കുകയും, വ്യർത്ഥാഭിമാനത്തിന്റെ പിന്നാലെ പരക്കംപായുന്നവരെ അതിൽതന്നെ നിലനിർത്തുവാനായി തെറ്റായ ലക്ഷ്യത്തോടുകൂടി എഴുതുകയും ചെയ്യുന്നു. വേദേ ചിലരാകട്ടെ, ഭദ്രവക്ചിത്തഭ്രമത്താൽ പ്രേരിതരാകുകയും എല്ലാ നന്മയേയും വെറുക്കുന്ന പൈശാചിക ശക്തിയാൽ പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു അന്ധരായി, വിഡ്ഢികളുടെ മനസ്സിനെ വിശുദ്ധ ജീവിതപഥമാവിനോടുള്ള

എതിർപ്പിലേക്കു തിരിച്ചു വീട്ടുകൊണ്ടു നിസ്സാരരായ മനുഷ്യരുടെ നാശത്തിനായി, കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മാലിന്യരഹിതമായ പരിശുദ്ധിയെ കടന്നുകൂട്ടിക്കളയും ചെയ്യുന്നു.

2. ശ്രേഷ്ഠനായ അങ്ങയുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക പുരോഗതിക്കു വേണ്ടി അങ്ങയുടെ കല്പന ഭരണസരീക്കൻ എളിയ ദാസനായ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഏറ്റവും വിജ്ഞാന ദാഹിയായ മനുഷ്യന്മാ, എന്റെ അനുഭവത്തിന്റെ ഒരു സമ്പൂർണ്ണ വിവരണം നിന്റെ മുമ്പാകെ വയ്ക്കുവാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഞാൻ സഹോദരന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിലും ഏകാന്ത ജീവിതത്തിലും ആയിട്ടു 33-ാം വർഷവും, മെത്രാനായിട്ടു 20-ാം വർഷവും ആയി. എന്നിക്കിപ്പോൾ 56 വയസ്സായി.

ഞാൻ കണ്ടതും ഞാൻ കേട്ടതുമായി ഈജിപ്തു മരുഭൂമി, ലിബിയ, തേബായ്ഡ്, സിയേനേ എന്നിവിടങ്ങളിലെ സ്രീകളും പുരുഷന്മാരുമായ ഏകാന്തവാസ സന്യാസശ്രേഷ്ഠരുടെ ചരിത്രം നീ ആവശ്യപ്പെട്ടല്ലോ. അതുപോലെ തമ്പെന്നസി, മെസൊപ്പൊട്ടേമിയ, പലസ്തീനാ, സിറിയ, പടിഞ്ഞാറുറോം, കന്യാനിയ, അതിനു ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ എന്നിവിടങ്ങളിൽ ഉള്ളവരുടെയും ചരിത്രവുമുണ്ടു്.

3. ഈ വിവരണം മറവിക്കെതിരെയുള്ള നിരന്തര മരണം നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള വിശുദ്ധമായ അനുസ്മരണാവസ്ഥയും ആയിരിക്കട്ടെ. അർത്ഥശൂന്യമായ ആഗ്രഹങ്ങൾ, തീരുമാനമെടുക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരിക, അത്യാവശ്യ കാര്യങ്ങളിലുള്ള ശ്രദ്ധയില്ലായ്മ എന്നിവയിൽ നിന്നു് ഉടലെടുക്കുന്ന മന്ദത തുടങ്ങിയവ നീക്കിക്കളയാൻ ഇതു് സഹായിക്കട്ടെ. നിന്റെ സംശയമനഃസ്ഥിതിയിൽ നിന്നും ഹീനവാസനകളിൽ നിന്നും ഇതു് നിന്നെ വിടുവിക്കട്ടെ. നിന്റെ വികാരക്ഷോഭം, ക്രമരാഹിത്യം, ഗർവ്വ്, കാരണം കൂടാതെയുള്ള ഭീതി എന്നിവ നിന്നിൽ നിന്നു് അകറ്റട്ടെ. ഇതു് നിന്റെ അടങ്ങാത്ത ആഗ്രഹത്തെയും, ഭക്തോദ്ദേശ്യത്തെയും മെച്ചപ്പെടുത്തട്ടെ. നിനക്കു നിന്നോടുകൂടിയുള്ള നിന്റെ കീഴ്ദ്യോഗസ്ഥന്മാരും നിന്റെ ഭരണാധിപന്മാരുമായ എല്ലാവർക്കും വഴികാട്ടി ആയിരിക്കട്ടെ. ക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെല്ലാവരും ഓരോ ദിവസവും ആത്മാവിന്റെ മുക്തിക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന സൽപ്രവൃത്തികൾ വഴി ദൈവവുമായി ഐക്യപ്പെടുവാൻ തിടുക്കം കൂടുന്നു.

4. ഇപ്രകാരം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: “അഴിഞ്ഞുപോകുകയും ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് നല്ല

താകുന്നു” (ഫിലി. 1:23). വീണ്ടും, “ആദ്യം പുറത്തെ ജോലി കര ക്രമപ്പെടുത്തുക. ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം നിന്റെ നിലം ഉഴുക” (സുഭാ-24:27). ഒഴിഞ്ഞു മാറുവാനോ മാറിവയ്ക്കുവാനോ സാധിക്കാത്ത ഒന്നാണ് മരണം. എന്നാൽ എപ്പോഴും ചിന്തിക്കുന്നവൻ അധികം വഴിതെറ്റാൻ ഇടയില്ല. വഴികാട്ടലിനുള്ള നീട്ടേഴങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അവൻ വഴിതെറ്റില്ല. എന്റെ പരുപരുത്തതും അപരിഷ്കൃതവുമായ സംസാരരീതിയെ അവൻ അപഹസിക്കുകയില്ല. പണ്ഡിതോചിതമായി സംസാരിക്കുകയല്ല ദൈവികപ്രബോധനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. പിന്നെയോ, സത്യത്തിന്റെ അറിവിലേയ്ക്ക് മനസ്സിനെ നയിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. “ദൈവവചനത്തിനായി നിന്റെ വായ തുറക്കുക” (സുഭാ. 31:8). വീണ്ടും, “പ്രായമുള്ളവരും വിജ്ഞാനികളുമായ ആളുകളുടെ പ്രബോധനത്തെ നിരസിക്കരുത്; പിന്നെയോ, അവരുടെ പഴഞ്ചൊല്ലുകളുമായി പരിചയപ്പെടുക” (പ്രഭാ. 8:9).

5. അതുകൊണ്ട് ദിവ്യവിജ്ഞാനപ്രേമി, ഞാൻ ഭാഗികമായി ഈ പഴഞ്ചൊല്ലനുസരിച്ച് അനേകം വിശുദ്ധരെ കണ്ടു മുട്ടി. കൃത്യമായ കണക്കൊന്നും എന്റെ പക്കൽ ഇല്ലെങ്കിലും 30 ദിവസംകൊണ്ടോ, അതിന്റെ ഇരട്ടികൊണ്ടോ ദൈവസഹായത്താൽ റോമാക്കാരുടെ പ്രദേശം മുഴുവൻ സഞ്ചരിച്ചു. ദൈവസ്നേഹത്താൽ നിറഞ്ഞവനായ ഒരു വ്യക്തിയെ കണ്ടെത്തുവാനും എന്നിങ്ങനെ കറവുള്ളവ സമ്പാദിക്കുവാനും വഴിയത്രയുടെ ക്ലേശങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിച്ചു.

6. ജീവിതവഴിയിലും വിജ്ഞാനത്തിലും മനസ്സാക്ഷിയിലും എന്റെ വഴികാട്ടി ആയിരുന്നു പൗലോസ്. അദ്ദേഹം പത്രോസിനേയും, യാക്കോബിനേയും കാണുവാനായി തർസോസിൽ നിന്ന് യൂദയായിലേയ്ക്ക് യാത്ര ചെയ്തു. “ഞാൻ പത്രോസിനെ കാണുവാൻ യറുശലേമിലേക്ക് പോയി” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇതിനെ ഒരു ഫലകത്തിൽ എഴുതി ആത്മപ്രശംസ ചെയ്യുന്നു (ഗലാ. 1:18). സ്വയം സംതൃപ്തിയിലും അലസതയിലും ജീവിച്ചവർക്ക് മാതൃകയായി അദ്ദേഹം തന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ വിവരിക്കുന്നു. പത്രോസിന്റെ സൂക്തത്തെപ്പറ്റി കേട്ടതുകൊണ്ടുമാത്രം അദ്ദേഹം തൃപ്തനായില്ല. പിന്നെയോ പത്രോസുമായി അഭിമുഖസംഭാഷണം നടത്താൻ അദ്ദേഹം അഭിലഷിച്ചു. അതുപോലെ പ്രവർത്തിച്ചതിനു ഞാൻ പതിനായിരം താലന്തുകൾ കടപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നത് വലിയ കാര്യമല്ലേ! അവർക്ക് ഏതെങ്കിലും നന്മ ചെയ്യുന്നതിലുപരി എന്നെത്തന്നെ സഹായിക്കുന്നതിനാണ് ഞാൻ യാത്രചെയ്തത്.

7. അബ്രഹാം മുതലുള്ള പിൻതുടച്ചയിൽപ്പെട്ട മോശ, ഏലിയാവും, യോഹന്നാൻ ആദിയായ പിതാക്കന്മാരുടെ ജീവചരിത്രം എഴുതിയവർപോലും അവരെ മഹത്വപ്പെടുത്താനല്ല, അവരുടെ വായനക്കാർക്ക് വേണ്ടിയാണ് എഴുതിയിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏറം വിശ്വസ്തദാസനായ ലൗസ്യസ്, ഇതേപ്പറ്റി കരുതലുള്ളവനായിരിക്കുക. നിനക്കുവേണ്ടി മുൻകരുതലേടുത്ത, നിന്റെ ഭക്തമനസ്സിനെ സംരക്ഷിക്കുവാനായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന, എന്റെ അത്മശത്രുതയെ സഹിക്കുക. ദൃശ്യവും അദൃശ്യവുമായ ബഹുവിധ ദുഷ്പ്രേരണകൾക്ക് സ്വഭാവത്താലെ നിന്റെ മനസ്സ് വശഗതമാകയാൽ നിരന്തര പ്രാർത്ഥനാസഹായംകൊണ്ടും ആത്മരക്ഷയിലുള്ള താല്പര്യം കൊണ്ടും മാത്രമേ നിന്റെ ആത്മാവിന് വിശ്രാന്തി ലഭിക്കൂ.

8. അനേകം സഹോദരന്മാർ തങ്ങളുടെ അദ്ധ്വാനങ്ങളിലും ദാനധർമ്മങ്ങളിലും പ്രശംസിക്കുകയും തങ്ങളുടെ ബ്രഹ്മചര്യത്തേയും കന്യാത്വത്തെയും പാറി വീമ്പടിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ദൈവികപ്രവചനങ്ങളും തീർപ്പുകളുമുള്ള പ്രവൃത്തികളും അനുസരിച്ച് അവർക്ക് വലിയ ആത്മവിശ്വാസമുണ്ട്. എങ്കിലും അവർ സ്വസ്ഥതയുള്ള ഒരവസ്ഥയിൽ എത്തിച്ചേർന്നില്ല. ആവശ്യമായ അന്വേഷണം കൂടാതെ അവർ തെറ്റായ അനുമാനത്തിൽ എത്തിച്ചേരുകയും സ്വസ്ഥതയില്ലാത്ത ജീവിതത്താൽ രോഗഗ്രസ്തരാവുകയും ചെയ്തു. നിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നീ ജീജ്ഞാസുവാണ്. അതു ദുഷ്പ്രവൃത്തികളിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്നു. നേടിയെടുത്ത സർഫലങ്ങൾക്ക് അതു പ്രതികൂലമാണ്.

9. മനുഷ്യനായി പെരുമാറാൻ ഞാൻ നിന്നോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു. ധനം സമ്പാദിച്ചു കൂട്ടരുത്. ആവശ്യക്കാർക്ക് വിഭജിച്ചു കൊടുത്തുകൊണ്ട് നീ തന്നെ സ്വന്തമായി നിന്റെ ധനം കുറയ്ക്കുകയും അങ്ങനെ ഈ പ്രമാണം അനുസരിക്കുകയുമായിരുന്നല്ലോ. ഇതൊരു സുകൃതകർമ്മം ആയിരുന്നു. മനുഷ്യരുടെ പ്രശംസ ലഭിക്കുവാൻ വേണ്ടിമാത്രം, പുണ്യമായ പരിഗണന കൂടാതെയോ, പെട്ടെന്നുള്ള വികാരത്തുള്ളലാലോ നിന്റെ സ്വതന്ത്ര മനസ്സിനെ ഒരു ശപഥവുമായി നീ ബന്ധിച്ചില്ല. ചില ആളുകൾ പ്രതികാരമേല്ക്കുകയും മഹത്വം കാർഷിച്ചും ഇപ്രകാരം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഭക്ഷിക്കുകയോ പാനംചെയ്യുകയോ ചെയ്യുകയില്ലെന്ന ശപഥത്താൽ അവരുടെ സ്വതന്ത്രമനസ്സിനെ അവർ ബന്ധിച്ചു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ദയാർഹരായ ഇക്കൂട്ടർ പഴയ ജീവിതശയിലേയ്ക്കും ആത്മീയമന്ദതയിലേയ്ക്കും മോഹങ്ങളിലേയ്ക്കും വീണ്ടും വീണ്ടും വഴുതിവീണ് മുൻകാല ചെയ്തികളോടു പുതിയ ദൈവദുഷണങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു. നീ മിതമായി ഭക്ഷിച്ചു ബുദ്ധിപൂർവ്വം സ്വയം നിയന്ത്രിക്കുന്നെങ്കിൽ പാപം ചെയ്യുന്നില്ല.

10. നമ്മുടെ വികാരങ്ങളിൽ ദൈവികത്വത്തിലുള്ള ഭാഗ ഭാഗിത്വമാണ് ബുദ്ധി. അത് ദോഷകരമായവയെ പുറം തള്ളുന്നു. സഹായകരമായതിനെ സ്വീകരിക്കുന്നു. കാരണം, നിയമം നീതിമാന്മാർക്കുവേണ്ടി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതല്ല (1തിമോ. 1:9). ബുദ്ധിയോടുകൂടി വീഞ്ഞുകുടിക്കുന്നത്, ക്രോധത്തോടു കൂടി വെള്ളം കുടിക്കുന്നതിലും മെച്ചമാണ്. വേണ്ടത്ര നിയന്ത്രണത്തോടുകൂടി വീഞ്ഞു കുടിക്കുന്ന വിശുദ്ധരായ മനുഷ്യരെ ശ്രദ്ധിക്കുക. ഒരു നിയന്ത്രണവും കൂടാതെ വെള്ളം കുടിക്കുന്ന ദുഷിച്ച മനുഷ്യരെ നോക്കുക. ഒരു വസ്തുവിനെയും പ്രകീർത്തിക്കുകയോ കുറപ്പെടുവിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതില്ല. നന്നായിട്ടോ ചീത്തയായിട്ടോ ആ വസ്തു ഉപയോഗിക്കുന്നവരുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തെയാണ് ഭാഗ്യപൂർണ്ണമെന്നോ ഭാഗ്യഹീനമെന്നോ വിളിക്കേണ്ടത്. യൗസേപ്പ് ഒരിക്കൽ ഈജിപ്തിൽ വെച്ച് വീഞ്ഞു കുടിച്ചു (ഉല്പ. 43:34). എന്നാൽ അവന്റെ മനസ്സിൽ തിന്മയില്ലായിരുന്നു. കാരണം, അവൻ അവന്റെ വിചാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചു.

11. പിത്തഗോറസ്, ദിയോജനസ്, പ്ലേറോ എന്നിവരും തത്വജ്ഞാനികളായ വലിയ ഒരു സൈന്യവൃഹവും വെള്ളം കുടിച്ചു. എന്നാൽ ദൈവത്തെ മറന്ന് ബിംബങ്ങൾക്ക് ആരാധന അർപ്പിച്ചതിനാൽ അവർ വളരെയധികം വ്യത്യാസം മാനികളും ദുഷിച്ചവരും ആയിത്തീർന്നു. പത്രോസിന്റെ കൂടെ യുണ്ടായിരുന്നവരും വീഞ്ഞു കുടിച്ചിരുന്നു. രക്ഷകനായ അവരുടെ ഗുരു തന്നെയും ഇതിനാൽ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടു. “യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യർ ഉപവസിക്കുന്നതുപോലെ നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ എന്തുകൊണ്ടാണ് ഉപവസിക്കാത്തത്” എന്ന് യഹൂദന്മാർ അവനോടു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി (മാർക്കോ. 2:18). വീണ്ടും, യഹൂദന്മാർ യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “നിങ്ങളുടെ ഗുരു ചുകക്കാരോടും പാപികളോടുംകൂടെ ഭക്ഷിക്കുകയും പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു” (മത്താ. 9:11). അപ്പവും വെള്ളവും ഉപയോഗിച്ചതിനായിരിക്കേയില്ല, പീണെയോ, പാപകം ചെയ്ത ആഹാരത്തിനും വീഞ്ഞിനും ആണ് അവർ അവനെ കുറപ്പെടുത്തിയതെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ.

12. വെള്ളം കുടിക്കുന്നതിനെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും വീഞ്ഞു കുടിക്കുന്നതിൽ തെറ്റിപ്പോകാതെ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യാവതോട് രക്ഷകൻ പറഞ്ഞു: “യോഹന്നാൻ ഭക്ഷിക്കാത്തവനും കുടിക്കാത്തവനുമായി നീതിപാതയിൽവന്നു” (മത്താ. 21:32). - വ്യക്തമായി മാംസവും വീഞ്ഞുമാണം ഉദ്ദേശിച്ചത്. ഒന്നും ഭക്ഷിക്കാതെയും

കുടിക്കാതെയും അദ്ദേഹത്തിന് ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലല്ലോ- “അവൻ പിശാചുണ്ട് എന്ന് അവർ പറയുന്നു. മനുഷ്യപുത്രൻ ക്ഷേപിക്കുന്നവനും കുടിക്കുന്നവനുമായി വന്നു. ഇതാ, ഭോജനപ്രിയനും ചുങ്കക്കാരുടെയും പാപികളുടെയും സ്നേഹിതനും എന്ന് അവർ പറയുന്നു” (മത്താ. 11:18-19). അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ഷേണവും പാനീയവും നിമിത്തമാണ് അവരിങ്ങനെ പറഞ്ഞത്. അപ്പോൾ നാം എന്ത് ചെയ്യണം? കുറേ കണ്ടുപിടിക്കുന്നവരെയോ പ്രശംസിക്കുന്നവരെയോ നമുക്ക് അനുധാവനം ചെയ്യേണ്ട. ‘അവർക്ക് പിശാചുണ്ട്’ എന്ന് ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞാലും യോഹന്നാനോടുകൂടി മിതമായി നമുക്ക് ഉപവസിക്കാം. “ഇതാ ഭോജനപ്രിയനും വീഞ്ഞു കുടിയനും” എന്ന് ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞാലും ശരീരത്തിനാവശ്യമെങ്കിൽ ഈശോയോടുകൂടി നമുക്ക് വീഞ്ഞു കുടിക്കാം.

13. യഥാർത്ഥത്തിൽ, ക്ഷേപിക്കുന്നതോ, ക്ഷേപിക്കാതിരിക്കുന്നതോ ഒന്നും കാര്യമല്ല. പിന്നെയോ, സ്നേഹത്തിൽ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ ഉള്ള വിശ്വാസമത്രേ കാര്യമായിട്ടുള്ളത്. വിശ്വാസത്തോടുകൂടിയ പ്രവൃത്തിയാണെങ്കിൽ ആ വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ക്ഷേപിക്കുകയോ കുടിക്കുകയോ ചെയ്യാൽ അവൻ വിധിക്കപ്പെടുന്നില്ല. “വിശ്വാസത്തിൽ നിന്ന് അല്ലാത്തതെല്ലാം പാപമാകുന്നു” (റോമ. 14:23). തനിക്കു വിശ്വാസത്തിൽ ഭാഗഭാഗിത്വം ഉണ്ടെന്നോ, അർത്ഥശൂന്യമായ ആത്മവിശ്വാസത്തോടുകൂടിയോ ദുഷിച്ച മനുഷ്മിതിയോടുകൂടിയോ മറ്റേതെങ്കിലും ചെയ്യുന്നുവെന്നോ ആ പാപികളിലൊരുകിലും പറയുന്നതിനു രക്ഷകൻ ഈ കല്ലന തന്നിട്ടുണ്ട് : “അവരുടെ ഫലങ്ങളാൽ നിങ്ങൾക്ക് അവരെ അറിയാം.” (മത്താ. 7:16). ബുദ്ധിയോടും ജ്ഞാനത്തോടുംകൂടി തങ്ങളുടെ ജീവിതം നയിക്കുന്നവരുടെ ഫലങ്ങൾ, ‘സ്നേഹം, സന്തോഷം, സമാധാനം, ക്ഷമ, ദയ, നന്മ, സൗമ്യത’ എന്നിവയാണെന്ന് ദിവ്യ അപ്പസ്തോലൻ സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു (ഗലാ. 5:22).

14. ആത്മാവിന്റെ ഫലം ഇപ്രകാരവും ഇങ്ങനെയും ആണെന്ന് പൗലോസു തന്നെയും പറയുന്നു. ഇത്തരം ഫലങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അമിതമായോ അലക്ഷ്യമായോ അസമയത്തോ മംസം ക്ഷേപിക്കാറില്ല. അപ്രകാരം വീഞ്ഞു കുടിക്കാറുമില്ല. തെറ്റായ മനസ്സാക്ഷി വെച്ചുപുലർത്താറുമില്ല. “അല്യോസം നേടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ആത്മനിയന്ത്രണം പാലിക്കുന്നു” എന്ന് പൗലോസു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് (1 കൊറി. 9:25). ആരോഗ്യമുള്ളപ്പോൾ ശരീരം കൊഴുക്കുന്നു; ക്ഷേണങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ വേദന

കൊണ്ടോ, ദുഃഖംകൊണ്ടോ രോഗഗ്രസ്തരാകുമ്പോൾ സൗഖ്യം പ്രാപിക്കുവാൻ മനുഷ്യർ മരുന്നായി ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. കോപം, പക, വ്യർത്ഥാഭിമാനം, പരദൂഷണം, അനാവശ്യമായ സംശയങ്ങൾ തുടങ്ങി ആത്മാവിന് ഭോഷം ചെയ്യുന്നവയിൽ നിന്ന്, കർത്താവിനു നന്ദിപറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നു.

15. ഇതു നന്നായി ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിനാൽ നിന്റെ വിജ്ഞാനദാഹത്തിന് ഞാൻ മറ്റൊരു സമാശ്വാസം പ്രദാനം ചെയ്യും. നിനക്ക് ഒരു ഗുണവും ചെയ്യാത്തവരും സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിലും അപരിചിതമായ രീതിയിൽ വസ്രുധാരണം ചെയ്യുന്നവരും പ്രത്യേകമായി പാഷണ്ഡികളായി കണ്ടു മുട്ടുന്നവരും ആയവരിൽനിന്ന് കഴിവുള്ളിടത്തോളം ഒഴിഞ്ഞുമാറുക, അവർ തങ്ങളുടെ കപടഭക്തികൊണ്ട് നിനക്ക് ഉപദ്രവം മാത്രമേ ചെയ്യൂ. തങ്ങളുടെ നരച്ച തലയും മുഖച്ചുളിവുകളും കൊണ്ട് വന്ദ്യവയോധികരാണ് തങ്ങളെന്ന് അവർ നടിക്കുന്നു. നിന്റെ സ്വാഭാവിക കലീനത്വം നിമിത്തം അവരിൽനിന്ന് നിനക്ക് ഉപദ്രവം ഉണ്ടായില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും കുറഞ്ഞ പക്ഷം നീ അഹങ്കാരപ്രമത്തനായി അവരെ കളിയാക്കുകയും അതു നിനക്ക് ഭോഷകരമായി തീരുകയും ചെയ്യും. തെളിഞ്ഞ ജാലകത്തിനടുത്തേയ്ക്കു പോയി വിശുദ്ധരായ സ്രീപുരുഷന്മാരുമായുള്ള സംസർഗ്ഗം തേടുക. ചെറിയ അക്ഷരത്തിലെഴുതിയ ഗ്രന്ഥം ജനലികൾ നന്നായി കാണാവുന്നതുപോലെ നിനക്ക് നിന്റെ ഹൃദയം വ്യക്തമായി അപ്പോൾ കാണാൻ സാധിക്കും. നിന്റെ നിഷ്ക്രിയത്വവും അശ്രദ്ധയും കാണുവാൻ ഈ താരതമ്യം സഹായിക്കും.

16. നരബാധിച്ച അവരുടെ മുഖശോഭയും അവരുടെ വസ്രുധാരണ രീതിയും ഗർവ്വില്ലാത്ത സംസാരവും ഭക്തി നിറഞ്ഞ അവരുടെ ഭാഷയും—ഇതും അവരുടെ വിചാരങ്ങളിലുള്ള കൃപയും—നീ ആത്മീയ ശുഷ്കതയാൽ ക്ലേശിക്കുകയാണെങ്കിൽപോലും നിന്റെ ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കും. ഒരു മനുഷ്യന്റെ നടപ്പും വസ്രുധാരണ രീതിയും അവന്റെ ചിരിയും അവനാറാണെന്ന് കാട്ടുന്നു എന്ന് വിജ്ഞാനം പറയുന്നു (പ്രഭാ. 19:27).

ഞാൻ എന്റെ വിവരണം തുടങ്ങുന്നു. നഗരങ്ങളിലോ ഗ്രാമങ്ങളിലോ മരുഭൂമിയിലോ ഉള്ള ആരെയും പരാമർശിക്കാതെ ഞാൻ വിട്ടുകളയുന്നില്ല. കാരണം അവർ താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തെപ്പറ്റിയല്ല നാം പരിഗണിക്കുന്നത്. പിന്നെയോ അവരുടെ ജീവിതരീതിയത്രേ അന്വേഷിക്കുന്നത്.

1. ഇസ്രിദോർ

1. ക്രിസ്തുവിലുള്ള ഉറച്ച വിശ്വാസം നിമിത്തം ഇപ്പോൾ മാലാഖമാരോടുകൂടി വസിക്കുന്ന മഹാനായ തിയഡോഷ്യസ്¹ ചക്രവർത്തിയുടെ രണ്ടാം കോൺസുളോറു കാലത്തു² ഞാൻ ആദ്യം അലക്സാൻഡ്രിയായിൽ വന്നപ്പോൾ ഒരു ശ്രേഷ്ഠ വ്യക്തിയെ അവിടെ കാണാനിടയായി. പരിപൂർണ്ണ പ്രാപിച്ച വനം അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ ആതിഥേയനും ആയ ഇസ്രിദോർ ആയിരുന്നു അതു³. അദ്ദേഹം തന്റെ യൗവ്വനത്തിലെ ആദ്യപേരാട്ടങ്ങൾ മരുഭൂമിയിൽ നടത്തിയെന്നു അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. നിത്രിയൻ മലകളിൽ⁴ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസസ്ഥലം ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിനു⁵ എഴുപതു വയസ്സുചെന്നു വൃദ്ധനായപ്പോഴാണ് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടതു⁶. തന്റെ ശാന്തമായ മരണത്തിനുമുമ്പു പതിനഞ്ചുവയ്ക്കു കൂടി അദ്ദേഹം ജീവിച്ചു.

2. തന്റെ ജീവിതാന്ത്യംവരെ ഒരു തലപ്പാവല്ലാതെ ഒന്നാംതരം വസ്ത്രങ്ങളൊന്നും അദ്ദേഹം അണിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം കളിക്കുകയാകട്ടെ,⁴ മാംസം ഭക്ഷിക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്തിരുന്നില്ല. ദൈവകൃപയാൽ തന്റെ പാവപ്പെട്ട ശരീരത്തെ ശിക്ഷണത്തിൽ നിലനിർത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ അടുത്തറിയാത്തവർ ധരിച്ചിരുന്നതു⁷ അദ്ദേഹം വലിയ സുഖസമൃദ്ധിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നത്രേ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുകൃതങ്ങളുടെ നീണ്ട വിവരണം നല്ലണമെങ്കിൽ വളരെയധികം സമയം വേണ്ടിവരും. അദ്ദേഹം വലിയ ദയാലുവും ശാന്തനുമായിരുന്നു. അവിശ്വാസികളായ

- 1 തിയഡോഷ്യസ് (379-395)
- 2 സൊക്രട്ടസ് (സഭാ. 6: 9). സൊസൊമൻ (സഭാ. 8:2); തിയഡോറോറു, (സഭാ. 4:21).
- 3 നൈൽ നദിയുടെ ഏറ്റവും പടിഞ്ഞാറുള്ള കൈവഴിയിൽ നിന്നു 35 മൈൽ പടിഞ്ഞാറു്, അലക്സാൻഡ്രിയയ്ക്കു് തെക്കുള്ള മരുഭൂപ്രദേശമാണു് നിത്രിയാ. 'നിത്രിയൻ മരുഭൂമി' എന്നോ, നിത്രിയൻ 'മല' എന്നോ 'ഓറോസ്' എന്ന ഗ്രീക്കുവാക്കു് വിവർത്തനം ചെയ്യാം.
- 4 റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽ പൊതു കളിസ്ഥലങ്ങൾ പണിതീർത്തിരുന്നു. അവ അസന്മാർദ്ദികരുടെ കേളീരംഗങ്ങളായിരുന്നു. ക്രൈസ്തുവർ അത്തരം സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു് അകന്നു ജീവിച്ചു. പാപാവസരങ്ങളേക്കാൾ ശാരീരിക മാലിന്യം ക്രൈസ്തുവർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു.

ശത്രുക്കൾപോലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠത നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഴലിനെപ്പോലും ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു.

3. വി. ലിഖിതങ്ങളിലും ദിവ്യ പ്രബോധനങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തിന് ആഴമായ അറിവുണ്ടായിരുന്നു. സഹോദരന്മാരുടെ ഭക്ഷണസമയത്തും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്ത ഉന്നതകാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപരിച്ചിരുന്നു. തനിക്കുണ്ടായ ദിവ്യദർശനത്തിന്റെ സാഹചര്യം വിവരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് പലപ്പോഴും കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. “ഒരു ദർശനത്തിലെന്നവണ്ണം ആരോ എന്നെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി; ഞാൻ ചിന്തയിൽ ബഹുദൂരം സഞ്ചരിച്ചു” എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നു. ഭക്ഷണസമയത്തും അദ്ദേഹം കരയുക പതിവായിരുന്നു. കണ്ണുനീരിന്റെ കാരണമാരായുന്വോൾ അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നു: “ഉഗ്രീയഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ ലജ്ജിക്കുന്നു. ഞാനൊരു ബുദ്ധിജീവിയാണ്; ക്രിസ്തു പ്രദാനംചെയ്ത ശക്തികൊണ്ട് ഞാൻ സുഖങ്ങളുടെ പറ്റുസിയായിൽ ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്.”

4. ആദ്യം അത്തനാസ്യോസിന്റെ കൂടെയും⁵ പിന്നെ ദിമെത്രിയോസ്⁶ മെത്രാന്റെ കൂടെയും⁶ റോമിൽ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം റോമൻ സൈനറംഗങ്ങളുമായും മഹാനാരുടെ ഭാര്യമാരുമായും പരിചയപ്പെട്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം വലിയ ധനവാൻ അതുപോലെ ഉദാരശീലനുമായിരുന്നു. തന്റെ മരണസമയത്തും ഒരു വിൽപ്പത്രവും എഴുതിവെച്ചില്ല. കന്യകകളായ തന്റെ സഹോദരിമാർക്ക് പണമോ സ്വത്തുക്കളോ നീക്കിവെച്ചിട്ടില്ല; മറിച്ച്, ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവരെ ക്രിസ്തുവിന്റേ ലിച്ച: “എന്റെ ജീവിതം ദൈവം ക്രമീകരിച്ചതുപോലെ, നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ നിങ്ങളുടെ ജീവിതവും ക്രമീകരിക്കും.” തന്റെ സഹോദരിമാരോടു കൂടെ എഴുപതു കന്യകകളുടെ ഒരു സമൂഹം ഉണ്ടായിരുന്നു.

5 ക്രി. വ. 340-ൽ അത്തനാസ്യോസ് തന്റെ രണ്ടാമത്തെ വിപ്രവാസം റോമിൽ ചെലവഴിച്ചു. അപ്പോൾ ഇസ്രിദോർ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. (സൊക്രാട്ടസ്, സഭാ. 4: 23).

6 ഗലാത്യയിലെ പെസ്സീനസിലെ മെത്രാനായ ദിമെത്രിയോസ് ആയിരിക്കാം; അദ്ദേഹം വിശുദ്ധ ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റോമിന്റെ ഒരു അമ്മ സുഹൃത്തും സഹായിയുമായിരുന്നു.

5. ഞാൻ ഒരു യുവാവായിരിക്കുമ്പോഴാണ് അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ചത്. ഏകാന്തജീവിതത്തിൽ എന്നെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോട് പേക്ഷിച്ചു. യുവത്വത്തിന്റെ പ്രസരിപ്പിന്റെ ആ കാലത്തു എന്നിടം പ്രബോധനങ്ങളേക്കാൾ കഠിനമായ ശാരീരികാധ്വാനമാണ് ആവശ്യമായിരുന്നത്. കർതൃകൃതിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന നല്ലൊരു യോഗാവിനെ പറ്റി അദ്ദേഹം എന്നെ പട്ടണത്തിൽനിന്നും അഞ്ചുമൈൽ അകലെയുള്ള ഏകാന്തതയിലേക്ക് ആനയിച്ചു.

2. ദൊറോത്തൈവുസ്

1. ഇസ്രിദോർ എന്നെ ദൊറോത്തൈവുസിനെ ഏല്പിച്ചു. 8 അറുപതുവർഷം ഒരു ഗൃഹത്തിൽ താമസിച്ച ഒരു വൻതാപസനായിരുന്നു ദൊറോത്തൈവുസ്. എന്റെ വികാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ട് മൂന്നുവർഷം മുഴുവൻ അവിടെ താമസിക്കാൻ ഇസ്രിദോർ എന്നോട് ആജ്ഞാപിച്ചു. എന്നാൽ ആധ്യാത്മിക പരിശീലനാർത്ഥം തിരികെ ചെല്ലാൻ അദ്ദേഹം പിന്നീട് നിർദ്ദേശിച്ചു; കാരണം, ദൊറോത്തൈവുസ് കഠിനതാപസജീവിതമാണെന്നായി ചിന്തിക്കുന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിനറിയാമായിരുന്നത്. ഞാൻ രോഗഗ്രസ്തനായിത്തീർന്നതിനാൽ മുഴുവൻ കാലാവധിയും അവിടെ പാർക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; മൂന്നുവർഷം പൂർത്തിയാകുന്നതിനുമുമ്പ് ഞാൻ അവിടം വിട്ടു. ദൊറോത്തൈവുസിന്റെ ജീവിതം കഠിനവും പരമദരിദ്രവുമായിരുന്നു.

2. പൊള്ളുന്ന വെയിലിൽ ദിവസം മുഴുവൻ അദ്ദേഹം കടൽത്തീരത്തുള്ള മണൽത്തട്ടിൽനിന്നും കല്ലുകൾ ശേഖരിക്കുകയും സ്വന്തമായി, താപസ്സുവേണം പണിയുവാൻ കഴിവില്ലാത്തവർക്ക് അവ പണിയിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഓരോവർഷവും അദ്ദേഹം ഓരോന്നായി തീർത്തിരുന്നു. "ഇത്രവലിയ ചൂടിൽ ശരീരത്തെ കൊന്നുകൊണ്ട് പിതാവേ, അങ്ങനെ എന്താണ് ഈ ചെയ്യുന്നത്?" എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. "അതെന്നെ കൊല്ലുന്നു; ഞാൻ അതിനെ കൊല്ലും" എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി. ആറ്

7 ഒരു റോമൻ മൈൽ ഏകദേശം 5000 അടിയാണ്.
 8 'ദൊറോത്തൈവുസ്' എന്ന് പേരുള്ള രണ്ട് അധ്യക്ഷന്മാരെപ്പറ്റി പല്ലാഡിയസ് പറയുന്നു; ഇവിടെയും അധ്യായം മുപ്പതിലും. സൊസൊമെൻ, സഭാ. 6:29-ൽ ഈ ചരിത്രം ഉദ്ധരിക്കുന്നു. പല്ലാഡിയസ്, അധ്യായം 58:2-ൽ മറ്റൊരു ദൊറോത്തൈവുസിനെപ്പറ്റിയും പർച്ചയെഴുതുന്നു.

ഒരുമിച്ച് ഓട്ടി, വളരെകുറച്ച സന്ധ്യയോ, അതനുസരിച്ചുള്ള ജലം-ഇത്രയുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഹാരക്രമം. അദ്ദേഹം കാൽനീവർത്തി ഇരിക്കുന്നതായോ, പായിലോ, കിടക്കയിലോ കിടക്കുന്നതായിട്ടോ ഞാനൊരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല. പിന്നെയോ രാത്രിയുടൻ തന്റെ സന്ധാരണത്തിനുവേണ്ടി കത്തിയിരുന്നു പനയിലുകൊണ്ട് ഒരുതരം കയർപിരിക്കുക ആയിരുന്നു പതിവ്. അതിനു ദൈവമാണ് എന്റെ സാക്ഷി.

3. എന്നെ പ്രതിയാണു് അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം ചെയ്തതെന്നു് എനിക്കു് സംശയം തോന്നിയപ്പോൾ, ഏകാന്തജീവിതം നയിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു് ഇതെപ്പറ്റി ഞാനാരാഞ്ഞു. യൗവനാരംഭം മുതൽ ഇതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിവായിരുന്നുവെന്നു് പിന്നീടു് എനിക്കു മനസ്സിലായി. അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ഉറങ്ങാൻ കിടന്നിട്ടില്ല. ജോലിചെയ്യുമ്പോഴോ, ഭക്ഷിക്കുമ്പോഴോ ഉറക്കം വന്നു് അദ്ദേഹം കണ്ണുകൾ അടയ്ക്കാറുണ്ടു്. ചിലപ്പോൾ ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ക്ഷീണം കൊണ്ടു് ഭക്ഷണം താഴെ പോകാറുണ്ടു്. ഒരിക്കൽ ഒരു കോരപ്പൽപായിൽ വിശ്രമിക്കുവാൻ ഞാൻ നിദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ ദുഃഖവിവശനായി അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി: “മാലാഖമാരെ വിശ്രമിക്കുന്നതിനു് പ്രേരിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ ഒരു പക്ഷേ ഈ മനുഷ്യനെ പ്രേരിപ്പിക്കുവാൻ സാധിച്ചേക്കും”.

4. മറ്റൊരുവസരം, കുടിക്കാൻ ഒരുകടം വെള്ളം കൊണ്ടു വരുവാൻ ഒൻപതാം മണി സമയത്തു് ജലസംഭരണിയിലേയ്ക്കു് അദ്ദേഹം എന്നെ പറഞ്ഞുവിട്ടു. ഞാൻ അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ കിണററിനകത്തു് ഉഗ്രവിഷമുള്ള ഒരു പാമ്പിനെ കണ്ടു. വെള്ളം കോരാതെ തിരിച്ചുവന്നു് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു. “പിതാവേ, നാം നശിക്കുന്നു. ഞാൻ കിണറിൽ ഒരു പാമ്പിനെ കണ്ടു്.” എന്നാൽ അദ്ദേഹം എന്നെ നോക്കി തല കുലുക്കിചിരിച്ചുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു: “പിശാചു് പാമ്പിന്റെയോ ആമയുടെയോ രൂപമെടുത്തു് എല്ലാ കിണറിലും വന്നുകിടന്നാൽ നാം എന്നും ദാഹിച്ചിരിക്കുമോ?” അദ്ദേഹം തന്നെ പോയി കിണറിൽ നിന്നു് വെള്ളം കോരി കുടിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “കരിശുള്ളിടത്തു് എല്ലാ തിന്മയുടെയും അടിസ്ഥാനം ഇളകുന്നു.”⁹

9. 'അദ്ദേഹം വെള്ളത്തിൽ കരിശു വരച്ചു' എന്നു സുറിയാനി പാഠഭേദം.

3. പൊത്താമിയേന

1. നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ച വിശുദ്ധ ഇസ്രിദോർ ഭാഗ്യവാനായ അന്തോണിയോസിനെ സന്ദർശിച്ചയാളാണ്. അന്തോണിയിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം കേട്ട ഈ സംഭവം എന്നോട് പറയുകയുണ്ടായി. അത് രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്ന് തോന്നുന്നു. പൊത്താമിയേന എന്ന കൃപനിറഞ്ഞ ഒരു യുവതിയെ സംബന്ധിച്ചതാണിത്: പീഡകനായ മാക്സിമിയന്റെ കാലത്ത്¹⁰ ആരുടെയോ ഒരു അടിമയായിരുന്നു അവൾ. അവളെ വശീകരിക്കാൻ അവളുടെ യജമാനൻ നിരന്തരം തീക്ഷ്ണമായി ശ്രമിച്ചെങ്കിലും സാധിച്ചില്ല.

2. അവസാനം കോപാക്രാന്തനായ അയാൾ അവളെ അലക്സാണ്ട്രിയൻ നഗരധിപനെ ഏല്പിച്ചു; അവൾ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്നും പീഡനങ്ങൾമൂലം അന്നത്തെ സ്ഥിതി വിശേഷത്തെയും ചക്രവർത്തിയെയും ദൂഷണം പറയുന്നവളാണെന്നും അയാൾ കുററാരോപണം നടത്തി. “എന്റെ ഹിതത്തിനു വഴങ്ങാമെന്നു സമ്മതിച്ചാൽ അവളെ ശിക്ഷിക്കരുത്” എന്നുപറഞ്ഞത് അയാൾ അയാൾക്ക് കൈകളിലിയും കൊടുത്തു. “എന്നാൽ അവൾ തന്റെ ധീരസുകൃതത്തിൽ ഉറച്ചു നിന്നാൽ അവളെ എല്ലാവിധ പീഡനങ്ങൾക്കും വിധേയയാക്കണം; അവൾ ജീവിച്ചിരുന്നു എന്റെ ഭോഗാസക്തി പരസ്യമാക്കുകയും കളിയാക്കാൻ ഇടവരുത്തുകയും അരുത്.”

3. അവൾ ന്യായാധിപന്റെ മുമ്പാകെ ആനീതയാക്കപ്പെട്ടു.¹¹ ബഹുവിധ പീഡനോപകരണങ്ങൾ കാട്ടി അവളെ ഭയപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചു. അതിലൊന്ന് ഒരു വലിയ കട്ടകമായിരുന്നു. അതിൽ ടാർ നിറച്ച് അത് തിളപ്പിക്കാൻ ന്യായാധിപൻ കല്പനകൊടുത്തു. ടാറുകി തീപിടിക്കാറായപ്പോൾ

10 ഡയോക്ലിഷനോട് കൂടി (284—305) അഗസ്റ്റിനസ് എന്ന നിലയിൽ മാക്സിമിയൻ പാശ്ചാത്യ റോമാസാമ്രാജ്യം ഭരിച്ചു. ക്രി. വ. 203/4 ലാണ് പൊത്തേമിയേന രക്തസാക്ഷിയായത് എന്ന എവുസേബിയസിന്റെ പരാമർശം. (സഭാ. 6:5) ശരിയല്ല.

11 അക്വിലാ എന്നാണ് ജഡ്ജിയുടെ പേര് എന്ന് എവുസേബിയസ് പറയുന്നു (അതേ സ്ഥലം). മരണത്തിനു വിധിക്കപ്പെട്ട പൊത്തേമിയേനയെ ബസിലിഡൈസ് എന്ന പട്ടാളക്കാരന്റെ കാവലിൽ ആക്കി, മരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ മൂന്നാംനാൾ അവൾ ആ പട്ടാളക്കാരനു കാണപ്പെട്ടു. അയാൾ ക്രിസ്ത്യാനിയായി; അധികനാൾ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു.

ന്യായാധിപൻ അവളോടു പറഞ്ഞു, “ഒന്നുകിൽ തിരികെപ്പോയി നിന്റെ യജമാനന്റെ ഹിതത്തിനു കീഴ് വഴങ്ങുക; അല്ലെങ്കിൽ ഈ കട്ടകത്തിൽ മുക്കിനിന്ന കൊല്ലാൻ ഞാൻ ഉത്തരവിടുമെന്നു ഗ്രഹിക്കുക”. അവളാകട്ടെ മറുപടി പറഞ്ഞു: “ഒപ്പമ്മങ്ങരക്കു വിധേയയാകാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന മറ്റൊരു ന്യായാധിപനും ഉണ്ടാകാതിരിക്കട്ടെ.”

4. ക്രൂരനായ അയാൾ അവളുടെ വസ്ത്രമുറിഞ്ഞശേഷം കട്ടകത്തിൽ മുക്കാൻ കല്പന നല്കി. അവൾ കൈയ്യെത്തി വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: “നീ ഭയപ്പെടുന്ന രാജാവിന്റെ ശിരസ്സിനെ കൊണ്ടു¹² ഞാൻ നിന്നോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്നെ ശിക്ഷിക്കാൻ നീയാഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ സാവധാനത്തിൽ കട്ടകത്തിലേയ്ക്കു എന്നെ ഇറക്കാൻ കല്പിക്കുക. നീ അറിയാത്ത ക്രിസ്തു എന്നിങ്ങ നല്ലിയ സഹനശക്തി ഗ്രഹിക്കാൻ നിനക്കു സാധിക്കും.” ഒരു മണിക്കൂർകൊണ്ടു സാവധാനം അവളെ താഴേയ്ക്കിറക്കി; ടാർ അവളുടെ കഴുത്തുറമായപ്പോഴേയ്ക്കും അവൾ മരിച്ചു.

4. ദിദീമൂസ

1. അലക്സാണ്ട്രിയൻ സഭയിൽ പരിപൂർണ്ണരാക്കപ്പെട്ട നിരവധി സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ സൗമ്യരുടെ ഭ്രമിക്കുപറരായിരുന്നു.¹³ ഇവരിലൊരുവനാണ് അന്ധനായ ദിദീമൂസ.¹⁴ പത്തുവർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ പല അവസരങ്ങളിലായി നാലു പ്രാവശ്യം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ചു. അദ്ദേഹം 85-ാം വയസ്സിൽ മരിച്ചു; കണ്ണിനു കാഴ്ചയില്ലാത്തവനായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

12 മത്താ. 5:36 കാണുക; രാജശിരസ്സുകൊണ്ടു ശപഥം ചെയ്യുന്ന പതിവ് ലത്തീൻ സാഹിത്യം ധാരാളമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു.
13 മത്താ. 5:4; സങ്കീ. 36:11
14 അന്ധനെന്നു അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ദിദീമൂസ 313-ൽ ജനിച്ചു. നാലാം വയസ്സിൽ അദ്ദേഹത്തിനു കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ടെന്നു പല്ലാഡിയൂസ പറയുന്നു. അന്ധനായിരുന്നിട്ടും അദ്ദേഹം അഗാധ പണ്ഡിതനായിത്തീരുകയും നിരവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കുകയും ചെയ്തു. ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വളരെ കറുപ്പുമാത്രമേ അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അത്തനാസ്യോസു അദ്ദേഹത്തെ അലക്സാണ്ട്രിയയിലൊ കലാലയത്തിന്റെ അധിപനായി നിയമിച്ചു. പി. ജരോ, റൂഫീനസു, പി. ഗ്രിഗറി നസ്രാൻസൻ ആദിയായവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു (ജരോ, മഹത്വ്യക്തികൾ 109; സൊക്രാട്ടസു, സഭാ. 4:25; സൊസൊമൻ, സഭാ 3:15; തിയഡൊറൈറ്റു, സഭാ. 4:26).

എന്നോട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതുപോലെ, നാലാം വയസ്സിൽ കണ്ണിന്റെ കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഏതെങ്കിലും കലാലയം സന്ദർശിക്കുകയോ വായിക്കാൻ പഠിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല.¹⁵

2. തന്റെ സ്വന്തം മനസ്സാക്ഷി എന്ന ശ്രേഷ്ഠനായ ഒരു പ്രബോധകൻ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. “കത്താവ് അന്ധരെ വിജ്ഞാനികളാക്കുന്നു” (സങ്കീ. 146:8) എന്ന വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥം വാചസ്പത്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിൽ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ടു എന്ന രീതിയിൽ വിജ്ഞാനദാനം ദിഭീമൂസിനു ധാരാളമായി ലഭിച്ചിരുന്നു. പഴയനിയമവും, പുതിയനിയമവും പദാന്തപദം അദ്ദേഹം വ്യാഖ്യാനിച്ചു; പ്രബോധനങ്ങളോട് വലിയ ബഹുമാനം കാട്ടി, വളരെ കൃത്യമായും സൂക്ഷ്മമായും വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ തയ്യാറാക്കി. വിജ്ഞാനത്തിൽ എല്ലാ പ്രാചീനരേക്കാളും മുമ്പനായിത്തീർന്നു.

3. തന്റെ ചെറുമുറിയിൽ വെച്ച് ഒരു പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലാൻ അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ എന്നെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. ഞാനതിനു കൂട്ടാക്കാതിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഈ സംഭവം വിവരിക്കുകയുണ്ടായി.¹⁶ “ഭാഗ്യവാനായ അന്തോണിയോസ് മൂന്നാം പ്രാവശ്യം എന്നെ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ഈ മുറിയിൽ പ്രവേശിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട ഉടനെ അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിക്കാൻ മുട്ടുകുത്തി. എന്റെ അപേക്ഷ ആവർത്തിക്കാൻ അദ്ദേഹം അവസരമുണ്ടാക്കിയില്ല. അങ്ങനെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ട് അനുസരണയുടെ ദൃഷ്ടാന്തം അദ്ദേഹം എന്നിക്കു നല്കി. നീ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതരീതി അനുകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, വീട്ടിൽ നിന്നകന്നു ഏകാന്തവാസിയുടെ ജീവിതം നയിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിന്റെ താക്കീക മനഃസ്ഥിതി ദൂരെയകറ്റുക.”

4. അദ്ദേഹം ഇതും എന്നോട് പറഞ്ഞു: “പീഡകന്മ നിർഭാഗ്യവാനുമായ ജൂലിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ¹⁷ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ഒരു ദിവസം ഞാൻ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ ചിന്ത എന്നെ വളരെ വ്യാകുലചിത്തനാക്കി. ഇതു നിമിത്തം സാധാരണം വരെ ഞാൻ ഭക്ഷണമൊന്നും കഴിച്ചില്ല. കസേരയിൽ കിടന്നു ഞാൻ ഗാഢനിദ്രയിലാണു; അപ്പോൾ വെള്ള

15 സൊസൊമെൻ, സഭാ. 3 15
16 സൊക്രട്ടസ് സഭാ. 4:25
17 'വിശ്വാസത്യാഗി' എന്നറിയപ്പെടുന്ന ജൂലിയൻ (361-363) ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് പഴയ റോമൻ വിശ്വാസാധാരണ പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ പരിശ്രമിച്ചു.

കുതിരപ്പുറത്തു പട്ടാളക്കാരനായിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. അവർ വിളിച്ചുപറയുന്നതു ദർശനത്തിൽ ഞാൻ കേട്ടു: “ഇന്ന് ഏഴാം മണിക്കു ജൂലിയൻ മരിച്ചെന്നു” ദിദീമൂസിനോടു പറയുക; എഴുന്നേറ്റു കേൾക്കുക. അത്തനാസ്യോസ് അറിയാൻ ഈ വിവരം അദ്ദേഹത്തോടു പറയുക.”¹⁸ അദ്ദേഹം തുടർന്ന്, “ഞാൻ ആ മണിക്കൂറും, ദിവസവും ആഴ്ചയും, മാസവും കുറിച്ചുവെച്ചു. അതു അപ്രകാരം തന്നെ ആയിരുന്നുവെന്നു പിന്നീടു തെളിഞ്ഞു.”¹⁹

5. അലക്സാണ്ട്രിയ

1. നഗരജീവിതം ഉപേക്ഷിച്ചു ഒരു കല്ലറയ്ക്കുള്ളിൽ അഭയം തേടിയ ഒരു ജോലിക്കാരിയെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹം എന്നോടു പറയുകയുണ്ടായി. ചെറിയൊരു ജനലിൽക്കൂടി അവൾക്കാവശ്യമുള്ളവ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പത്തുവർഷത്തോളം ഒരു മനുഷ്യനേയും മുഖത്തു അവൾ നോക്കിയതേയില്ല. എല്ലാം ഒരു ക്ഷയിച്ചശേഷം പത്താംവർഷം അവൾ നിദ്രയിലാണു.²⁰ അവളെ സന്ദർശിച്ചിരുന്ന സ്രീയ്ക്കു ഒരു ദിവസം അകത്തുനിന്നു മറുപടി ഒന്നും കിട്ടിയില്ല. അവളാണു ഈ കാര്യം ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു. വാതിൽ തല്ലിത്തുറന്നു ഞങ്ങൾ അകത്തു പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അവൾ ഉറങ്ങുന്നതായി കണ്ടു.

2. അവളെപ്പറ്റി ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ മെലാനിയാ²¹ ഇതും പറഞ്ഞു:—മെലാനിയായെപ്പറ്റി പിന്നാലെ ചർച്ച ചെയ്യാം.—“ഞാനവളെ മുഖാമുഖം കണ്ടിട്ടേയില്ല; എന്തിനാണു കല്ലറയിൽ ആമഗ്നയായിരിക്കുന്നതു” എന്നു പറയുക എന്നു ജനലിനടുത്തു നിന്നുകൊണ്ടു ഞാൻ ചോദിച്ചു. ജനലിലൂടെ അവൾ പ്രത്യുത്തരിച്ചു: “ഞാൻ മൂലം ഒരു പുരുഷനു മനുഷ്യാചാര്യം ഉണ്ടായി. ദൈവികച്ഛായയിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഒരാൾമാവിനു ഇടയ്ക്കു ഉണ്ടാകുന്നതിനേക്കാൾ ഒരു കല്ലറ ഞാൻ ഇഷ്ട

18 ക്രി. വ. 362-ൽ ജൂലിയൻ അധികാരത്തിലേറിയ ഉടനെ അത്തനാസ്യോസ് തിരികെ വന്നെങ്കിലും വീണ്ടും നാടുകടത്തപ്പെട്ടു. ജൂലിയന്റെ മരണശേഷമാണു അദ്ദേഹത്തിനു തിരികെ വരാൻ സാധിച്ചതു.

19 തിയഡോറോസ്. സഭാ. 3; 19; ജി. ചേടിയത്തു, ആദിമസഭാ പിതാക്കന്മാർ, കോട്ടയം. 1993.

20 ‘മരിക്കുക’ എന്നതിനു ‘നിദ്ര പ്രാപിക്കുക’ എന്ന പദം ആദിമ സഭയിൽ സാർവ്വത്രികമായിരുന്നു: 1 തെസ്സ. 4 14; cfr. A. C. Rush. "Death and Burial in Chistian Antiquity" *Studies in Chistian Antiquity* 1, Washington D. C. 1941, p. 1-22.

21 താഴെ അദ്ധ്യായം 46. 54 കാണുക.

പ്പെട്ടു. അയാൾക്ക് വേദന ഉണ്ടാവുകയോ, അയാൾക്ക് തിരസ്കാരം സംഭവിക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കാനാണ് ഞാനിതു ചെയ്തത്". അവർ തുടർന്ന്: ഒരുത്തനേയും ദർശിക്കാതെ വിരസതയ്ക്കുതിരെ 22 യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ട് എങ്ങനെ നീ സ്ഥിരമായി നില"കണ എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: "പ്രഭാതം മുതൽ ഒൻപതാം മണിവരെ ഞാൻ ചെന്നാരു കൊണ്ടു നെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ ഞാൻ മണിക്കൂർതോറും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ശേഷിച്ച സമയം വിശുദ്ധ പ്രവാചകർ, പൂർവ്വ പിതാക്കന്മാർ, ശ്രീഹന്മാർ, രക്തസാക്ഷികൾ എന്നിവരെപ്പറ്റി ധ്യാനിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. അതിനുശേഷം എന്റെ ഭക്ഷണം 23 ഞാൻ കഴിക്കും; ശേഷിച്ച സമയം പ്രതീക്ഷാപൂർവ്വം ക്ഷമയോടെ എന്റെ അന്ത്യത്തെ ഞാൻ നോക്കി പ്ലാതു്കൊണ്ടിരിക്കും."

6. ധനിക കന്യക

1. വ്യത്ഥചിന്തകളിൽ ജീവിച്ചവരേപ്പറ്റി ഈ കൃതിയിൽ പരാമർശിക്കാതെ ഞാൻ വിട്ടുകളയുകയില്ല; നീതിപൂർവ്വം ജീവിച്ചവരുടെ സ്തുതിക്കും ഈ വിവരണം വായിക്കാനിടവരുന്നവരുടെ രക്ഷയ്ക്കും വേണ്ടിയാണിത്. കാഴ്ചയിൽ വിനയശാലിനിയായി തോന്നിക്കുന്നവളും എന്നാൽ മററുള്ളവരെ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്ന മനഃസ്ഥിതി ഉള്ളവളും ആയ ഒരു കന്യക അലക്സാണ്ഡ്രിയായിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. വലിയ ധനാവ്യയായിരുന്നു അവൾ. എന്നാൽ ഒരിക്കലും അപരിചിതക്കോ, കന്യകകൾക്കോ, സഭയ്ക്കോ, പാവപ്പെട്ടവക്കോ ഒരു പൈസാപോലും അവൾ കൊടുത്തിരുന്നില്ല. പിതാക്കന്മാർ നിരന്തരം അവളെ ഗുണഭോഷിച്ചെങ്കിലും അവൾ ഭൗതിക ധനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സ് പിന്മാറ്റിയില്ല.

2. അവൾക്ക് ചില ബന്ധുക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ സഹോദരിയുടെ മകളായ അവരിലൊരാളെ അവൾ ഭക്തപ്പെട്ടു.

22 ഏകാന്ത ജീവിതക്കാരുടെ ഏറ്റവും വലിയ ശത്രുവാണ് 'അകേഡിയ' (Weariness, listlessness, torpor, boredom) ആത്മീയമോ ശാരീരികമോ ആയ വിരസതയാണ് 'അകേഡിയ'. വി. ജോൺ ക്ലിമാക്സസ്, Scala Paradisi, 13. തലാസ്സിയസ്; Centuriae, 3, 51; വി. ജോൺ ഡമഷീൻ, De octo Spiritibus nequitiae 1: ജോൺ മോസ്റ്റുസ്, Pratum Spirituale, 142.

23 മൊരിച്ച റൊട്ടിയുടെ പുറംഭാഗം; രുചിയില്ലാത്ത കട്ടിയുള്ള റൊട്ടിമുഖണങ്ങൾ.

സ്വർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി അല്പംപോലും ചിന്തയില്ലാതെ, തന്റെ ധനം മുഴുവൻ അവരക്കൊന്നെന്ന് രാപകൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. സ്വന്തം ബന്ധുക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്ന വ്യാജേന അമിതമായി യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പിശാച് നമ്മളെ ചതിക്കുന്ന ഒരു മാർഗ്ഗമാണിത്. സോദരഹത്യ, മാതൃഹത്യ, പിതൃഹത്യ എന്നിവ ചെയ്യാൻ മനുഷ്യരെ പഠിപ്പിക്കുന്നവൻ ബന്ധുത്വത്തിന്റെ ക്രമം ഒരു വ്യത്യസ്തവും വരുത്തുന്നില്ല എന്നത് വ്യക്തമാണല്ലോ.

3. ബന്ധുക്കളോടു് താല്പര്യം കാണിക്കുവാൻ അവൻ പ്രേരിപ്പിച്ചാൽത്തന്നെ അവരോടുള്ള താല്പര്യം കൊണ്ടൊന്നുമല്ല അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. പിന്നെയോ ദുഷ്ടന്മാർ ദൈവരാജ്യം അവകാശപ്പെടുത്തുകയില്ല എന്ന പ്രബോധനം (1 കൊറി. 6:9) അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ആത്മാവിനെ അനീതിയിൽ വ്യാപരിപ്പിക്കാനാണ് ചെയ്യുന്നത്. നല്ല ഉദ്ദേശ്യത്താൽ പ്രേരിതനായി തന്റെ ആത്മാവിനെ നിന്ദിക്കാതെ ആവശ്യക്കാരായ ബന്ധുക്കളെ സഹായിക്കാൻ തീർച്ചയായും സാധിക്കും. തന്റെ ഏതെങ്കിലുമൊരു ബന്ധുവിനോടു് താല്പര്യം വച്ചുപുലർത്തുന്നവൻ ആത്മാവ് അധികപ്പററാൻ എന്നു കരുതുന്ന നിയമത്തിനു കീഴിലമരുന്നു.

4. ഭയത്തോടുകൂടി ആത്മാവിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി സങ്കീർത്തകൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “കർത്താവിന്റെ മലയിൽ ആത്ം കയറും? ശുദ്ധഹൃദയനും നിർമ്മലമായ കരങ്ങളുള്ളവനും തന്റെ ആത്മാവിനെ വ്യർത്ഥമായി കരുതാത്തവനും” (24:3-4). ‘ആത്മാവ് ശരീരത്തോടൊപ്പം അലിഞ്ഞുപോകാനുള്ളതാണ്’ എന്നഭിപ്രായപ്പെടുന്നവർ സുകൃതത്തെ വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ‘ആത്മാവിനെ നിസ്സാരമാക്കി കരുതുന്നു’.

5. ഈ സ്രീയുടെ അത്യാത്തിയിൽ നിന്നും അവളെ പിൻ തിരിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി ഭാഗ്യവാനായ മക്കോരിയൂസ്²⁴ അവളെ മുറിപ്പെടുത്താൻ തീരുമാനിച്ചു എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. വൈദികനും അംഗവൈകല്യമുള്ളവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഭവനത്തിന്റെ അധിപനുമായ ഈ മക്കോരിയൂസ് താഴെപ്പറയുന്ന പദ്ധതി

24 കാസ്സിയൻ ഈ മക്കോരിയൂസിനെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. (ഡയലോഗ് 144.) അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ ഒരു സൈനോഡോക്കിയമിന്റെ (Xenodochium) ചുരുതയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്. പല്ലാഡിയൂസിന്റെ ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ അങ്ങോട്ടു ആരോ മക്കോരിയൂസിനെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ട്. (അദ്ധ്യായം 15, 1; 17, 1; 18, 1; 20, 2f; 62).

തയ്യാറാക്കി. തന്റെ ചെറുപ്പകാലത്ത് അദ്ദേഹം ഒരു സ്വർണ്ണ പ്ലാനിക്കാരനായിരുന്നു. 'രത്നപ്പണിക്കാരൻ' എന്ന് അദ്ദേഹം വിളിക്കപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹം അവളുടെ അടുത്തുചെന്ന് പറഞ്ഞു: "ചില അമൂല്യരത്നങ്ങളും മരതകവും നീലരത്നവും എന്റെ പക്കൽ വന്നുചേർന്നിട്ടുണ്ട്"; ഞാൻ അവ മോഷ്ടിച്ചതാണോ കണ്ടെടുത്തതാണോ എന്ന് പറയാൻ സാധ്യമല്ല. അവ അമൂല്യങ്ങളാകയാൽ അവയുടെ വില ഇതുവരെ തിട്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല; എന്നാൽ അഞ്ഞൂറു നാണയങ്ങളുള്ളവർക്ക് അവ കൈവശപ്പെടുത്താവുന്നതേയുള്ളൂ.

6. നീ അവയെടുത്താൽ ഒറ്റക്കല്ലിൽനിന്നും നിനക്ക് 500 നാണയങ്ങൾ തിരികെ കിട്ടും. ശേഷിച്ചവകൊണ്ട് നിന്റെ സഹോദരിയുടെ മകളെ ധന്യയാക്കാൻ, നിനക്ക് സ്വന്തമാക്കുകയും ചെയ്യാം. ആ യുവതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കിൽ വിശ്വസിച്ചു അതു വാങ്ങാനുറച്ചുകൊണ്ട് പാദത്തിൽ വീണു.²⁵ "ഇതു" മറുവാർക്കും കൊടുക്കരുതെന്ന് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു" എന്ന് അവൾ കേണു പറഞ്ഞു. "എന്റെ വീട്ടിൽ വന്ന് അവ കാണുക" എന്ന് അദ്ദേഹം അവളോടു പറഞ്ഞു. അവളാകട്ടെ കാത്തിരിക്കാൻ ഒട്ടും തയ്യാറല്ലായിരുന്നു; 500 നാണയങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: അങ്ങയുടെ ആഗ്രഹപ്രകാരം ഇതു സ്വീകരിച്ചാലും; ഒരു വില്ലനക്കാരന്റെ കടയിൽ പോയി അതു വാങ്ങാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

7. അദ്ദേഹം ആ 500 നാണയങ്ങളും എടുത്തു ആശുപത്രിയുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു കൊടുത്തു. കുറേക്കാലം കടന്നുപോയി. ആ മനുഷ്യൻ അലക്സാണ്ഡ്രിയായിലെ ഒരു മാനുസും ദൈവസ്നേഹമുള്ളവനും പരോപകാരതല്പരനുമായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ അവനോടു ചോദിക്കുന്നതിൽ അവൾ വിവേകം കാണിച്ചു. അദ്ദേഹം നൂറു വയസ്സുവരെ സജീവനായി പ്രവർത്തിച്ചു; ഞങ്ങളും കുറെനാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ താമസിച്ചു. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തെ ദേവാലയത്തിൽ വെച്ചു കണ്ടപ്പോൾ അവൾ ചോദിച്ചു. "ഞാൻ തന്നെ 500 നാണയങ്ങൾക്കുള്ള രത്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു അങ്ങ എന്തു തീരുമാനിച്ചു?"

8. അദ്ദേഹം മറുപടിയായി പറഞ്ഞു: "നീ തന്നെ ഉടനെ ഞാൻ ആ പണം രത്നങ്ങളുടെ വിലയ്ക്കായി കൊടുത്തു. താല്പര്യമാണെങ്കിൽ ആശുപത്രിയിൽ വന്ന് കാണുക; അവ അവിടെ

25 പാദത്തിൽവീണ് അപേക്ഷിക്കുന്നതിനേക്കുറിച്ചു,
Ancient Christian writers 10. 71 കാണുക.

യാണ്. നിനക്കവ ഇഷ്ടപ്പെട്ടോ എന്നു നോക്കുക. നിനക്കിഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ നിന്റെ പണം തിരികെ എടുത്തുകൊള്ളുക." ആ ആശുപത്രിയിൽ സ്രീകൾ മുക്തലത്തെ നിലയിലും പുരുഷന്മാർ താഴത്തെ നിലയിലുമായിരുന്നു. അവളെ ആശുപത്രിയുടെ വാതിൽക്കലേയ്ക്ക് ആനയിച്ച് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: 'നിനക്ക് നിലരത്നമാണോ മരതകമാണോ ആദ്യം കാണേണ്ടതു്?' "നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ" എന്നു അവൾ മറുപടി പറഞ്ഞു.

9. അവൻ അവളെ മുക്തലത്തെ നിലയിലേയ്ക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. മുടന്തരും പൊള്ളലേറ്റവരുമായ സ്രീകളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: "നോക്കൂ, ഇതാ നിന്റെ നിലരത്നം." താഴത്തെ നിലയിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു അവൻ പറഞ്ഞു; "ഇതാ നിന്റെ മരതകം. ഇവ നിനക്കിഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ നിന്റെ പണം തിരികെ എടുത്തുകൊള്ളുക." അവൾ തിരിഞ്ഞുനടന്നുകളഞ്ഞു. അവൾ തിരികെപ്പോയി അതിദുഃഖത്താൽ രോഗഗ്രസ്തയായി; കാരണം, ദൈവികവഴിയിലല്ല അവൾ ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചതു്. പില്ലാലത്തു്, താൻ താല്പര്യപ്പെട്ടിരുന്ന യുവതി വിവാഹാനന്തരം, സന്താനരഹിതയായി മരിച്ചപ്പോൾ അവൾ ദൈവത്തിനു നന്ദി പറഞ്ഞു²⁶.

7. നിത്രിയൻ സന്യാസികൾ

1. അലക്സാണ്ട്രിയായ്ക്കടുത്തു് ഏതാണ്ടു് രണ്ടായിരത്തോളം കുലീനരും തീക്ഷ്ണമയ ആശ്രമസ്ഥങ്ങളെ ആശ്രമങ്ങളിൽ ആശ്രമസ്ഥരോടൊത്തു് ഞാൻ മൂന്നു മാസം ചെലവഴിച്ചു. പിന്നീടു് അവിടെനിന്നു് നിത്രിയൻ മലയിലേയ്ക്കു പോയി. ഈ മലയ്ക്കും അലക്സാണ്ട്രിയായ്ക്കും ഇടയിൽ 70 മൈൽ നീളമുള്ള മാറൊരാ തടാകം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു.²⁷ അതിന്റെ തെക്കേ അറ്റത്തുകൂടെ ഒന്നരദിവസം നടന്നു് തടാകം കടന്നു് ഞാൻ മലയിലേയ്ക്കു് പോയി.

2. ഈ മലയ്ക്കുപുറം എത്യോപ്യ, മാസിയേയ്ക്കു, മൗരിട്ടാനിയം എന്നിവ വരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന വലിയ മരുഭൂമി

26 "തോമായുടെ നടപടി" എന്ന അപ്പോക്രിഫൽ കൃതിയിൽ ഉള്ള പ്രതിപാദനമാകാം. ഇതിനു് പ്രേരകമായതു് എന്നു് കരുതുന്നവരുണ്ട്.

27 മരെയോട്ടിസു് തടാകം, മരിയത്തു്, മര്യൂതു് എന്നെല്ലാം ഈ തടാകത്തിനു് പേരുണ്ട്.

യാണ്. ഈ മലയിൽ ഏതാണ്ട് 5000 പേരു കഴിവനുസരിച്ചും ഇഷ്ടമനുസരിച്ചും വിവിധതരം ജീവിതം നയിച്ചവനും ചിലർ ഏകാന്തജീവിതക്കാർ; ചിലർ ജോഡികളായിട്ടാണ്; ചിലർ ഗ്രൂപ്പുകളായും. ഈ മനഷ്യരേയും വലിയ മരുഭൂമിയിലുള്ള 600 സന്യാസികളെയും ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന ഏഴ് റെട്ടിനിമ്മാണ ശാലകൾ ഈ മലയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

3. ഞാൻ ആ മലയിൽ ഒരു വർഷം കഴിച്ചുകൂട്ടി; മഹാനായ അർസിസിയൂസ്,²⁸ പുത്തുബാസ്മതെസ്²⁹ ആസിയൂസ്,³⁰ ക്രോണിയൂസ്,³¹ സൊറാപിയോൻ³² എന്നീ ഭാഗ്യവാന്മാരായ പിതാക്കന്മാർ എന്നെ വളരെയധികം സഹായിച്ചു. പിതാക്കന്മാരെപ്പറ്റി അവർ പറഞ്ഞ നിരവധി കഥകൾ കേട്ട് ഉത്തേജിതനായ ഞാൻ മരുഭൂമിയുടെ ഉള്ളിലേയ്ക്കു കടന്നു.

ഈ നിരീതിയൻ മലയിൽ ഒരു വലിയ പള്ളിയുണ്ട്. അവിടെ മൂന്നു ഈത്തപ്പനകളുണ്ട്. ഓരോന്നിലും ഓരോ ചാട്ടുകൂടിയിട്ടിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തിലോ സഭാചാരത്തിലോ അധഃപതനം സംഭവിച്ച സന്യാസികൾക്കുള്ളതാണ് ഒന്ന്; ആക്രമിക്കുന്ന കള്ളന്മാർക്കുള്ളതാണ് രണ്ടാമത്തേത്; മൂന്നാമത്തേത്, അവിടെ വരാനിടയാകുന്ന കള്ളന്മാർക്കും. അടിശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റക്കാരെ ഒരു ഈത്തപ്പനയിൽ പീടിച്ചുകെട്ടും. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട അടിശിക്ഷ അവരുടെ മുതുകിൽ നല്കിക്കഴിയുമ്പോൾ അവരെ സ്വതന്ത്രരാക്കിയിരുന്നു.

4. അതിഥികളെ സ്വീകരിക്കാനുള്ള സ്ഥലം അടുത്തുതന്നെയായിരുന്നു. അവിടെ വരുന്ന അതിഥികൾ സ്വന്തമായി വിട്ടുപോകുന്നതുവരെ അവിടെ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. രണ്ടും മൂന്നും വഷംവരെ ഇങ്ങനെ താമസിക്കുന്നവരുണ്ടായിരുന്നു. ഒരാൾ വരെ വെറുതെ താമസിക്കാൻ അനുവദിച്ചിരുന്നു. അതുകഴിഞ്ഞാൽ ഉദ്യോഗത്തിലോ, ബേക്കറിയിലോ അടുക്കളയിലോ അവർ സഹായിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അയാളൊരു ശ്രേഷ്ഠവ്യക്തിയാണെങ്കിൽ അവർ അവൻ ഒരു പുസ്തകം കൊടുത്തിരുന്നു.

28 സൊസൊമെൻ, സഭാ. 6:30; വി. അന്തോണിയോസിന്റെ സമകാലികനാണ് അർസിസിയൂസ്.
29 സൊസൊമെൻ, സഭാ. 3:14; 6:30.
30 ആസിയൂസിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഏക പരാമർശം.
31 അന്തോണിയോസിന്റെ ശിഷ്യനും ദ്വിലാഷിയുമായിരുന്നു ക്രോണിയൂസ്; താഴെ 21-ാം അദ്ധ്യായം കാണുക.
32 മഹാനായ സൊറാപിയോൻ അന്തോണിയോസിന്റെ സമകാലികനായിരുന്നു. സൊസൊമെൻ, സഭാ. 3:18f. ജറോം, ലേഖനം 108:14; താഴെ അദ്ധ്യായം 46: 2 കാണുക.

എന്നാൽ ആറാം മണിക്കൂറുവ് ആരോടും സംസാരിക്കാൻ അപനു് അനുവാദമില്ലായിരുന്നു. ഈ മലയിൽ ഭിഷഗ്വരന്മാരും കേകങ്ങളാക്കുന്നവരും ജീവിച്ചിരുന്നു. അവർ വീഞ്ഞു് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. അവിടെ വീഞ്ഞു് വില്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

5. ആരും ആവശ്യക്കാരാകാതിരിക്കാൻ തുണൽ ജോലിയിൽ എല്ലാവരും ഏർപ്പെട്ടു് തങ്ങളുടെ കൈകൾ കൊണ്ടു് അലസിച്ചിരുന്നു. ഒൻപതാം മണിയോടുകൂടി ദിവ്യ സങ്കീർത്തനസ്വരം ഓരോ മുറിയിൽനിന്നും ഉയരുന്നതു് കേൾക്കാം; അതുകേട്ടാൽ പറ്റുദീപസ്തം ഉപരിസ്ഥമായ സ്ഥലത്താണെന്നു് കേൾവിക്കാർക്കു് തോന്നിപ്പോകും. ശനിയും ഞായറും മാത്രമേ അവർ ദേവാലയത്തിൽ ഒന്നിച്ചു കൂടിയിരുന്നുള്ളൂ. പള്ളിയുടെ ചുമതല എട്ടു് വൈദികർക്കായിരുന്നു; പ്രായം കൂടിയ വൈദികൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം മറ്റൊരും ബലിയപ്പിക്കുകയോ പ്രസംഗം പറയുകയോ ചെയ്യാറില്ല; അവരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപം ശാന്തരായി ഇരിക്കുക മാത്രമേ ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ.

6. അർസീസിയൂസും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം നാം കണ്ട മറ്റുപ്രായമുള്ളവരും വി. അന്തോണിയുടെ സമകാലീനരായിരുന്നു. നിത്രിയയിലെ ആമോനെ അറിയാവുന്നവരും ആകൃഷ്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ മാലാഖമാർ സ്വീകരിച്ചു് വഹിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതു് വി. അന്തോണിയോസു് ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രവാചകനും മൂവായിരം ആളുകളുടെ അധിപനുമായ³³ താബെന്നിസിയയിലെ പക്കോമിയസിനെ അറിയാമെന്നു്³⁴ അർസീസിയൂസു് പറയുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പിന്നാലെ ചർച്ച ചെയ്യാം.

33 നാലാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ ആശ്രമാധ്യക്ഷന്മാരെക്കുറിക്കാൻ പൗരസ്ത്യ സഭകളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പദമാണു് "ആക്തിമൻ ഡ്രൈറാ" - Archimandrite. ഇപ്പോൾ ഈ പദം നിരവധി ആശ്രമങ്ങളുടെ മേൽ അധികാരമുള്ള ആളിനെ സൂചിപ്പിക്കാനാണു് ഉപയോഗിക്കുന്നതു്.

34 തബെന്നിസിയയിലെ പ്രശസ്തങ്ങളായ ആശ്രമങ്ങൾ (Coenobium) സ്ഥാപിച്ചതു് പക്കോമിയസാണു് (+ 346). അദ്ദേഹമാണു് ആദ്യത്തെ സന്യാസ നിയമങ്ങൾ എഴുതിയതു്. അദ്ദേഹം നിരവധി ആശ്രമങ്ങളുടെ അധിപനായിരുന്നു. സമൂഹജീവിത സന്യാസപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ (Coenobitical life-ദയറായ ജീവിതം) പിതാവെന്നാണു് പക്കോമിയസു് അറിയപ്പെടുന്നതു്. താഴെ അദ്ധ്യായം 32-34 കാണുക.

8. നിത്യയിലെ ആമോൻ

1. ആമോൻ 35 ഈ രീതിയിലാണ് ജീവിച്ചതെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “അദ്ദേഹം ഒരു അനാഥനായിരുന്നു. ഇരു പത്തരണ്ടാം വയസ്സിൽ വിവാഹം കഴിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ മാതൃസഹോദരൻ നിർബന്ധിച്ചു. നിർബന്ധത്തെ എതിർക്കാൻ സാധിക്കാത്തതിനാൽ കിരീടം ധരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതും 36 മണവരയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതും വിവാഹ ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തുന്നതും നല്ലതാണെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. വധുവരന്മാരെ മണവരയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ച് ജനങ്ങൾ പിരിഞ്ഞപ്പോൾ ആമോൻ എഴുന്നേറ്റ് കതകടച്ചു. പോയിരുന്നു തന്റെ പരിശുദ്ധയായ സഖിയെ വിളിച്ച് അവളോടു പറഞ്ഞു: ‘പ്രഭീ, ഇവിടെ വരൂ, ഞാൻ എല്ലാം വിവരിച്ചു പറയാം. നാം നടത്തിയ ഈ വിവാഹം ഫലദായകമല്ല, നമ്മുടെ കന്യാത്വം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതുവഴി ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കാനായി നാം ഒന്നിച്ചുറങ്ങാതിരിക്കുന്നത് നല്ല സംഗതിയാണ്.’ തന്റെ പോക്കറ്റിൽനിന്ന് ഒരു ചെറിയ പുസ്തകമെടുത്ത് കർത്താവിൽ നിന്നെന്നപോലെ ശ്രീഹന്മാരിൽനിന്ന് 37 വായിച്ചു. കാരണം, അവൾക്ക് വായിക്കാൻ അറിയില്ലായിരുന്നു. വായിച്ചതിന് മിക്കവാറും എല്ലാറ്റിനുംതന്നെ അയാൾ വ്യഖ്യാനവും പറഞ്ഞു. ശുദ്ധതയെപ്പറ്റിയും കന്യാത്വത്തെപ്പറ്റിയും അവൻ അവളെ പ്രബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവളാകട്ടെ ദൈവകൃപയിൽ ബോധ്യമുള്ളവളായി പറഞ്ഞു.

3. ‘എന്റെ നാഥാ, എനിക്കു ഇതു ബോധ്യമായി. അങ്ങനെ എന്താണ് നിശ്ചയിക്കുന്നത്?’”

35 ആമൂൻ (ആമോൻ, അമ്മോൻ) വി. അന്തോണിയോസിന്റെ സമകാലികനായിരുന്നു. തേബായ്‌വിൽ അന്തോണിയോസ് പ്രവർത്തിച്ചതുപോലെ ഉത്തര ഈജിപ്റ്റിൽ (Lower Egypt) സന്യാസം വളർത്തുവാൻ ആമോൻ വളരെയധികം പണിപ്പെട്ടു. അത്തനാസ്യോസ്, അന്തോണിയോസിന്റെ ജീവചരിത്രം. 60; സൊക്രാട്ടസ്, സഭാ. 4:23; സൊസൊമെൻ, സഭാ. 1:14 എന്നിവ കാണുക.

36 ഉത്തമരീതിം 3:11; ഏശാ, 61:10; എസ. 16:12. മലങ്കര സഭയിൽ വിവാഹത്തിന് വധുവരന്മാരെ കിരീടം ധരിപ്പിക്കുന്ന പതിവുണ്ട്; മറ്റ് ചില പൗരസ്ത്യസഭകളിലും ഈ രീതി നിലവിലുണ്ട്. ഇതൊരക്രൈസ്തവപാരമാണെന്ന് വാദിച്ചു, തെത്തുല്യൻ ഇതിനെ എതിർക്കുന്നു. (കിരീടം, 13; ജറോം, Vita Malachi, 6).

37 സൊക്രാട്ടസ് (സഭാ. 4:23) പറയുന്നത് അദ്ദേഹം വായിച്ചത് 1 കൊറി. 7 ആണെന്നാണ്.

“ഇപ്പോൾ മുതൽ നാമിരുവരും മാറിത്താമസ്സിക്കണമെന്ന് ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.”

അവൾ ഇതുകൊണ്ട് തൃപ്തയായില്ല; അവൾ പറഞ്ഞു: “നമുക്ക് ഒരേ ഭവനത്തിൽ താമസിക്കാം; എന്നാൽ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം കിടക്കകളിൽ കിടക്കാം”.

പതിനെട്ടുവർഷം അവൻ അവളോടുകൂടെ ആ ഭവനത്തിൽ പാർത്തു. അയാൾ ഒരു ബാലസം കൃഷിക്കാരനാകയാൽ പകൽ ബാലസം തോട്ടത്തിലും ഉദ്യാനത്തിലുമായി ചെലവഴിച്ചു. മുതിരി പോലെ വളരുന്നതാണ് ബാലസം. അതിന് ശ്രദ്ധയും പരിചരണവും ആവശ്യമാണ്. കഠിനാധ്വാനം വളരെ വേണം. വൈകിട്ട് അവൻ തന്റെ വീട്ടിലേയ്ക്ക് പോകും. പ്രാർത്ഥനകൾ കഴിഞ്ഞ് അവളോടൊത്തു ക്ഷേപിക്കും. രാത്രി പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞ് പുറത്തു പോകും.

4. ഇങ്ങനെ ജീവിച്ച് ഒരാഗ്രഹങ്ങൾക്ക് അതീതമായ ഒരു വസ്ഥയിൽ അവരിരുവരും എത്തിച്ചേർന്നു. ആമോന്റെ അഭ്യർത്ഥനയാണ് ഇതിനു കാരണം. അവസാനം അവൾ പറഞ്ഞു: “എന്റെ നാഥാ, എനിക്കു അങ്ങയോടു സംസാരിക്കണം. നീയെന്നെ ശ്രവിച്ചാൽ, ദൈവത്തെ പ്രതി നീയെന്നെ സ്നേഹിക്കണമെന്ന് എനിക്കു ബോധ്യമാകും.” അവൻ പറഞ്ഞു. “നിനക്കിഷ്ടമുള്ളതു പറയുക.” “അതിതാണ്: അങ്ങു സുകൃതം അഭ്യസിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനാണല്ലോ. ഞാനും നിന്റെ പാതയെ അനുഗമിക്കുന്നു. നമുക്ക് വേറിട്ടു താമസിക്കാം. നീ ബ്രഹ്മചാരിയായി ജീവിക്കുകയും എന്നോടൊത്തു പാർക്കുകയും ചെയ്ത് നിന്റെ സുകൃതം മറച്ചുവയ്ക്കുന്നത് അവാച്യമാണ്.”

5. അവൻ ദൈവത്തിനു നന്ദിപറഞ്ഞു അവളോടു പറഞ്ഞു: “നീ ഈ ഭവനം സൂക്ഷിക്കുക. ഞാൻ എനിക്കൊരു വീടുണ്ടാക്കാം.” അവൻ അവിടം വീട്ടു നിരൂപണയുടെ ഉൾഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്ക് കയറിപ്പോയി. (അവിടെ അതുവരെ ഒരാശ്രമവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല). അവൻ അവിടെ വട്ടത്തിലുള്ള രണ്ടു പാപ്പിടങ്ങളുണ്ടാക്കി. ആ മരുഭൂമിയിൽ അവൻ ഇരുപത്തിരണ്ടു വർഷം താമസിച്ചു. അതിനുശേഷം മരിച്ചു; ‘അവൻ നിദ്രയിലാണ്’ എന്നു പറയുന്നതാകാം ഭേദം. വർഷത്തിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം മാത്രം അവൻ തന്റെ സഖിയെ സന്ദർശിച്ചിരുന്നു.

6. അന്തോണിയോസിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിൽ ഈ മനുഷ്യനെപ്പറ്റി അത്തനാസ്യോസ് ഒരു അതുല്യസംഗതി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

കുന്നു. തന്റെ ശിഷ്യനായ തിയഡോറമൊത്തു് അദ്ദേഹം ലി കോസു് നദീതീരത്തെത്തി 38. വസ്രം മാറുമ്പോൾ നഗ്നനായി തിയഡോർ തന്നെ കാണാതിരിക്കാൻ മുൻകരുതലുകൾ എടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കെ പണ്ടാടം കൂടാതെ താൻ നദിയുടെ അക്കരെ നില്ക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹം കണ്ടു. മാലാഖമാരാണ് അദ്ദേഹത്തെ അപ്രകാരം സംവഹിച്ചതു്. മാലാഖമാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ സംവഹിക്കുന്നതു് ഭാഗ്യവാനായ അന്തോണി യോസു് ഒർശിക്കുകയുണ്ടായി. അത്രമാത്രം ശ്രേഷ്ഠനായി ആമോൻ ജീവിച്ചു. അത്ര പൂണ്ണനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഒരു ക്ഷയിലത്തോടുകൂടിയാണ് ഒരു വള്ളത്തിൽ ഞാൻ ആ നദി കടന്നതു്, കാരണം, അതു് ശക്തമായ നൈലിന്റെ ഒരു കൈ വഴിയായിരുന്നു.

9. ഒിർ

ഓർ39 എന്നു പേരുള്ള ഒരു സന്യാസി ആ നിശ്ചിതൻ മലയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. സമൂഹം മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹനീയ സൂക്തത്തെപ്പറ്റി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നേക്കാൾ മുൻപേ മല സന്ദർശിച്ച മെലാനിയ⁴⁰ എന്ന ദൈവമനുഷ്യസ്ത്രീ പ്രത്യേകിച്ചു് ഇതു് സാക്ഷിക്കുന്നു. ഞാൻ ശരീരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ നേരിട്ടു കണ്ടിട്ടില്ല, 'അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും കള്ളം പറഞ്ഞിട്ടില്ല, ആണയിട്ടിട്ടില്ല. ആരെയും ശപിച്ചിട്ടില്ല, ആവശ്യത്തിനല്ലാതെ അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചിട്ടില്ല' എന്ന് അവൾ അവരുടെ കഥകളിൽ വിവരിക്കുന്നു.

10. പംബോ

1. ഭാഗ്യവാനായ പംബോയും 41 ഈ മലയിൽ ഉൾപ്പെടുവനാണ്. മെത്രാനായ ദിയസ്ക്യാറോസു്, അമ്മോണിയൂസു്,

-
- 38 സൊസൊമെൻ, സഭാ. 1:14; നൈൽ നദിയുടെ ഒരു ചെറിയ കൈവഴി.
 - 39 റൂഫിനസിന്റെയും പല്ലാവിയൂസിന്റെയും സമകാലികനായിരുന്നു ഓർ (ഹോർ). അദ്ദേഹം തേബായ് വിലായിരുന്നെന്ന് സൊസൊമെൻ (സഭാ. 6:28), നിശ്ചിതയിലായിരുന്നെന്ന് പല്ലാവിയൂസു് പറയുന്നു. അദ്ദേഹം അതിർത്തിപ്രദേശത്തു പാത്തു് ഇരുവശത്തുമുള്ള സന്യാസഭവനങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചിരിക്കാം. ജരോം (ലേഖനം, 138:3) ഓറിനെ ഒരിജനിസ്സായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു.
 - 40 താഴെ അദ്ധ്യായം 46, 54 എന്നിവ കാണുക.
 - 41 നിഖ്യോവിശ്വാസപ്രമാണത്തിനുവേണ്ടി ശക്തിയായി നിലകൊണ്ട ഈജിപ്ഷ്യൻ സന്യാസികളിൽ ഒരാളാണ് പംബോ (+393). സൊക്രാട്ടസു്, സഭാ. 4:28; സൊസൊമെൻ, സഭാ. 3:14).

എവസേബിയൂസ്, എവത്മീമിയൂസ് എന്നീ നാലു സഹോദരന്മാരുടെയും 42 ദ്രാക്കോൺസ്കൂസ് എന്ന ശ്രേഷ്ഠ വ്യക്തിയുടെ അനന്തിരവനായ ഒരിജൻ എന്നയാളിന്റെയും ഗുരുവായിരുന്നു അദ്ദേഹം. വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങളുടേയും മേധാശക്തിയുടെയും വിളനിലമായിരുന്നു പംബോ. സുവിശേഷാനന്ത്യതം സ്വണ്ണവും വെള്ളിയും തിരസ്കരിച്ചവനാണ് അദ്ദേഹം.

2. ഭാഗ്യവതിയായ മെലാനിയ ഈ കാര്യം എന്നോടു പറഞ്ഞു: “ഞാൻ റോമിൽനിന്നു ആദ്യം അലക്സാണ്ട്രിയായിൽ വന്നപ്പോൾ ഭാഗ്യവാനായ ഇസീദോറിൽ നിന്നു പംബോയുടെ സുകൃതത്തെപ്പറ്റി കേൾക്കാനിടയായി. മരുഭൂമിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കലേക്കുള്ള വഴി ഇസീദോർ എന്നെ കാണിച്ചു. മുന്തറു പൗണ്ട് വെള്ളിയുള്ള ഒരു പെട്ടി ഞാൻ എടുത്തിരുന്നു. എന്റെ ധനത്തിൽ ഭാഗഭാക്കുകാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ ക്ഷണിച്ചു. അദ്ദേഹം പനയോല മെടത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു: ‘ദൈവം നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ’ എന്നുമാത്രം അദ്ദേഹം എന്നെ ആശീർവദിച്ചു പറഞ്ഞു.

3. തന്റെ ഭൃത്യനായ ഒരിജനോടു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘ഇതെടുത്തു ലിബിയായിലും ദ്വീപുകളിലും ഉള്ള സഹോദരന്മാർക്കെല്ലാം പങ്കിട്ടു കൊടുക്കുക; കാരണം, ആ ആശ്രമങ്ങൾ വലിയ തൈരുക്കത്തിലാണ്’. ഈജിപ്റ്റു് മെച്ചമായ സ്ഥിതിയിലായിരുന്നതിനാൽ അല്പംപോലും അവിടെ വിതരണം ചെയ്യരുതെന്നു അദ്ദേഹം കല്പിച്ചു. അവരും തുടന്നു: “ഞാൻ നല്പിയ സംഭാവനയ്ക്കു് സ്തുതിയോ പുകഴ്ചയോ കിട്ടും എന്ന പ്രതീക്ഷയാൽ ഞാൻ കാത്തുനിന്നു; എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഒന്നും ഉരിയാടിയില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: ‘പ്രഭോ ഇതു് എന്തുമാത്രമുണ്ടെന്നു് അറിയാമോ? മുന്തറു പൗണ്ടുണ്ടു്!’”

4. അദ്ദേഹം തലമുയർത്താതെ പറഞ്ഞു: “എന്റെ കുട്ടി, മലകളെ അളക്കുന്നവൻ (എശാ. 40:12) ഈ വെള്ളിയുടെ അളവു് മെച്ചമായി അറിയുന്നു. നീ എന്നിക്കാണ് തന്നതെങ്കിൽ

42 ഈ നാലു് നിത്രീയൻ സന്നയാസികൾ “ഉയരമുള്ള സഹോദരന്മാർ” (Tall Brothers) എന്നാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. അമ്മോണിയസിനെപ്പറ്റി അടുത്ത അദ്ധ്യായം കാണുക ദിയസ്കോറോസ്, ഹെർമൊപ്പൊളീസിലെ മെത്രാനായി. എവസേബിയൂസും എവത്മീമിയൂസും പ്രെസ്ബിറ്ററീമാരായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ നാലുപേരും ഏകാന്തജീവിതത്തിനു വേണ്ടി തങ്ങളുടെ ജോലി ഉപേക്ഷിച്ചു. (സൊക്രട്ടസ്, സഭാ. 3:12).

നീ നന്നായി പറഞ്ഞു; എന്നാൽ രണ്ടു് ചെമ്പുനാണയങ്ങൾ കൂടി പരിഗണിക്കുന്ന ദൈവത്തിനാണ് നീ കൊടുത്തതെങ്കിൽ (മക്കോ. 12:42) നിശബ്ദയായിരിക്കുക' അവൾ തുടർന്നു: ഞാൻ മലയിലേയ്ക്കു പോയപ്പോൾ ഇപ്രകാരം തന്റെ ശക്തി കർത്താവു് എന്നെ കാണിച്ചു.

5. അധികം താമസിയാതെ ഈ ദൈവമനുഷ്യൻ നിദ്ര പ്രാപിച്ചു. പനികൊണ്ടോ മറ്റേതെങ്കിലും രോഗംകൊണ്ടോ അല്ല. എഴുപതു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ കൂട നെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ് മരിച്ചത്. അവസാന തൂണിൽ തൂന്നാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം എന്നിടേ ആളയച്ചു. വേർപിരിയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ എന്നോടു പറഞ്ഞു; എന്നെ അനുസ്മരിക്കാൻ ഈ കൂട എന്റെ കൈകളിൽ നിന്നു് സ്വീകരിക്കുക; നിനക്കുവേണ്ടി മാറ്റി വയ്ക്കാൻ എന്നിടേ മറ്റൊന്നുമില്ല.''

അതിനുശേഷം അവൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം തൂണിയിൽ പൊതിഞ്ഞു് സംസ്കാരത്തിനു് സജ്ജമാക്കി. അവൾ അദ്ദേഹത്തെ സംസ്കരിച്ചിട്ടു് ആ മരുഭൂമിയിൽനിന്നു് പിൻവാങ്ങി; മരണംവരെ ആ കൂട അവൾ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു.

6. വൈദികനും ഭൃത്യനുമായ ഒരിജൻ, അമ്മോണിയുടെ ഇവരിരുവരും പ്രസിദ്ധരായിരുന്നു—സന്നിഹിതരായിരുന്ന മറ്റു് സഹോദരന്മാർ എന്നിവരോടു്, മരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഈ പംബോ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: "ഞാൻ ഈ മരുഭൂമിയിൽ വന്നു് എന്റെ താപസ്സുവേനം പണിതു് ഇവിടെ താമസം തുടങ്ങിയപ്പോൾ മുതൽ വൃഥായുള്ള അപ്പം തിന്നതായി43 ഓർക്കുന്നില്ല. എന്റെ കൈകളുടെ അദ്ധ്വാനം കൊണ്ടാണ് ഞാൻ ജീവിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇന്നുവരെ ഞാൻ പറഞ്ഞ ഒരു വാക്കിനെക്കുറിച്ചും ഞാൻ ഒഴുവിക്കുന്നില്ല. ദൈവത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ തുടങ്ങാത്തവനെപ്പോലെ ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ പക്കലേയ്ക്കു പോകുന്നു.'"

7. ഒരിജനും അമ്മോണിയുടെയും താഴെപറയുന്ന സംഗതിയും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു: "ഏതെങ്കിലും ഒരു വേദപുസ്തക ഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ചോ, മറ്റൊന്നെങ്കിലും പ്രശ്നം സംബന്ധിച്ചോ ചോദിച്ചാൽ ഉടനെ അദ്ദേഹം ഉത്തരം നല്കാറേയില്ല; മരിച്ചു് 'ഞാനതു കണ്ടുപിടിച്ചില്ല' എന്നു മാത്രം പറയുക പതിവായിരുന്നു. പലപ്പോഴും മൂന്നുമാസക്കാലം കഴിഞ്ഞാലും അദ്ദേഹം ഉത്തരം നല്കാറില്ല. താനതു മനസ്സിലാക്കിയില്ല എന്നു മാത്രം പറയും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടികൾ ദൈവത്തിൽനിന്നു്, ദൈവം അംഗീകരിച്ചു് തന്റെ ഇച്ഛാനുസൃതം എന്ന

നിലയിൽ അവർ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. സംസാരത്തിൽ കൃത്യത എന്ന സൂക്രതത്തിൽ അദ്ദേഹം മഹാനായ അന്തോണിയേയും ഉല്പംഘിച്ചു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു”.

8. പംബോയെക്കുറിച്ച് ഈ സംഭവം പറയപ്പെടുന്നു: താപസനായ പിയാർ⁴⁴ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തുവന്നു തന്റെ സ്വന്തം അപ്പം കൊണ്ടുകൊടുത്തു. ‘എന്തിനാണ് നീ യിതു ചെയ്തത്’ എന്നു ശകാരിച്ചു ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘അങ്ങേയ്ക്ക് ബുദ്ധിമുട്ട് വരുത്താതിരിക്കാനാണ്’. പംബോ അദ്ദേഹത്തെ വളരെ ശക്തിയായി ഒരു നിശ്ശബ്ദപാഠം പഠിപ്പിച്ചു. പിന്നീട് പിയാറിനെ കാണാൻ ചെന്നപ്പോൾ കര കതിൻ റൊട്ടി പംബോ എടുത്തിരുന്നു. വിശദീകരണ മാരാഞ്ഞപ്പോൾ പംബോ പറഞ്ഞു ‘നിനക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകാതിരിക്കാൻ ഞാനിതു നനച്ചു.’

11. അമ്മോണിയൂസ്

1. പംബോയുടെ ശിഷ്യനായ അമ്മോണിയൂസ്⁴⁵ തന്റെ മൂന്നു സഹോദരന്മാരോടും രണ്ടു സഹോദരിമാരോടും ഒപ്പം വിശുദ്ധിയുടെ സോപാനത്തിലെത്തി. അവർ മരുഭൂമിയിൽ ചെന്നു ഓരോരുത്തരും വേറെ വേറെ അകന്നകന്നു താമസിക്കാൻ തുടങ്ങി. അമ്മോണിയൂസ് വലിയ പണ്ഡിതനായിരുന്നതിനാൽ⁴⁶ ഏതോ പട്ടണം മെത്രാനാക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടെ അദ്ദേഹത്തെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ തടയ്ക്കട്ടെ മെത്രാനാക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾ ഭാഗ്യവാനായ തിമോതിയോസിനെ⁴⁷ സമീപിച്ചു.

2. അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു: ‘അദ്ദേഹത്തെ എന്റെ പക്കൽ കൊണ്ടു വരിക; ഞാൻ പട്ടം കൊടുക്കാം.’ അവർ ഭക്തവ്യാഹകരുമായി പുറപ്പെട്ടു. താൻ കരുക്കിലായി എന്നു അമ്മോണിയൂസിനു മനസ്സിലായി. താൻ മരുഭൂമി ഉപേക്ഷി

44 താഴെ അദ്ധ്യായം 39 കാണുക.
45 മുകളിൽ അദ്ധ്യായം 10, 1 ൽ അമ്മോണിയൂസിനെപ്പറ്റി (അമ്മോൻ) പരാമർശിച്ചപ്പോ, നിശ്ചിതൻ മലയിലെ പ്രശസ്ത സന്യാസികളിൽ ഒരാളായിരുന്നു അദ്ദേഹം. താഴെ അദ്ധ്യായം 46:3 ൽ ഇദ്ദേഹം ‘അമ്മോണിയൂസ് പരോത്സെസ്’ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു. (cfr. നീസെഫെമാസ്, സഭാ. 11:37).
46 വി. ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രവീണൻ എന്നർത്ഥം.
47 അലക്സാസ് ഡ്രിയായിലെ തിമോത്തിയോസ് (381-385) സൊസൊമെൻ സഭാ. 7:9

കൈയില്ലെന്നും ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സ്വീകരിക്കുകയില്ലെന്നും അദ്ദേഹം കട്ടായം ശപഥം ചെയ്യുകയും അവരെ എതിർക്കുകയും ചെയ്തു. അവരാകട്ടെ വഴങ്ങുവാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല; അപ്പോൾ, അവർ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ അദ്ദേഹം ഒരു കത്രികയെടുത്തു തന്റെ ഇടത്തേ ചെവിയുടെ ഭാഗം തലയുടെ പിൻഭാഗത്തു വച്ച് ഫേദിച്ചുകളഞ്ഞു⁴⁸. അവരോടു പറഞ്ഞു; “ചെവി ഫേദിക്കപ്പെട്ടവൻ പട്ടം കൊടുക്കാൻ നിയമം അനുവദിക്കുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ മുതൽ എന്നിക്കിതസാദ്ധ്യമാണെന്നു ഉറപ്പായി ഗ്രഹിക്കുവിൻ” (ലേവ്യ. 21:17).

3. അതുകൊണ്ടു അവർ അദ്ദേഹത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു പോയി. അവർ തിരിച്ചുചെന്നു മെത്രാനെ വിവരം അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “യൂന്മാർ ഈ നിയമം അനുസരിക്കട്ടെ, മുറിച്ചുനോക്കണമല്ലോ. മറ്റു കാര്യങ്ങളിൽ യോഗ്യനായ ഒരാളെ നിങ്ങൾ എന്റെ പക്കൽ കൊണ്ടുവന്നാൽ ഞാൻ അവനു പട്ടം കൊടുക്കും.” അവർ വിണ്ടു ഇറങ്ങിത്തീരിച്ചു. എന്നാൽ അമ്മോണിയൂസാകട്ടെ ശപഥം ചെയ്തു പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ എന്നെ നിർബ്ബന്ധിച്ചാൽ ഞാൻ എന്റെ നാക്കു മുറിച്ചുകളയും.” അതിനാൽ അവർ അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു.

4. ഈ അമ്മോണിയൂസിനെപ്പറ്റി ഈ കാര്യവും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ജഡികദശാശകം മത്സരിച്ചു ശക്തിപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്നില്ല; പിന്നെയോ, ഒരിരുമ്പ് പഴുപ്പിച്ച് ദേഹത്തുവയ്ക്കുകയായിരുന്നു പതിവ്. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം മുഴുവൻ പ്രണങ്ങളായിരുന്നു. യൗവനം മുതൽ മരണംവരെ പാചകം ചെയ്യാത്ത ഭക്ഷണം മാത്രമേ അദ്ദേഹം കഴിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. റൊട്ടിയൊഴിച്ച് അഗ്നിയിൽ വേവിച്ച യാതൊന്നും കേഴിച്ചിരുന്നില്ല; പഴയനിയമവും പുതിയനിയമവും അദ്ദേഹം മനഃപാഠമാക്കിയിരുന്നു. ഒരിജൻ, ദിദീമൂസ്, പിയേരിയൂസ്; സ്റ്റീഫൻ⁴⁹ എന്നിവരുടെ ശ്രേഷ്ഠകൃതികളിൽ നിന്നു അറുപതുലക്ഷം വാക്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു മനഃപാഠമായി അറിയുമായിരുന്നെന്നു മരുഭൂമിയിലെ പിതാക്കന്മാർ സാക്ഷിക്കുന്നു.

48 സൊക്രാട്ടസ്, സഭാ. 4:23; സൊസൊമെൻ, സഭാ. 6.30.

49 ജി. ചേടിയത്തു, ആദിമസയ്യുടെ സന്ദേശം, കോട്ടയം 1981 277-299 (ഒരിജൻ). 304-305 (പിയേരിയൂസ്). മുകളിൽ അധ്യായം 4 (ദിദീമൂസ്) കാണുക; താഴെ അധ്യായം 55:3 (പിയേരിയൂസ്. സ്റ്റീഫൻ). ജൂനിയർ ഒരിജൻ എന്നാണ് പിയേരിയൂസ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്. (ജറോം, മഹദ്വ്യക്തികൾ 76)

5. മരുഭൂമിയിലെ സഹോദരന്മാരുടെ നിയന്താവായി ഒരാളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അതു അദ്ദേഹമായിരുന്നു. ദൈവ നിവേശിതനും, ബുദ്ധിശാലിയും ഭാഗ്യവാനുമായ എവാഗ്രിയൂസ്⁵⁰ ഇപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു: "ഇദ്ദേഹത്തേക്കാൾ വികാരരഹിതനായ ഒരാളെ ഞാൻ ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല."

(അദ്ദേഹത്തിന് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേക്ക് ഒരു യാത്ര പോകേണ്ടിയിരുന്നു. അല്പം കഴിഞ്ഞു അദ്ദേഹം നിദ്ര പ്രാപിച്ചു. റൂമീനിയാനെ⁵¹ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന രക്തസാക്ഷിയുടെ സ്റ്റാരകമണ്ഡപത്തിൽ അദ്ദേഹം അടക്കപ്പെട്ടു. വിറയൽ ഉള്ളവരെല്ലാം അവിടെ വെച്ച് സുഖം പ്രാപിക്കുന്നു എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു ⁵²).

12. ബന്യാമിൻ

1. ഈ നിത്രിയൻ മലയിൽ ബന്യാമിൻ⁵³ എന്നു പേരുള്ള ഒരൊരു ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം എൺപതു വയസ്സുവരെ ജീവിച്ചു. അദ്ദേഹം ആദ്ധ്യാത്മിക പരിവൃണ്ണയുടെ ഉന്നത സോപാനത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു രോഗശാന്തി വരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കൈവയ്പ്പുകളോ, ആശീർവ്വദിക്കുകയോ, എണ്ണ കൊടുക്കുകയോ ചെയ്തവർ ⁵⁴ രോഗവിമുക്തരായി. രോഗശാന്തിവരും മൂലം വളരെയധികം ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു ഈ വ്യക്തി മരിക്കുന്നതിനു് എട്ടു മാസം മുൻപ് മഹോദരരോഗിയായിത്തീർന്നു. മറ്റൊരു ഇയോബ് എന്നു് തോന്നത്തക്കരീതിയിൽ (2:7) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം വീർത്തുപൊങ്ങി. നിത്രിയൻ മലയിലെ വൈദികനും പില്ലാലത്തു് മെത്രാനുമായ ടിയൊസുകോറോസ് ⁵⁵ ഭാഗ്യവാനായ എവാഗ്രിയൂസിനെയും എന്നേയും അരീകിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു:

50 താഴെ അധ്യായം 38 കാണുക.

51 ആ സമയം റൂമീനസിന്റെ വകയായിരുന്നു. കൽക്കദോണിയായ്ക്ക് സമീപമുള്ള തന്റെ എസ്റ്റേറ്റിൽ അദ്ദേഹം ഒരു പള്ളിയും, ഒരു കൊട്ടാരവും പണിതു. വി. പത്രോസിനും വി. പൗലോസിനും സമർപ്പിതമായിരുന്നു പ്രസ്തുത ദേവാലയം. (സൊക്രാട്ടസ്, സഭാ. 8.17).

52 ഈ ഭാഗം പല കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിലും ഇല്ല.

53 സൊസൊമെൻ, സഭാ. 6:29; നിസെഫൊറസ്, സഭാ, 11:35.

54 താഴെ അധ്യായം 18. 11, 22 കാണുക.

55 മുകളിൽ അധ്യായം 10:1 കാണുക. ; നമ്പർ 45 കണ്ടുക.

2. “ഒരിക്കലും ഭേദമാകാത്ത രോഗംകൊണ്ടും ശരീരത്തിലെ നീരുകൊണ്ടും കഷ്ടപ്പെടുന്ന പുതിയ ഇയ്യോബിനെ വന്നു കാണുക. (12:13—24). ജനങ്ങളാകട്ടെ അദ്ദേഹത്തോടു എത്രമാത്രം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു”. ഞങ്ങൾ അവിടെ പോയി; വളരെയധികം വീതുതപാങ്ങിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം ദർശിച്ചു. മറ്റൊരാളുടെ വിരലുകൊണ്ടു പിടിച്ചാൽ പിടിച്ചുറത്തവണ്ണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിരലുകൾ വീർത്തിരുന്നു. ഈ ഭീകര കാഴ്ചകളുകൊണ്ടുനില്പാൻ പ്രയാസമായതിനാൽ ഞങ്ങൾ നോട്ടം മാറ്റിക്കളഞ്ഞു. അപ്പോൾ, ഭാഗ്യവാനായ ബന്ധുവിൻ ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു: “പ്രിയ കണ്ണുങ്ങളേ, ആന്തരിക മനുഷ്യൻ വീക്കം ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ. ആരോഗ്യമുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ ഈ ശരീരം എന്നെ സഹായിച്ചിട്ടു. രോഗത്തിലും അതെന്നിക്കു ഉപദ്രവം ചെയ്തില്ല”.

3. അദ്ദേഹത്തിനായി വിസ്താരമുള്ള ഒരു വലിയ ഇരിപ്പിടം ഉണ്ടാക്കി. എട്ടുമാസക്കാലം അദ്ദേഹം അതിൽ ഇരുന്നു. മറ്റൊരുവശ്യങ്ങൾ നിമിത്തം കിടക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ വലിയ രോഗത്തിലും അദ്ദേഹം മറ്റുള്ളവരെ സുഖമാക്കി. നീതിമാന്മാർക്ക് എന്തെങ്കിലും ആപത്തുണ്ടാകുമ്പോൾ നാം അതുതപ്പെടുത്തിരിക്കാൻ ഈ രോഗത്തെപ്പറ്റി വിവരിക്കണമെന്ന് എന്നിടം തോന്നി. ശരീരം വളരെ വീർത്തിരുന്നതിനാൽ 56 അദ്ദേഹം മരിച്ചപ്പോൾ ശരീരം പുറത്തെടുക്കാൻ വാതിലും കട്ടിയും കൈ ഇളക്കിമാറ്റേണ്ടിവന്നു.

13. അപ്പൊളോജിയുടെ

1. ഈ ലോകം ഉപേക്ഷിച്ചു നിരൂപനം മലയിൽ വന്നു വസിച്ച അപ്പൊളോജിയുടെ എന്നു പേരുള്ള ഒരു വ്യംപാരി ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രായമായതിനാൽ പുതിയ തൊഴിൽ പഠിക്കാനോ, ഒരു പകർത്തിയെഴുത്തുകാരനാകാനോ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. അതുകൊണ്ട് തന്റെ ബിസിനസ് നടുത്തി ഇരുപതുവർഷം ആ മലയിൽ താമസിച്ചു. സ്വന്തം പണം കൊണ്ടും പ്രയത്നംകൊണ്ടും അലക്സാണ്ട്രിയയിൽ പോയി മരണം അത്യവശ്യ സാധനങ്ങളും വാങ്ങി സഹോദരന്മാർക്ക് രോഗം വരുമ്പോൾ ആവശ്യാനുസരണം കൊടുത്തിരുന്നു.

2. അതിരാവിലെ മുതൽ ഒമ്പതാം മണിവരെ രോഗികളുണ്ടോ എന്നുറാഞ്ഞുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം ആശ്രമത്തിലെ ഓരോ

56 പപ്പിയാസിന്റെ രേഖാശകലം, 3:1. ജി. ചേടിയത്തു, സഭാപിതാക്കന്മാർ, കോട്ടയം, 1979, p, 93-4.

വാതില്ലില്ലാത്ത മുട്ടിവിളിക്കുന്നതു് കാണാമായിരുന്നു. മുന്തിരിങ്ങാ മാതളനാരങ്ങ, മുട്ട, കേക്ക് ആദിയായി രോഗികൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതൊക്കെ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. തന്റെ വാല്യകൃകാലത്തു് ഇതു നല്ലൊരാളായമാറ്റമായി അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. അദ്ദേഹം മരിച്ചപ്പോൾ തന്നെപ്പോലെ നീതിമാനായ ഒരാളെ തനിക്കുള്ളതെല്ലാം ഏല്പിച്ചു; ഈ സേവനം തുടരാൻ അയാളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. കാരണം, ഈ മലയിൽ 5000 സന്യാസികൾ ജീവിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു; അതൊരു മരുഭൂമിയായിരുന്നതിനാൽ ഇത്തരം സന്ദർശനം വളരെ അത്യാവശ്യവുമായിരുന്നു.

14. പയേശിയൂസും ഏശായ്യാവും

1. ഒരു സ്റ്റാനിഷ് കച്ചവടക്കാരന്റെ മക്കളായ പയേശിയൂസും ഏശായ്യാവും അവിടെ ജീവിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ പിതാവു മരിച്ചപ്പോൾ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നവ അവർ വിഭജിച്ചെടുത്തു. 5000 നാണ്യം, വസ്തുക്കൾ, അടിമകൾ ആദിയായവ. അവർ ഒന്നിച്ചു് ആലോചന നടത്തി; സഹോദരം, നാം എന്തുതരം ജീവിതമാണു് നയിക്കേണ്ടതു്? നമ്മുടെ പിതാവിനെപ്പോലെ കച്ചവടക്കാരായാൽ നാം നമ്മുടെ ജോലി മറുത്തുവരെ ഏല്പിക്കേണ്ടിവരും. പുറംകടലിൽ കൊള്ളക്കാരുടെ കൈയ്യിൽ അകപ്പെടാനുള്ള സാധ്യതയും ഉണ്ടു്. വത്ര, നമുക്കു് സന്യാസ ജീവിതം തിരഞ്ഞെടുക്കാം. നമ്മുടെ പിതാവിന്റെ ധനം പ്രയോജനപ്രദമാകും; അതേസമയം നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ നാം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയുമില്ല.

2. സന്യാസജീവിതം എന്ന ആശയം അവർക്കു് സ്വീകാര്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ അവർക്കു് അഭിപ്രായൈക്യം ഇല്ലാത്ത ഒരു സംഗതിയുണ്ടായിരുന്നു. കാരണം, വസ്തു വിഭജിച്ചപ്പോൾ വിവിധ ജീവിതപഥമാവിലൂടെ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കാൻ അവർ ദ്വാനിട്ടു.

3. ഒരാരം തനിക്കുള്ളതെല്ലാം ആശ്രമങ്ങൾക്കും പള്ളികൾക്കും കാരാഗൃഹങ്ങൾക്കുമായി പങ്കിട്ടു. തന്റെ ജീവിത സന്ധാരണത്തിനായി അയാൾ ഒരു തൊഴിൽ പഠിച്ചു. പ്രാർത്ഥനയിലും ആദ്ധ്യാത്മികാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലുമായി തന്റെ സമയം ചെലവഴിച്ചു. മറ്റൊരാൾ സ്വത്തു് പങ്കിട്ടില്ല; തനിക്കായി ഒരശ്രമം പണിതു് കുറെ സഹോദരന്മാരെ അവിടെ സ്വീകരിച്ചു. അപരിചിതർ, അംഗവൈകല്യമുള്ളവർ, വൃദ്ധർ, പാവപ്പെട്ടവർ എന്നിവരെയെല്ലാം അവിടെ സ്വീകരിച്ചു. എല്ലാ ശനിയാഴ്ചയും ഞായറാഴ്ചയും മൂന്നാലു് മേശകൾ വീതം അദ്ദേഹം ഒരുക്കിയിരുന്നു. ഇങ്ങനെ അയാൾ തന്റെ പണം ചെലവഴിച്ചു.

4. അവരിരുവരും മരിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവരുടെ സുകൃതത്തെപ്പറ്റി വിവിധതരം അഭിപ്രായങ്ങളുയർന്നു. ചിലർ ഒരാളെയും ചിലർ മറ്റൊരാളെയും കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. അവരെ സ്തുതിക്കുന്നതിൽ സഹോദരന്മാർ മത്സരബുദ്ധി കാട്ടി. ഏതാണു് മെച്ചപ്പെട്ട ജീവിതമെന്നറിയാൻ സാധിക്കും എന്നു കണ്ടു് അവർ ഭാഗ്യവാനായ പംബോയുടെ പക്കലെത്തി വിധി പ്രസ്താവിക്കാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ഇരുവരും പരിപൂർണ്ണരായിരുന്നു. ഒരാൾ അബ്രഹാമിന്റെയും അപരൻ ഏലിയാവിന്റെയും പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു.”⁵⁷

5. ഒരു വിഭാഗം പറഞ്ഞു: “അവരെങ്ങനെ തുല്യരാകും എന്നു പറഞ്ഞാലും എന്നു് അങ്ങയുടെ പാദത്തിൽ തൊട്ടു് ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു.” ‘താപസ്സനാണു് ശ്രേഷ്ഠൻ’ എന്നു് ഇക്കൂട്ടർ കരുതിയിരുന്നു. അവനെല്ലാം വിററു് ഭരിദ്രർക്കു കൊടുത്തു. (ലൂക്കോ. 18:22) ‘രാപകൽ അനുനീമിഷം കുരിശെടുത്തു് രക്ഷകനെ പിൻചെന്നു’ എന്നു് അവർ വാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. (ലൂക്കോ. 9:23) ‘ഏശയാവു് തനിക്കുള്ളതെല്ലാം ആവശ്യക്കാർക്കായി പങ്കിട്ടു; വഴിത്തലയ്ക്കൽ പോയിരുന്നു’ പീഡിതരെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു വന്നിരുന്നു’ എന്നു് മറ്റേക്കൂട്ടർ ശക്തിയായി വാദിച്ചു. ‘രോഗികളെ ശുശ്രൂഷിച്ചും സഹായിച്ചും അവൻ തന്റെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും ആത്മാക്കളെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു’.

6. പംബോ അവരോടു പറഞ്ഞു: “അവർ ഇരുവരും ഒരുപോലെ ധനികരാണെന്നു് ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. ഒരാൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ താപസ്സനായി ജീവിച്ചില്ലെങ്കിൽ മറ്റേയാളുടെ നന്മയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്താനർഹനേയല്ല എന്നു് നിങ്ങളോരോരുത്തരോടും ഉറപ്പായി ഞാൻ പറയുന്നു. മറ്റൊരാൾ അപരിചിതരെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു; അങ്ങനെ തന്നെത്തന്നെയും. അദ്ധ്വാനഭാരം വഹിക്കുന്നു എന്നു് കാണപ്പെട്ടാലും അയാൾക്കും അതിനുശേഷം വിശ്രമം ഉണ്ടല്ലോ. ദൈവത്തിൽ നിന്നു എനിക്കു് വെളിപാടുണ്ടാകുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കുക; അതിനുശേഷം വന്നു ഗ്രഹിക്കുക.” കുറെ ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം അവർ തിരികെ വന്നു; അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു, ‘പുറദേശായിൽ ദൈവസന്നിധിയിൽ അവരിരുവരും നില്ക്കുന്നതു് ഞാൻ കണ്ടു.’”

57 ഒരാൾ അബ്രഹാമിന്റെ അതിഥി സല്ക്കാരവും അപരൻ ഏലിയാവിന്റെ ആത്മപരിത്യാഗവും അനുകരിച്ചു. സജീവ പ്രവർത്തകരും, ധ്യാനാത്മക പ്രവർത്തകരുമായ സന്നദ്ധസികൾക്കുള്ള രണ്ടു് മാതൃകകളാണു് അബ്രഹാമും ഏലിയായും.

15. ചെറിയ മക്കോറിയൂസ്⁵⁸

1. മാറൊയാ തടാകത്തിന്റെ തീരത്തു് മക്കോറിയൂസ്⁵⁸ എന്നു പേരുള്ള 18 വയസ്സുള്ള ഒരു യുവാവു് തന്റെ സുഹൃത്തുക്കളുമൊത്തു് കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവൻ കന്നുകാലികളെ തീറ്റുകയായിരുന്നു; കളിക്കിടയിൽ ഇയാൾമൂലം ഒരാരം മരിക്കുന്നതിനിടയായി. ആരോടും ഒരക്ഷരം ഉറിയായാതെ അയാൾ മരുഭൂമിയിലേക്കു ഓടിപ്പോയി. അവൻ ദൈവത്തെയും മനുഷ്യരേയും വളരെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു; തന്നെപ്പറ്റി അല്പം പോലും പരിഗണന ഇല്ലായിരുന്നു. രേയേസ്ഥാനമില്ലാതെ മൂന്നു വർഷം അയാൾ മരുഭൂമിയിൽ താമസിച്ചു. ഈ സ്ഥലത്തു് മഴ പെയ്യാറില്ലെന്നു് നേരിട്ടോ, മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നു കേട്ടോ എല്ലാവർക്കും അറിയാം.

2. പിന്നീടു് അദ്ദേഹം ഒരു ക്കിൽകെട്ടി ഇരുപത്തഞ്ചു് വർഷം അവിടെ താമസിച്ചു. പിശാചുക്കളെ തൃപ്തി അകറ്റാനുള്ള വരം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു;⁵⁹ തന്റെ ഏകാന്തജീവിതത്തിൽ അദ്ദേഹം സന്തോഷിച്ചു. ഞാൻ കുറേനാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ താമസിച്ചു; 'താൻ ചെയ്ത കൊലപാതകത്തെപ്പറ്റി ഇപ്പോൾ എന്തുതോന്നുന്നു' എന്നു ഞാനാരാഞ്ഞു. 'അതേപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതേയില്ല' എന്നദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു; അതു് തന്റെ രക്ഷയുടെ ആരംഭമാകയാൽ അതിൽ സന്തോഷിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർത്തു.

3. ഈജിപ്റ്റിൽ വച്ചു് ചെയ്ത കൊലപാതകം മൂലം (പുറ. 2:12-15) ഹറവോനെ പേടിച്ചു് മോശ സീനായ് മലയിലേയ്ക്കു് ഓടിപ്പോയി. അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ദിവ്യദർശനത്തിനും നീവേശിതവാക്കുകൾ എഴുതുന്നതിനുള്ള വരത്തിനും അദ്ദേഹം അർഹനാകയില്ലായിരുന്നുവെന്നു് വി. ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നുള്ള തെളിവുകൾ അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്നു; കൊലപാതകത്തിന്റെ ഗൗരവം കുറച്ചു പറയുകയല്ല ഞാൻ. മനുഷ്യർ

58 മുക്ളിൽ നമ്പർ 2:7 കാണുക. "കൊലപാതകിയായ മക്കോറിയൂസ്" എന്നു് ഇദ്ദേഹം അറിയപ്പെടുന്നു; കസ്സിയദോറസ് Historia Ecclesiastica Tripartita 8, 1; സൊസൊമെൻ, സഭാ. 7, 29.

59 അവ്യത്തിയാനസിന്റെ (Avitianus) പുറത്തിരുന്ന ഒരു പിശാചിനെ ദൂർസിലെ വി. മാർട്ടിൻ അടിച്ചോടിച്ചു എന്നു് സുൽ പീചിയൂസ് സെവേത്രൂസ് (ഡയലോഗ് 3.8) പറയുന്നു. വിശുദ്ധരുടെ ജീവചരിത്രത്തിൽ കൂടെക്കൂടെ ഇത്തരം സംഗതികളെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. "daemonium exsufflatio" എന്നാണു് ഇതു് അറിയപ്പെടുന്നതു്.

സ്വയമായി നന്മയിൽ പുരോഗമിക്കാത്തപ്പോൾ സാഹചര്യങ്ങൾ വഴി നന്മയുണ്ടാകാറുണ്ട് എന്നേ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളൂ. ചില സൂക്തങ്ങൾ മനഃപൂർവ്വം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതാണ്. ചിലവ സാഹചര്യങ്ങൾ മൂലവും ഉണ്ടാകുന്നു.

16. നഥാനിയേൽ

1. മരൊറാൾ നഥാനിയേൽ എന്ന വൃദ്ധനായിരുന്നു. ജഡത്തിൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ടില്ല. എന്റെ സന്ദർശനത്തിന് പതിനഞ്ച് വർഷം മുൻപ് അദ്ദേഹം നിദ്ര പ്രാപിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം താപസജീവിതം അനുഷ്ഠിച്ചവരും സമകാലീനരുമായവരെ കണ്ടപ്പോൾ ഈ മനുഷ്യന്റെ സൂക്തത്തെപ്പറ്റി താല്പര്യപൂർവ്വം ഞാൻ ആരാഞ്ഞു. അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടിൽ എന്നെ കാണിച്ചു. ഇതു പട്ടണത്തിന്റെ വളരെ അടുത്തായിരുന്നതിനാൽ ആരും അതിൽ താമസിച്ചിരുന്നില്ല. ഏകാന്തവാസികൾ വളരെ വിരളവും വളരെ അകന്നും കഴിഞ്ഞ കാലത്താണ് അദ്ദേഹം ഇതു നിർമ്മിച്ചത്. തന്റെ തീരുമാനങ്ങളിൽ ഉറച്ചിരിക്കാനായി അദ്ദേഹം തന്റെ കൂടിയിൽനിന്ന് വളരെ വിരളമായേ പുറത്തു പോയിരുന്നുള്ളൂ എന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

2. എല്ലാവരെയും നിന്ദിക്കുകയും ചതിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പിശാച് ആരും മുതലേ ഇദ്ദേഹത്തെ നിന്ദിച്ചിരുന്നു. ആദ്യം നിർമ്മിച്ച കൂടിയിലെ താമസം വിരസമായി തോന്നിയതിനാൽ നഗരത്തോടു കരേക്കൂടി അടുത്തു മരൊറാന്ന് ഉണ്ടാക്കി. അതു തീർത്ത് അതിനുള്ളിൽ താമസിച്ചു നാലുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആരാച്ചാരന്മാരുടേതുപോലെ ഒരു കൊരടാവും കയ്യിൽ പിടിച്ചു രാത്രിയിൽ ഒരു പിശാച് കാണപ്പെട്ടു. പ്രാകൃതവേഷധാരിയായ ഒരു പട്ടാളക്കാരന്റെ രൂപത്തിലാണ് അവൻ കാണപ്പെട്ടത്. തന്റെ കൊരടാവു കൊണ്ട് അവൻ ശബ്ദമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. "എന്റെ താപസസ്ഥലത്തു വന്ന് ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്ന നീ ആരാണു്?" എന്ന് ഭാഗ്യവാനായ നഥാനിയേൽ അവനോടു ചോദിച്ചു. പിശാച് പ്രത്യുത്തരിച്ചു; "നിന്നെ മരേ കൂടിയിൽ നിന്നു് ഓടിച്ചവൻ തന്നെ; ഇതിൽ നിന്നു് നിന്നെ ഓടിക്കാൻ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു."

3. താൻ കളിയാക്കപ്പെട്ടു എന്നു നഥാനിയേൽ മനസ്സിലാക്കി; തന്റെ ആദ്യകൂടിയിലേയ്ക്കു് തിരികെപ്പോയി; പിശാചിനോടുള്ള വിദ്വേഷത്താൽ മൂപ്പത്തേഴു വർഷം തന്റെ വാതിൽ

അദ്ദേഹം കടന്നുപോയില്ല. അതിൽനിന്നു പുറത്തിറക്കാൻ നിരവധി തന്ത്രങ്ങൾ പിശാച് പ്രയോഗിച്ചു. അതിലൊന്ന് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: ഏഴു മെത്രാന്മാരുടെ സന്ദർശനത്തിനു അവൻ കാത്തിരുന്നു—ഇത് ദൈവം ഒരുക്കിയതാണോ പിശാചിന്റെ പരീക്ഷണമാണോ എന്നറിയില്ല—ഇത് നഥാനിയേലിനെ തന്റെ നിശ്ചയത്തിൽനിന്ന് ഏതാണ്ട് മാറ്റം എന്നനിലയിലായി. പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞ് മെത്രാന്മാർ പോയപ്പോൾ, ഒരടിപോലും നഥാനിയേൽ അവരോടൊപ്പം മുന്നോട്ടുപോയില്ല.

4. ഡീക്കനാർ അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു: “പിതാവേ, മെത്രാന്മാരെ അനുധാവനം ചെയ്യാതെ അങ്ങനെ എന്താണ് ഈ യജമാനം കാട്ടുന്നത്?” അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ഞാൻ ലോകത്തിനും എന്റെ അധ്യക്ഷന്മാരായ മെത്രാന്മാർക്കും മരിച്ചവനാണ്. എന്നിക്ക് നിഗൂഢമായ ഒരു ശ്രമമുണ്ട്; ഞാൻ അവരെ അനുധാവനം ചെയ്യാത്തത് എന്തുകൊണ്ട് എന്ന് ദൈവം അറിയുന്നു.” തന്റെ പരിശ്രമത്തിൽ പിശാച് പരാജയപ്പെട്ടു. നഥാനിയേലിന്റെ മരണത്തിനു ഒൻപതുമാസം മുൻപ് പിശാച് ഒരു കൂട റൊട്ടിയുമെടുത്തു, ഒരു കഴുതയെ അടിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന പത്തു വയസ്സുള്ള ഒരു കുട്ടിയുടെ രൂപം പൂണ്ടു. അവൻ നഥാനിയേലിന്റെ കടിലിൽ വന്നപ്പോൾ നേരം വളരെ വൈകിയിരുന്നു. കഴുത ഉരുണ്ടുവീണെന്നും കുട്ടി കരയുന്നെന്നും പിശാച് തോന്നിച്ചു.

5. “പിതാവേ, നഥാനിയേലേ, എന്നിൽ ദയതോന്നണമേ, എന്നെ സഹായിക്കണമേ.” കുട്ടിയുടെതുപോലെയുള്ള ശബ്ദം നഥാനിയേൽ കേട്ടു, ഉടനെ കതകുതുറന്നു. അകത്തുനിന്നു കൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: “നീയാരാണു്, ഞാനെന്തുചെയ്യാൻ നീയാഗ്രഹിക്കുന്നു?” അവൻ പ്രത്യുത്തരിച്ചു: “ഞാൻ ഇന്നാരുടെ ദാസനാണു്, നാളെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരന്റെ സ്നേഹവിരുന്നം⁶⁰ ആയതിനാൽ ഞാൻ അപ്പം വാങ്ങാൻ വന്നതാണു്; പുലരിയിൽ അപ്പണം നടത്തേണ്ടതുണ്ടു്. എന്നെ ഹിയെനാകരം തിന്നാതിരിക്കാൻ എന്നെ സഹായിക്കണം. ഈ സ്ഥലത്തിനു ചുറ്റും അവ ധാരാളമായിട്ടുണ്ടു്. ഭാഗ്യവാനായ നഥാനിയേലാകട്ടെ ഞെട്ടലോടും അതുതത്തോടുംകൂടെ അവിടെ നിന്നുതേയുളളു. അവനോടു ദയതോന്നി നഥാനിയേൽ ഇപ്രകാരം ചിന്തിച്ചു: ഒന്നുകിൽ ഞാൻ കല്ലുന

60 അഗാപേ: സായാഹ്നത്തിൽ ക്രൈസ്തുവ സഹോദരന്മാർക്കു കൊടുത്തിരുന്ന സ്നേഹവിരുന്നം. പിതാക്കന്മാരുടെ കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നിന്നുപോയി.

ലംഘിക്കണം; അല്ലെങ്കിൽ എന്റെ തീരുമാനത്തിൽനിന്നു പിന്മാറണം.

6. നിരവധി വഷങ്ങളിലെ തീരുമാനം മാറ്റാതിരിക്കുന്നതാണ് പിശാചിനെ ലജ്ജിപ്പിക്കാനുള്ള വഴിയെന്ന് ചിന്തിച്ചുറച്ച് അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചു. എന്നിട്ടു തന്നോടു സംസാരിച്ച കൂട്ടിയോടു പറഞ്ഞു; “കൂട്ടി, ശ്രദ്ധിക്കൂ. നീ ആ വശ്യത്തിലാണെങ്കിൽ ഞാൻ സേവിക്കുന്ന ദൈവം നിനക്കു സഹായം അയച്ചുതരും. ഒരു ഹിയെനായോ മറ്റൊരാളെങ്കിലുമോ നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കില്ല എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. നീ ഒരു പരീക്ഷകനാണെങ്കിൽ, സംഗതി മുഴുവൻ ദൈവം ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വെളിപ്പെടുത്തും.” അവൻ കതകടച്ച് അകത്തു പോയി. പിശാച് ഈ പരാജയത്താൽ ലജ്ജിതനായി ഒരു കൊടുങ്കാറ്റിനെയും ചാടിമറിയ്ക്കുകയും കല്ലിളക്കിമറിക്കുന്ന കാട്ടുകൃത്യമായും മാറി. 61 ഇപ്രകാരം ആയിരുന്നു ഭാഗ്യവാനായ നഥാനിയേലിന്റെ പോരാട്ടം. അവന്റെ ജീവിതവും അന്ത്യവും ഇങ്ങനെ യുള്ളതായിരുന്നു.

17. ഈജിപ്തിലെ മക്കോരിയൂസ്

1. ഞാൻ ഒരു നണയനായി കരുതപ്പെടാതിരിക്കാൻ, പ്രശസ്തരായ മക്കോരിയൂസുമാരെപ്പറ്റിയുള്ള ഏതാണ്ടു് അവിശ്വസനീയമായ നിരവധി മഹാസംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി പറയാനോ, എഴുതാനോ ഞാൻ വിമുഖനാണ്. കാരണം, പരിശുദ്ധാത്മാവ് വിളംബരം ചെയ്യുന്നതുപോലെ കള്ളം പറയുന്നവരെ കർത്താവ് നശിപ്പിക്കും (സങ്കീർത്തനം 5:7). ഏറ്റവും പ്രിയ സുഹൃത്തേ, എന്നെ വിശ്വസിക്കുക; ഞാൻ കള്ളം പറയുകയല്ല. രണ്ടു മക്കോരിയൂസുമാരിൽ ഒരാൾ ഈജിപ്ത് വംശജനായിരുന്നു; “മധ്യരമുള്ള മാംസം” വിറ്റിരുന്ന മറ്റൊരാൾ അലക്സാണ്ഡ്രിയക്കാരനും.

2. തൊണ്ണൂറു വർഷം ജീവിച്ച ഈജിപ്തുക്കാരനെപ്പറ്റി ആദ്യം വിവരിക്കാം. 62 അറുപതുവർഷം അദ്ദേഹം മരുഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചു; 30 വയസ്സുള്ള ഒരു യുവാവായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം അവിടെ പോയതു്. “യുവാവായ വൃദ്ധൻ” എന്ന പേരിനർഹനാകത്തക്കവണ്ണം അത്രമാത്രം വിവേചനാശക്തി അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ഇതുവഴി അദ്ദേഹം കൂടുതൽ കൂടുതൽ പുരോഗമിച്ചു. നാല്പതുവയസ്സായപ്പോൾ ദുഷ്ടാക്രമികളോടു യുദ്ധം

61 അന്തോണിയോസിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിൽ (82) വിവരമില്ലാത്ത ആര്യന്മാരെ കാട്ടുകൃത്യകളോടു സാമ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 62 ഈ മക്കോരിയൂസിന്റേതായി 50 ആധ്യാത്മിക പ്രഭാഷണങ്ങൾ അറിയപ്പെടുന്നു. J. Quasten, Patrology, III. 161—168.

ചെയ്യാനും പ്രവചിക്കാനുമുള്ള വരും അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചു; പൗരോഹിത്യത്തിനും അദ്ദേഹം യോഗ്യനായിത്തീർന്നു.

3. ഷേത് 63 എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഉറമരുമ്രിയിൽ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം രണ്ട് ശിഷ്യന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. രോഗ ശാന്തി പ്രാപിക്കാൻ അവിടെയെത്തുന്ന നിരവധി രോഗികളെ പ്രതി അവരിലൊരാൾ അദ്ദേഹത്തോടുത്തു് പാത്തു്. മരേറ യാൾ അടുത്തുള്ള മുറിയിലും. കാലം കരേ കടന്നുപോയി. ദീർഘദൃഷ്ടിക്കൊണ്ടു്, ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കാൻ പോകുന്ന സംഗതി അദ്ദേഹം കണ്ടു. യോഹന്നാൻ എന്നു പേരുള്ളവനും പില്ലാലത്തു തന്റെ സ്ഥാനത്തു വെദികനുമായിത്തീർന്ന തന്റെ ശുശ്രൂഷകനോടു പറഞ്ഞു: "സഹോദരാ, യോഹന്നാൻ, എന്നെ ശ്രദ്ധിച്ചു് എന്റെ മുന്നറിയിപ്പു് ശ്രദ്ധിക്കുക. നീ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു; നിന്നെ പ്രലോഭിപ്പിക്കുന്നത് ധനമോഹത്തിന്റെ ആത്മാവാണു്."

4. ഇതു ഞാൻ ദർശിച്ചതാണു്; നീ എന്റെ കൂടെ ക്ഷമാപൂർവ്വം പാത്താൽ നീ ഇവിടെ പൂർണ്ണനാക്കപ്പെടുകയും മഹത്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; നിന്റെ വാസസ്ഥലത്തിനടുത്തു് കോപവടികളൊന്നും സമീപിക്കയുമില്ല. (സങ്കീ. 91:10). നീ എന്നെ ശ്രദ്ധിക്കാതിരുന്നാൽ ഗീസായുടെ അന്ത്യം നിനക്കും ഉണ്ടാകും. അവന്റെ രോഗമാണല്ലോ നീയിപ്പോൾ സഹിക്കുന്നത് (2 രാജാ. 5: 20-27). മക്കാരീയൂസിന്റെ മരണശേഷം ഈ യോഹന്നാൻ അനുസരണക്കേടു കാട്ടി. പതിനഞ്ചോ ഇരുപതോ വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം പാവപ്പെട്ടവരെ കൊള്ള ചെയ്തിട്ടു് മത്തരോഗവുമായി തിരിച്ചുവന്നു; മത്തരോഗം പിടിപെടാത്തതായി അയാളുടെ ശരീരത്തിന്റെ ദൈവവ്യവം പോലും ഇല്ലായിരുന്നു. ഇതു് വിശുദ്ധനായ മക്കാരീയൂസിന്റെ ഒരു പ്രവചനമായിരുന്നു.

5. ക്ഷേത്ര പാനീയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് വിശദാംശങ്ങളിലേയ്ക്കു് കടക്കുന്നത് അനാവശ്യമാണു്; കാരണം ഈ സ്ഥലത്തുള്ള സുഖലോലുപരുടെ ഇടയിൽപോലും ഭോജനപ്രിയമോ അലക്ഷ്യഭാവമോ കാണുകയില്ല. അവസ്യസാധനങ്ങളുടെ അഭാവവും അവിടെ വസിക്കുന്നവരുടെ തീക്ഷ്ണതയുമാണു് അതിനു കാരണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റു് തപശ്ചര്യകളെപ്പറ്റി പറയാം.

63 നൈൽ നദീമുഖത്തിനു പടിഞ്ഞാറായി, വലിയ നിന്ത്രിയൻ മുരുമ്രിയുടെ തെക്കേ അറ്റത്തു് ഷേത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. അലക്സാണ്ട്രിയായിൽനിന്നു് അറുപതു് മൈൽ തെക്കുണിതു്. അവിടുത്തെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട താപസൻ മക്കാരീയൂസായിരിക്കാം.

അദ്ദേഹം നിരന്തരം ദിവ്യദർശനങ്ങളിൽ ആയിരുന്നുവെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഭൗമികകാര്യങ്ങൾ എന്നതിനേക്കാൾ ദൈവിക കാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം കൂടുതൽ വ്യാപൃതനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പറയപ്പെട്ട ചില അത്ഭുതങ്ങൾ താഴെക്കുറിക്കുന്നു.

6. നല്ല നിലയിൽ ജീവിക്കുന്ന വിവാഹിതയായ ഒരു സ്ത്രീയെ ഒരു ഇരുജിപ്തുകാരൻ അതിയായി മോഹിച്ചു. എന്നാൽ അവളെ വശീകരിക്കാൻ അവനു കഴിഞ്ഞില്ല. അവൻ ഒരാളി ചാരകനെ കണ്ടു പറഞ്ഞു: “എന്നെ സ്നേഹിക്കാൻ അവളെ പ്രേരിപ്പിക്കുക, അവളുടെ ഭർത്താവ് അവളെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ ഇടവരട്ടെ.” ആഭിപാദകൻ വലിയൊരു തുക ലഭിച്ചു. ക്ഷുദ്ര പ്രയോഗത്താൽ അവൻ അവളെ ഒരു പെൺകുതിരയുടെ രൂപത്തിലാക്കി. ഭർത്താവ് കയറി വന്നപ്പോൾ കട്ടിലിൽ ഒരു പെൺകുതിര കിടക്കുന്നതുകണ്ടു അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അവൻ കരഞ്ഞു നിലവിളിച്ചു. ആ ഉഗത്തോടു സംസാരിച്ചു. എന്നാൽ ഒരു മറുപടിയും ഉണ്ടായില്ല; അവൻ ഗ്രാമത്തിലെ പുരോഹിതരെ വിവരം അറിയിച്ചു.

7. അവൻ അവരെ വരുത്തി അവളെ കാണിച്ചു. എന്നാൽ ഒരു ഫലവും ഉണ്ടായില്ല. മൂന്നു ദിവസത്തേയ്ക്ക് അവൾ കുതിരയെപ്പോലെ വയ്ക്കോലോ, മനുഷ്യനെപ്പോലെ അപ്പമോ ഭക്ഷിച്ചില്ല; രണ്ടുതരം ഭക്ഷണവും വഴ്ജിച്ചു. ദൈവം മഹത്വപ്പെടാനും വിശുദ്ധ മക്കാരിയൂസിന്റെ സുകൃതം വെളിപ്പെടുവാനും വേണ്ടി അവളെ മരുഭൂമിയിലേയ്ക്കുനയിക്കാൻ അവസാനം ഭർത്താവിനു തോന്നി. ഒരു കുതിരയെപ്പോലെ അവൾക്കു കടിഞ്ഞാണിട്ട് മരുഭൂമിയിലേക്ക് ആനയിച്ചു. അവർ മക്കാരിയൂസിന്റെ പാർപ്പിടത്തിനടുത്തു എത്തിയപ്പോൾ സഹോദരന്മാർ അവിടെ നിന്നിരുന്നു. അവർ ചോദിച്ചു, “ഈ പെൺകുതിരയെ നീ എന്തിനു ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു?”

8. “ഇവൾക്ക് കൃപ ലഭിക്കാനായിട്ടാണ്” അയാൾ മറുപടി പറഞ്ഞു. ‘ഇവൾക്കെന്താണ് രോഗം?’ അവർ ആരാഞ്ഞു. ഭർത്താവ് പ്രത്യുത്തരിച്ചു, “ഇവൾ എന്റെ ഭാര്യയായിരുന്നു. ഇവൾ കുതിരയായിത്തീർന്നു; മൂന്നു ദിവസമായി ഇവൾ ഒന്നും ഭക്ഷിക്കുന്നില്ല.” അകത്തു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വിശുദ്ധനോട് അവർ ഈ വിവരം പറഞ്ഞു. ദൈവം അവൻ ഇതു വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു അവൻ അവൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു. പിന്നീട് വിശുദ്ധ മക്കാരിയൂസ് അവരോടു പറഞ്ഞു: “നിങ്ങളാണ് കുതിരകൾ; കാരണം നിങ്ങൾക്ക് കുതിരയുടെ കണ്ണുകളാണുള്ളതു.”

9. “ഇവൾ ഇപ്പോഴും ഒരു സ്ത്രീ തന്നെ; ഇവൾ ഒട്ടും മാറിയിട്ടേയില്ല; സ്വയം വഞ്ചിതരായ മനുഷ്യരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ മാത്രമേ ഇവൾക്ക് വ്യത്യസ്തമുള്ള”. അവൻ വെള്ളം വാഴ്ത്തി തലമുതൽ താഴോട്ട് അവളുടെമേൽ ഒഴിച്ചു; അവളെ ഒരു സ്ത്രീയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി. എന്നിട്ട് അവൻ അവൾക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുത്ത് അവളെ തീറ്റി. കർത്താവിനു നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഭർത്താവിനോടുകൂടെ അവൻ അവളെ പറഞ്ഞുവെച്ചു. പള്ളിയിൽ പോകാൻ ഒരിക്കലും മറക്കുകയോ കർബാന സ്വീകരണത്തിൽ നിന്ന് അകന്നിരിക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്ന് അവൻ ശട്ടം കെട്ടി. “നീ അഞ്ചു ആഴ്ചയായി വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങളിൽ പങ്കുകൊണ്ടില്ല, അതുകൊണ്ടാണ് നിനക്ക് ഇപ്രകാരം സംഭവിച്ചത്”.⁶⁴

10. ഇതാ മറ്റൊരു താപസകർമ്മം: കുറെനാൾകൊണ്ട് അദ്ദേഹം തന്റെ ഗൃഹയിൽനിന്ന് അരമൈൽ നീളത്തിൽ ഒരു തുരങ്കവും അതിന്റെ അവസാനം ഒരു ഗൃഹവും നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ ശല്യം വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം തന്റെ മുറിയിൽനിന്ന് രഹസ്യമായി ഗൃഹയിലേയ്ക്കു കടക്കുമായിരുന്നു. ഒരുത്തനും പിന്നെ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വളരെ അടുത്ത ഒരു ശിഷ്യനാണിത് വിവരിച്ചത്. ഗൃഹയിലേയ്ക്കു പോകുന്ന വഴിക്ക് ഇരുപത്തിനാലും തിരികെ വരുമ്പോൾ ഇരുപത്തിനാലും വീതം പ്രാർത്ഥനകൾ അദ്ദേഹം ചൊല്ലുമായിരുന്നുവെന്നും അയാൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു.

11. ശരീരത്തിന്റെ ഉയിർപ്പിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത ഒരു പാഷണ്ഡിയെ⁶⁵ ബോധ്യപ്പെടുത്താനായി, മരിച്ച ഒരാളെ അദ്ദേഹം ഉയിർപ്പിച്ചു എന്ന് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പറയപ്പെടുന്നു. ഈ റിപ്പോർട്ട് മതഭൂമിയിൽ പ്രബലമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ, പിശാച് ബാധിച്ച ഒരു യുവാവിനെ അവന്റെ അമ്മ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് മക്കാരിയൂസിന്റെ അടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു. രണ്ടു മനുഷ്യർ അവനെ വരിഞ്ഞു മുറുക്കിപിടിച്ചിരുന്നു. പിശാച് ഇപ്രകാരമാണ് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്: മൂന്നുളവ് അപ്പവും ഒരു

64 ആദിമസയേിലെ വി. കർബാന സ്വീകരണത്തെപ്പറ്റി താഴെ അധ്യായം 27. 2 കാണുക.

65 സൊസൊമെൻ, സഭാ. 3:14; ഒരിജന്റെ ഒരു ശിഷ്യനായ ഹിയെരാകാസ" ശരീരത്തിന്റെ ഉത്ഥാനം നിഷേധിച്ചു. ലെയോൻതോപ്പൊളീസിൽ അദ്ദേഹം ഒരു താത്വികസമൂഹം സ്ഥാപിച്ചു. വിവാഹം, വീഞ്ഞും, മാംസം എന്നിവയിൽ നിന്ന് ഇവർ ഒഴിഞ്ഞു ജീവിച്ചു. ഇവരുടെ പാഷണ്ഡത "ഹിയെരസെറാസിം" എന്നറിയപ്പെടുന്നു.

കിലിക്യൻ രേണി നിറയെ ജലവും അകത്താക്കിയിട്ട് ഓക്കാ നീച്ച് അവൻ അത് ആവിയാക്കുമായിരുന്നു. ആ ഭക്ഷണവും വെള്ളവും അഗ്നി സംഹരിച്ചതുപോലെയായിത്തീരുകമായിരുന്നു.

12. അഗ്നിമയർക്കേ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന പിശാചുക്കളുണ്ട്; മനുഷ്യർക്ക് തമ്മിൽ വ്യത്യസ്തമുള്ളതുപോലെ പിശാചുക്കൾ തമ്മിലും വ്യത്യസ്തം ഉണ്ട്. സത്തയിലല്ല, അറിവിലാണെന്നുമാത്രം. ഈ മനുഷ്യൻ ആവശ്യത്തിനുള്ള ഭക്ഷണം കൊടുക്കാൻ അവന്റെ അമ്മയ്ക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. അവൻ സ്വന്തം മലം തിന്നുകയും മിക്കപ്പോഴും സ്വന്തം മൂത്രം കുടിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവന്റെ അമ്മ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ, മക്കോരിയൂസ് അവനെ പിടിച്ചു ദൈവനാമം വിളിച്ചു അവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഒന്നരണ്ടു ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം പനി വിട്ടുമാറിയപ്പോൾ ഭാഗ്യവാനായ മക്കോരിയൂസ് അവളോട് ചോദിച്ചു:

13. “നീ ഇവൻ എന്തുമാത്രം ഭക്ഷിക്കാൻ കൊടുക്കുന്നു?” “പത്തുപയ്യണ്ട് റൊട്ടി” അവൾ മറുപടി പറഞ്ഞു. അതു വളരെക്കൂടുതലാണെന്നു പറഞ്ഞത് അദ്ദേഹം അവളെ കുറപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹം അവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ഏഴു ദിവസം ഉപവസിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടു മൂന്നുപയ്യണ്ട് റൊട്ടിമാത്രം ഭക്ഷിക്കാൻ കൊടുത്തു; കുറെ ജോലി ചെയ്യാനും നിർബന്ധിച്ചു. അവൻ സുഖമായി. അവനെ അവന്റെ അമ്മയെ തിരികെ ഏല്പിച്ചു. ദൈവം ഈ അത്ഭുതം മക്കോരിയൂസ് വഴി പ്രവർത്തിച്ചു. ഞാൻ മരുഭൂമിയിൽ വരുന്നതിനു് ഒരു വർഷംമുൻപ് മക്കോരിയൂസ് നിരൂപിച്ചതിനാൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ടില്ല.

18. അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ മക്കോരിയൂസ്

1. അലക്സാൻഡ്രിയായിൽ നിന്നുള്ള മറ്റൊരു മക്കോരിയൂസിനെ ഞാൻ ചെള്ളിയായിൽ⁶⁷ കണ്ടുമുട്ടി. അന്നദ്ദേഹം അവിടത്തെ പുരോഹിതനായിരുന്നു. ഞാൻ അവിടെ ഒൻപതു

66 മാലാഖമാരുടേതുപോലെ പിശാചുക്കൾക്കും ക്രമങ്ങളും നിരകളും ഉണ്ടെന്നു പല്ലാഡിയൂസ് സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

67 “താ കെല്ലിയ”; നിരൂപിച്ചതിനാൽ നിന്നു് 70 സ്റ്റേഡിയ അകലത്തായിരുന്നു ചെള്ളിയ (കെല്ലിയ). അവിടെ സന്യാസിമാരുടെ നിരവധി വാസസ്ഥലങ്ങൾ (cells) ഉണ്ടായിരുന്നതിനാലാണു് ഈ പേരു കിട്ടിയതു്.

വഷം താമസിച്ചു. 68 അതിൽ മൂന്നുവഷം അദ്ദേഹം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. താഴെപ്പറയുന്ന ചില സംഗതികൾ ഞാൻ നേരിട്ടു കണ്ടതാണ്; ചിലതു ഞാൻ കേട്ടവയാണ്; മറ്റു ചിലതു കേട്ടുകേൾവി വഴി ഞാൻ അറിഞ്ഞതാണ്.

ഏതെങ്കിലും ഒരു സൂക്രതത്തെപ്പറ്റി കേട്ടാലുടൻ അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ എത്തുന്നതുവരെ പരിശീലിക്കുക അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിവായിരുന്നു. 69 നോമ്പുകാലത്തു് തബന്നെസിയിലെ സന്യാസികൾ പാചകം ചെയ്യാതെയാണു ഭക്ഷിക്കുന്നതെന്നു് അദ്ദേഹം കേട്ടു. പാചകംചെയ്തു യാതൊരു ഭക്ഷണവും ഭക്ഷിക്കയില്ലെന്നു് അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. ഏഴുവഷത്തോളം അല്ലമായി കിട്ടിയ സന്യാഹാരം പാചകം ചെയ്യാതെ കതിൽ പയർവർഗ്ഗച്ചെടികളോടുകൂടി അദ്ദേഹം ഭക്ഷിച്ചു.

2. ഈ സൂക്രതത്തിൽ അദ്ദേഹം പൂർണ്ണനായിത്തീർന്നു. അപ്പോൾ, ഏതോ സന്യാസി ഓരോപൗണ്ഡു് 70 റൊട്ടിമാത്രം ദിവസവും കഴിക്കുന്നുള്ള എന്ന് കേൾക്കാനിടയായി. തനിക്കുള്ള റേഷൻബിസുകുറെ 71 ചെറിയ കഷണങ്ങളായി മുറിച്ചു; ഒരു അളവുപാത്രത്തിൽ ഇട്ടു. അതിൽനിന്നു് കൈയിട്ടു് എടുക്കാവുന്നതുമാത്രം ഭക്ഷിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. തമാശയായി അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നു; 'ഞാൻ കുറെ ഏറെ കഷണങ്ങൾ എടുത്തേനേ; എന്നാൽ പാത്രത്തിനു് ഇടുങ്ങിയ കഴുത്തായതിനാൽ കുറച്ചു എടുക്കാൻ സാധിക്കുന്നുള്ളു. ഒരു കസ്സംസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനെപ്പോലെ അതെന്ന അനുഭവിക്കുന്നില്ല.' ഇപ്രകാരം മൂന്നുവർഷത്തോളം നാലോ അഞ്ചോ ഔൺസു് റൊട്ടിയും, അതിനു് തുല്യമായ അളവു് വെള്ളവും മാത്രം അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഒരു പൈൻറു് ഒലിവെണ്ണ ഒരു വർഷത്തേക്കു് അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചു.

3. ഇതാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തപസ്സിനു് മറ്റൊരുദാഹരണം: ഉറക്കത്തെ ജയിക്കാൻ അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. അതിനായി 21 ദിവസം ഒരു മേൽക്കുരയ്ക്കു കീഴിൽ പ്രവേശിച്ചില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെടുന്നു. സൂര്യതാപത്താൽ അദ്ദേഹം

68 ക്രി. വ. 390 ലോ 391ലോ ആണു് പല്ലാഡിയസ് ചെള്ളിയായിൽ എത്തിയതു്.
69 വി. അന്തോണിയോസും ഇപ്രകാരം ചെയ്തിരുന്നു. (ജീവചരിത്രം, 4).
70 പൗണ്ഡു് (litra) ഇന്നത്തെ പന്ത്രണ്ടു് ഔൺസായിരിക്കാം; പതിനാറു് ഔൺസല്ല.
71 R. T. Meyer, "Lexical Problems in Palladius' Historia Lausiaca," *Studia Patristica*, I, Berlin 1957, P. 44-52.

ത്തിന് പൊള്ളലേറ്റു; രാത്രിയിലെ തണുപ്പും അദ്ദേഹം സഹിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. “ഞാൻ വീട്ടിൽ കയറി ഉറങ്ങാതിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ തലച്ചോറു് എന്നേയ്ക്കുമായി ചുക്കിച്ചുളങ്ങിപ്പോയേനെ. എന്നിങ്ങ സാധിക്കുന്നത്രയും ഉറക്കത്തെ ഞാൻ കീഴടക്കി; എന്നാൽ എന്റെ പ്രകൃതിയുടെ ആവശ്യമനുസരിച്ചു് ഞാൻ ഉറങ്ങുകയും ചെയ്തു.”

4. ഒരു ദിവസം അതിരാവിലെ അദ്ദേഹം തന്റെ മുറിയിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ ഒരു കൊതുക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലിൽ കുത്തി. വേദന തോന്നിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതിനെ അടിച്ചുകൊന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്തംകുടിച്ചു് അതു വീർത്തിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രതികാരചിന്തയാൽ പ്രേരിതനായി പ്രവർത്തിച്ചതിനാൽ അദ്ദേഹം പിന്നീട് സ്വയം കുറപ്പെടുത്തി. വലിയ മരുഭൂമിക്കടുത്തുള്ള ഷേത്തിലെ ചതുപ്പുസ്ഥലത്തു് ആറു മാസം നഗ്നനായി കഴിയാൻ അദ്ദേഹം സ്വയം വിധിച്ചു. ഈ സ്ഥലത്തു് കടന്നു കയറുന്നതുപോലെ കൊതുക്കൾ കാട്ടുപന്നികളുടെ ഗൃഹ്യഭാഗങ്ങൾ പോലും കുത്തിത്തുളയ്ക്കുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരമെല്ലാം അതു് കുത്തിത്തുളച്ചു. ശരീരം മത്തരോഗം ബാധിച്ചു എന്നു തോന്നത്തക്കവണ്ണം സർവ്വത്ര വീർത്തുപൊങ്ങി. ആറുമാസത്തിനുശേഷം സ്വന്തം വാസസ്ഥലത്തു തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞതു് ശബ്ദം കൊണ്ടു മാത്രമാണു്.

5. യാന്നെസിന്റെയും യംബ്രൂസിന്റെയും 72 ഉദ്യാനകല്ലറയിൽ കടക്കാൻ ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തിനു് മോഹമുണ്ടായെന്നു് അദ്ദേഹം ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. ഈ ഉദ്യാനകല്ലറ ഫറാജാനോടൊപ്പം അധികാരമുണ്ടായിരുന്ന മന്ത്രവാദികളുടെ വകയായിരുന്നു. അവർക്കു് ദീർഘകാലം അവിടെ അധികാരമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ നാലു ചതുരശ്രങ്ങൾ വലിപ്പമുള്ള കല്ലുകൊണ്ടാണു് അവർ ഇതു് നിർമ്മിച്ചതു്. അവിടെ അവർ തങ്ങളുടെ സ്മാരകം പണിതു. ധാരാളം പണം അതിനായി വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടെ ധാരാളം മരങ്ങളും വച്ചുപിടിപ്പിച്ചു. ചതുപ്പു നിലമായതിനാൽ അവർ അവിടെ ഒരു കിണറും കഴിച്ചു.

6. വിശുദ്ധ മനുഷ്യനു് വഴി നിശ്ചയമില്ലാത്തതിനാൽ കടലിലൂടെയെന്നവണ്ണം നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ദിക്കനോക്കിയാണു് അദ്ദേഹം യാത്രചെയ്തു്. ഒരുകെട്ടു് ഞാങ്ങളെയെടുത്തു് ഓരോ മൈൽ കഴിയുമ്പോഴും ഓരോന്നുവീതം അവിടെ നാട്ടി തിരിച്ചു

72 ലത്തീനിൽ മാംബ്രൂസു് എന്നാണു്. ഫറാജാന്റെ മന്ത്രികരായിരുന്നു ഇരുവരും. പുറ. 7:11-21:1 തിമോ. 3:8.

വരാനുള്ള അടയാളം സ്ഥാപിച്ചു. ഒൻപതു ദിവസത്തെ യാത്രയ്ക്കുശേഷം അദ്ദേഹം ആ സ്ഥലത്തെത്തി. ക്രിസ്തുവിന്റെ പടയാളികൾക്കെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന പിശാച് ഞാങ്ങളെയെല്ലാം ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി; ഉദ്യാനക്കല്ലറയ്ക്കു സമീപം അദ്ദേഹം ഉറങ്ങുന്നിടത്തു തലയിണയ്ക്കിടയിൽ കൊണ്ടുവന്നുവെച്ചു.

7. രാവിലെ ഏഴനേരംപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഞാങ്ങളെ കണ്ടു. ഞാങ്ങളെയിടയിൽ അദ്ദേഹം ഒട്ടും ആശ്രയം വയ്ക്കാതിരിക്കാനാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശീലനത്തിനായി ദൈവം അതനുവദിച്ചത്. മരുഭൂമിയിൽ ഇസ്രായേലിനെ നാല്പതു വർഷം നയിച്ച മേഘത്തുണിലായിരുന്നത്രേ അദ്ദേഹം ആശ്രയിക്കേണ്ടിയിരുന്നത് (പുറ. 13:21). അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരുന്നു: "ഏഴപതു പിശാച്കൾ എന്നിങ്ങനെ ഉദ്യാനക്കല്ലറയിൽ നിന്നുവന്നു. അവ അലറുകയും കാക്കകളെപ്പോലെ എന്റെ മുമ്പിൽ ചിറകടിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. "മക്കാരീയൂസേ, നിനക്കെന്തു വേണം; നീ എന്തിനാണ് ഞങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തു വന്നത്. നിനക്ക് ഇവിടെ പാർക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല." അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു: "ഞാൻ അകത്തു കടന്നു നോക്കട്ടെ; എന്നിട്ടു ഞാൻ തിരികെപ്പോകും."

8. അദ്ദേഹം തുടർന്ന്: "അവിടെ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ തൂക്കിയിട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പിത്തളഭരണിയും കിണറിനടുത്തു് ഒരിരുമ്പു് ചങ്ങലയും കണ്ടു. കാലപ്പഴക്കത്തിൽ അവ ദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മാതളനാരങ്ങയ്ക്കുകയ്ക്കു് ഒന്നും തന്നെ ഇല്ലായിരുന്നു. സൂര്യപ്രകാശത്താൽ അതു് ഉണങ്ങിക്കരിഞ്ഞിരുന്നു." പിന്നീടു് അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞു നടക്കാൻ തുടങ്ങി; ഇരുപതു ദിവസത്തെ വഴിനടന്നു. അദ്ദേഹം എടുത്തിരുന്ന അപ്പുവു വെള്ളവും തീർന്നുപോയി. അദ്ദേഹം വളരെ വിഷമസ്ഥിതിയിലെത്തി. അവശനായി വീഴാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ തുവെള്ളവസ്രം ധരിച്ചു്, ഒരു കടം വെള്ളം കോരിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു യുവതിയെ കാണാനിടയായി.

9. അവൾ വളരെ ദൂരത്തിലായിരുന്നു. ഒന്നോ രണ്ടോ സ്റ്റേഡ്⁷³ അകലെ എന്നദ്ദേഹം പറയുന്നു. അവളെ ഈ വിധം ഒഴിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം മൂന്നുദിവസം ഒരു സ്വപ്നത്തിലെ നവണ്ണം അങ്ങനെ യാത്രചെയ്തു. അവളുടെ സമീപത്തെത്താൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. ആ ജലം കുടിക്കാം എന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ അദ്ദേഹം നടന്നു. അടുത്തദിവസം അദ്ദേഹം ഒരു കൃഷ്ണ

73 ഒരു സ്റ്റേഡ് (stade) 606½ ഇംഗ്ലീഷ് അടി; 600 ഗ്രീക്ക് അടി.

മൃഗകൂട്ടത്തെ കണ്ടു. അതിലൊന്നിന് ഒരു കുട്ടിയുണ്ടായിരുന്നു. കുട്ടി പാൽ നുകർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിന്റെ കീഴിൽ വലിഞ്ഞു ചെന്നു അദ്ദേഹം പാൽ കുടിച്ചു തൃപ്തനായി. ആ മൃഗം അദ്ദേഹത്തെ കുടിൽവരെ അനുധാവനം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ കഴിഞ്ഞു; എന്നാൽ തന്റെ കുട്ടിയെ കൂടെ എടുത്തതേയില്ല.

10. തന്റെ പച്ചക്കറിത്തോട്ടത്തിനരികിൽ അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ ഒരു കിണർ കഴിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു വിഷപ്പാമ്പ് അദ്ദേഹത്തെ കുടിച്ചു. അദ്ദേഹം അതിനെ രണ്ടു കൈകൊണ്ടും ഇരുചുണ്ടിലും പിടിച്ച് കീറിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു: "ദൈവം നിന്നെ അയച്ചില്ലെങ്കിൽ വരാൻ നീ എങ്ങനെ ധൈര്യപ്പെടു?"

മരുഭൂമിയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു പല കുടിലുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു—വലിയ മരുഭൂമിയുടെ ഉൾഭാഗത്ത് ഷേതിൽ ഒന്ന്, ലിബിയായിൽ മറ്റൊന്ന്, നിത്രിയമലയിൽ മറ്റൊന്ന്. ചിലതിന് ജനലുകൾ ഇല്ലായിരുന്നു; നോമ്പുകാലത്തു അദ്ദേഹം അവയിൽ ഇരുട്ടിൽ ഇരിക്കുമായിരുന്നു എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു; ചിലതു കാലു നീട്ടിവയ്ക്കാൻ തക്ക വലിപ്പമില്ലാത്തവ ആയിരുന്നു; മറ്റൊന്ന് കറേക്കൂടി സൗകര്യമുള്ളതായിരുന്നു. അതിലാണ് അദ്ദേഹം സന്ദർശകരെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്.

11. നിരവധി പിശാചുബാധിതരെ അദ്ദേഹം സുഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു; നിരവധി വർഷങ്ങളായി തളർവാതം പിടിപെട്ടു കഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരു കലീന സ്രീയെ തൈസലോനിക്കയിൽ നിന്ന് ചിലർ ഞാൻ അവിടെ പാർത്തിരുന്ന കാലത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കലെത്തിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇരുപതുദിവസം സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് അവളുടെമേൽ വിശുദ്ധതൈലം പൂശി അവൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു; തികച്ചും ആരോഗ്യമുള്ളവളായി അദ്ദേഹം അവളെ തിരിച്ചയച്ചു. അവൾ പോയശേഷം അദ്ദേഹത്തിന് പഴങ്ങളും മറ്റും സമ്മാനമായി കൊടുത്തയച്ചു.

12. തബന്നെസിയിലുള്ളവർക്ക് ശ്രേഷ്ഠനായ ഒരു ജീവിതരീതിയുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം കേൾക്കാനിടയായി. അദ്ദേഹം വസ്യം മാറി ഒരു ജോലിക്കാരന്റെ വേഷം ധരിച്ച് മരുഭൂമിയിലൂടെ പതിനഞ്ചുദിവസം യാത്രചെയ്തു തബന്നെസിയിൽ എത്തി. തബന്നെസിയിലെത്തിയിട്ടു അദ്ദേഹം ആശ്രമമാധ്യക്ഷനായ പക്കോമിയൂസിനെ അന്വേഷിച്ചു. പ്രവചനവരമുള്ള ഒരു ശ്രേഷ്ഠവ്യക്തിയായിരുന്നു പക്കോമിയൂസ്. അദ്ദേഹത്തിനു മക്കോരിയൂസിനെ പരിചയമില്ലായിരുന്നു. മക്കോരിയൂസ്

പക്കോമിയൂസിനോടു പറഞ്ഞു: “ഞാൻ ഒരു സന്യാസി ആയിത്തീരാൻ എന്നെ അങ്ങയുടെ ആശ്രമത്തിൽ സ്വീകരിച്ചാലും എന്ന് ഞാൻ അങ്ങയോടപേക്ഷിക്കുന്നു”. പക്കോമിയൂസ് അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: “താങ്കൾ ഇപ്പോൾ തന്നെ വൃദ്ധനായിട്ടാണ് ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നത്. താപസ ജീവിതമനുഷ്ടിക്കുവാൻ താങ്കൾക്കു സാധ്യമല്ല. ഇവിടുത്തെ സഹോദരന്മാർ താപസ്സുരാണ്. അവരുടെ ജോലി ചെയ്യാൻ താങ്കളെക്കൊണ്ടു കഴിയില്ല. താങ്കൾ വിഷമിച്ചു ഇവിടെ നിന്നു പോകും; എന്നിട്ട് താങ്കൾ അവരെ കളിയാക്കും”. ആദ്യദിവസവും രണ്ടാംദിവസവും ഏഴാംദിവസം വരെയും പക്കോമിയൂസ് അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചില്ല.

അദ്ദേഹം ഉപവാസത്തോടും സ്ഥിരതയോടുംകൂടി പക്കോമിയൂസിനോടു പറഞ്ഞു, “പിതാവേ, എന്നെ സ്വീകരിക്കണം; ഞാൻ സഹോദരന്മാരോടൊപ്പം ഉപവസിക്കുകയും ജോലി ചെയ്യുകയും ചെയ്യാതിരുന്നാൽ, എന്നെ പുറന്തള്ളുവാൻ കല്പിച്ചാലും”.

തന്നെ സ്വീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹം സഹോദരന്മാരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ആ ആശ്രമത്തിൽ അപ്പോൾ 1400 സഹോദരന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു.

14. അദ്ദേഹം ആശ്രമത്തിൽ പ്രവേശിച്ച ഉടനെ നോമ്പുകാലം ആരംഭിച്ചു. ഓരോരുത്തരും വ്യത്യസ്തമായ തപശ്ചര്യകൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം കണ്ടു. ചിലർ സന്ധ്യയ്ക്കേ ഭക്ഷിച്ചിരുന്നുള്ളു. ചിലർ ഒന്നിടവിട്ടു ദിവസങ്ങളിലും ചിലർ അഞ്ചു ദിവസങ്ങളിലൊരിക്കൽ മാത്രം. ചിലർ രാത്രി മുഴുവൻ നില്ക്കുകയും പകൽ മാത്രം ഇരിക്കുകയും ചെയ്തു. മക്കാരീയൂസ് നിരവധി പനയോലകൾ നനച്ചുകൊണ്ട് നാല്പതുദിവസവും ഒരു മൂലയിൽ നിന്നു; അങ്ങനെ ഉയിർപ്പായി. അദ്ദേഹം അപ്പം ഭക്ഷിച്ചില്ല. വെള്ളം കുടിച്ചുമില്ല. മുട്ടുമടക്കുകയോ നിലത്തു കിടക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. അദ്ദേഹം ഞായറാഴ്ചമാത്രം കുറച്ചു കാബേജ് തിന്നിരുന്നു. ഭക്ഷിക്കുന്നു എന്ന തോന്നൽ വരുത്താൻ മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം അതിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നത്.

15. അദ്ദേഹം സ്വന്തം ആവശ്യങ്ങൾക്കായി പുറത്തു പോയാൽ പെട്ടെന്ന് തിരികെ വന്ന് വായ് തുറന്ന് ഒരക്ഷരം ഉറിയടാതെ നിശബ്ദനായി അവിടെത്തന്നെ നിലകൊള്ളാമായിരുന്നു. ഹൃദയത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനയും കൈയിൽ പനയോലയും പിടിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നിലല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അദ്ദേഹം ചെയ്തിരുന്നില്ല. ഇതു കണ്ടവരൊക്കെ ആശ്രമമായിവന്നതിന്റെ പിറുപിറുത്തു പറഞ്ഞു: “അങ്ങളെ ഭക്തിപ്പിക്കാനായി നിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിന്നു

കിട്ടി ഈ ശരീരമില്ലാത്ത മനുഷ്യനെ? ഒന്നുകിൽ അയാളെ പുറത്താക്കണം; അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളെല്ലാം പുറത്തു പോകുന്നു എന്നറിഞ്ഞു കൊള്ളണം”.

16. പക്കോമിയൂസാകട്ടെ അയാളുടെ ജീവിതരീതി ശ്രദ്ധിച്ചു. അയാൾ ആരാണെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തിത്തരണമെന്ന് ദൈവത്തോടു അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചു. അതു അദ്ദേഹത്തിന് വെളിപ്പെടുത്തിക്കിട്ടി. മക്കാരിയൂസിന്റെ കൈയ്ക്കു പിടിച്ചു അൾത്താര ഇട്ടിരിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥന മുറിയലേക്കു അദ്ദേഹം കൊണ്ടുപോയി; എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: “വന്ദ്യനേ, വരിക; അങ്ങാണം മക്കാരിയൂസ്; അങ്ങു ഇതു എന്നിൽനിന്നു മറച്ചുവച്ചു. അങ്ങയെ കാണാൻ വളരെ വർഷങ്ങൾ കൊണ്ടു ആഗ്രഹിക്കുന്നതാണ്. എന്റെ കുട്ടികളെ വിനീതരാക്കിയതിനു ഞാൻ അങ്ങയോടു കടപ്പെട്ടവനാണ്; തങ്ങളുടെ തപശ്ചര്യകളെപ്പറ്റി അവർ ഒട്ടും അഹങ്കരിക്കാതിരിക്കട്ടെ. ഇനി തിരികെ അങ്ങയുടെ വാസസ്ഥലത്തേയ്ക്കു പോകുക; അങ്ങു ദീർഘകാലം ഞങ്ങളുടെ കൂടെ താമസിച്ചതാണല്ലോ. ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടിക്കൂടെ പ്രാർത്ഥിക്കുക.” പക്കോമിയൂസ് അപേക്ഷിച്ചതനുസരിച്ചു മക്കാരിയൂസ് മടങ്ങിപ്പോയി.

17. മരൊറവസരം അദ്ദേഹം ഈ കാര്യം പറഞ്ഞു; “ഞാനാഗ്രഹിച്ച രീതിയിലുള്ള താപസജീവിതമെല്ലാം ഞാൻ വിജയകരമായി നയിച്ചു; അപ്പോൾ മരൊറാനു ഞാനഭിലഷിച്ചു; അഞ്ചുദിവസത്തേയ്ക്കു മനപ്പതർച്ചകൂടാതെ ദൈവത്തിൽ മാത്രം മനസ്സ് കേന്ദ്രീകരിക്കുക. തൽസംബന്ധമായി ഞാൻ തീരുമാനമെടുത്തു. എന്റെ മുറിയും, ആരും ശല്യപ്പെടുത്താതിരിക്കാൻ സന്ദർശനമുറിയും അടച്ചു. രണ്ടാം മണിക്കു ഞാൻ നില്ക്കാനാരംഭിച്ചു. എന്റെ മനസ്സിനു ഈ നിർദ്ദേശം നല്കി: “സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങരുതു”; അവിടെ മാലാഖമാരും, പ്രധാന മാലാഖമാരും ഉന്നതാധികാരികളും നമ്മുടെ എല്ലാവരുടേയും ദൈവവുമുണ്ടു്, നീ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങരുതെന്നുമാത്രം.”

18. “രണ്ടു രാത്രിയും രണ്ടുപകലും ഞാൻ ഇപ്രകാരം നിന്നു. അതുവഴി പിശാചുക്കളെ വിറളിപ്പിടിച്ചു. പിശാചു കത്തുന്ന അഗ്നിയായി മാറി. എന്റെ വകയായി മുറിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതൊക്കെ അവൻ കത്തിച്ചുകളഞ്ഞു. ഞാൻ നിന്നുപുൽപായ് പോലും കത്തിച്ചുകളഞ്ഞു. ഞാൻ തന്നെ തീയിലാണ് നില്ക്കുന്നതെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. അവസാനം ഭയബാധിതനായി മനപ്പതർച്ചകൂടാതെ വ്യാപരിക്കാൻ സാധിക്കാതെ ഞാൻ മൂന്നാംദിവസം പുറത്തുകടന്നു; ഞാൻ ഗർവിഷ്ണു

നാണെന്ന് കരുതപ്പെടാതിരിക്കാനായി ലോകത്തെ ദർശിക്കാൻ ഞാൻ താണിറങ്ങി വന്നു."

19. ഒരിക്കൽ ഞാൻ മക്കാരീയൂസിനെ സമീപിച്ചപ്പോൾ ആശ്രമത്തിലെ ഒരു വൈദികൻ മുറിക്കു പുറത്തുകിടക്കുന്നതു കണ്ടു. ക്യാൻസർ വന്ന് അയാളുടെ തലയെല്ലാം വികൃതമായിരുന്നു. തലയുടെ ഉച്ചിയിലെ അസ്ഥികൾ പോലും കാണാമായിരുന്നു. സുഖപ്രാപ്തിക്കായി വന്നതായിരുന്നു ആ വൈദികൻ; എന്നാൽ മക്കാരീയൂസ് അയാളെ സ്വീകരിച്ചില്ല. ഞാൻ മക്കാരീയൂസിനെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: "അയാളോടു ഭയവുണ്ടായി ഒരു മറുപടി കൊടുക്കണമെന്ന് ഞാൻ അങ്ങയോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നു". മക്കാരീയൂസ് ഉത്തരമായി പറഞ്ഞു:

20. "സൗഖ്യം പ്രാപിക്കുവാൻ അയാൾ യോഗ്യനല്ല; അയാളെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കാനാണ് അയാൾക്കു് ഇതു് അയച്ചു കൊടുത്തതു്. സുഖപ്പെടണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ മേലിൽ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുകയില്ല എന്ന് അയാളെക്കൊണ്ടു് സമ്മതിപ്പിക്കണം. അയാൾ അശുഭപാപം ചെയ്യുകയും പൗരോഹിത്യകർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുകയായിരുന്നു; അതുകൊണ്ടാണ് ഈ പാഠം ലഭിച്ചതു്; ദൈവം അയാളെ സുഖപ്പെടുത്തുകയാണ്".

ഞാൻ ഈ സംഗതികൾ ആ രോഗിയോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ സമ്മതിച്ചു. പൗരോഹിത്യകർമ്മങ്ങളൊന്നും മേലിൽ അനുഷ്ഠിക്കയില്ലെന്ന് അയാൾ ഉറപ്പു നല്കി. ഉടനെ മക്കാരീയൂസ് അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു ചോദിച്ചു: "ദൈവം ഉണ്ടെന്ന് നീ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ?"

"ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു" അയാൾ പ്രത്യുത്തരിച്ചു. "ദൈവത്തെ കളിയാക്കാൻ നിനക്കു സാധിക്കുമോ?" "ഇല്ല" അയാൾ പ്രതിവചിച്ചു.

"നിനക്കു് പാപബോധം വന്ന് ദൈവത്തിൽനിന്നു നിനക്കു ലഭിച്ച പാഠം എന്തെന്ന് മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ, ഭാവിയിൽ നിന്റെ ജീവിതം ക്രമപ്പെടുത്തുക."

21. അവൻ തന്റെ പാപങ്ങളെല്ലാം ഏറ്റുപറഞ്ഞു; മേലിൽപാപം ചെയ്തില്ലെന്നും സഭയിൽ കർമ്മങ്ങളൊന്നും നടത്തില്ലെന്നും അൽമായനായി ശിഷ്യകാലം ജീവിക്കുകൊള്ളാമെന്നും ഉറപ്പു കൊടുത്തു. മക്കാരീയൂസ് അവന്റെമേൽ മൈവച്ചു; കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്കകം അയാൾ സുഖം പ്രാപിച്ചു, തലയിൽ മുടിവളർന്നു, സുഖം പ്രാപിച്ചവനായി അയാൾ തിരികെ പോയി.

22. അശുദ്ധാത്മാവു ബാധിച്ച ഒരു കുട്ടിയെ ഒരിക്കൽ ഞാൻ നോക്കി നിലംകെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ ചിലർ കൊണ്ടുവന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു കൈ അവന്റെ തലയിലും മററത് നെഞ്ചത്തും വച്ചു. ആ കുട്ടി വായുവിൽ തങ്ങിനിലംകെത്തക്ക വിധം തീക്ഷ്ണമായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഒരു വീഞ്ഞുകടം പോലെ ആ കുട്ടി വീർത്തു; അവന്റെ ദേഹമെല്ലാം പൊള്ളി വീങ്ങി; 'എരിസിപെലാസ്' എന്ന സാംക്രമിക രോഗം പിടിപെട്ടവ നെപ്പോലെ അവൻ കഷ്ടപ്പെടാൻ തുടങ്ങി; പെട്ടെന്ന് അവന്റെ ശരീരത്തിലെ ഛാദങ്ങളിലൂടെയെല്ലാം രക്തം ഒഴുകുവാൻ തുടങ്ങി; അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ നേരത്തേയുള്ള രൂപം കൈവന്നു. മക്കാരിയൂസ് അവന്റെമേൽ വെള്ളമൊഴിച്ചു; അവനെ വിശുദ്ധതൈലം പൂശി; അവന്റെ അപ്പൻ തിരികെ ഏല്പിച്ചു. നാല്പതു ദിവസത്തേയ്ക്ക് വീഞ്ഞോ മാംസമോ ഉപയോഗിക്കരുതെന്ന് അദ്ദേഹം അവനോടു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവനെ സുഖപ്പെടുത്തി.

23. ഒരിക്കൽ വ്യർത്ഥാഭിമാനം മക്കാരിയൂസിനെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു; ആശ്രമത്തിനു പുറത്തു പോകാനും രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കിക്കൊണ്ട് ദൈവപരിപാലനയുടെ പദ്ധതികൾ പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ റോമിലേക്കു പോകാനും നിർദ്ദേശം ലഭിച്ചതായും തോന്നി. അശുദ്ധാരൂപികൾക്കെതിരെ കൃപാവരം ശക്തിയായി അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; കറേ നാളത്തേയ്ക്ക് അദ്ദേഹം ഇതൊട്ടും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല; എന്നാൽ ശക്തമായ പ്രേരണയ്ക്കു വശംവന്നോയപ്പോൾ മുറിയുടെ ഉമ്മറപ്പടിയിലിരുന്നു കാലുകൾ വെളിയിലേയ്ക്കിട്ടുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു; 'പിശാചുക്കളേ, എന്നെപ്പിടിച്ച് വലിച്ചിഴച്ചു കൊണ്ടുപോകൂ. എന്റെ കാലുകൊണ്ട് ഞാൻ നടന്നു പോകില്ല. നിങ്ങൾക്കെന്നെ വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകാമെങ്കിൽ ഞാൻ പോകാം'. അദ്ദേഹം ഒരു പ്രതിജ്ഞ എടുത്തു, 'ഞാൻ സന്ധ്യവരെ ഇവിടെ ഇരിക്കും. നിങ്ങളെന്നെ കലുക്കിയില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കയില്ല'.

24. കറേനേരം അദ്ദേഹം അവിടെ ഇരുന്നിട്ട് എഴുന്നേറ്റു. രാത്രിയായപ്പോൾ പിശാചുക്കൾ വീണ്ടും കടന്നാക്രമണം ആരംഭിച്ചു; അദ്ദേഹമാകട്ടെ ഒരു കട്ടയിൽ രണ്ടളവ് മണലെടുത്തു. അത് തോളിലേറി മരുഭൂമിയിൽ വിതറാൻ തുടങ്ങി. അന്ത്യോക്യയിൽ ജനിച്ച തെയോസേബിയൂസ് എന്ന തുല്യകാരൻ അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ വന്നു ചോദിച്ചു; 'പിതാവേ, അങ്ങനെ എന്താണീ എടുത്തിരിക്കുന്നത്? അതിങ്ങു തന്നേക്കൂ. അങ്ങനെയു ഭാരം വഹിക്കേണ്ട'. അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു; 'ഞാൻ എന്റെ പരീക്ഷകനെ ശുണ്ണിപിടിപ്പിക്കുകയാണ്'; അവൻ

നിയന്ത്രണാതീതനാണ്; അവൻ എന്നെ പുറത്താക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്". ഏറെനേരം ഇപ്രകാരം മണ്ണുവിതറിയിട്ട് അദ്ദേഹം തന്റെ മുറിയിലേയ്ക്കു മടങ്ങി; അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം അമർത്തപ്പെട്ടു.

25. മക്കാരിയൂസ് ഒരു വൈദികനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഈ സംഭവവും വിവരിച്ചു:74 “വിശുദ്ധരഹസ്യങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുമ്പോൾ, മർക്കോസ് എന്ന താപസൻ ഒരിക്കലും കൂർബ്ബാന കൊടുത്തിരുന്നില്ല; അരാത്താരയിൽ നിന്നും ഒരു മാലാഖയാണ് അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുത്തിരുന്നതു്. കൊടുക്കുന്നയാളിന്റെ കൈയുടെ മണിബന്ധം മാത്രമേ ഞാൻ കണ്ടിരുന്നുള്ളൂ”. യുവാവായ ഈ മക്കോസിനു പഴയനിയമവും പുതിയ നിയമവും മനഃപാഠം അറിയാമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഏറ്റവും വിനീതനും ഏറ്റവും ഒതുങ്ങിക്കഴിയുന്നവനുമായിരുന്നു.

26. ഒരു ദിവസം ഒഴിവുസമയത്ത് ഞാൻ ആ വൃദ്ധന്റെ കതകിനടുത്ത് പോയിരുന്നു. അദ്ദേഹം വളരെയധികം പ്രായാധിക്യം ബാധിച്ചവനായിരുന്നു; പ്രായത്തിൽ മറ്റുള്ളവരെക്കാളെല്ലാം മുൻപന്തിയിലാണല്ലോ ഇദ്ദേഹം എന്നു ഞാൻ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം എന്തോ ആത്മഗതം ചെയ്തുകൊണ്ട് മുറിയിൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടക്കുന്നത് ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. മുറിക്കകത്ത് അദ്ദേഹം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പല്ലെല്ലാം പോയി നൂറുവയസ്സായ അദ്ദേഹം തന്നോടും പിശാചിനോടും യുദ്ധം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. “തിനയുടെ വൃദ്ധാ, നിനക്കെന്തു വേണം? നിനക്കു എണ്ണയും വീഞ്ഞും ഉണ്ടല്ലോ. നരച്ച തലയുള്ള ഭോജനപ്രിയ, നിനക്കു മറ്റൊന്നാണ് വേണ്ടതു്?” എന്നു പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹം സ്വയം കുറപ്പെടുത്തി. പിശാചിനോടും അദ്ദേഹം ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞു: (അവനും അവന്റെ വീതം ലഭിക്കണമല്ലോ) “ഞാൻ ഇനിയും നിനക്കു് എന്തെങ്കിലും കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ? ഒന്നുമില്ലെന്ന് നീ കാണൂ. എന്നെ വിട്ടുപോകൂ.” പിറുപിറുക്കുന്ന രീതിയിൽ അദ്ദേഹം ആത്മഗതം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു: “തല നരച്ച പഴയ ഭോജനപ്രിയ, വരൂ; ഞാൻ എത്ര കാലം നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കും?”

27. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യനായ പഫ്നൂസ്യസ് ഈ സംഭവം വിവരിക്കുന്നു: ഒരിക്കൽ ഒരു ഹിയെന കണ്ണുകാണാൻ പാടില്ലാത്ത തന്റെ കുട്ടിയെ മക്കാരിയൂസിന്റെ അടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു.75 തലകൊണ്ടു് ഹാളിന്റെ വാതില്ലുൽ മുട്ടിയിട്ടു്

74 സൊസൊമെൻ, സഭാ. 6:29.
75 അല്പം വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിൽ സുപീചിയൂസ് സെവേത്രസം ഈ കഥ പറയുന്നുണ്ട് (ഡയലോഗ് 1:15).

അകത്തുകടന്നു; കിടാവിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദത്തിൽ വെച്ചു. അദ്ദേഹം അതിനെ എടുത്തു അതിന്റെ കണ്ണിൽ തുപ്പൽ പുരട്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഉടനെ അതു വെളിച്ചം കണ്ടു. (ലൂക്കോ. 18:43). തള്ള അതിനെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി.

28. പിറേദിവസം ആ ഹിയെന ഒരു വലിയ ആടിന്റെ തോൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. ഭാഗ്യവതിയായ മെലാനിയ എന്നോടു പറഞ്ഞു: "ഞാൻ ആ രോമവസ്ത്രം ഒരു സന്ദർശനസമ്മാനമായി എടുത്തു."

ദാനിയേലിനുവേണ്ടി (6:22) സിംഹങ്ങളെ മെരുക്കിയവൻ ഹിയെന്നാകൾക്ക് കാഴ്ചനല്കി എന്നതാണ് ഇതിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയാനുള്ള സംഗതി.

തന്റെ മാമോദീസായ്ക്കുശേഷം അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും നിലത്തു തുപ്പിയിട്ടില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.⁷⁶ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നാനത്തിനുശേഷം അതു് അറുപതാം വർഷമായിരുന്നു.

29. കാഴ്ചയിൽ അദ്ദേഹം കൃശഗാത്രനും ദീക്ഷാർഹിതനുമായിരുന്നു. ചിറിയുടെ അറ്റത്തു് ചുണ്ടുകൾക്കുചുറ്റും മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിനു രോമം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അദ്ദേഹം അനുഷ്ഠിച്ച താപസകർമ്മം മീശ കുരുക്കാൻ അനുവദിച്ചില്ല. ഒരിക്കൽ ഏകാന്തതകൊണ്ടു മടുത്ത അവസരം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തു പോയിപറഞ്ഞു: "പിതാവേ, ഞാൻ ഇവിടെ ഒട്ടും പുരോഗമിച്ചില്ല എന്ന് കണ്ട് ഇവിടം ഉപേക്ഷിക്കാൻ എന്റെ ചിന്തകൾ എന്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു; ഞാൻ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതു്?" "ഞാൻ ഇവിടെ മതിലുകൾ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് ക്രിസ്തുവിനെപ്രതി അവയോടു പറയുക".

വി. മക്കാരിയൂസിനെപ്പറ്റിയുള്ള നിരവധി കഥകളിൽ ചിലതാണിവ.

19. എത്യോപ്യാക്കാരുടെ മോശ

1. മോശ⁷⁷ എന്ന പേരുള്ള ഒരു കുറുത്ത എത്യോപ്യാക്കാരനുണ്ടായിരുന്നു. ഭരണതലത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ വീട്ടുകാര്യസ്ഥനായിരുന്നു അയാൾ. മോഷണത്തിനും പ്രകോപനപരമായ പെരുമാറ്റത്തിനും അവന്റെ യജമാനൻ അവനെ പിരിച്ചുവിട്ടു. അയാൾ കൊലപാതകം ചെയ്തു എന്നുപോലും കുരുത്ത

76 മറ്റുള്ളവരെ നിന്ദിച്ചിട്ടില്ല എന്ന അർത്ഥമാകാം.
77 ഷേത് മരുഭൂമിയിലെ ഒരു സന്ന്യാസവൈദികനായിരുന്നു മോശ (395). അദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുപത്തിയഞ്ചാം വയസ്സിൽ ബർബരന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ കൊല ചെയ്തു. സൊസൊമെൻ സഭാ. 6:29.

പ്പെട്ടു. അയാളുടെ മാനസ്സാന്തരത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠത വിശദീകരിക്കാനാണ് അയാളുടെ ഈ ദുഷ്കർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി വിവരിക്കാൻ ഞാൻ നിർബ്ബന്ധിതനാകുന്നത്. കൊള്ളസംഘത്തിന്റെ തലവനായിരുന്നു അയാൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അയാളുടെ മോഷണത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന കഥ ഇപ്രകാരമാണ്: അയാൾക്ക് ഒരു ആട്ടിയനെതിരായി നീരസമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു രാത്രിയിൽ ഈ കള്ളനും തന്റെ ആടുകൾക്കും മധ്യത്തിൽ തന്റെ പട്ടികളുമായി ആ ഇടയൻ കാത്തുകിടന്നു.

2. അവൻ ആ ഇടയനെ കൊല്ലുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അവൻ ആടുകളെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന സ്ഥലം ഈ കള്ളൻ അന്വേഷിച്ചു. അത് നൈൽ നദിക്ക് അകലെയൊന്നാണ് അവനറിവുകിട്ടി. നദിയാകട്ടെ കരകവിഞ്ഞു് ഒരുമൈൽ വീതിയിൽ ഒഴുകുകയായിരുന്നു. ആ കള്ളൻ തന്റെ വാൾ കടിച്ചുപിടിച്ച് തന്റെ വസുന്ദര തലയിൽ ചുരുട്ടിക്കെട്ടി നദിയിലേയ്ക്കു് ചാടി മറുവശത്തേയ്ക്കു് നീന്തി. അവൻ നദിക്ക് കുറുകെ നീന്തുന്ന അവസരം ആ ഇടയൻ മണലിൽ ഒളിച്ച് രക്ഷപ്പെട്ടു. കള്ളന്മാർക്കുട്ടെ നാലു് ആടുകളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു് കൊന്നു് ഒരു ചരടു കൊണ്ടു് കെട്ടി തിരികെ നീന്തി.

3. അവൻ ചെറിയൊരു കാലിയറപ്പു് സ്ഥലത്തുവന്നു് അവയുടെ തൊലിയുരിച്ചു. അവൻ നല്ലഭാഗം ഇറച്ചിയെല്ലാം തിന്നു. ആടിന്റെ തൊലി വിറ്റു് അവൻ വീഞ്ഞു വാങ്ങി; എട്ടു് ഇറാലിയൻ പയൻറിനു് തുല്യമായി വീഞ്ഞു് കുടിച്ചു. അവിടെനിന്നു നടന്നു് അൻപതു മൈലുകലെ തന്റെ കൊള്ള സംഘത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അന്നു വൈകിട്ടു് എന്തോ ചില സാഹചര്യത്തിൽ അവനു് സുബോധം വന്നു. അവൻ ഒരാശ്രമത്തിൽ ചേർന്നു. അവന്റെ മാനസ്സാന്തരത്തിനു ശേഷം തിന്മയിൽ തന്റെ സഹചരനായിരുന്ന പിശാചിനെപ്പോലും ക്രിസ്തുവിനെ പരസ്യമായി അംഗീകരിപ്പിക്കത്തക്കരീതിയിൽ അവൻ പെരുമാറി. ആ പിശാചാകട്ടെ യൗവനം മുതൽ അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 78 മറ്റനേക സംഗതികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഈ കാര്യവും അവനെപ്പറ്റി പറയപ്പെടുന്നു: അവൻ ആരെന്നറിയാതെ നാലു കള്ളന്മാർ അവന്റെ ആശ്രമം ആക്രമിച്ചു.

4. ഒരു കെട്ടു കണക്കേ അദ്ദേഹം അവരെയെല്ലാം ചുരുട്ടിക്കെട്ടി തോളത്തിട്ടു് സഹോദരന്മാരുടെ പള്ളിയിലേയ്ക്കു് കൊണ്ടുവന്നു. എന്നിട്ടദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “ഞാൻ ആരെയും ഉപദ്രവി

കൊത്തതിനാൽ ഇവരെ ഞാൻ എന്തുചെയ്യണമെന്നാണ് നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്?'' കൊള്ളക്കാരൻ കുറും ഏറ്റു പറഞ്ഞു. ഒരു കാലത്തു് ദുഷ്ടിത്തീതനും അറിയപ്പെടുന്ന കൊള്ളക്കാരനുമായ മോശയാണിതെന്നു് അവരറിഞ്ഞു. അവന്റെ മാനസ്സാന്തരം നിമിത്തം അവർ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ലോകത്തെ നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്തു. കാരണം, അവർ ഇപ്രകാരം ചിന്തിച്ചു: 'ഇപ്രകാരം ശക്തനും കഴിവുറവനുമായ കൊള്ളക്കാരൻ ദൈവത്തെ യേശുപ്പെടുന്നെങ്കിൽ നാമെന്തിനാണു് നമ്മുടെ രക്തം മാറ്റി വെയ്ക്കുന്നത്?'

5. അതിനു ശേഷം പിശാചുക്കൾ ഈ മോശയെ അക്രമിച്ചു. അശുഭലിയുടേയും അമിതസുഖാസ്വാദനത്തിന്റെതുമായ പഴയജീവിതത്തിലേയ്ക്കു് പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അദ്ദേഹമാകട്ടെ തന്റെ തീരുമാനത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ടു എന്ന രീതിയിൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ഷേത്തിലുള്ള വലിയ ഇസ്രിദോറിന്റെ പക്കൽ പോയി തന്റെ പോരാട്ടത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തെ വിശദീകരിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. ഇസ്രിദോർ പറഞ്ഞു: 'നഷ്ടയെര്യനാകേണ്ട; ഇതു് ആരുംഭമാണു്. എതിരിടമ്പോൾ അവ കൂടുതൽ ശക്തമായിരിക്കും; അവ നിന്റെ സ്വഭാവത്തെ പരിശോധിക്കുകയാണു്.'

6. 'പട്ടി സ്വാഭാവികമായി ഇറച്ചിക്കടയുടെ അടുത്തു നിന്നു് പോകാറില്ല. കടയടുപ്പു് അവനു് മാംസം കിട്ടാതെ വരുമ്പോൾ മാത്രമേ അവിടെ പോകാതിരിക്കുന്നുള്ളു. നിന്റെ കാര്യത്തിലും ഇപ്രകാരമാണു്. നീ ഉറച്ചു നിന്നാൽ പിശാചു് നിരാശനായി നിന്നെ വിട്ടു പോകേണ്ടിവരും.'

അവൻ തിരികെപ്പോയി. ആ സമയം മുതൽ കൂടുതൽ തീക്ഷ്ണമായി തപസ്സു്, പ്രത്യേകിച്ചു് ആഹാരം സംബന്ധിച്ചു് അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം ഉണക്കൊട്ടിയേ ക്ഷേിച്ചിരുന്നുള്ളു. എന്നാൽ ജോലികളെല്ലാം ചെയ്തിരുന്നു. അതു പോലെ ദിവസവും അൻപതു പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലിയിരുന്നു. അവൻ തന്റെ പാവപ്പെട്ട ശരീരത്തെ പീഡിപ്പിച്ചു. എങ്കിലും പിശാചുക്കളെവനെ ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതുപോലെ അഗ്നി അവനെ ദഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ഇരുന്നു.

7. ഒരിക്കൽകൂടി അവൻ മറ്റൊരു വിശുദ്ധന്റെ അടുത്തു ചെന്നു ചോദിച്ചു, 'എന്റെ പതിവായതും അനുവദനീയമല്ലാത്തതുമായ സുഖഭോഗങ്ങൾ നിമിത്തം ഉണ്ടായ ദിവാസ്വപ്നങ്ങൾ എന്റെ ബുദ്ധിയെ അന്ധമാക്കുന്നതിനാൽ ഞാൻ എന്താണു് ചെയ്യേണ്ടതു്?'. 'ഇവയിൽ നിന്നു് നീ നിന്റെ മനസ്സിനെ പിന്തിരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല; അതുകൊണ്ടാണു് നിനക്കു് ഇവ

യെക്കെ സംഭവിക്കുന്നതു്. ജാഗരണവും പ്രാർത്ഥനയും ഉപവാസവും അനുഷ്ഠിക്കുക. അപ്പോൾ ഇവയിൽ നിന്നെല്ലാം പെട്ടെന്ന് വിടുതൽ ലഭിക്കും." എന്ന് അദ്ദേഹം അവനോടു പറഞ്ഞു.

അവൻ ഈ ഉപദേശം ശ്രവിച്ചു. തന്റെ മുറിയിലേയ്ക്കു് തിരികെപോയി. രാത്രിമുഴുവൻ കിടക്കുകയോ മുട്ടമടക്കുകയോ ചെയ്യില്ലായെന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു.

8. അദ്ദേഹം ആറു വർഷം തന്റെ മുറിയിൽതന്നെ താമസിച്ചു. രാത്രിമുഴുവൻ തന്റെ മുറിയുടെ മധ്യത്തിൽ കണ്ണടയ്ക്കാതെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്നു തന്റെ മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം മരൊറാജു ജീവിതരീതി സ്വീകരിച്ചു. രാത്രിതോറും അദ്ദേഹം തന്റെ മുറിയിൽ നിന്നു് പുറത്തുകടന്നു് പ്രായമുള്ള താപസരുടെ മുറികളിൽ ചെല്ലുകയും അവരറിയാതെ അവരുടെ വെള്ളം വയ്ക്കുന്ന പാത്രങ്ങൾ നിറച്ചുവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക പതിവാക്കി. അവർക്കു് വെള്ളം വളരെ ഭൂതമെന്നു് കൊണ്ടുവരണമായിരുന്നു. ചിലർക്കു് രണ്ടുമൈൽ, ചിലർക്കു് അഞ്ചു്, ചിലർക്കു് അര മൈൽ മാത്രം.

9. ഒരു രാത്രിയിൽ പിശാചു് അവനെ കാത്തിരുന്നു അവന്റെ ക്ഷമ നശിച്ചു. മോശ കിണറിൽ നിന്നു് വെള്ളം കോരാൻ തുനിഞ്ഞപ്പോൾ ആ പിശാചു് അവന്റെ മുതുകിന്നു് കത്തികൊണ്ടു് ഒരു വെട്ടു കൊടുത്തു. അവനെ അർദ്ധപ്രാണനായി ഉപേക്ഷിച്ചു. അവൻ ബോധരഹിതനായി സംഭവിച്ചതൊന്നും അറിയാതെ രാത്രിമുഴുവൻ അവിടെ കിടന്നു. ചിറേറ്റ ദിവസം വെള്ളം കോരാൻ വന്നവർ അദ്ദേഹമവിടെ കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. അവർ ഷേത്തിലെ പുരോഹിതനായ വലിയ ഇസ്രിദോറിനോടു് വിവരം പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം അയാളെ തന്റെ പള്ളിയിലേയ്ക്കു് കൊണ്ടുപോയി. ഒരു വഷത്തോളം അദ്ദേഹം രോഗിയായിരുന്നു. ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശരീരത്തിന്നും ആത്മാവിന്നും ഏതാണ്ടു് ശക്തി ലഭിച്ചു.

10. അപ്പോൾ മഹാനായ ഇസ്രിദോർ പറഞ്ഞു. "പിശാചുക്കളോടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു് അവസാനിപ്പിക്കുക; അവയെ ശല്യപ്പെടുത്തേണ്ട. ധൈര്യത്തിന്നും തപശ്ചര്യകൾക്കും ഒരതിർത്തിയുണ്ടു്." അവൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. "ഏന്റെ ഭാവനാ പിശാചു് അവസാനിച്ചുകിലേ ഞാൻ നിന്തു്കയുള്ളു്." ഇസ്രിദോർ പറഞ്ഞു, "യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ നിന്റെ ദിവംസപ്തങ്ങൾ മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ധൈര്യപൂർവ്വം കർണ്ണാന സ്വീകരിക്കുക. നിന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടിയാണു് നീ

ഇപ്രകാരം കീഴ്മന്തപ്പെട്ടത്. നിന്റെ വികാരനിയന്ത്രണം സംബന്ധിച്ചു വീമ്പിളക്കാതിരിക്കാൻവേണ്ടിയാണ്.”

11. അദ്ദേഹം വീണ്ടും തന്റെ മുറിയിലേയ്ക്കുപോയി. രണ്ടു മാസങ്ങൾക്കുശേഷം മഹാനായ ഇസ്രിദോർ വിവരം തിരക്കി. അദ്ദേഹത്തിനു വിഷമമെന്നും ഇല്ലെന്നറിഞ്ഞു; പിശാചുക്കളുടെ മേൽ അധികാരം ലഭിക്കത്തക്ക രീതിയിൽ അദ്ദേഹം യോഗ്യതയുള്ളവനായിത്തീർന്നു. നാം ഈച്ചയെ യേപ്പെടുന്നത്ര പോലും അദ്ദേഹം പിശാചുക്കളെ യേപ്പെടുന്നില്ല.

എത്യോപ്യാക്കാരൻ മോശയുടെ ജീവിതം ഇപ്രകാരം ഉള്ളതായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഒരു വലിയ പിതാവായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു. എഴുപതുവയസ്സുള്ള വൈദികനായി ഷേതിൽ അദ്ദേഹം മരിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു എഴുപതു ശിഷ്യന്മാരുണ്ടായിരുന്നു.

20. പഴയോസ്

1. ഷേതു് മരുഭൂമിയുടെ അതിർത്തിയിൽ ഫെർമെ 79 എന്നു പേരുള്ള ഒരു മല ഇറജിപ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ മലയിൽ അഞ്ഞൂറോളം താപസരായ സന്യാസികൾ ജീവിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ താപസജീവിതം നയിച്ച പഴയോസ് 80 എന്നു പേരുള്ള ഒരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം എന്തെങ്കിലും ജോലിയോ ബിസ്സിനസ്സോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. ക്ഷീകകയല്ലാതെ ഒരു ജോലിയും അദ്ദേഹത്തിനില്ലായിരുന്നു. നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുകയെന്നുള്ളതും താപസജീവിതവുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ തപശ്ചര്യ. അദ്ദേഹത്തിനു് മുന്നൂറ് പ്രാർത്ഥനകൾ മനഃപാഠമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അത്രയും ചെറിയ കല്ലുകൾ തന്റെ മടിയിൽ ഇട്ടിരുന്നു. ഓരോ പ്രാർത്ഥനയും കഴിയുമ്പോൾ ഓരോ കല്ലും ഭൂമി കളയുമായിരുന്നു 81.

2. പഴരൻ 82 എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന വി. മക്കാരിയ സിനെ കാണാൻ ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം പോയി. അദ്ദേഹത്തോടു

79 വാദി എൻ—നത്രന്റെ വടക്കുള്ള ഒരു മലയാണ് ഫെർമെ.
 80 താഴെ അധ്യായം 22-ലെ പഴയോസും ഇയാളും ഒരാളാണെന്നു കരുതുന്നവരുണ്ട്.
 81 സൊസൊമെൻ 6:29.
 82 “പൊളിറ്റിക്കോസ്”—അലക്സാണ്ഡ്രിയയിൽ നിന്നുള്ളവനാകയാൽ ഇപ്രകാരം വിളിക്കപ്പെട്ടു. സൊസൊമെൻ, സഭാ, 3:14.

പറഞ്ഞു: “മക്കാരിയൂസ്”പിതാവേ, ഞാൻ നിരാശനായിരിക്കുകയാണ്.” മക്കാരിയൂസ് ഇതിന്റെ കാരണം അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ഏതോ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ മുപ്പതു വർഷമായി തപസനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഒരു കന്യക ജീവിച്ചിരുന്നു. അവൾ ശനിയാഴ്ചയും ഞായറാഴ്ചയും മാത്രമേ ഭക്ഷിച്ചിരുന്നുള്ളൂ എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ആഴ്ചയിലെ അഞ്ചു ദിവസവും ഭക്ഷിക്കാതെ എഴുന്തൂ പ്രാർത്ഥനകൾ അവൾ ചെയ്തിയിരുന്നു. അതേപ്പറ്റി ഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ എനിക്കു് എന്നെ സംബന്ധിച്ചു് ദുഃഖം തോന്നി. എനിക്കു് മുന്തൂറിൽ കൂടുതൽ പ്രാർത്ഥന ചെയ്യാൻ സാധിച്ചില്ല.

3. ഭാഗ്യവാനായ മക്കാരിയൂസ് മറുപടിയായി പറഞ്ഞു. ‘എനിക്കുറുപതു് വയസ്സായി. ഞാൻ നൂറു പ്രാർത്ഥനകൾ ദിവസവും ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ എനിക്കാവശ്യമുള്ളതു് അദ്ധ്വാനിച്ചുണ്ടാക്കുന്നു. സഹോദരങ്ങൾക്കു് ഉപദേശം കൊടുക്കുവാൻ സമയം കണ്ടെത്തുന്നു. ഞാൻ അശ്രദ്ധനാണെന്നു് എന്റെ മനഃസാക്ഷി പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ നീ മുന്തൂറു പ്രാർത്ഥനകൾ ചെയ്യാതെ നീന്റെ മനഃസാക്ഷി നിന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം നീ ശ്രദ്ധഹൃദയത്തോടുകൂടി അവ ചെയ്യുന്നില്ല എന്നതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ നിനക്കു് കൂടുതൽ ചെയ്യാൻ സാധിച്ചേനെ.

21. എവുജോഗിയസും അംഗവൈകല്യമുള്ളവരും

1. നിത്യമായിലെ വൈദികനായ ക്രോണിയൂസ്⁸³ എന്നോടിച്ചുപറഞ്ഞു: ഞാൻ ചെറുപ്പമായിരുന്നപ്പോൾ വിരസതനിമിത്തം എന്റെ അദ്ധ്യക്ഷന്റെ ആശ്രമത്തിൽ നിന്നു് ഓടിപ്പോയി. ഞാൻ ചുറ്റിക്കിടന്നു വി. അന്തോനിയോസിന്റെ മലവരെ എത്തി.⁸⁴ വലിയ മരുഭൂമിക്കെതിരായി ബാബിലോണിനും⁸⁵ ഹെരാക്ളായിക്കും⁸⁶ ഇടയ്ക്കായിരുന്നു

83 മുകളിൽ അധ്യായം 7:3 കാണുക.
84 നൈൽ നദിയുടെ കിഴക്കുഭാഗത്തായി മെഫിസിൽ നിന്നു് 50 മൈൽ തെക്കു മാറിയുള്ള പിസൂപിരിൽ വി. അന്തോനിയോസു് ഇരുപതുവർഷം താമസിച്ചു. ഈ മലയായിരിക്കാം സൂചിതം.
85 കെയ്റോയ്ക്കടുത്തുള്ള ഫുസൂതാത് ആയിരിക്കാം വിവക്ഷ.
86 ഹെരാക്ലെയോപ്പൊലീസു്—ഇജിപ്റ്റിലെ പ്രാചീനനഗരങ്ങളിൽ ഒന്നാണിതു്. ഫയ്യമിന് തെക്കായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ഹെരാക്ലെയോപ്പൊലീസിന് തെക്കായി നൈൽനദിയുടെ ഇരുവശങ്ങളിലുമായി തെബായ്ഡിലെ ‘വലിയ മരുഭൂമി’ യാണ്.

ആ സ്ഥലം. നദിയിൽ നിന്നും ചെങ്കടലിലേക്കു് മുപ്പതുമൈലോളം ആ സ്ഥലം വ്യാപിച്ചു കിടന്നു. ഞാൻ നദി വഴി ആശ്രമത്തിലെത്തിയപ്പോൾ പിസ്കപ്പീറിൽ അദ്ദേഹത്തെ അടക്കിയ മക്കാരിയൂസും, അമാത്താസും എന്നീ രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ അവിടെ താമസിച്ചിരുന്നു. വി. അന്തോണിയെ കാണുവാൻ അഞ്ചുദിവസം ഞാൻ കാത്തിരുന്നു.

2. ആശ്രമത്തിൽ വരാനിടയാകുന്നവരുടെ നന്മയ്ക്കു് ദൈവം നിയന്ത്രിക്കുന്നതൻസരിച്ചു് അഞ്ചുദിവസത്തിലൊരിക്കലോ, ഇരുപതുദിവസത്തിലൊരിക്കലോ പത്തുദിവസത്തിലൊരിക്കലോ അദ്ദേഹം ഈ ആശ്രമത്തിൽ വന്നിരുന്നു എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. പലതരം സഹോദരന്മാർ പലതരം ആവശ്യങ്ങളുമായി അവിടെ കൂടിയിരുന്നു. അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അലക്സാസ് ഡ്റീയാക്കാരനും ഏകാന്തവാസിയുമായ ഒരു എവുജോഗിയസും അംഗവൈകല്യമുള്ള ഒരാളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ വന്നതിന്റെ കാരണം ഇതത്രെ:

3. ഈ എവുജോഗിയസും ശാസ്ത്രകലകളിൽ നല്ല വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചവനായിരുന്നു 87. അവൻ നിത്യതയോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതനായി ലൗകിക സുഖഭോഗങ്ങൾ പരിത്യജിച്ചിരുന്നു. ജോലിചെയ്യാൻ കഴിവില്ലാത്തതിനാൽ അല്പം പണം നീക്കി വച്ചതിന്റെ ശേഷം അദ്ദേഹം മറ്റുള്ളവകാശിതന്റെ പണം മുഴുവൻ കൊടുത്തു. അയാൾക്കു് തന്റെ ജീവിതത്തിൽ മടുപ്പുതോന്നി. എന്നാൽ ഒരു സന്യാസസമൂഹത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ അയാൾ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. ഒരിക്കൽ ചന്തസ്ഥലത്തു് അംഗവൈകല്യമുള്ള ഒരാളെ അയാൾ കാണാനിടയായി. അവൻ കാലുകളോ കൈകളോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അവന്റെ നാക്കു് എപ്പോഴും പ്രവർത്തനക്ഷമമായിരുന്നു. വഴിപോക്കരോടു് ബന്ധം പുലർത്തുവാനുള്ള ഒരേ ഒരു മാധ്യമം അതായിരുന്നു.

4. എവുജോഗിയസും അവന്റെയടുത്തു ചെന്നു് അവനെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. അവൻ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. എന്നിട്ടു് ഒരു ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കി, “കർത്താവേ, നിന്റെ നാമത്തിൽ ഈ അംഗവൈകല്യമുള്ള മനുഷ്യനെ സ്വീകരിക്കുന്നു. മരണം വരെ അവനെ ഞാൻ സംരക്ഷിക്കും. അങ്ങനെ അവൻവഴി

87. Cfr. H.I. Marrou, *A History of Education in Antiquity*, N.Y., 1956; A. Gwynn, *Roman Education from Cicero to Quintilian*, Oxford, 1926.

ഞാൻ രക്ഷപ്രാപിക്കും. ഇതു ചെയ്യുവാനുള്ള അനുഗ്രഹം എനിക്കു തരണമേ.”

അവൻ അംഗവൈകല്യമുള്ള ആ മനുഷ്യനെ സമീപിച്ചു അവനോടു പറഞ്ഞു, “സർ, നിന്നെ എന്റെ ഭവനത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി പരിചരിക്കുന്നത് നിനക്കിഷ്ടമാണോ?”. അവൻ പ്രതിവചിച്ചു, “തീർച്ചയായും.”

“ഞാൻ എന്റെ കോവർകഴുതയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു നിന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകാം.”

അങ്ങനെ സമ്മതിച്ചു. അവൻ കഴുതക്കട്ടിയെകൊണ്ടുവന്നു അവനെ തന്റെ അതിഥികളുടെ മുറിയിലേയ്ക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു ശുശ്രൂഷിച്ചു.

5. ആ അംഗവൈകല്യമുള്ളവൻ അവന്റെ സംരക്ഷണയിൽ പതിനഞ്ചുവർഷം ജീവിച്ചു. എവുളോഗിയസും തന്റെ സ്വന്തം കൈകൊണ്ടു അവനെ കഴുകുകയും അവന്റെ ആവശ്യാനുസരണം അവനെ പരിചരിക്കുകയും ചെയ്തു. പതിനഞ്ചുവർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഈ അംഗവൈകല്യമുള്ളവനെ പിശാച് ബാധിച്ചു. അവൻ എവുളോഗിയസിനു എതിരായിനിന്നു, അവനെ ഭുഷിക്കാനും ചീത്തവാക്കു പറയാനും ദൈവഭൃഷണം പറയാനും ശപിക്കാനും തുടങ്ങി: “കൊലപാതകീ, തെമ്മാടി, നീ മറ്റുള്ളവരുടെ വസ്തുവകകൾ മോഷ്ടിക്കുകയും എന്നെ പരിചരിക്കുന്നതുവഴി രക്ഷ പ്രാപിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നെ ചന്തസ്ഥലത്തു വിട്ടേയ്ക്കുക. ഇറച്ചിയാണ് എന്നിങ്ങു വേണ്ടതു്”. ഉടനെ എവുളോഗിയസും അവനു് ഇറച്ചി കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്തു.

6. വീണ്ടും അവൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: “ഞാൻ തൃപ്തനല്ല; എനിക്കു് ജനക്കൂട്ടങ്ങളാണു വേണ്ടതു്. എനിക്കു് ചന്തസ്ഥലത്തു തിരിച്ചു പോകണം. എന്തൊരന്യായം. നീ എന്നു കണ്ടിടത്തു തന്നെ തിരികെ ഇട്ടേക്കുക”. അവനു് കൈകളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ അപ്പോൾ തന്നെ എവുളോഗിയസിനെ അരിഞ്ഞു വീഴ്ത്തിയേനെ. അത്രമാത്രം പിശാച് അവനെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചു.

എവുളോഗിയസും സമീപത്തുള്ള താപസരുടെ പക്കലേക്കു പോയി. അവരോടു ചോദിച്ചു: “ഞാൻ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതു്? അംഗവൈകല്യമുള്ളവൻ എന്നെ നിരാശനാക്കുന്നു. അവനെ പുറത്തു് എറിഞ്ഞുകളയട്ടെ. ഞാൻ ദൈവവുമായി ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്തു. അതിനാൽ എനിക്കു് ഭയം തോന്നുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ അവനെ പുറത്തെറിയണോ? എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാതെ ഞാൻ വീഷമിക്കുന്നു.”

7. അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: “ആ മഹാൻ ഇപ്പോഴും ജീവിക്കുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തു പോകുക. (അവർ അന്തോണിയെ അങ്ങനെയൊന്നു വിളിച്ചിരുന്നതു്) അംഗവൈകല്യമുള്ളവനെ ഒരു ബോട്ടിൽ കയറി ആശ്രമത്തിൽ എത്തിക്കുക. ആ മഹാൻ തന്റെ ഗൃഹയിൽനിന്നു് പുറത്തുവരുന്നതു വരെ കാത്തിരിക്കുക. എന്നിട്ടു് പ്രശ്നം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുക. അദ്ദേഹം എന്തുപറഞ്ഞാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീരുമാനം അനുസരിക്കുക. കാരണം, ദൈവം നിന്നോടു് അദ്ദേഹം വഴി സംസാരിക്കും”.

അദ്ദേഹമതിനു സമ്മതിച്ചു. ഒരു കെട്ടുവള്ളത്തിൽ ആ അംഗവൈകല്യമുള്ളവനെ കയറി അന്തോണിയോസിന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ ആശ്രമത്തിലെത്തിച്ചു.

8. അടുത്തസന്ധ്യയ്ക്കു് വളരെ വൈകി ഒരു തുകൽ വസ്രം ധരിച്ചു് ആ മഹാൻ വന്നു എന്ന് ക്രോണിയൂസ് ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു.

അദ്ദേഹം ആശ്രമത്തിൽ വരുമ്പോഴെല്ലാം ഇപ്രകാരം വിളിച്ചു ചോദിക്കുമായിരുന്നു: “സഹോദരാ, മക്കാരിയൂസ്, സഹോദരന്മാരാകെങ്കിലും വന്നിട്ടുണ്ടോ?” ഉണ്ടെന്ന് അവൻ മറുപടി പറയും.

“അവർ ഈജിപ്റ്റിൽ നിന്നാണോ യറൂശലേമിൽ നിന്നാണോ?” തിരിച്ചറിയാനായി ഈ കോഡ്ഭാഷ അവൻ കൊടുത്തിരുന്നു: അവർ സുഖലോലുപന്മാരാണെങ്കിൽ ഈജിപതു കാരെന്ന് പറയുക. അവർ ബഹുമാന്യരും പണ്ഡിതരും ആണെങ്കിൽ യറൂശലേമിൽനിന്നു് എന്ന് പറയുക.

9. തന്റെ പതിവുപോലെ അദ്ദേഹം അവരോടു് ചോദിച്ചു: “അവർ ഈജിപ്തുകാരാണോ, യറൂശലേമിൽ നിന്നാണോ? രണ്ടും കൂടികലർന്നവരാണെന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. അവർ ഈജിപ്തുകാരാണെന്ന് പറയുമ്പോൾ അന്തോണിയോസ് പറയുമായിരുന്നു. അവർക്കു് മേശ ഒരുക്കി ഭക്ഷിക്കാൻ കൊടുക്കുക. അതിനുശേഷം അവൻ അവർക്കുവേണ്ടി ഒരു പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലി അവരെ പറഞ്ഞയച്ചിരുന്നു. അവർ യറൂശലേമിൽ നിന്നാണെന്ന് പറയുമ്പോൾ അവൻ രാത്രി മുഴുവൻ ഇരുന്നു രക്ഷയെപ്പറ്റി അവരോടു് പ്രസംഗിക്കും.

10 ആ പ്രത്യേക രാത്രിയിൽ അദ്ദേഹം തന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിൽ ഇരുന്ന് എല്ലാവരേയും വിളിച്ചു. എന്നാൽ അവരിലാരു തങ്ങളുടെ പേരുകൾ വെളിപ്പെടുത്തിയില്ല. നേരം ഇരട്ടിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: “എവുജോസിയസു്,

എവുജോഗിയസും, എവുജോഗിയസും". അദ്ദേഹം മറെറാരു എവുജോഗിയസിനെയാണു വിളിക്കുന്നതെന്നു കരുതി മുക്കളിൽ പറഞ്ഞ പണ്ഡിതനായ മനുഷ്യൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല. അപ്പോൾ അന്തോണിയോസ് വീണ്ടും വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. "എവുജോഗിയസും, അലക്സാണ്ട്രിയായിൽ നിന്നും വന്ന നിന്നെത്തന്നെയാണു ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. എവുജോഗിയസും പറഞ്ഞു: "നിനക്കു് എന്തു വേണം എന്നു് ഞാൻ നിന്നോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നു."

'നീ എന്തിനാണു വന്നതു്?'

എവുജോഗിയസും മറുപടി പറഞ്ഞു: 'എന്റെ പേരു് നിന്നെ അറിയിച്ചവൻ എന്റെ പ്രശ്നവും നിന്നെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടു്?' അന്തോണിയോസ് അവനോടു് പറഞ്ഞു: 'നീ വന്നതെന്തിനാണെന്നു് എനിക്കറിയാം. എന്നാൽ നീ സഹോദരന്മാരോടു് വിവരം പറയുക; അവർ കേൾക്കട്ടെ.'

എവുജോഗിയസും പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ ഈ അംഗവൈകല്യമുള്ള വ്യക്തിയെ ചന്തസ്ഥലത്തുവെച്ചു കണ്ടു. ഞാൻ അവനെ പരിചരിക്കുമെന്നും അങ്ങനെ അവൻ വഴി ഞാനും ഞാൻ വഴി അവനും രക്ഷ പ്രാപിക്കുമെന്നും ദൈവത്തോടു് ഞാനൊരുടമ്പടി ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ നീണ്ട വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം അവൻ എന്നെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നു; അവനെ പുറത്തു കളയാൻ ഞാൻ ആലോചിച്ചുവരികയാണു്. അതുകൊണ്ടാണു് ഞാൻ അങ്ങേപ്പക്കൽ അണഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ഞാൻ എന്തുചെയ്യണമെന്നു് പറഞ്ഞാലും; നീ എനിക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചാലും; കാരണം ഞാൻ വളരെ ദുഃഖാർത്ഥനായിരിക്കയാണു്.'

12 അന്തോണിയോസ് അവനോടു് കലീനവും താപസവുമായ രീതിയിൽ സംസാരിച്ചു: 'നീ അവനെ പുറത്താക്കുമോ? എന്നാൽ അവനെ സൃഷ്ടിച്ച ആൾ അവനെ പുറത്താക്കുന്നില്ല. നീ അവനെ പുറത്താക്കുമോ? നിന്നെക്കാൾ യോഗ്യനായ ഒരാളെ ദൈവം എഴുന്നേല്പിക്കും. അവൻ അവനെ പരിചരിക്കും.'

യേത്തോടുകൂടി എവുജോഗിയസും നിശബ്ദനായിരുന്നതെയുള്ള. അന്തോണിയോസ് അവനെ വിട്ടിട്ടു് വാക്കുകൾ കൊണ്ടു് അംഗവൈകല്യമുള്ളവനെ പ്രഹരിക്കുവാനും അവനെതിരെ ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുവാനും തുടങ്ങി.

13. 'അംഗവൈകല്യമുള്ളവനെ, മുടന്തനെ, ആകാശത്തിനും ഭൂമിക്കും അയോഗ്യനെ, ദൈവത്തിനു തന്നെ എതിരായി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു് നീ എന്തുകൊണ്ടു് അവസാനി

പിടിക്കുന്നില്ല? ക്രിസ്തു തന്നെയാണ് നിന്റെ ശുശ്രൂഷകൻ എന്ന് നീ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലേ? ക്രിസ്തുവിനെതിരെ ഇത്തരം വർത്തമാനം പറയാൻ നീ എങ്ങനെ ധൈര്യപ്പെടുന്നു? ക്രിസ്തുവിനെപ്രതിയല്ലേ ഈ മനുഷ്യൻ സ്വയം നിന്റെ ഭാസനാക്കിയതു്?''

അന്തോണിയോസും അവനോടു് വളരെ കഠിനമായി പെരുമാറി; എന്നിട്ട് അവന്റെ പക്കൽ നിന്നു മാറിപ്പോയി സഹോദരന്മാരുടെ ആവശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചശേഷം വീണ്ടും എവുളോഗിയസിനോടും അംഗവൈകല്യമുള്ളവനോടും ഇപ്രകാരം സംസാരിച്ചു.

14. "ഇവിടീരിക്കാതെ മടങ്ങിപ്പോകവിൻ. ഒരിക്കലും പരസ്പരം അകലരുതു്, ഒരു മുറി ദീർഘനാളുകളായി നിങ്ങൾക്കു പൊതുവാണല്ലോ. ഇപ്പോഴും ദൈവം നിങ്ങളെ അന്വേഷിക്കുന്നു; നിങ്ങളിരുവരും മരണാസന്നരായിരിക്കുന്നതിനാലാണ് നിങ്ങൾക്കു് ഈ പരീക്ഷ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു്. നിങ്ങളിരുവരും കിരീടത്തിനു് അർഹരായി വിധിക്കപ്പെടും. അതുകൊണ്ടു് മരൊറാനും പ്രവർത്തിക്കേണ്ട; ദൂതൻ വരുമ്പോൾ നിങ്ങളെ ഇവിടെ കാണാതിരിക്കട്ടെ."

വളരെ വേഗം അവർ തങ്ങളുടെ പാപ്പിടത്തിലേയ്ക്കു് പോയി. നാല്പതു ദിവസങ്ങൾക്കകം എവുളോഗിയസും മരിച്ചു; അതിനുശേഷം മൂന്നു ദിവസങ്ങൾക്കുശീഞ്ഞു് അംഗവൈകല്യമുള്ളവനും മരിച്ചു.

15. ക്രോണിയൂസും കുറേനാൾ തേബായിസും പ്രദേശത്തു താമസിച്ചു. പിന്നീട് അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ ആശ്രമങ്ങളിലേയ്ക്കു പോയി. അന്നു് സന്നയാസസമൂഹം ഒരാളുടെ നാല്പതാം ദിവസവും മരൊറാറാളുടെ മൂന്നാം ദിവസവും ആചരിക്കുകയായിരുന്നു. 88 ഇതു കണ്ടു് ക്രോണിയൂസും അതുതപ്പെട്ടുപോയി; അദ്ദേഹം വിശുദ്ധ സുവിശേഷമെടുത്തു് സമൂഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ വച്ചു. എന്നിട്ടു് സംഭവിച്ചതു വിവരിച്ചു. ഭാഗ്യവാനായ അന്തോണിയോസിനു് ഗ്രീക്കുഭാഷ വശമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ സംഭാഷണങ്ങളിൽ ഞാനായിരുന്നു ഭവിലാഷി. എനിക്കു രണ്ടു ഭാഷകളും വശമായിരുന്നു; അവരിരുവരോടും ഗ്രീക്കിലും അന്തോണിയോസിനോടു് കോപ്റ്റിക് ഭാഷയിലും സംസാരിച്ചു് ഞാൻ പരിഭാഷ നടത്തി''.

16. ക്രോണിയൂസും ഇതും പറഞ്ഞു: "ആ രാത്രിയിൽ ഭാഗ്യവാനായ അന്തോണിയൂസും പറഞ്ഞു: "പാപികളുടെയും

88 മരിച്ചവരുടെ ഓർമ്മ അനുസ്മരിക്കുന്നതായിരിക്കാം വിവക്ഷ,

നീതിമാന്മാരുടെയും വാസസ്ഥലം എന്നിങ്ങനെ കാണിച്ചുതരണമെന്ന് ഒരു വർഷം മുഴുവൻ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുക പതിവായിരുന്നു. മേഘങ്ങളോളം ഉയരമുള്ള സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കരങ്ങു വിരിച്ചു പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു വലിയ കറുത്തരാക്ഷസനെ ഞാൻ ദർശിച്ചു. കടലുപോലെ വലിപ്പമുള്ള ഒരു വലിയ തടാകം അവന്റെ കീഴിലുണ്ടായിരുന്നു. ആത്മാക്കൾ പക്ഷികളെപ്പോലെ പറക്കുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു.”

17. അവന്റെ തലയിൽനിന്നും കൈകളിൽനിന്നും രക്ഷപെട്ടവർ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. അവന്റെ കൈയ്ക്കുള്ളിലായവർ തടാകത്തിൽ വീണു. ഒരു വലിയ ശബ്ദം എന്റെ സമീപത്തു ഞാൻ ശ്രവിച്ചു: “അവ നീതിമാന്മാരുടെ ആത്മാക്കളാണ്; പറുദീസായിലേയ്ക്കു പറന്നു പോകുന്നതായി നീ കാണുന്ന ആത്മാക്കൾ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. ശാരീരികദുരോഗങ്ങളെ പിൻചെന്നവരും പ്രതികാരം ചെയ്യാവുന്നവരാണ് നരകത്തിലേയ്ക്കു തുടങ്ങിയപ്പെട്ട മറ്റുള്ളവർ.”

22. പൗലോസ്

1. ക്രോണിയൂസും, ഭാഗ്യവാനായ ഹിയെരാക്സും, പീലപ്പാലത്ത് പലരും, താഴെപ്പറയുന്ന സംഭവം വിവരിക്കുകയുണ്ടായി.

“പൗലോസ് എന്നു പേരുള്ള ശുദ്ധനും പൂണ്ണമായി കളങ്കരഹിതനുമായ ഒരു ഗ്രാമീണ ഇടയൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. ദുഷിച്ച സ്വഭാവമുള്ള അതീവ സുന്ദരിയായ ഒരു സ്ത്രീയുമായി അയാൾ വിവാഹിതനായി. ഏറെനാൾ തന്റെ തെറ്റുകൾ അവൾ മറച്ചുവെച്ചു. മുന്നറിയിപ്പില്ലാതെ ഒരിക്കൽ പൗലോസ് വയലിൽനിന്ന് തിരികെ വന്നപ്പോൾ അവൾ മേൽച്ചുരുട്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതു കണ്ടു. 8° ഇപ്രകാരം ഏറ്റവും നല്ല രീതിയിൽ ഇക്കാര്യം അദ്ദേഹത്തെ കാണിച്ചതു ദൈവപരിപാലനയാണ്. പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു: “കൊള്ളാം, എന്നിങ്ങനെ നിബുദ്ധിമുട്ടില്ല; ഈശോ എന്നെ സഹായിക്കട്ടെ. മേലിൽ ഇവളുമായി എന്നിങ്ങനെ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. പോയി അവളേയും അവളുടെ കുട്ടികളെയും എടുത്തുകൊള്ളു. ഞാൻ സന്യസിക്കാൻ പോകുന്നു”.

2. ആരോടും ഒരക്ഷരം ഉരിയാടാതെ അയാൾ വേഗത്തിൽ എട്ടു് ‘കാതം’ അകലത്തിലേക്കു് നടന്നു പോയി; ഭാഗ്യവാനായ അന്തോണിയോസിന്റെ അടുത്തെത്തി, അന്തോണി

യോസിയുടെ വാതിലുകൾ മുട്ടി. അന്തോണിയോസ് പുറത്തുവന്നു ചോദിച്ചു: "നിനക്കെന്തുവേണം?"

തനിക്കൊരു സന്യാസിയാകാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെന്നും അയാൾ അറിയിച്ചു. അന്തോണിയോസ് പറഞ്ഞു: "അറുപതു വയസ്സുള്ള മനുഷ്യൻ, നിനക്ക് ഇവിടെ ഒരു സന്യാസിയാകാൻ സാധ്യമല്ല. നീ നീന്റെ ഗ്രാമത്തിൽ തിരികെ പോയി ജോലി ചെയ്തു, ദൈവത്തിനു നന്ദിപറഞ്ഞു ജീവിതം നയിക്കുക. മരുഭൂമിയിലെ പരീക്ഷണങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും സഹിക്കാൻ നിനക്കു സാധിക്കയില്ല.

അപ്പോൾ ആ വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞു: "നീ പഠിപ്പിക്കുന്നതെല്ലാം ഞാൻ ചെയ്യാം."

3. അന്തോണിയോസ് അവനോടു പറഞ്ഞു: "നീ യൊരു വൃദ്ധനാണെന്നും ഈ ജീവിതം നയിക്കാൻ നിനക്ക് സാധിക്കയില്ലെന്നും ഞാൻ നിന്നോട് പറഞ്ഞല്ലോ. എങ്കിലും ഒരു സന്യാസിയാകാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ നീന്റെ ബലഹീനതകളുമായി ഒത്തുപോകാൻ കഴിവുള്ള ഒരു സന്യാസസമൂഹത്തിൽ ചേരുക. ഞാൻ ഇവിടെ അഞ്ച് ദിവസം ഉപവസിച്ച് പട്ടിണികിടന്നു ഏകാകിയായിട്ടാണ് ജീവിക്കുന്നത്."

പൗലോസിനെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്താൻ കൃത്യം ഈ വാക്കുകളാണ് അന്തോണിയോസ് ഉപയോഗിച്ചത്. അദ്ദേഹം അതൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടു അന്തോണിയോസ് കതകടച്ചു; ആവശ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടും മൂന്നു ദിവസത്തേക്ക് പുറത്തുകടന്നില്ല. എന്നിട്ടും പൗലോസ് മടങ്ങിപ്പോയില്ല.

4. നാലാം ദിവസം അന്തോണിയോസ് പുറത്തുപോകാൻ നിർബന്ധിതനായി. അദ്ദേഹം മുറി തുറന്ന് ഒരിക്കൽ കൂടി പറഞ്ഞു: "എങ്ങോ വൃദ്ധാ, നീ ഉടനെതന്നെ സ്ഥലം വിട്ടുകൊള്ളണം. നീ എന്തിനാണ് എന്നെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നത്? നിനക്ക് ഇവിടെ പാർക്കാൻ സാധ്യമല്ല." പൗലോസ് പറഞ്ഞു: "എനിക്കു ഇവിടെല്ലാതെ മറ്റൊരരിടത്തും കിടന്നു മരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല". തന്റെ പക്കൽ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ ഒന്നുമില്ല എന്നും അന്തോണിയോസ് മനസ്സിലാക്കി. അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപവാസത്തിന്റെ നാലാം ദിവസമായിരുന്നു. ആ മനുഷ്യൻ മരിച്ചുപോകുമെന്നും അതിന്റെ തൊട്ട് തനിക്കായിരിക്കുമെന്നും ചിന്തിച്ച് അന്തോണിയോസ് അയാളെ സഹിക്കാൻ തീർന്നു. ഇക്കാലത്തു അന്തോണിയോസ് തന്റെ ആദ്യകാലങ്ങളേക്കാൾ കൂടുതൽ കർശമായ ഒരു ജീവിതരീതി അനുവർത്തിച്ചിരുന്നു.

5. അദ്ദേഹം പനയ്യില നനച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു: “ഇതു് എടുക്കൂ, ഞാൻ ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഒരു കയർ പിരിക്കൂ. ഒൻപതാം മണിവരെ അയാൾ കയറുപിരിച്ചു; പതിനഞ്ചുമാറു് നീളം തികയ്ക്കാൻ അയാൾ നന്നേ പാടുപെട്ടു. അന്തോണിയോസു് അയാളെ ശ്രദ്ധിച്ചു; അദ്ദേഹത്തിനു് ഒട്ടും തൃപ്തിവന്നില്ല ‘നീ മോശമായിട്ടാണു് പിരിക്കുന്നതു്’; അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “അതഴിച്ചു് വീണ്ടും ആദിമുതൽ പിരിക്കുക.’”

ഈ അനിഷ്ടജോലികളെല്ലാം ആ വൃദ്ധനു് നല്ലിയതു് അയാൾ ശ്രദ്ധിപ്പിടിച്ചു് അന്തോണിയോസിനെ വിട്ടു് ഓടിപ്പോകാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു. എന്നാൽ അയാളാകട്ടെ ആ കയർ അഴിച്ചു് വീണ്ടും കെട്ടാൻ തുടങ്ങി. അവ ഉണങ്ങി ചുരുങ്ങതിനാൽ രണ്ടാമതു് കെട്ടുക ഏറെ ശ്രമകരമായിരുന്നു. അയാൾ പിറുപിറുക്കുകയോ, നിരാശപ്പെടുകയോ, കോപിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലെന്നു് കണ്ടു് അന്തോണിയോസിനു അയാളിൽ ദയയുണ്ടായി.

6. “നാം ഒരു കഷണം അപ്പം തിന്നുന്നതിനു് നിനക്കു സമ്മതമാണോ” എന്നു സന്ധ്യകഴിഞ്ഞു് അന്തോണിയോസു് അയാളോടു് ചോദിച്ചു. അതിനു് പൗലോസു് ഇപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞു: “പിതാവേ ഉത്തമമെന്തു് അങ്ങേയ്ക്കു് തോന്നുന്നതുപോലെയാകട്ടെ.” അവിടെയും അന്തോണിയോസിനു് വാക്കു മുട്ടിപ്പോയി. കാരണം, ഭക്ഷണത്തെപ്പറ്റി കേട്ടപ്പോൾ ആത്തിയോടെ ചാടിപ്പുറപ്പെടാതെ, തീരുമാനം മറെറയാളിനു വിട്ടുകൊടുത്തു. അന്തോണിയോസു് മേശയൊരുകുറി അപ്പം കൊണ്ടുവെച്ചു. അന്തോണിയോസു് ആറു് ഒഴൺസു് ബിസു്ക്കറു് എടുത്തു് നിരത്തിവെച്ചു; അവ ഉണങ്ങിയവയായിരുന്നതിനാൽ അന്തോണിയോസു് ഒന്നെടുത്തു് കുതിർത്തു മറു് മൂന്നെണ്ണം മറെറയാളിനായി നീക്കിവെച്ചു. പിന്നീടു് തനിക്കറിയാവുന്ന ഒരു സകീർത്തനം ആരംഭിച്ചു. അതു് പന്ത്രണ്ടു പ്രാവശ്യം പാടി; പൗലോസിനെ പരീക്ഷിക്കാൻ പന്ത്രണ്ടു പ്രാവശ്യം പ്രാർത്ഥിച്ചു.

7. പൗലോസു് വീണ്ടും ഹൃദയപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥനയിൽ പങ്കെടുത്തു. അവിശ്വസ്തയായ ഭാര്യയോടുകൂടി പാർക്കുന്നതിനേക്കാൾ തേളിനെ മേയിക്കുന്നതു് അഭികാമ്യമായി അദ്ദേഹം കരുതി എന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. പന്ത്രണ്ടു് പ്രാർത്ഥനകൾക്കു ശേഷം അവർ ഭക്ഷിക്കാൻ ഇരുന്നു. അപ്പോഴേയ്ക്കും നേരം വളരെ വൈകിയിരുന്നു. അന്തോണിയോസു് ഒരു ബിസു്ക്കറു് തിന്നു; രണ്ടാമതൊന്നെടുത്തില്ല. വൃദ്ധൻ തന്റെ ചെറിയ ബിസു്ക്കറു് സാവധാനം ഭക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അയാൾ

തീർക്കുന്നതുവരെ അന്തോണിയോസ് കാത്തിരുന്നു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: “പിതാവേ, മരൊറാനുകൂടി ഭക്ഷിച്ചാലും”. പൗലോസ് മറുപടി പറഞ്ഞു: “അങ്ങാനും തിന്നാൽ ഞാനും ഒന്നും; അങ്ങ” തിന്നില്ലെങ്കിൽ, ഞാനുമില്ല.” അന്തോണിയോസ് മറുപടി പറഞ്ഞു: “എനിയ്ക്കു മതിയായി; ഞാൻ ഒരു സന്യാസിയാണ്.”

8. “എനിക്കും തൃപ്തിയായി”, പൗലോസ് പറഞ്ഞു. “എനിക്കും ഒരു സന്യാസിയാകാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്.” അന്തോണിയോസ് എഴുന്നേറ്റ് പന്ത്രണ്ടു പ്രാർത്ഥനകൾ ചെയ്തി, പന്ത്രണ്ടു സങ്കീർത്തനങ്ങൾ പാടി; അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം അല്പം വിശ്രമിച്ചു. വീണ്ടും പാതിരാത്രിക്കെഴുന്നേറ്റ് പുലർച്ചവരെ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ആലപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ വൃദ്ധനും സ്വമേധയാ തന്നെ അനുകരിച്ച് ഇതൊക്കെ ചെയ്യുന്നതു കണ്ട് അന്തോണിയോസ് അയാളോടു പറഞ്ഞു: “എന്നും ഇപ്രകാരം ചെയ്യാമെങ്കിൽ എന്നോടുകൂടെ പാർക്കുക.” പൗലോസ് മറുപടി പറഞ്ഞു: “ഇതിലും കൂടുതൽ എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്ന് എനിക്കറിയില്ല; ഞാൻ കണ്ടതും ഒക്കെ ചെയ്യാൻ എനിക്കു സാധിക്കും.” പിറ്റേ ദിവസം അന്തോണിയോസ് അയാളോടു പറഞ്ഞു: “ഇതാ, താങ്കൾ ഒരു സന്യാസിയാണിരിക്കുന്നിരിക്കുന്നു.”

9. പൗലോസ് വളരെ പ്രജ്ഞാനസനായിരുന്നു. കൃപാവരം അവനിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. പൗലോസിന്റെ ആത്മാവ് പൂർണ്ണമായി എന്ന് നിശ്ചിതമാസത്തിനുശേഷം അന്തോണിയോസിന് പൂർണ്ണബോധമായപ്പോൾ മൂന്നാലു മൈൽ ദൂരെ ഒരു കടൽ കെട്ടിയിട്ടു പറഞ്ഞു: ഇതാ നീ ഒരു സന്യാസി ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. പിശാചുക്കളാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടാനായി ഇവിടെ തനിയെ പാർക്കുക.”

പൗലോസ് അവിടെ ഒരു വർഷം പാർത്തു. ദുർവീകാർഷ്ട്യങ്ങളുടെ മേലും പിശാചുക്കളുടെ മേലും ആധിപത്യം ലഭിക്കത്തക്ക കൃപയ്ക്കു് അദ്ദേഹം യോഗ്യനായിത്തീർന്നു. ഒരുദാഹരണം പറയാം. പിശാചുക്കളുടെ തലവൻ തന്നെ അവനെ പിടികൂടി എന്ന് തോന്നത്തക്കവിധം അത്ര ബീഭത്സമായി, സ്വപ്നത്തെത്തന്നെ ശപിക്കുന്ന ഒരുവനെ അന്തോണിയോസിന്റെ പക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.

10. അന്തോണിയോസ് അവനെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി; അവനെ കൊണ്ടുവന്നവരോടു പറഞ്ഞു: ഇതു് എന്റെ ജോലിയല്ല. പിശാചുക്കളുടെ മേൽ ശക്തി ലഭിക്കത്തക്കവിധം

ഞാൻ യോഗ്യനായി കണ്ടെത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഇതു പൗലോസിന്റെ ജോലിയാണ്.”

അന്തോണിയോസ് അവിടുന്ന് പോയി; അവരെ പൗലോസിന്റെ പക്കലേയ്ക്കയച്ചു. അദ്ദേഹം പൗലോസിനോടു പറഞ്ഞു: “പിതാവേ, പൗലോസ്, ഈ മനുഷ്യൻ സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചു തന്റെ ജനങ്ങളുടെ പക്കലേയ്ക്കു പോകുവാൻ ഈ മനുഷ്യനിൽനിന്നു ഈ പിശാചിനെ പുറത്താക്കുക”.

പൗലോസ് മറുപടി പറഞ്ഞു: “അങ്ങേയ്ക്കു എന്താണു?” “എനിക്കു സമയമില്ല.” അന്തോണിയോസ് പറഞ്ഞു, “എനിക്കു ചെയ്യാൻ മറ്റു ജോലിയുണ്ട്”. അവനെ വിട്ടു അന്തോണിയോസ് സ്വന്തം വാസസ്ഥലത്തേക്കു പോയി.

11. ആ വൃദ്ധൻ എഴുന്നേറ്റു ഫലദായകമായ ഒരു പ്രാർത്ഥന ചെയ്തി; പിശാചു ബാധിതനോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “നീ ഈ മനുഷ്യനെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നു പിതാവായ അന്തോണിയോസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.” ആ പിശാചു അവനെ തുടരെതുടരെ ശപിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു “തിന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനേ, ഞാൻ പോകില്ല.”

പൗലോസ് ആട്ടിൻതോൽകൊണ്ടുള്ള മേൽ വസ്ത്രം കൊണ്ടു അവന്റെ മുതുകിൽ അടിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: പോകാൻ പിതാവായ അന്തോണിയോസ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ ആ പിശാചു പൗലോസിനേയും അന്തോണിയോസിനേയും കൂടുതലായി ശപിക്കാൻ തുടങ്ങി.

അവസാനം പൗലോസ് പറഞ്ഞു: “ഒന്നുകിൽ നീ പുറത്തു പോകണം; അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ പോയി മിശിഹായോടു പറയും; ഈശോ എന്നെ സഹായിക്കും; നീ പോയില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾതന്നെ പോയി മിശിഹായോടു പറയും. അവൻ നിന്നോടു പ്രവർത്തിക്കുന്നതു നിമിത്തം നിനക്കു ഹാ കഷ്ടം.”

12. ആ പിശാചു അവനെ കൂടുതലായി ശപിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “ഞാൻ പോകില്ല”.

പിശാചിന്റെ വാക്കുകളാൽ ഏറ്റവും കഠിനമായി നടുക്കു സമയത്തു പൗലോസ് തന്റെ മുറിയിൽനിന്നു പുറത്തു കടന്നു. അപ്പോൾ ഈജിപ്തിലെ ചുട്ടു ബാബിലോണിയൻ തീച്ചുളയിലേതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ല (ദാനി 3). അവൻ ആ മലയിലെ പാറപ്പുറത്തു കയറിനിന്നുകൊണ്ടു ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു: “പൊന്തിയോസ് പീലാത്തോസിന്റെ നാളുകളിൽ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ഈശോമിശിഹായേ, ശ്രദ്ധിക്കുക. നീ ഈ മനുഷ്യനിൽനിന്നു പിശാചിനെ ഒഴിച്ചു അവനെ സ്വന്തന്മാനാ

ക്കാതെ, മരണം എന്നെ പിടികൂടുന്നതുവരെ ഞാൻ ഈ പാറയിൽനിന്നു് താഴെ വരികയോ, ഭക്ഷിക്കുകയോ, കുടിക്കുകയോ ചെയ്യില്ല”.

13. അവൻ ഈ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞതിരുന്നതിനുമുമ്പു് പിശാച് നിലവിളിച്ചുപറഞ്ഞു: “എന്തൊരക്രമം! ഞാനിതാവഹിക്കപ്പെടുന്നു; പൗലോസിന്റെ നിഷ്ഠുരത എന്തെ പുറത്താക്കുന്നു; ഞാനെവിടെ പോകേണ്ടു്?” ഉടനെതന്നെ ദുഷ്ടാരൂപി പുറത്തുപോയി എഴുപതു് മുഴം നീളമുള്ള ഒരു വലിയ പാമ്പായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു് ചെങ്കടലിലേയ്ക്കു് ഇഴഞ്ഞു പോയി. “നീതിമാൻ വിശ്വാസം വ്യക്തമായി പ്രഖ്യാപിക്കും.”(സഭാ. 12; 17) എന്ന ചൊല്ലു് പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടാനാണിതു്. ‘ഋജുമാനസ്സൻ’ എന്നു് സമൂഹം മുഴുവൻ വിളിച്ചിരുന്ന പൗലോസിന്റെ അതുതകർമ്മമാണിതു്.

23. പാക്കോൻ

1. ഏതാണ്ടു് 60 വയസ്സുള്ള പാക്കോൻ 90 എന്നൊരു സന്യാസി ഷേത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നു. ദിവ്യാനുഭവങ്ങളാലും നിശ്വാസപുഷ്പങ്ങളാലും ഉണ്ടായ ജഡമോഹത്താൽ ഞാൻ ആയിടയ്ക്കു് അലട്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്റെ പ്രബോധകനായ എവാഗ്രിയൂസിനോടൊ, 91 എന്റെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന സഹസന്യാസികളോടൊ ഞാൻ ഇതേപ്പറ്റി സംസാരിച്ചില്ല. ജഡമോഹം വളരെ ശക്തമായിരുന്നതിനാൽ, മരുഭൂമി വിട്ടുപോകുന്ന ഘട്ടം വരെയെത്തി. സഹസന്യാസികൾ അറിയാതെ ഞാൻ വലിയ മരുഭൂമിയിലേക്കു് യാത്ര ചെയ്തു; ഷേതിലുള്ള സന്യാസപിതാക്കന്മാരോടൊപ്പം പതിനഞ്ചുദിവസം ചെലവഴിച്ചു.

2. അവിടെവെച്ചു് ഞാൻ പാക്കോനെ കണ്ടുമുട്ടി. അദ്ദേഹം മറ്റുള്ള സന്യാസികളേക്കാൾ അലൗകികനും, താപസകർമ്മങ്ങളിൽ വളരെ പുരോഗമിച്ചവനാണെന്നു് എനിക്കു തോന്നി; അതിനാൽ എന്റെ മാനസ്സികാവസ്ഥ അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കാൻ ഞാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം എന്നോടു പറഞ്ഞു: “ഇതിനേക്കുറിച്ച് ഉൽക്കണ്ഠാകലനാകേണ്ട. നീ സുഖലോലുപനായതിനാലല്ല നീയിങ്ങനെ പ്രയാസപ്പെടുന്നതു്”.

90 പാക്കോനും പക്കോമിയൂസും ഒരാളാണെന്നു തെറ്റായി ചിലർ കരുതിയിരുന്നു. സൊസൊമെൻ, സഭാ. 6:29; കസ്സിയദോർ, 8 1.

91 താഴെ അധ്യായം 38 കാണുക.

നീ പാർക്കുന്നിടത്തു് അവശ്യസാധനങ്ങൾപോലും നിനക്കു് ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നും, അവിടെ സ്ത്രീകളെ കണ്ടുമുട്ടാൻ പ്രയാസമാണെന്നും ആ സ്ഥലം തന്നെ സാക്ഷിക്കുന്നു. നിന്റെ തീക്ഷ്ണത നിമിത്തമാണു് ഇപ്രകാരം സംഭവിച്ചതു്. അശുഭലിക്കെതിരെയുള്ള സമരം ത്രിമുഖമാണു്; ചിലപ്പോൾ ജഡമോഹം നമ്മെ അലട്ടും; ചിലപ്പോൾ നമ്മുടെ വിചാരങ്ങളിലൂടെ ദുരാഗ്രഹം പ്രവർത്തിക്കുന്നു; മറ്റു ചിലപ്പോൾ പിശാച് തന്റെ കൗടില്യത്തിൽ നമ്മെ ആക്രമിക്കുന്നു; എന്റെ അനുഭവത്തിൽ നിന്നു് ഞാനിതു് മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു.

3. നീ കാണുന്നതുപോലെ, ഞാനിപ്പോൾ ഒരു വൃദ്ധനാണു്. ഏതാണു് നാല്പതു വർഷത്തോളം ഈ ഗൃഹയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടു് എന്റെ രക്ഷയെപ്പറ്റി ഞാൻ വ്യഗ്രതപ്പെട്ടിരുന്നു; ഇക്കാലമെല്ലാം എനിക്ക് പ്രലോഭനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്.” അവനിക്കാര്യം സത്യം ചെയ്തു് ഉറപ്പിച്ചു.

“എന്റെ നാല്പതാം വയസ്സു മുതൽ പന്ത്രണ്ടു വർഷത്തേയ്ക്കു് രാപകൽ വ്യത്യസ്തമില്ലാതെ നിരന്തരം പിശാച് എന്നെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ദൈവം എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചോ എന്നു പോലും ഞാൻ സംശയിച്ചു. ജഡികാശകരകു് വിധേയനാകുന്നതിനേക്കാൾ ഏതെങ്കിലും രീതിയിൽ മരിക്കാൻ ഞാൻ തീരുമാനിക്കത്തക്കവിധം അത്ര ശക്തമായി ഞാൻ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഞാൻ പുറത്തിറങ്ങി, മരുഭൂമിയിൽകൂടി നടക്കവേ, ഒരു ഹിയെനയുടെ ഗുഹ കണ്ടു. വന്യമൃഗങ്ങളെന്നെ തിന്നുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ നഗ്നനായി ഞാൻ അതിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി.

4. “നീ ഇരുട്ടിനെ നിശ്ചയിച്ചു; രാത്രിയായി; വന്നതിലെ മൃഗങ്ങളെല്ലാം അപ്പോൾ പുറത്തുപോകുന്നു” (സങ്കീ. 104:20) എന്ന് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം പറയുന്നതുപോലെ സന്ധ്യയായി. ആണം പെണ്ണും ആയ വന്യമൃഗങ്ങളെല്ലാം പുറത്തേയ്ക്കു വന്നു. അവ എന്നെ മണപ്പിച്ചു് തല മുതൽ കാൽവരെ ദേഹം മുഴുവൻ നക്കി. അവ എന്നെ തിന്നും എന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കവെ, അവ എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു പോയി. ഞാൻ രാത്രി മുഴുവൻ അവിടെ കിടന്നു; എന്നാൽ അവ എന്നെ തിന്നില്ല. ദൈവം എന്നെ വിടുവിച്ചു എന്ന് കണ്ടു് ഞാൻ തിരികെ എന്റെ മുറിയിലേയ്ക്കു് പോയി. കുറെ ദിവസത്തേയ്ക്കു് തക്ക അവസരം പാത്തു് പിശാച് ഒഴിഞ്ഞുമാറി; പിന്നീടു് മുമ്പത്തേതിലും കടുത്ത രീതിയിൽ അവൻ എന്നെ ആക്രമിച്ചു. ഞാൻ ദൈവദൂഷണത്തിന്റെ വാക്യവരെയെത്തി.

5. പപ്പീറസ്⁹² ശേഖരിക്കുന്നതായി എന്റെ യൗവ്വന കാലത്തു⁹³ ഞാൻ കണ്ട ഒരു യുവതിയുടെ രൂപമെടുത്തു⁹⁴ പിശാചു എന്റെ കാല്പൽ വന്നിരുന്നു. കോപാക്രാന്തനായി ഒരിടി കൊടുത്തപ്പോൾ അവൾ അപ്രത്യക്ഷയായി, പിന്നെ രണ്ടു വർഷത്തേയ്ക്കു⁹⁵ എന്റെ കൈയിലെ ദുർഗന്ധം സഹിക്കാൻ വയ്യാനായി. തകർന്ന ഹൃദയത്തോടെ നിരാശനായി ഞാൻ വലിയ മരുഭൂമിയിലേയ്ക്കു⁹⁶ പോയി. അവിടെ കണ്ട ചെറിയ വിഷപ്പാമ്പിനെ എടുത്തു⁹⁷ എന്റെ ദേഹത്തുചേർത്തു. അതെന്നെ കടിച്ചുകൊല്ലട്ടെ എന്നു കരുതിയാണ്⁹⁸ ഇപ്രകാരം ചെയ്തതു്. എന്റെ പ്രലോഭനത്തിനു കാരണമായ ശരീരഭാഗത്തു⁹⁹ ആ ഇഴജന്തുവിന്റെ രല ചേർത്തുവച്ചുരസി. എന്നാൽ അതെന്നെ കടിച്ചില്ല.

6. "അപ്പോൾ എന്റെ ചിന്തയിൽ എന്നോടു¹⁰⁰ സംസാരിക്കുന്ന ഒരു സ്വരം ഞാൻ കേട്ടു; "പാക്കോൻ, പോകുക; യുദ്ധം തുടരുക: ഇതിനു തന്നെയാണ്¹⁰¹ നിന്നെ ഞാൻ നിരാശനാക്കാൻ അനുവദിച്ചതു്"; നീ ശക്തനാണെന്നു ധരിച്ചു¹⁰² അഹങ്കരിക്കാതിരിക്കാനാണ്¹⁰³; മറിച്ചു¹⁰⁴ നീ നിന്റെ ബലഹീനത ഗ്രഹിക്കണം; നിന്റെ ജീവിതചര്യയിൽ കൂടുതലായി ആശ്രയിക്കാതെ സഹായത്തിനായി ദൈവസവിധത്തിലേയ്ക്കു¹⁰⁵ ഓടിയെത്തണം."

പരിപൂർണ്ണ സംതൃപ്തനായി ഞാൻ തിരികെ പോന്നു. എനിക്കുള്ള പരീക്ഷയെപ്പറ്റി പ്രക്ഷുബ്ധനാകാതെ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ ഞാൻ താമസിച്ചു. എന്റെ ശിഷ്യായുസ്സു¹⁰⁶ സമാധാനമായി ഞാൻ ചെലവഴിച്ചു. ഞാൻ പിശാചിനെ വെറുത്തിരുന്നതിനാൽ പിന്നീടവൻ എന്റെ പക്കൽ വന്നില്ല."

24. സ്റ്റീഫൻ

1. ലിബിയാക്കാരനായ സ്റ്റീഫൻ 92 60 വർഷത്തോളം മർമാറിക്കൻ 93 മരെയോട്ടിക് 94 തീരങ്ങളിൽ പാർത്തിരുന്നു. അദ്ദേഹം വളരെ ഉയർന്ന ആദ്ധ്യാത്മികത്വം സമ്പാദിച്ചിരുന്നു; കൃപാവരം തിരിച്ചറിയാനുള്ള വരവും പ്രാപിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കലേത്തുന്ന എല്ലാ രോഗികളും സുഖമുള്ളവരായി

92 സൊസൊമെൻ, സഭാ. 6:29. താഴെ അധ്യായം 47:7 ലെ സ്റ്റീഫൻ. ഇയാളും ഒരാളാണെന്നു കരുതുന്നവരുണ്ട്.
 93 ഈജിപ്തിനും സൈറീനും ഇടയ്ക്കുള്ള തീരപ്രദേശമാണ്⁹⁴ മർമാറിക്കാ
 94 ഈജിപ്തിന്റെ അടുത്തു⁹⁵ ലിബിയായുടെ ഭാഗമാണ്⁹⁶ മരെയോട്ടിസ്.

തിരികെ പോയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ഭാഗ്യവാനായ അന്തോണിയോസിനെ പരിചയമായിരുന്നു; നമ്മുടെ കാലംവരെ അദ്ദേഹം ജീവിച്ചു. അദ്ദേഹം വളരെ ദൂരെ പാർത്തിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ നേരിട്ട് അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ടില്ല.

2. വി. അന്തോണിയോസിന്റെയും എവാഗ്രിയൂസിന്റെയും ചുറ്റുമുള്ളവർ ഇപ്രകാരം എന്നോട പറഞ്ഞു:

ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം ക്യാൻസർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഭീകരമായ ഉറപ്പുണ്ണ് ബാധിച്ചവനായിത്തീർന്നു. 95 അദ്ദേഹത്തെ വൈദ്യന്മാർ പരിചരിക്കുന്നത് ഞങ്ങൾ കണ്ടു. ശരീരം ഓപ്പറേഷൻ വിധേയമായപ്പോഴും അദ്ദേഹം തന്റെ കൈകൊണ്ട് അദ്ധ്വാനിക്കുകയും പനയോലമെടയുകയും ഞങ്ങളോട് സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. മറ്റൊരാൾ ആളാണ് ഓപ്പറേഷൻ വിധേയനാകുന്നത് എന്ന രീതിയിൽ അദ്ദേഹം വർത്തിച്ചു. തലമുടിപോലെ ശരീരാവയവങ്ങൾ മുറിച്ചുമാറ്റപ്പെട്ടപ്പോൾ, ആത്മീയമായ ഒരുക്കത്തിന്റെ ഔന്നത്യം നിമിത്തം, വേദനയുടെ ഒരുയാളവും അദ്ദേഹം കാണിച്ചില്ല.

3. "ഇതുപോലൊരു ജീവിതം നയിച്ച വ്യക്തി ഇങ്ങനെ സഹിക്കുകയും ഓപ്പറേഷൻ വിധേയനാകുകയും ചെയ്യേണ്ടി വന്നതിൽ ഞങ്ങൾ ദുഃഖിച്ചിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഞങ്ങളോട് പറഞ്ഞു: 'എന്റെ കട്ടികളേ, നിങ്ങൾ ഇതേപ്പറ്റി ക്ലേശിക്കേണ്ട, ദൈവം ചെയ്യുന്ന സംഗതികളിൽ ഒന്നുപോലും ദുഷ്ടമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി ചെയ്യുന്നതല്ല, എല്ലാം നല്ല ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി തന്നെയാണ്. എന്റെ അവയവങ്ങൾ ഇത് അഹിക്കുന്നവയാകാം; ഇവിടെ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നതാണ് മല്ലരംഗത്തുനിന്ന് കടന്നതിനുശേഷം സഹിക്കുന്നതിലും ഭേദം.' ഇപ്രകാരം തന്റെ ഉപദേശങ്ങളാൽ ഞങ്ങളെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ദൃഷ്ടാന്തം കാണിച്ചു തരുകയും ചെയ്തു."

വിശുദ്ധർ രോഗഗ്രസ്തരാകുമ്പോൾ നാം ചിന്താഗ്രസ്തരാകാതിരിക്കാനാണ് ഞാനിപ്പോളിത് വിവരിച്ചത്.

25. വാലെൻസ്

1. വാലെൻസ്⁹⁶ എന്നു പേരുള്ള ഒരാളുണ്ടായിരുന്നു; പലസ്തീനാക്കാരനായിരുന്നെങ്കിലും സ്വഭാവത്താൽ ഒരു കൊറിന്തോസുകാരനായിരുന്നു. കാരണം, കൊറിന്തോസുകാർ വളരെ അഹങ്കാരികളാണെന്ന് വി. പൗലോസ് അവരെ കുററപ്പെടു

95 സൊസൊമെൻ, സഭാ. 6:29,
96 താഴെ അധ്യായം 47:4 കാണുക.

ത്തുന്നു (1 കൊറി 4:6ff). അയാൾ മരുഭൂമിയിൽ വന്നു അനേക വർഷം ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ താമസിച്ചു. പിശാചിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു വഴങ്ങത്തക്കവിധം അയാൾ അത്രമാത്രം അഹങ്കാരി ആയിരുന്നു. താൻ മാലാഖമാരുമായി സഖ്യത്തിലാണ് എന്ന് വിശ്വസിച്ചിരിക്കത്തക്കവിധം അവനെ അത്രമാത്രം പിശാചുക്കൾ ചതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

2. ഒരിക്കൽ ഇരുണ്ട വെളിച്ചത്തിൽ അയാൾ കൂട നെയ്യ കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. തന്റെ സൂചി തറയിൽ വീണു. എന്നാൽ കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നു. ഒരു പിശാച് ഒരു വീളുകണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. അങ്ങനെ സൂചി കണ്ടെത്തി എന്നൊരു കഥ പറയുന്നു. തനിക്കു ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളിലുള്ള ഭാഗഭാഗിത്വംതന്നെ ആവശ്യമില്ലെന്ന് ചിന്തിച്ചുവശാകത്തക്ക വിധം അത്രമാത്രം അയാൾ ഗർവ്വിഷ്ടനായി.

3. ഒരിക്കൽ സഹോദരന്മാർക്കുവേണ്ടി ആരോ കറേ കേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. ഞങ്ങളുടെ ആശ്രമധാപനായ വി. മക്കാരിയൂസ്⁹⁷ അതെടുത്ത് കുറെ സന്നദ്ധതയോടെ ഓരോരുത്തരുടേയും മുറിയിലേയ്ക്ക് കൊടുത്തുവെച്ചു. അക്കൂട്ടത്തിൽ വാലെൻസിനും കൊടുത്തു. വാലെൻസാക്കട്ടെ, അത് കൊണ്ടുചെന്നവനെ പിടിച്ചടിച്ചു ശപിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: “അയാൾ എന്നിക്കൊരു സമ്മാനം അയയ്ക്കത്തക്കവിധം ഞാൻ അയാളോടൊരു ചീത്തയല്ല എന്ന് പോയി മക്കാരിയൂസിനോടു പറയുക”.

അവൻ വളരെ അകലത്തിലാണെന്ന് മക്കാരിയൂസ് ഗ്രഹിച്ചു; അടുത്തദിവസം മക്കാരിയൂസ് അയാളുടെ അടുത്തു സംസാരിക്കാനായി ചെന്നു. അദ്ദേഹം അയാളോടു പറഞ്ഞു: “വാലെൻസ് നീ ചതിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഉടനെ ഇതവസാനിപ്പിക്കുക”.

വാലെൻസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശം ശ്രദ്ധിച്ചില്ല; അദ്ദേഹം ഇറങ്ങിപ്പോയി.

4. തന്റെ കഴിവില്ലായ്മ വാലെൻസിനെ പൂർണ്ണമായി കീഴടക്കിയെന്നു കണ്ട പിശാച് തീർത്തും സംതൃപ്തനായിരുന്നു; അവൻ വാലെൻസിന്റെ രക്ഷകനായി വേഷം കെട്ടി. വീളുകൾക്കു ഏന്തിയ ഒരായിരം മാലാഖമാരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരഗ്നിത്തളികയിൽ രക്ഷകനായി അവൻ വാലെൻസിന് കാണപ്പെടുന്നതായി തോന്നിച്ചു. ഒരു ദൂതൻ വാലെൻസിനെ സമീ

97 അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ മക്കാരിയൂസ്; മുകളിൽ അദ്ധ്യായം 18 കാണുക.

പിച്ഛ് പറഞ്ഞു: “നിന്റെ ജീവിതരീതികൊണ്ടും, അവനോടുള്ള നിന്റെ ഔദാര്യം കൊണ്ടും ക്രിസ്തു നിന്നെ സ്നേഹിച്ചു; അവൻ നിന്നെ സന്ദർശിക്കാൻ വരുന്നു. നിന്റെ വാസസ്ഥലം വിട്ട് അവനെ കാണുവാൻ അല്പം ദൂരെ ഒരു വെളിസ്രുശേശേത്തേയ്ക്ക് പുറപ്പെടുക. അവിടെ മട്ടുകത്തി അവനും ബഹുമാനം അർപ്പിക്കുക; എന്നിട്ട് തിരികെ നിന്റെ വേനത്തിലേയ്ക്ക് പോകുക.”

5. അവൻ പുറപ്പെട്ടു പോയി. വിളക്കുകളേറുന്ന മാലാഖമാരുടെ നിരകളെയും ഒരു കാതമോ രണ്ടോ അകലെ അന്തി ക്രിസ്തുവീനെയും കണ്ടു. അവൻ താണവീണ് അവനെ ആരാധിച്ചു. പിറേദിവസം ഈ ദർശനം ഔധിയാബാധപോലെ അവനിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നു. അവൻ പള്ളിയിൽപോയി സഹോദരന്മാരോട് പറഞ്ഞു: “എനിക്കു കർബ്ബാന സ്വീകരണത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല; കാരണം, ഞാൻ ഇന്ന് ക്രിസ്തുവീനെ ദർശിച്ചിരിക്കുന്നു.”

അപ്പോൾ പിതാക്കന്മാർ അയാളെ പിടിച്ചുകെട്ടി ഒരു വർഷത്തോളം ചങ്ങലയിൽ പാർപ്പിച്ചു. പ്രാർത്ഥന വഴിയും സാധാരണവും തിരക്കില്ലാത്തതുമായ ജീവിതം നയിച്ചു. അവർ അയാളെ മാനസ്സാന്തരപ്പെടുത്തി. “രോഗങ്ങൾ അവയുടെ പ്രതിരോധമരുന്ന വഴി സുഖമാക്കപ്പെടുന്നു” എന്നു ചൊല്ലേണ്ടല്ലോ. 98

6. ആരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും നന്മചെയ്തിട്ട് അവരുടെ സുകൃതത്തിൽ അഹങ്കരിക്കാതിരിക്കാൻ, ഇത്തരം ജീവചരിത്രങ്ങളും ഈ ചെറിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർക്കുന്നത് പ്രയോജനപ്രദമാണ്. പദ്മീസയിലെ ഫലവൃക്ഷങ്ങളുടെയിടയിൽ നന്മതിന്മകളുടെ അറിവിന്റെ വൃക്ഷം ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെയാണിത് (ഉല്പ.2:9). സുകൃതംപോലും ശുദ്ധനിയോഗത്താൽ പൂണ്ണമാക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ വീഴുക ഹേതുവായിത്തീരും. കാരണം, ഇപ്രകാരം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: “നീതിമാൻ തന്റെ നീതിയിൽ നശിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; ഇതും മായ തന്നെയാണ് (പ്രഭു: 7:15).

26. ഹേറോൺ

1. സംസ്കാരസമ്പന്നനും, സൽസ്വഭാവിയും വിശുദ്ധ ജീവിതം നയിച്ചവനും, അലക്സാണ്ട്രിയക്കാരുടെ

98 ഫിപ്പോക്രാതെസ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പിതാക്കന്മാരും ഈ ചൊല്ലു ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. Cfr. O. Chadwick, *Western Asceticism*. London 1958.

റോറോൺ എന്ന എന്റെ ഒരയൽക്കാരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 99 പീതാക്കന്മാരോടൊന്നു വലിയവനെന്നു കരുതി, വലിയസഹനങ്ങൾക്കും ശ്രേഷ്ഠമായ ജീവിതത്തിനും ശേഷം അവൻ സമനില തൊറി. “നിന്റെ പ്രബോധനം സ്വീകരിക്കുന്നവർ വഞ്ചിതരാകുന്നു; ക്രിസ്തുവല്ലാതെ മറ്റൊരാൾ പ്രബോധകനെയും ആരും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു. ഇയാൾ ഭാഗ്യവാനായ എവാഗ്രിയൂസിനെ പോലും നിന്ദിച്ചിരുന്നു. “നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ ആരെയും പ്രബോധകൻ എന്നു വിളിക്കരുതു് എന്നു് രക്ഷകൻ തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് (മത്താ. 23:9f). തന്റെ മൂലലക്ഷ്യത്തിനായി വി. ഗ്രന്ഥത്തെ തെറ്റായി ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു.

2. എന്നാൽ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ വിസമ്മതിക്കത്തക്ക വിധം അയാളുടെതെറ്റിൽ അയാൾ അന്ധനായി തീർന്നപ്പോൾ അവനും ചങ്ങലയ്ക്കിടപ്പെട്ടു.

തന്റെ ജീവിതരീതിയിൽ അദ്ദേഹം വലിയ നിഷ്പഷ്ടയുള്ളവനായിരുന്നു; മൂന്നു മാസത്തിലൊരിക്കലേ അദ്ദേഹം ഭക്ഷിച്ചിരുന്നുള്ളൂ എന്നും അനേകർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളിലുള്ള ഭാഗഭാഗിത്വവും, കിട്ടിയാൽ അല്പം കാട്ടുചീരയും കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം തൃപ്തനായിരുന്നു. ഭാഗ്യവാനായ അൽബീനു സുമൊത്തു് 100 ഒരിക്കൽ ഷേത്തിലേയ്ക്കു് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ യാത്ര ചെയ്യുകയുണ്ടായി.

3. ഞങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തുനിന്നു് ഷേത് 40 മൈൽ അകലെ ആയിരുന്നു. യാത്രയ്ക്കിടയ്ക്കു് ഞങ്ങൾ രണ്ട് പ്രാവശ്യം ഭക്ഷിക്കുകയും മൂന്നുപ്രാവശ്യം വെള്ളം കുടിക്കുകയും ചെയ്തു അദ്ദേഹമാകട്ടെ ഒന്നും ഭക്ഷിക്കാതെ ആ വഴിയത്രയും നടന്നു. അദ്ദേഹം പതിനഞ്ചു സങ്കീർത്തനങ്ങളും, വലിയ സങ്കീർത്തനവും (119), എബ്രായകളുള്ള ലേഖനവും ഏഴായാലും, യിരെമ്യാവിന്റെ ഒരു ഭാഗവും, ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷവും സുഭാഷിതങ്ങളും മനഃപാഠം ചെയ്തിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം വേഗത്തിൽ നടന്നിരുന്നതിനാൽ ഞങ്ങൾക്കു കൂടെ എത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

4. അഗ്നിയായ് ഓടിക്കപ്പെടുന്ന ഒരനുഭവം നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിനു് തന്റെ മുറിയിൽ കഴിയാൻ സാധിച്ചില്ല. പ്രത്യേക അനുവാദം വാങ്ങിച്ചു് അദ്ദേഹം അലക്സാണ്ട്രിയായിലേയ്ക്കു് പോയി; ഒരാണി മറ്റൊരാണികൊണ്ടു് പുറപ്പെട്ടു

99 താഴെ അധ്യായം 47:4 കാണുക.
 100 താഴെ അധ്യായം 47:4 കാണുക.

വിച്ചു. അദ്ദേഹം സ്വന്തം ഇഷ്ടത്താൽ കുത്തഴിഞ്ഞജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് വഴുതി വീണു; തന്റെ ഇഷ്ടത്തിനെതിരായി രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം തീയേറ്റുകളിലും, കതിരപ്പന്തയങ്ങളിലും, മദ്യശാലകളിലും നിത്യസന്ദർശനമായി. അമിതമായ തീറ്റിയും കടിയും നിമിത്തം വിഷയാസക്തനായിത്തീർന്നു. പാപം ചെയ്യുന്നതിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്ന അയാൾ ഒരു നടിയെ കണ്ടുമുട്ടി, അവളുമായി ദുർവൃത്തിയാരംഭിച്ചു. ഇതു പ്രണങ്ങളിലേയ്ക്ക് നയിച്ചു. ഈ ദുർവൃത്തിക്കിടയിൽ അയാളിൽ ഒരു പ്രമേഹക്കുരു വളർന്നുവന്നു. ഒരു വർഷത്തോളം അയാൾ രോഗഗ്രസ്തനായി. ശരീരത്തിലെ ചില അവയവങ്ങൾ തന്നെ പഴുത്തു് അടൻവീണു. കാലാന്തരത്തിൽ ഈ അവയവങ്ങൾ കൂടാതെ അദ്ദേഹം സുഖം പ്രാപിച്ചു. ഉടനെ അദ്ദേഹം ഒരു കേന്ദ്രീകൃതമാനം എടുത്തു് എല്ലാ സംഗതികളും പിതാക്കന്മാരോടു് ഏറ്റുപറഞ്ഞു. കുറെ ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം, ജോലികൾ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹം മരിച്ചു.

27. പ്റോളമി

1. പ്റോളമി എന്നു പേരുള്ള മറ്റൊരു സന്യാസി ഉണ്ടായിരുന്നു. വിവരക്കാൻ വിഷമമുള്ളത്ര ഒരു ജീവിതമാണ് അദ്ദേഹം നയിച്ചിരുന്നതു്. അതായതു് വിവരണം തികച്ചും പ്രയാസമാണെന്നു് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഷേതിനപ്പുറത്തു് 'ഗോവണി' എന്ന ആലപാപ്പില്ലാത്ത സ്ഥലത്താണ് അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നതു്. സഹോദരന്മാരുടെ കിണറ്റ് 18 കിലോമീറ്റർ അകലെയായിരുന്നു. നിരവധി സിലീഷ്യൻ പാത്രങ്ങളുമായി അദ്ദേഹം അവിടെ വന്നു് ഡിസംബർ-ജനുവരി മാസങ്ങളിൽ പാറയിൽനിന്നു് ഒരു സ്പോൻജുവഴി മഞ്ഞു് ഒപ്പി എടുത്തിരുന്നു; കാരണം അവിടെ ധാരാളം മഞ്ഞുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ജീവിച്ച 18 വർഷവും ഈ ജലം അദ്ദേഹത്തിനു തികഞ്ഞിരുന്നു.

2. വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ പ്രബോധനങ്ങളിൽ നിന്നും സംസർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും സഹായത്തിൽനിന്നും, ദിവ്യ രഹസ്യങ്ങളിലുള്ള നിരന്തര ഭാഗഭാഗിത്വത്തിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം തെറ്റിയകന്നു. ഇതിലൊന്നും വലിയ കഴമ്പില്ല എന്നു പറയാൻ തക്കവിധം അയാൾ അത്രയും വിസ്തൃതമായിത്തീർന്നു. ഈജിപ്റ്റിൽ ജനിച്ച അദ്ദേഹം വലിയ നിഗളിയായി മാറി എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹം ഭോജനപ്രിയനും മദ്യപാനിയും ആയി മാറി മറ്റുള്ളവർക്കു് ദുർമാതൃക കൊടുക്കുന്നവനായിത്തീർന്നു, തലതിരിഞ്ഞ ചിന്താരീതികളും ഈ പ്റോളമി ദുർഭാഗ്യ

ത്തിനിരയായി. "ഭരണാധികാരിയില്ലാത്തതിടത്തു് ജനങ്ങൾ ഇലകൾപോലെ വീഴും." എന്ന് വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥം സാക്ഷിക്കുന്നു. (സുഭാ 11:14).

28. ഒരു കന്യക

ആറവർഷത്തോളം ചാക്കവസ്രം ധരിച്ചു് യേശുലേമിൽ ജീവിച്ച ഒരു കന്യകയെ എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. സ്വയം ബന്ധനത്തിലാക്കി, സുഖസന്തോഷങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാറ്റിൽനിന്നും അകന്നു് ജീവിച്ചു. എന്നാൽ അവസാനം അവളുടെ കടുത്ത അഹന്ത നിമിത്തം പരിപൂർണ്ണമായി ഇതിൽ നിന്നു് വീണുപോയി. അവളെ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പുരുഷനു് അവൾ വാതിൽ തുറന്നുകൊടുക്കുകയും അവനെ സ്വീകരിക്കുകയും അവനുമായി പാപം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. കാരണം, ദൈവസ്നേഹത്താലും മതാത്മകലക്ഷ്യത്താലും പ്രേരിതമായിട്ടല്ല പിന്നെയും, മനുഷ്യസ്തുതിക്കുവേണ്ടിയാണു് അവൾ തപശ്ചര്യകൾ അനുഷ്ഠിച്ചതു്. വ്യത്ഥാഭിമാനവും ചീത്ത ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുമാണു് അതിന്റെ കാരണം. മറ്റുള്ളവരെ താഴ്ത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിലായിരുന്നു അവളുടെ ചിന്തകൾ; ശുദ്ധതയുടെ കാവൽക്കാരൻ അവളിൽ ഒട്ടും തന്നെ ഇല്ലായിരുന്നു.

29. ഏലിയാസ്

1. ഏലിയാസ് എന്ന താപസനു് കന്യകകളുടെ കാര്യത്തിൽ വലിയ താല്പര്യമായിരുന്നു; ചിലയാളുകൾ അപ്രകാരമുള്ളവരാണ്; അവരുടെ സുകൃതജീവിതം അതു് സാക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സന്യാസിനികളോട് അദ്ദേഹം ദയ കാണിച്ചു; അദ്ദേഹത്തിനു് അത്രിപ്പെയിൽ 101 വസ്തുവകകളുണ്ടായിരുന്നു; അദ്ദേഹം ഒരു വലിയ മഠം സ്ഥാപിച്ചു് വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലായി പാർത്തിരുന്ന കന്യകകളെ അവിടെ കൊണ്ടുവന്നു, അവരുടെ ഉന്മേഷത്തിനു വേണ്ട പുന്തോട്ടം, വീട്ടുപകരണങ്ങൾ എന്നുവേണ്ട അവരുടെ ജീവിതാവശ്യത്തിനു വേണ്ടതെല്ലാം അദ്ദേഹം അവർക്ക് ചെയ്തുകൊടുത്തു. ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ മേഖലകളിൽ നിന്നുള്ള ഈ സ്ത്രീകൾ നിരന്തരം പരസ്പരം കലഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

101 ഇന്നത്തെ അത്രിപെ. ഷെന്റോ അതിനടുത്തു് സ്ത്രീകൾക്കായി ഒരു സന്യാസ ഭവനം പണിതു. ഏലിയാസ് അവരുടെ ആത്മീയ നിയന്ത്രാവായിരുന്നിരിക്കാം.

2. അദ്ദേഹം മൂന്നുരോളം കന്യകകളെ അവിടെ പാർപ്പിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ വാദങ്ങൾ കേട്ട് അവരെ രമ്യപ്പെടുത്തുന്ന ആളായി വർത്തിക്കേണ്ടിയിരുന്നതിനാൽ രണ്ടു വർഷത്തോളം അദ്ദേഹത്തിന് അവരുടെ ഇടയിൽ താമസിക്കേണ്ടിവന്നു. മൂപ്പുതീരും നാലുതീരമിടയ്ക്ക് പ്രായമുള്ള ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനായിരുന്നതിനാൽ ജഡികാശകളാൽ അദ്ദേഹം അലട്ടപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം മാതളത്തിൽ നിന്നു പുറത്തുപോയി രണ്ടു ദിവസം ഉപവസിച്ചു. ഇതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന: “കർത്താവേ ഒന്നുകിൽ ഈ സ്ത്രീകൾ കലഹിക്കുന്നത് കാണാതിരിക്കാൻ എന്നെ കൊന്നുകളയുക; അല്ലെങ്കിൽ ബുദ്ധിപരമായ രീതിയിൽ അവരുടെ കാര്യം നോക്കാൻ എന്റെ ദുർവീകാരം എന്നിൽ നിന്നെടുത്തു കളയുക.”

3. രാത്രിയായപ്പോൾ അദ്ദേഹം പുറത്തു് മരുഭൂമിയിൽ തന്നെ ഉറങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവരണമനുസരിച്ച് മൂന്നു മാലാഖമാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ വന്നു് അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു; “നീ എന്തുകൊണ്ടാണ് സ്ത്രീകളുടെ മഠം ഉപേക്ഷിച്ചു പോന്നതു്?”

അദ്ദേഹം അവരോട് സാഹചര്യമെല്ലാം വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു: “ഞാൻ അവർക്കും എന്നിക്കും ഉപദ്രവം ചെയ്യുമെന്ന് ഭയപ്പെട്ടതിനാലാണ്.”

“ഞങ്ങൾ നിന്റെ ദുർവീകാരം നീക്കിക്കളഞ്ഞാൽ നീ തിരികെ പോയി അവരുടെ കാര്യം നോക്കിക്കൊള്ളാമോ?” അവർ ആരാഞ്ഞു.

അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു. പ്രതിജ്ഞയാൽ അതുറപ്പിക്കാൻ അവർ അദ്ദേഹത്തെ നിർബന്ധിച്ചു.

4. ഇതായിരുന്നു പ്രതിജ്ഞയെന്നു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ഞങ്ങളോട് സത്യം ചെയ്യുക: എന്നെ പരിപാലിക്കുന്നവനാൽ ഞാൻ അവരെ പരിപാലിക്കും.”

അദ്ദേഹം അവരോട് ശപഥം ചെയ്തു. അവരിലൊരാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകളിലും മറ്റൊരാൾ കാലുകളിലും കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു. മൂന്നാമൻ ഒരു കത്തിയെടുത്തു് അവനെ ഷണ്ഡനാക്കി. യഥാർത്ഥമായിട്ടല്ല, സ്വപ്നത്തിൽ. താൻ സൗഖ്യമുള്ളവനായി എന്ന് ഈ ദശനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു് തോന്നി.

“നീനക്കു് വ്യത്യംസം തോന്നുന്നുവേ?” അവർ ചോദിച്ചു. “ഞാൻ വിമുക്തനായി എന്നെനിക്കനുഭവപ്പെടുന്നു; എന്റെ ദുർമോഹത്തിൽനിന്നു് ഞാൻ സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചെന്നു് ഞാൻ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നു”, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

5. ഉടനെ അവിടെനിന്നു പോകാൻ അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അഞ്ചു ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം അദ്ദേഹം തിരികെയെത്തി; സമൂഹം മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തെ ഓതു് കരയുകയായിരുന്നു. ആ സമയം മുതൽ അദ്ദേഹം സമീപത്തുള്ള ഒരു മുറിയിൽ കയറി കതകടച്ചിരുന്നു. അടുത്തായിരുന്നതിനാൽ അവിടെയിരുന്നു കൊണ്ട് തന്റെ കഴിവനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം അവരെ പ്രബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം നാല്പതു നീണ്ട വർഷങ്ങൾ കൂടി ജീവിച്ചു; അദ്ദേഹം പിതാക്കന്മാരോട് പറഞ്ഞു: "ഒരിക്കലും ദുർമോഹം എന്റെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല".

ഈ വിധം മാഞ്ഞ നയിച്ച വിശുദ്ധൻ ലഭിച്ച കൃപ ഇത്തരത്തിലുള്ളതായിരുന്നു.

30. ഡൊറോത്തെയുസ്

ഡൊറോത്തെയുസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായിരുന്നു; സ്തുത്യർഹവും സംഭവബഹുലവുമായ ജീവിതം നയിച്ച് വാർദ്ധക്യത്തിലെത്തിയ അതിശ്രേഷ്ഠനായ ഒരാളായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിന് മാത്തിൽതന്നെ താമസിക്കാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ മുകളിലത്തെ നിലയിൽ അദ്ദേഹം സ്വയം അടച്ചുപൂട്ടി. മാത്തിൽ കന്യകകളുടെ വാസസ്ഥലത്തേയ്ക്കുള്ള ഭാഗത്തു് ഒരു ജനലുണ്ടാക്കി. 'കലഹിക്കരുതു്' എന്ന് അദ്ദേഹം നിരന്തരം അവരെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ഇരിക്കുന്നിടത്തു നിന്നു് ഈ ജനൽ ഇഷ്ടാനുസരണം തുറക്കുകയും അടയ്ക്കുകയും ചെയ്യാമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അവിടെ പാതു് വൃദ്ധനായി. ഒരു സ്രീയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ കയറിപ്പോയില്ല; അദ്ദേഹം അവരുടെ പക്കൽ ഇറങ്ങി ചെന്നുമില്ല; കാരണം, അവിടെ ഒരു ഗോവണിയും വയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

31. പിയാമൂൻ

1. പിയാമൂൻ ഒരു കന്യകയായിരുന്നു. അവൾ ചെന്നൂൽ പിരിച്ചു്, ഒന്നിടവിട്ട ദിവസങ്ങളിൽ വൈകിട്ടു മാത്രം ഭക്ഷിച്ചു് അവളുടെ അമ്മയോടൊപ്പം ജീവിച്ചിരുന്നു. അവൾ പ്രവചനവരത്തിന് അർഹയായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു. ഈജിപ്റ്റിൽ നദി കരകവിഞ്ഞ കാലമായിരുന്നു; ഗ്രാമങ്ങൾ പരസ്പരം ആക്രമിച്ചുചിരുന്നു. ജലവിതരണം സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു കലഹങ്ങൾ; ഇതു് അടിപിടിയിലും കലഹത്തിലും കലാശിച്ചു. ശക്തരായ നഗരവാസികൾ അടുത്തുള്ള ഗ്രാമത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടു.

2. ഒരു മാലാഖ അവരക്കു കാണപ്പെട്ടു അവരുടെ ആക്രമണത്തെപ്പറ്റി മുന്നറിയിപ്പു കൊടുത്തു. അവരും ഗ്രാമത്തിലെ മൂപ്പന്മാരെ ആളയച്ചു വരുത്തി അവരോട് പറഞ്ഞു: “ജനങ്ങളോടു കൂടി നിങ്ങൾ നശിക്കാതിരിക്കാൻ നിങ്ങൾ പോയി ഗ്രാമത്തിൽനിന്നു വരുന്നവരോട് സംസാരിക്കുക; അവരുടെ വിഭജനം അവസാനിപ്പിക്കാനും പറയുക”.

മൂപ്പന്മാർ ഇതുകേട്ടു ഭയപ്പെട്ടു. അവർ അവളുടെ പാദത്തിൽ വീണു അപേക്ഷിച്ചു പറഞ്ഞു: “ഞങ്ങൾക്കു അവരുമായി യോജിപ്പിലെത്താൻ കഴിയുകയില്ല; കാരണം, അവർ കടിയന്മാരും ഉഗ്രരോഷമുള്ളവരും ആണ്. എന്നാൽ നിനക്കു ഈ പട്ടണത്തോടും നിന്റെ ഭവനത്തോടും ദയയുണ്ടെങ്കിൽ, നീ തന്നെ ചെന്നു അവരുമായി സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുക”.

എന്നാൽ അവരും അതിനു സമ്മതിച്ചില്ല. അവരും തന്റെ പാപ്പിടത്തിലേക്കു പോയി രാത്രി മുഴുവൻ മുട്ടവളയ്ക്കാതെ നിന്നു കൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. അവരും കർത്താവിനോടു അപേക്ഷിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു: “ലോകത്തിന്റെ വിധിയാളനായ കർത്താവേ, അനീതിയിൽ നീ പ്രസാദിക്കുന്നവനല്ലല്ലോ. ഈ പ്രാർത്ഥന നിന്റെ പക്കലുള്ളതുപോലും അവരെവിടെ ആയിരുന്നാലും നിന്റെ ശക്തി അവരെ അവിടെത്തന്നെ നിർത്തണമെ.”

4. ഏതാണ്ടു ഒന്നാം മണിക്കു അവർ മൂന്നു മൈൽ ദൂരം യാചിരുന്നു; അവർക്കു അവിടെനിന്നു അനങ്ങാൻ കഴിവില്ലാതെ നില്ക്കേണ്ടി വന്നു. അവളുടെ പ്രാർത്ഥന മൂലമാണു ഈ തടസ്സമുണ്ടായതെന്നു അവർ അറിഞ്ഞു. ഉടനെ അവർ ഗ്രാമത്തിലേക്കു ആളയച്ചു സമാധാനത്തിനപേക്ഷിച്ചു. പിയാമൂന്റെ പ്രാർത്ഥനമൂലം ദൈവം ഇടപെട്ടതിനാലാണു ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചതെന്നു അവർ വ്യക്തമാക്കി.

32. പക്കോമിയൂസും തബന്നെസിയിലുള്ളവരും

1. തേബായ്യിലുള്ള തബന്നെസിയിൽ 1 നീതിമാനായ പക്കോമിയൂസു 2 എന്നയാൾ ജീവിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു പ്രവചനവരവും സ്വർഗ്ഗീയദർശനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അതീവ ദയാലുവും സമഭാവനയോടെ മറ്റുള്ളവരെ

1 തേബായ്യിനു വടക്കായി, നൈൽ നദിയുടെ വലത്തുവശത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലമാണു തബന്നെസി. ഇതൊരു ഭൂപാഠനെന്നും; ചിലർ കരുതിയിരുന്നു; സൊസൊമെൻ, സഭാ. 3:14,
2 മുകളിൽ അധ്യായം 76 കാണുക.

വീക്ഷിക്കുന്നവനുമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം ഗൃഹയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു മാലാഖ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് പറഞ്ഞു: “നിന്നെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞാൽ, നീ ചരിപുണ്ണമായിട്ടാണ് നിന്റെ ജീവിതം നയിക്കുന്നത്. നീ നിന്റെ ഗൃഹയിൽതന്നെ ഇരിക്കുന്നത് വ്യത്ഥമാണ്; നീ ഈ സ്ഥലം വിട്ട് പുറത്തുപോകുക; യുവാക്കളായ സന്യാസികളെ ഒന്നിച്ചു വിളിച്ച് അവരോടൊപ്പം പാർക്കുക. ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിനക്കു തരുന്ന മാതൃക അനുസരിച്ച് അവരെ ഭരിക്കുക”.

മാലാഖ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ഓട്ടുകിട്ട് കൊടുത്തു 3; അതിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നു:

2. “ഓരോരുത്തരെയും അവരവരുടെ ശക്തിയനുസരിച്ച് ക്ഷേപിക്കാനും കുടിക്കാനും അനുവദിക്കുക; അവരുടെ ശക്തിക്കൊത്തവിധം ഓരോരുത്തർക്കും ജോലി പങ്കിട്ടുകൊടുക്കുക; ക്ഷേപിക്കുന്നതിലോ ഉപവസിക്കുന്നതിലോ ആരേയും തടസ്സപ്പെടുത്തരുത്. കൂടുതൽ പ്രയാസമുള്ള ജോലി കൂടുതൽ ക്ഷേപിക്കുന്ന ശക്തന്മാർക്കു നല്കുക; എളുപ്പമുള്ള ജോലി ബലഹീനരും കൂടുതൽ താപസ്യമായവർക്കു നല്കുക. ആശ്രമത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം മുറികൾ ഉണ്ടാക്കുക; ഒരോ മുറിയിലും മുമ്മൂന്നു സന്യാസികൾ താമസിക്കട്ടെ. ക്ഷേണത്തിന് എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചു ഒരു മുറിയിൽ വരണം”.

3. “അവർ നീണ്ടുനിവന്നു കിടക്കാൻ പാടില്ല; കസേരയിലിട്ടു വിരിയിൽ ചാരിയിരുന്നു വിശ്രമിക്കട്ടെ. രാത്രിയിൽ അവർ ‘ലെബിറോൺ’⁴ ധരിക്കണം. ആട്ടിൻതുകൽ കൊണ്ടുള്ള ഒരു മേൽവസ്ത്രം ഓരോരുത്തർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കണം; അതില്ലാതെ ആരും ക്ഷേപിക്കരുത്. ശനിയായുധം ഞായറായുധം കുർബ്ബാന സ്വീകരണത്തിനണയുമ്പോൾ ഇടക്കെട്ട് അയച്ചിടണം; തലമുടി മാത്രം ധരിച്ചാൽ മതി”.

കുട്ടികളുടേതു പോലെ മുടിയില്ലാത്ത ശിരോവസ്ത്രം അദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കി; പട്ടുകൊണ്ട് കുരിശാകൃതിയിൽ ഒരടയാളം അതിൽ തൂന്നിച്ചേർക്കാൻ അദ്ദേഹം കല്പിച്ചു.

4. അദ്ദേഹം അവരെ ഇരുപത്തിനാലു ഗ്രൂപ്പുകളായി തിരിച്ചു; ഓരോ ഗ്രൂപ്പിനും ആൽഫാ, ബീറ്റാ, ഗാമ, ഡെൽറ്റാ എന്നിങ്ങനെ ഗ്രീക്ക് അക്ഷരമാലയിലെ ഓരോ

3 മാലാഖമാരുടെ പ്രചോദനത്താലാണ് പക്കോമിയൂസും തന്റെ നിയമം എഴുതിയതെന്ന് ജന്നാഡിയൂസും പറയുന്നു (മഹദ് വ്യക്തികൾ, 7).
4 ഒരു സന്യാസ വസ്ത്രം.

അക്ഷരം കൊണ്ട് പേരിട്ടു. അദ്ദേഹം ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുമ്പോഴും സമൂഹത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുമ്പോഴും പ്രീഫെക്റ്റിനോട് ഇപ്രകാരം ചോദിക്കും: “ആൽഫാ വിഭാഗം എങ്ങനെയുണ്ട്? സേറാറായ് സുഖമാണോ?” വീണ്ടും, “റോയെ ആശംസകൾ അറിയിക്കണം”.

അക്ഷരങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക അർത്ഥവും അദ്ദേഹം കൊടുത്തിരുന്നു: “ഋജുമാനസ്സരും, ലൗകായതികരല്ലാത്തവരും ആയവർക്ക് യോട്ടാ (i) എന്നു പേരിടണം; എന്നാൽ കഠിനരും പിടലി കടുത്തവരും ആയവർക്ക് ഖി (chi) എന്നും പേരിടണം”.

5. ഓരോരുത്തരുടേയും മനോഭാവവും ജീവിതാവസ്ഥയുമനുസരിച്ച് ഓരോ ഗ്രൂപ്പിനും അദ്ദേഹം പേരു നിശ്ചയിച്ചു; കൂടുതൽ ആത്മീയരായവർക്ക് മാത്രമേ ഓരോന്നിന്റെയും അർത്ഥം അറിവുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

പലകയിൽ ഇതും എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നു: “യാത്രയിലല്ലെങ്കിൽ അപരിചിതനായ സന്നദ്ധനായി അവരുടെ കൂടെ ഭക്ഷിക്കുകയോ, പാനം ചെയ്യുകയോ, പാക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. അവിടെ താമസിക്കാൻ വരുന്നവരെ മൂന്നു വർഷത്തേയ്ക്ക് അവർ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തു് സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ അവർ കൂടുതൽ കഠിന ജോലികൾ ചെയ്താൽ സ്വീകരിക്കാം; എങ്കിലും മൂന്നു വർഷം കഴിഞ്ഞേ ആകാവൂ.

6. ഒരു സഹോദരൻ ചവയ്ക്കുന്നത് തന്റെ സമീപത്തിരിക്കുന്ന സഹോദരൻ കാണാതിരിക്കാൻ, ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ ശിരോവസ്ത്രം കൊണ്ട് അവർ തലമൂടട്ടെ. ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ ആരും സംസാരിക്കരുത്: തന്റെ പാത്രത്തിലോ മേശയിലോ നിന്നു് കണ്ണു് മാറരുത്”.

അവർ ദിവസവും പന്ത്രണ്ട് പ്രാർത്ഥനകൾ വീതം ചൊല്ലേണ്ടിയിരുന്നു. സായംസന്ധ്യയ്ക്ക് പന്ത്രണ്ട്; രാത്രിയിലെ എല്ലാ ഭക്തകർമ്മങ്ങൾക്കും പന്ത്രണ്ട്; ഒൻപതാം മണിയ്ക്ക് മൂന്നുപ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലേണ്ടിയിരുന്നു. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു പുറമേ ഭക്ഷണസമയത്തു് ഒരു സങ്കീർത്തനം കൂടി ചൊല്ലാൻ അദ്ദേഹം കല്പിച്ചു.

7. പ്രാർത്ഥനകൾ വളരെക്കുറച്ചേ ഉള്ളല്ലോ എന്ന് പക്കോമിയൂസു് തടസ്സം പറഞ്ഞപ്പോൾ മാലാഖ പറഞ്ഞു: “ചെറിയവർപോലും ഈ നിയമങ്ങൾ മടികൂടാതെ അനുസരിക്കാനാണ് ഞാൻ ഇവ ഇപ്രകാരം ക്രമപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്”.⁵ പരി

5 ഫിലി. 1:9; റോമ. 10:2; ഏഥേ. 4:13; കൊളോ. 3:10.

പുണ്ണക്സ് ജീവിതനിയമം ആവശ്യമില്ലല്ലോ. കാരണം അവർ അവരുടെ മുറികളിൽ പുണ്ണമായി ദൈവസംസ്കൃത്തിന് സമർപ്പിച്ചവരാണ്. യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനമില്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടിയാണ് ഞാൻ നിയമം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. വീട്ടുജോലിക്കാരെപ്പോലെ അവർ ജീവിതാവസ്ഥയുടെ കടമകൾ നിർവഹിച്ചു പരിപൂർണ്ണ സ്വതന്ത്രജീവിതം അനുഭവിക്കാനാണ്”.

8. ഈ നിയമങ്ങളനുസരിച്ചു ജീവിച്ചവനെ ചില ആശ്രമങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. അവയിൽ മൊത്തം 8000 പേരുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നാമതു്, പക്കോമിയസു് ജീവിച്ചു വലിയ ആശ്രമം. മറ്റ് ആശ്രമങ്ങളുടെ മാതൃവേനമായിരുന്നിതു്. ആയിരത്തിമുനൂറു പേർ അവിടെ വസിച്ചു.6 അക്കൂട്ടത്തിൽ നല്ലവനായ അഫ്തോണിയസും ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം എന്റെ ഒരു നല്ല സുഹൃത്തായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ആ ആശ്രമത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ സന്യാസിയാണ് അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹം സ്വഭാവദൃശ്യയുള്ളവനാകയാൽ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാനും വില്പനാനും അലക്സാണ്ട്രിയായിലേയ്ക്കു് അദ്ദേഹത്തെയാണ് അയച്ചിരുന്നതു്.

9. ഇരുന്നൂറും മുനൂറും ആളുകളുള്ള മറ്റ് ആശ്രമങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ പനോപ്പൊളീസിൽ7 പോയപ്പോൾ അത്തരമൊന്നു് സന്ദർശിച്ചു. ഏതാണ്ട് മുനൂറു് സന്യാസികൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ ഞാൻ പതിനഞ്ചു തയ്യൽക്കാരെയും, ഏഴു് കൊല്ലന്മാരെയും, നാലു് ആശാരിമാരെയും, പന്ത്രണ്ടു് കഴുതക്കാട്ടുക്കാരെയും, പതിനഞ്ചു് അലക്കുകാരെയും കണ്ടു. അവർ എല്ലാത്തരം കൈത്തൊഴിലിലും ഏറ്റെടുത്തിരുന്നു. തങ്ങൾക്കധികം ഉള്ളതിൽനിന്നു് സ്ത്രീകളുടെ ആശ്രമങ്ങളെയും ജയിലുകളേയും സഹായിച്ചിരുന്നു.

10. അവർ പന്നികളെപ്പോലും സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഞാൻ അതിനെതിരൂ പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ വലിച്ചെറിയുന്ന ഉച്ഛിഷ്ടം കൊണ്ടാണ് ഇവ കഴിയുന്നതു്. ഞങ്ങൾ പണ്ടു മുതലേ ചെയ്തുവരുന്ന രീതിയാണിതു്. അങ്ങനെ, ഒന്നും നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ പ്രയോജനപ്രദമാക്കുന്നു. പന്നിയെ കൊന്നു് ഞങ്ങൾ മാംസം വില്പിക്കുന്നു; പന്നിക്കാലു് രോഗികൾക്കും വൃദ്ധർക്കുമായി നല്കുന്നു. കാരണം, ആ സ്ഥലത്തു് ധാരാളം ജനങ്ങൾ

6 മുകളിൽ അധ്യായം 18:13 ൽ 1400 എന്നു പറയുന്നു. അവരുടെ സംഖ്യ 500 വരുമെന്നു് കാസ്സിയൻ (Inst. 4:1) പറയുന്നു.
7 നൈലിന്റെ കിഴക്കേ കൈവഴിയിലാണ് പനോപ്പൊളീസു് (അഖ്മിം).

തിങ്ങിപ്പാത്തിരുന്നു; ദരിദ്രവുമായിരുന്നു അവിടം. ബ്ലൈമിസ് എന്ന ഗോത്രക്കാർ അതിനടുത്താണ് വസിച്ചിരുന്നത്.⁸

11. ഓരോ ദിവസവും ജോലിക്ക് നിയുക്തരായവർ അതിരായിലെ എഴുന്നേറ്റ് അടുക്കളയിലേക്കോ, ക്ഷണമുറിയിലേയ്ക്കോ പോയിരുന്നു. ക്ഷണം തയ്യാറാക്കുന്നതിലും മേശ ഒരുക്കുന്നതിലും ക്ഷണസമയംവരെ അവർ വ്യഗ്രപുതരായിരുന്നു. ഓരോ മേശയിലും റൊട്ടിക്കഷണങ്ങൾ, കാട്ടുകുടക്, ഒലിവീൻ കൂരു, പശുവിൻറെ പാലിൽനിന്നുണ്ടാക്കിയ പാൽക്കട്ടി, ചെറിയ സസ്യങ്ങൾ എന്നിത്യാദി വച്ചിരുന്നു. ചിലർ ആറാം മണിക്ക് ക്ഷണത്തിനു വന്നിരുന്നു: ചിലർ ഏഴാം മണിയ്ക്കും, മറ്റു ചിലർ എട്ടാം മണിക്കും. ചിലർ ഒൻപതാം മണിക്കും, ചിലർ പതിനൊന്നാം മണിക്കും, ചിലർ വൈകിട്ട് വളരെ വൈകിയും, ചിലർ ഒന്നിടവിട്ട ദിവസങ്ങളിലും വന്നിരുന്നു: ഓരോ ഗ്രൂപ്പിനും അതിൻറെ ശരിയായ സമയം അറിയാമായിരുന്നു.

12. അവരുടെ ജോലി സംബന്ധിച്ചു് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു നിയമം. ഒരാരം കൃഷീവലനെപ്പോലെ വയലിൽ പണി ചെയ്യും, മറ്റൊരാരം ഉദ്യാനത്തിലായിരിക്കും, മറ്റൊരാരം ക്കൊല്ലപ്പണിയായിരിക്കും; റൊട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നവനും, പകർത്തിയെഴുതുന്നവനും, ചെറിയ തൊങ്ങണകൊണ്ട് പണി ചെയ്യുന്നവനും എല്ലാം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരെല്ലാം വി. ഗ്രന്ഥം മനഃപാഠം പഠിച്ചിരുന്നു.

33. സ്രീകളുടെ ഭവനം

1. ഇവ കൂടാതെ നാനൂറ് സ്രീകളുടെ ഒരു മഠവും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.⁹ അവർക്ക് വസ്രധാരണമൊഴിച്ചു് ഒരേ ഭരണക്രമവും ഒരേ ജീവിതരീതിയുമായിരുന്നു. സ്രീകൾ പുരുഷന്മാരുടെ എതിർവശത്തു് നദീതീരത്തായിരുന്നു താമസം. ഏതെങ്കിലും കന്യക മരിച്ചാൽ, മറ്റുള്ളവർ അവളെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരും; അവളുടെ ജഡം എടുത്തു് നദീതീരത്തു് സംസ്കരിച്ചിരുന്നു. സഹോദരന്മാർ കൈയിൽ പനയോലയും ഒലിവുകൊമ്പുകളും എടുത്തു് ചെറിയൊരു വള്ളത്തിൽ നദി കരുകെ കടന്നു്, അവളുടെ ജഡമെടുത്തു് പൊതു ശ്മശാനത്തിൽ സംസ്കരിക്കും.

8. എത്യോപ്യക്കാരുടെ അലഞ്ഞുനടക്കുന്നവരാണ് ബ്ലൈമിസ്.

9. തബെനെസിയിൽ സ്രീകളുടെ മൂന്ന് ഭവനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്ന് പക്കോമിയസും, മറ്റൊന്നു് അളോത്തിൻറെ സഹോദരി മറിയയും, മൂന്നാമത്തേതു് തിയഡോറും സ്ഥാപിച്ചതാണ്.

2. വൈദികനോ, ഡീക്കനോ ഒഴികെ ആരും തന്നെ സ്രീകളുടെ മഠത്തിൽ പോകാറില്ലായിരുന്നു. അവർ തന്നെയും ഞായറാഴ്ച മാത്രമേ പോയിരുന്നുള്ളൂ. ആ മഠത്തിൽ ഒരു സംഭവം ഉണ്ടായി. പുറത്തു നിന്നുള്ള ഒരു തയ്യൽക്കാരൻ തയ്യൽ അന്വേഷിച്ചു് അവിടെ ചെന്നു. അതു് അധികം ആലപാർപ്പില്ലാത്ത സ്ഥലം ആയിരുന്നു. ഒരു യുവകന്യക പുറത്തുവന്നു് വിവരം തിരക്കി. “ഞങ്ങൾക്ക് സ്വന്തമായി തയ്യൽക്കാരന്മാരുണ്ട്”, അവൾ അവനോടു് പറഞ്ഞു.

3. മറ്റൊരു കന്യക ഇതു കാണാനിടയായി; കുറെ കഴിഞ്ഞു് ഇതു് ഒരു സംസാരവിഷയമായി. പൈശാചിക പ്രേരണയാൽ അവൾ ദുർവിചാരങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞു. മറ്റുള്ളവരുടെ മുൻപാകെ ഈ സഹോദരിക്കെതിരെ അവൾ ദുരാരോപണം ഉന്നയിച്ചു. ഈ ദുഷ്പ്രവൃത്തിയിൽ മറ്റു് ചിലരും അവളോടു് സഹകരിച്ചു. ഈ പീഡനത്തിൽ മറ്റവൾ കഠിനമായി ദുഃഖിച്ചു. അപ്രകാരം ഒരു പാപം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ചിന്ത പോലും അവൾക്കില്ലായിരുന്നു. അവൾ അവിടം വിട്ടു് ഒളിച്ചോടി രഹസ്യമായി ആറ്റിൽചാടി ആത്മഹത്യ ചെയ്തു.

4. പരദൂഷക തന്റെ ദുരാരോപണത്തിന്റെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കി; ഈ കുറ്റം വരുത്തിവെച്ചതു താനാണെന്നറിഞ്ഞ ആ സ്രീക്ക് അതു് സഹിക്കാൻ കഴിയാതെ കെട്ടി ഞാന്നു് ചത്തു.

വൈദികൻ വന്നപ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ അദ്ദേഹത്തോടു് സംഭവം മുഴുവൻ വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു. അവർക്കിരുവർക്കും വേണ്ടി കുർബ്ബാന ചൊല്ലേണ്ടതില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം കല്പിച്ചു. ആരോപണം പൂർണ്ണമായി അടിസ്ഥാന രഹിതമാണെന്നു് അറിഞ്ഞിട്ടും രമ്യപ്പെടാതെ, ഈ കെട്ടുകഥ വിശ്വസിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നവരെ അദ്ദേഹം മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നു് വേർതിരിക്കുകയും, ഏഴുവർഷത്തേയ്ക്കു് കുർബ്ബാന സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്നു് വിലക്കുകയും ചെയ്തു.

34. ബുദ്ധിഭ്രമം നടിച്ച കന്യക

1. ഈ മഠത്തിൽ ബുദ്ധിഭ്രമവും പിശാചുബാധയും ഉള്ളതായി നടിച്ച ഒരു കന്യകയുണ്ടായിരുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്കു് അവളെ വലിയ വെറുപ്പായിരുന്നു; അവളുടെ കൂടെ ഭക്ഷിക്കാൻപോലും അവർ കൂട്ടാക്കിയില്ല; അവൾക്കൊക്കട്ടെ അതു് വളരെ സന്തോഷവുമായിരുന്നു. അടുക്കളയിൽ ഏറ്റവും നിസ്സാരജോലി പോലും ചെയ്യുക അവൾക്കു് സന്തോഷമായിരുന്നു. വി. ഗ്രന്ഥം

പുത്തിവരുത്തിക്കൊണ്ട് അവൾ മഠത്തിലെ സ്പഞ്ച് ആയി വർത്തിച്ചു. “ഈ ലോകത്തിൽ വിജ്ഞാനിയായി കരുതുന്നവൻ വിജ്ഞാനിയാകാൻ വിഡംബിയായിത്തീരട്ടെ” (കൊറി. 3:18). അവൾ തലയിൽ ഒരു കീറത്തുണി ചുറ്റിയിരുന്നു. മറ്റുള്ളവരുകളെ മുടി പറ്റി വെട്ടി ശിരോവസ്ത്രം ധരിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ അവൾ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുവന്നു.

2. അവൾ ഒരിക്കലേകിലും ചവയ്ക്കുന്നതായി ഈ നാനൂറുപേരിൽ ആരുംതന്നെ കണ്ടിട്ടില്ല. അവൾ ഒരിക്കലും ഭക്ഷണത്തിന് ഇരുന്നിട്ടില്ല; ഒരിക്കലും ഒരപ്പുക്കുഷണവും എടുത്തിരുന്നില്ല; പിന്നെയും, മേശയിൽ വീഴുന്ന പൊടികൾ ഒരു സ്പഞ്ചുകൊണ്ട് തുടച്ച് ഭക്ഷിച്ചിരുന്നു. അതും പാത്രത്തിന്റെ അടിയിൽ പറിപ്പിടിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് അവൾ തൃപ്തിപ്പെട്ടിരുന്നു.

അവളെ മറ്റുള്ളവർ നിന്ദിക്കുകയും ശപിക്കുകയും, ദുഷിക്കുകയും, അവളോടു് മോശമായി പെരുമാറുകയും ചെയ്തെങ്കിലും അവൾ ആരോടും കോപിക്കുകയോ, പിറുപിറുക്കുകയോ, ഉച്ചത്തിലോ പതുക്കെയോ സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല.

3. പൊർഫിരിനിൽ 10 പാർക്കുന്ന പ്രശസ്ത ഏകാന്തവാസിയായ വി. പിത്തേരുവിന് ഒരു മാലാഖ കാണപ്പെട്ട് പറഞ്ഞു: “നീ ഭക്തനാണെന്ന് ചിന്തിച്ച് എന്തിനാണിവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്? നിന്നേക്കാൾ ഭക്തയായ ഒരു സ്ത്രീയെ കാണണമെന്നുണ്ടോ? തബെന്നെസിയയിൽ സ്ത്രീകളുടെ മഠത്തിലേയ്ക്കു പോകുക. അവിടെ തലയിൽ കെട്ടുള്ള ഒരുത്തിയെ നീ കാണും. അവൾ നിന്നേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠയാണു്”.

4. “ഇത്ര വലിയൊരു കൂട്ടത്താൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും അവൾ ഒരിക്കലും ദൈവത്തിൽനിന്നു് തന്റെ ഹൃദയം തിരിച്ചില്ല. നീ ഇവിടെ താമസിക്കണമെങ്കിലും, നിന്റെ മനസ്സുകൊണ്ട് നീ പട്ടണങ്ങൾതോറും ചുറ്റിക്കറങ്ങുന്നുണ്ട്.”

ഒരിക്കലും പുറത്തുപോകാത്ത അദ്ദേഹം തന്റെ ആശ്രമം വിട്ടു് പുറത്തിറങ്ങി; സ്ത്രീകളുടെ മഠത്തിൽ കയറാനുള്ള അനുമതി വാദം പ്രീഫെക്ട്മാരോടു് വാങ്ങി. അദ്ദേഹം വൃദ്ധനും വലിയ സല്ലേരുള്ളവനുമായാൽ അവർ അനുവദിച്ചു.

5. അവൻ അകത്തുകടന്നു; അവിടെയുള്ള എല്ലാവരെയും കാണണമെന്ന് നിർബന്ധം പിടിച്ചു. എന്നാൽ അവൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടില്ല. അവസാനം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എല്ലാവരെയും

10 നൈൽ നദിക്കും ചെങ്കടലിനും ഇടയ്ക്കു് സന്നദ്ധാസികൾ ധാരാളമായി പാർത്തിരുന്ന സ്ഥലമാണു് പൊർഫിരിയെസ് മല

ഇവിടെ കൊണ്ടുവരിക; കാരണം അവൾ ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ല."

അവർ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: "അടുക്കളയിൽ സ്ഥിര ബുദ്ധിയില്ലാത്ത ഒരുത്തിയുണ്ട്". പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ട അവളെ അപ്രകാരമാണ് അവർ വിളിച്ചിരുന്നത്.

അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു: "അവളെ ഇവിടെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരിക; ഞാൻ അവളെ കാണട്ടെ."

അവർ അവളെ വിളിക്കാൻ പോയി. അവൾ ഈ സംഗതി അറിയുകയോ, ഇതു അവൾക്ക് വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുകയോ ചെയ്യാത്തതിനാൽ അവൾ മറുപടി പറഞ്ഞതേയില്ല. അവർ അവളെ ബലത്താൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: "വിശുദ്ധനായ പിതേരും നന്നെക്കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു." --അദ്ദേഹം പ്രശസ്തനായിരുന്നു.

6. അവൾ വന്നപ്പോൾ അവളുടെ തലയിലെ കെട്ടു അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചു; അവളുടെ പാദത്തിൽ വീണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുക."

അവളും അതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദത്തിൽ വീണ് പറഞ്ഞു: "കർത്താവേ, എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കണമെ".

ആ സ്ത്രീകളെല്ലാം ഇതിൽ അത്ഭുതസ്തബ്ധരായി പറഞ്ഞു: "പിതാവേ, ക്ഷമിക്കണം അവൾ പിശാചുബാധിതയാണു്."

പിതേരും സ്ത്രീകളോടു പറഞ്ഞു: "നിങ്ങളാണ് പിശാചുബാധിതർ; ഈ സ്ത്രീ നിങ്ങൾക്കും എനിക്കും ആത്മീയ അമ്മയാണു്"¹¹.--അവർ ആത്മീയമായി അവരെ അങ്ങനെയാണു് വിളിച്ചിരുന്നതു്--വിധിദിവസത്തിൽ ഞാനും അവളെപ്പോലെ യോഗ്യനായി കരുതപ്പെടണമേ എന്ന് ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു."

7. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ അവർ വിവിധ തെരുവുകൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദത്തിൽ വീണു. തന്റെ പാത്രത്തിലെ ഉച്ചിഷ്ടങ്ങൾ അവളുടെ തലയിൽ തൂകിയ കാര്യം ഒരുത്തി ഏറ്റുപറഞ്ഞു; മറ്റൊരുത്തി അവളെ മുഷി ചുരുട്ടിക്കുത്തിയ കാര്യം; മറ്റൊരുത്തി അവളുടെ മുക്ക് ഇടിച്ചതകർത്ത കാര്യം; അവരിങ്ങനെ നിരവധിയായ ക്രൂരക്രത്യങ്ങൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞു.

11 അമ്മ (അമ്മാസ) എന്ന് താപസരായ സ്ത്രീകൾക്കും (അബ്ബാസ) എന്ന് പുരുഷന്മാർക്കും കോപ്റ്റിക് ഭാഷയിൽ പേർ വിളിക്കപ്പെടുന്നു.

അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ട് അദ്ദേഹം സ്ഥലം വിട്ടു. തുടന്നുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ സഹകന്യകകളുടെ സ്തുതിയും ബഹുമാനവും കൊണ്ട് അവരുകൾ പൊറ്റിയിട്ടു. അവരുടെ ക്ഷമയാ ചന്ദ്രൻ അസഹനീയമായതിനാൽ അവരും മം. വിട്ടിറങ്ങിപ്പോയി. അവരും എവിടെപ്പോയെന്നോ, എവിടെ അപ്രത്യക്ഷമായെന്നോ അവളെങ്ങനെ മരിച്ചെന്നോ ആർക്കും അറിയാൻ പാടില്ല.

35. ലിക്കോപ്പൊലീസിലെ യോഹന്നാൻ

1. ഭവന നിർമ്മാണ ജോലി ചെറുപ്പത്തിലെ അഭ്യസിച്ച ലിക്കോപ്പൊലീസിലെ യോഹന്നാൻ¹² എന്നൊരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് ചായമിടുന്നയാൾ ആയിരുന്നു. ഇരുപത്തഞ്ചു വയസ്സായപ്പോൾ യോഹന്നാൻ ലോകം ഉപേക്ഷിച്ചു. വിവിധ ആശ്രമങ്ങളിൽ അഞ്ചുവർത്തോളം ജീവിച്ചശേഷം തനിയെ ലിക്കോ മലയിലേക്ക് പോയി. അവിടെ മലകളിൽ അദ്ദേഹം മൂന്ന് മുറികൾ ഉണ്ടാക്കി; അതിനകത്തു കടന്ന് അവിടെ വാസമുറപ്പിച്ചു. ഒരു മുറി ശാരീരികാവശ്യങ്ങൾക്കും, മറ്റൊന്ന് ഭക്ഷണത്തിനും, ജോലിക്കും, മൂന്നാമത്തേതു പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുമായി തീർന്നു.

2. അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം മുപ്പതുവർത്തോളം താപസജീവിതം നയിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രവചനവരം ലഭിച്ചു. ¹³ ഒരു ജനലിൽകൂടി ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തിന് ആവശ്യമുള്ളതു എത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തിയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തി ക്രൂരനായ മാക്സിമൂസിനെ ജയിക്കുമെന്നും ഗാളിൽനിന്ന് മടങ്ങുമെന്നും മറ്റ് പല സംഗതികളുടെയും കൂട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം തിയഡോഷ്യസിനോടു പ്രവചനം നടത്തി. ¹⁴ ക്രൂരനായ എവുജേനിയസിനെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹം ചക്രവർത്തിയോടു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചു. ¹⁵ ഒരു പുണ്യപുരുഷൻ എന്ന് അദ്ദേഹം വിഖ്യാതനായിത്തീർന്നു.

3. ഞാനും ഭാഗ്യവാനായ എവാഗ്രിയസിന്റെ കൂടെയുള്ളവരും നിരൂപനം മരുഭൂമിയിൽ ആയിരിക്കവെ കൃത്യമായി ഈ

12. നൈലിന്റെ പശ്ചിമ ഭാഗത്തായി ഭക്ഷിണ ഇജിപ്റ്റിൽ ഇന്നത്തെ അസ്യൂട്ട് ആണ് പ്രാചീനകാലത്തെ ലിക്കോപ്പൊലീസ്
13. സൊസൊമെൻ, സഭാ. 7.22.
14. തിയഡോഷ്യസ് ഗോത്യക്സ് എതിരായി യുദ്ധം ചെയ്തു (379-382). തന്റെ എതിരാളിയായ മാക്സിമൂസിനെ പരജയപ്പെടുത്തി വധിച്ചു.
15. 392ൽ എവുജേനിയസ് എന്നയാളെ പ്രബഞ്ച് കൗണ്ട് അർബെഗാസ്റ്റസ് ചക്രവർത്തിയാക്കി. 394-ൽ തിയഡോഷ്യസ് അയാളെ തോല്പിച്ച് അവരിരുവരെയും കൊന്നു.

മനുഷ്യന്റെ സുകൃതമെന്താണെന്നറിയാൻ പരിശ്രമിച്ചു. ഭാഗ്യവാനായ എവാഗ്രിയൂസ് പറഞ്ഞു: “അദ്ദേഹം എന്തു തരക്കാറാണെന്നും മനസ്സും സംസാരവും വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ കഴിവുള്ള ഒരാളുടെ സാക്ഷ്യംവഴി സന്തോഷമായി ഞാൻ അറിയും. എനിക്കും അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ കഴിയില്ല; അവന്റെ ജീവിതരീതി അനുവർത്തിക്കുന്ന മറ്റൊരാളിൽനിന്നു കൃത്യമായി എനിക്കും കേൾക്കാൻ കഴിയും; എന്നാൽ ഞാൻ പർവ്വതംവാര പോകില്ല.”

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതും ഞാൻ കേട്ടു; എന്നാൽ ഞാൻ ആരോടും പറഞ്ഞില്ല. ഞാൻ ദിവസം മുഴുവൻ നിശബ്ദനായിരുന്നതേയുള്ളൂ. പിറേറ ദിവസം ഞാൻ എന്റെ മുറിപ്പട്ടി; എന്നേയും അതിനേയും ദൈവത്തിൽ രേമേല്പിച്ചുകൊണ്ട് തേബായ്ഡിലേക്കു പറപ്പെട്ടു.

4. നടന്നും, നടയിലൂടെ തുഴഞ്ഞും പതിനെട്ട് ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം ഞാൻ അവിടെ എത്തിച്ചേർന്നു. നൈൽ നദിയിൽ വെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടാകുന്ന കാലമായിരുന്നു; അനേകർ ഇക്കാലത്തു് രോഗം പിടിപെടുക പതിവായിരുന്നു; ഞാനും രോഗിയായിത്തീർന്നു. ഞാൻ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറി അടച്ചിട്ടിരിക്കുന്നത് കണ്ടു. (ഏതാണ്ട് നൂറുപേരെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ തക്കവണ്ണം സഹോദരന്മാർ അതു് വിപുലപ്പെടുത്തിയിരുന്നു). അവർ അതു് അടച്ചിട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ശനിയാഴ്ചയും ഞായറാഴ്ചയും മാത്രം തുറക്കുമായിരുന്നു. അതു് അടച്ചിട്ടിരുന്നതിന്റെ കാരണം ഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ ശനിയാഴ്ചവരെ കാത്തിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ ഞാൻ രണ്ടാംമണിക്കൂറിൽ വന്നു; അദ്ദേഹം ജനലിന്റെ അടുത്തു് ഇരിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. അവിടെ വന്നുകൂട്ടുന്ന ജനങ്ങളെ അവിടെ ഇരുന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ആശ്വസിപ്പിച്ചിരുന്നു.

5. അദ്ദേഹം എന്നെ അഭിസംബോധനചെയ്തു് ഒരു ദ്വിഭാഷി വഴി സംസാരിച്ചു: 16 “നീ എവിടെനിന്നു വരുന്നു? എന്തിനാണു് വന്നതു്? നീ എവാഗ്രിയൂസിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ആളാണെന്നു് കരുതട്ടെ.” ഞാൻ പറഞ്ഞു: “ഞാൻ ഗലാത്യയിൽ നിന്നുള്ള ഒരു അപരിചിതനാണു്.”

ഞാൻ എവാഗ്രിയൂസിന്റെ ഗൃഹത്തിൽപ്പെട്ട ആളാണെന്നും പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കെ സ്ഥലത്തെ ഗവർണ്ണറായ അലീപ്പിയൂസ് അവിടെ വന്നു. ഉടനെ അദ്ദേഹം

16 ദക്ഷിണ ഈജിപ്റ്റിലെ സഹിദിക്കു് ഭാഷ പല്ലാഡിയൂസിനു് വശമില്ലായിരുന്നു.

എന്നോടുള്ള സംസാരം നിന്തി അലീപ്പിയൂസിനോടു സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഞാൻ അല്പം മാറി അദ്ദേഹത്തിന് സ്ഥലം കൊടുത്തു; അല്പം അകലെ മാറിനിന്നു. അവർ കരേണരും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ ക്ഷീണിച്ചു വിവശനായി. എന്നെ മാറിനിന്തി മറ്റൊരാളെ ബഹുമാനിച്ചതിൽ ഞാൻ ആ വൃദ്ധനെതിരെ പിറുപിറുത്തു.

6. ഇതിൽ മനസ്സമടുത്തു അവനെ തഴഞ്ഞിട്ട് സ്ഥലം വിടാൻ ആലോചിച്ചു. തന്റെ ദ്വിഭാഷിയായ തിയഡോറിനെ വിളിച്ച് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “പോയി ആ സഹോദരനോടു ഇപ്രകാരം പറയുക: ‘ഇത്ര നിസ്സാരനാകാതെ; ഞാൻ ഉടനെ തന്നെ ഗവണ്ണറെ പറഞ്ഞയച്ചിട്ട് താങ്കളോട് സംസാരിക്കുന്നതാണ്.’”

അതുകൊണ്ട് ക്ഷമാപൂർവ്വം കാത്തിരുന്ന് ആ ആത്മീയ മനുഷ്യനെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം എന്ന് എനിക്കു തോന്നി. ആ ഗവണ്ണർ പോയപ്പോൾ അദ്ദേഹം എന്നെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: നീ എന്തിനാണ് എന്നോടു കോപിക്കുന്നത്? എന്നെപ്പറ്റി നീ ഇപ്രകാരം ചിന്തിക്കാൻ തക്കവണ്ണം എന്തുതൊരാണു് നീ എന്നിൽ കണ്ടതു്? നീ ചിന്തിക്കുന്നവ എന്നെ സംബന്ധിച്ചു ശരിയല്ല; അപ്രകാരമുള്ള ചിന്ത നിനക്കു് ചേരുന്നവയുമല്ല. “രോഗികൾക്കല്ലാതെ സൗഖ്യമുള്ളവർക്കു വൈദ്യനെക്കൊണ്ടു് ആവശ്യമില്ല” എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് നിനക്കറിയില്ലേ? (ലൂക്കോ.5:31). എനിക്കാവശ്യം ഉണ്ടായപ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ കണ്ടെത്തി; നീ എന്നേയും.

7. നിനക്കു് ഞാൻ സമാശ്വാസം തന്നില്ലെങ്കിൽ, മറ്റു സഹോദരന്മാരും പിതാക്കന്മാരും നിനക്കു് തരുമല്ലോ. ആ മനുഷ്യനാകട്ടെ തന്റെ ലൗകികപ്രവർത്തനങ്ങളാൽ പിശാചിനു് ഏല്പിക്കപ്പെട്ടവനായിരുന്നു. തന്റെ യജമാനന്റെ ഭവനത്തിൽ നിന്നു് ഓടിപ്പോയ ദാസനെപ്പോലെ ഇപ്പോൾ അവനു് ശ്വാസം വിടാൻ അല്പം സമയം ലഭിച്ചു. അവൻ സഹായം തേടി വന്നതാണ്. അവനെ ഉപേക്ഷിച്ചു് നിന്നോടൊത്തു് സമയം ചെലവഴിക്കുന്നതു് ശരിയല്ല. നിന്റെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കാൻ നിനക്കു് എപ്പോഴും സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടല്ലോ.”

അവൻ ഒരു ആത്മീയ മനുഷ്യനാണെന്നു് പൂണ്ണമായി ഗ്രഹിച്ചതിനാൽ, എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു് ഞാൻ അവനോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടു.

8. അദ്ദേഹം തമാശയായി തന്റെ വലത്തു കൈകൊണ്ടു് എന്റെ ഇടത്തെ ചെങ്കിടത്തു് അടിച്ചുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു: നിർ

വധി സങ്കടങ്ങൾ നിന്നെ പാർത്തിരിക്കുന്നു. നീ മരുഭൂമി ഉപേക്ഷിക്കാൻ നിനക്കെതിരെ നിരവധി പ്രവർത്തനം നടന്നിരിക്കുന്നു. നീ യേശുക്രിസ്തുവായി നിന്റെ തീരുമാനം മാറ്റി നിന്നെ ബലഹീനനാക്കാൻ പിശാച് നിനക്ക് കേതിയുള്ളതും നല്ലതും എന്ന തോന്നൽ പരത്തുന്ന കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. നിന്റെ പിതാവിനെ കാണണമെന്നും നിന്റെ സഹോദരനെയും സഹോദരിയെയും ഏകാന്ത ജീവിത സംബന്ധമായി ഉപദേശിക്കണമെന്നും അവൻ നിട്ടേഴിക്കുന്നു.

9. “നോക്കൂ, നിന്നോടു ഒരു സദാത്ഥ അറിയിക്കുന്നുണ്ട്. ഇരുവരും രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു; കാരണം, അവർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിന്റെ പിതാവിന് അനേക വർഷങ്ങൾ കൂടിയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് മരുഭൂമിയിൽ തന്നെ തുടരുക. അവരെ പ്രതി ഇവിടം ഉപേക്ഷിച്ചു നിന്റെ നാട്ടിലേയ്ക്കു പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കേണ്ട; കാരണം, ഇപ്രകാരം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കലപ്പയ്ക്കു കൈ വെച്ചിട്ട് പിറകോട്ട് തിരിയുന്നവൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനർഹനല്ല (ലൂക്കോ 9: 62).

ഈ വാക്കുകൾ എന്നെ സഹായിച്ചു. എന്നെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാരണങ്ങൾ അപ്രസക്തമെന്നു കണ്ടതിനാൽ ഞാൻ ദൈവത്തിനു നന്ദി പറഞ്ഞു.

10. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം തമാശയായി എന്നോടു പറഞ്ഞു: ‘ഒരു മെത്രാനാക്കാൻ നിനക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടോ?’ ഞാൻ പറഞ്ഞു: ‘ഞാൻ ഇപ്പോഴെ ആകുന്നു.’ ‘എവിടെ?’ അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. ഞാൻ പറഞ്ഞു: ‘അടുക്കളയിലും, കടകളിലും, മേശകളുടെയും, കലങ്ങളുടെയും മേൽ; ഞാൻ അവ പരിശോധിക്കുന്നു. 17 കമർപ്പുള്ള വീഞ്ഞു ഞാൻ പുറത്തൊഴിക്കുന്നു; നല്ലതു മാത്രം ഞാൻ കുടിക്കുന്നു. അതുപോലെ ഞാൻ കലങ്ങളും പരിശോധിക്കുന്നു; ഏതെങ്കിലും വിഭവത്തിന് ഉപ്പോ മുളകോ കുറഞ്ഞുപോയാൽ ഞാൻ അവ ചേർത്തു് തുച്ഛവർത്തി ഭക്ഷിക്കും. ഇതാണ് എന്റെ രൂപത; കാരണം, ഭോജനപ്രിയം തന്റെ ശിശുവിനുവേണ്ടി എനിക്കു പട്ടം തന്നു.’

11. അദ്ദേഹം ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: ‘നിന്റെ തമാശ മതിയാക്കൂ. നീ മെത്രാനായി അഭിഷിക്തനാകും; നീ വളരെ അദ്ധ്വാനിക്കുകയും നിരവധി പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് വിധേയനാകുകയും ചെയ്യും. നീ പരീക്ഷണങ്ങളെ വീട്ടുകനാൽ, നീ ഈ

17 ‘മെത്രാൻ’ എന്നതിന് ‘എപ്പിസ്കോപ്പോസ്’; പരിശോധകൻ, മേലന്വേഷകൻ എന്നതിനും ഈ വാക്കുകൾ തന്നെ! വാക്കുകളുടെ കളിയാണ് പല്ലാഡിയസ് ഇവിടെ നടത്തുക.

മരുഭൂമി വിട്ടുപോകില്ല. ഈ മരുഭൂമിയിൽ നിന്നെ മെത്രാനാക്കാൻ ആർക്കും അധികാരമില്ല.

ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ വിട്ട്, മരുഭൂമിയിൽ ഞാൻ പാർത്തിരുന്നിടത്തെത്തി; എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഭാഗ്യവാന്മാരായ പിതാക്കന്മാരോട് വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു; രണ്ടുമാസം കഴിഞ്ഞു അവരും വളരെ തുഴഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കലെത്തി.

ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശം മാനു പോയി. മൂന്നു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം റൂഹിയീലും വയറീലും എനിക്കു രോഗം ബാധിച്ചു.

12. നീർവീക്കത്തിൽനിന്നു വിമുക്തനാകാൻ സഹോദരന്മാർ എന്നെ അവിടെ നിന്നു അലക്സാണ്ട്രിയായിലേക്കയച്ചു. പ്രതികൂല കാലാവസ്ഥ നിമിത്തം അലക്സാണ്ട്രിയായിൽനിന്നു പലസ്തീനയിലേക്കു പോകാൻ വൈദ്യന്മാർ എന്നെ ഉപദേശിച്ചു; പലസ്തീനയിലെ വായുവിനു സാന്ദ്രത കുറഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ, പ്രകൃതിക്ക് സുഖപ്രദമായിരുന്നു. പലസ്തീനയിൽനിന്നു ഞാൻ ബിഥീനിയായിലേക്കു പോയി. അവിടെവെച്ച്, മാനുഷികതാല്പര്യം കൊണ്ടാണോ, ശക്തനായ വന്റെ സന്തനസ്സുകൊണ്ടാണോ, എന്ന് എനിക്കിപ്പോൾ അറിയില്ല. ദൈവത്തിനു മാത്രം അറിയാം. പട്ടം ലഭിക്കാൻ യോഗ്യനായി ഞാൻ ഗണിക്കപ്പെട്ടു.

13. ഭാഗ്യവാനായ യോഹന്നാന്റെ പ്രശ്നത്തിൽ ഞാൻ കൂടി ബന്ധപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാകാം. പതിനൊന്നു മാസത്തോളം ഒരു ഇരുണ്ട അറയ്ക്കുള്ളിൽ ഞാൻ ഒളിക്കപ്പെട്ടു; അപ്പോൾ ഞാൻ ആ ഭാഗ്യവാനായ വ്യക്തിയെ ഓർത്തു. അദ്ദേഹം പ്രവചിച്ചതുപോലെ ഒക്കെ എനിക്കു സഹിഷ്ണുക്കളിടവന്നതും അനുസ്മരിച്ചു.

മരുഭൂമിയിൽ തുടരുന്നതിനുള്ള ഒരു സഹായമായിട്ട് അദ്ദേഹം എന്നോട് പറഞ്ഞിരുന്നു: “ഒരിക്കൽപോലും സൂര്യന്റെ മുമ്പാകെ നാനയങ്ങളുടെ കാഴ്ചയോ കൂടാതെ നാല്പതു വർഷം ഞാൻ ഈ ഗുഹയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി; ആരും ഭക്ഷിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല; ഞാൻ ഭക്ഷിക്കുകയോ കുടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു മറ്റുള്ളവരും കണ്ടിട്ടില്ല.”

14. ദൈവദാസിയായ പൊയ്മേനിയ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കാൻ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം സല്ലരിച്ചില്ല; എന്നാൽ നിരവധി രഹസ്യസംഗതികൾ അവരുകൾ മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തു. “തേബായ്യിൽ നിന്നു പോകുമ്പോൾ അലക്സാണ്ട്രിയ

18. ചി. ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റോം (+ 407)

ഡ്രിയായിലേക്കു തിരിയരുതെന്നും, അവുടെ നീ പ്രലോനേത്തിൽ വീഴുമെന്നും" അദ്ദേഹം അവളോടു പറഞ്ഞു. ഒന്നുകിൽ അവൾ അദ്ദേഹത്തെ വഞ്ചിച്ചു; അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശം മറന്നുപോയി. പട്ടണം കാണാൻ അവൾ അലക്സാണ്ട്രിയായിലേയ്ക്കു പോയി. നിക്കോപ്പൊലീസിനടുത്തു¹⁹ അവളെ കാത്തു അവളുടെ ബോധുകൾ കൂട്ടിക്കെട്ടി ഇടേണ്ടി വന്നു.

15. അവളുടെ ജോലിക്കാർ കരയ്ക്കുകയറിയപ്പോൾ, എന്തോ ക്രമക്കേടുകാരണം, വെറിയന്മാരായ നാട്ടുകാരുമായി ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടിവന്നു. ഒരു ഷണ്ഡന്റെ വിരൽ ചിലർ മുറിച്ചു കളഞ്ഞു; മറ്റൊരുവനെ അവർ കൊന്നു; വി. മെത്രാനായ ദിവന്നാസ്യോസിനെ തിരിച്ചറിയാതെ അവർ ആറ്റിൽ മുക്കി; ജോലിക്കാരെയൊക്കെ അവർ മുറിവേല്പിച്ചു. അവളെ നിന്ദിക്കുകയും ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

36. പൊസിയോണിയൂസു

1. തേബൻകാരനായ പൊസിയോണിയൂസിനെപ്പറ്റിയുള്ള കഥകൾ നിരവധിയും വിവരിക്കാൻ പ്രയാസവുമാണ്. അദ്ദേഹം അഗാധമായ വിനയമുള്ളവനും വലിയ താപസനും നന്മകളിൽ തികഞ്ഞവനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ മറ്റൊരാളെ എപ്പോഴെങ്കിലും കണ്ടുമുട്ടിയതായി ഓർമ്മയില്ല. അദ്ദേഹം പൊയ്‌മേനിയോനപ്പറത്തു²⁰ താമസിച്ചപ്പോൾ, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ഒരു വർഷം ബേത്‌ലഹേമിൽ താമസിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരവധി സൂക്തങ്ങൾക്ക് ഞാൻ സാക്ഷിയായാണ്.

2. മറ്റു കഥകളോടൊപ്പം അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ ഇതു എന്നോട് പറഞ്ഞു: "പൊർഫിരിററീസു²¹ എന്ന സ്ഥലത്തു ഒരു വർഷത്തോളം ഞാൻ താമസിച്ചു. അക്കാലത്തു ഞാൻ ഒരു മനുഷ്യനെപ്പോലെ കണ്ടിട്ടില്ല, ഒരു സംസാരവും കേട്ടിട്ടില്ല, രെപ്പവും സ്വീകിച്ചിട്ടില്ല; വല്ലപ്പോഴും കിട്ടിയ ഈത്തപ്പഴവും അവിടെ കണ്ട പച്ചപ്പല്ലും തിന്നു ജീവിച്ചു. അവിടെ ഭക്ഷണം

19. മെഫിസിനും അലക്സാണ്ട്രിയായ്ക്കും ഇടയ്ക്കു മധ്യഭാഗത്തായിട്ടാണ് നിക്കോപ്പൊലീസു.
20. പൊയ്‌മേനിയും എന്ന പേരിൽ ബേത്‌ലഹേമിനടുത്തു ഒരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. യേശു ജനിച്ചപ്പോൾ മാലാഖമാർ ഇടയന്മാർക്കു കാണപ്പെടുത്തു് ഈ സ്ഥലത്താണെന്നു പറമ്പര്യം ഉണ്ട്.
21. മുകളിൽ നമ്പർ 10 കാണുക.

ന്നും ലഭ്യമാകാതെ വന്നപ്പോൾ ഞാൻ ഗൃഹ ഉപേക്ഷിച്ചു സംസ്കാരത്തിലേയ്ക്കു വന്നു."

3. "ഞാൻ ദിവസം മുഴുവൻ നടന്നു ഗൃഹയിൽ നിന്നു രണ്ടുമൈൽ ദൂരെയെത്തി. ഞാൻ ചുറ്റും നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു തെരാളിയെ കണ്ടു. ഒരു പട്ടാളക്കാരനെപ്പോലെ തോന്നിയ അയാൾ തലയിൽ കിരീടംപോലൊരു തലപ്പാവണിഞ്ഞിരുന്നു. അയാൾ ഒരു പട്ടാളക്കാരനാണെന്നു കരുതി ഞാൻ തിരികെ വേഗത്തിൽ ഗൃഹയിലേയ്ക്കു നടന്നു. അവുടെ ഒരു കൂട മുതിരിങ്ങയും പുതിയ അത്തിപ്പഴങ്ങളും കണ്ടു. രണ്ടു മാസത്തെ പട്ടിണിക്കു ശേഷം ഇത്രയും ആഹാരം ലഭിച്ചതിലുള്ള സമാശ്വാസത്താൽ വളരെ നന്ദിപൂർവ്വം ഞാൻ കൂട എടുത്തു ഗൃഹയിലേയ്ക്കു പ്രവേശിച്ചു."

4. അദ്ദേഹം ബേത്ലഹേമിൽ ചെയ്ത അത്ഭുതമിതാണ്: അശൂലാത്മാവു ബാധിച്ച ഗർഭിണിയായ ഒരു സ്ത്രീ ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രസവസമയം അടുത്തപ്പോൾ അവൾക്ക് വലിയ വീഷമം ഉണ്ടായി. കാരണം, അശൂലാത്മാവ് അവളെ വീഷമിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവളെ അശൂലാത്മാവ് ബാധിച്ചപ്പോൾ അവളുടെ ഭർത്താവ് എഴുന്നേറ്റു വിശുദ്ധമനുഷ്യനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു വരുവാനായി പോയി. പ്രാർത്ഥിക്കുവാനായി അവൻ അവന്റെ കൂടെ വന്നു. അപ്പോൾ അവൻ എഴുന്നേറ്റുനിന്നു. രണ്ടാമതു അവൻ മുട്ടുകുത്തിയപ്പോൾ അവൻ അശൂലാത്മാവിനെ പുറത്താക്കി.

5. അദ്ദേഹം എഴുന്നേറ്റു ഞങ്ങളോട് ഇങ്ങനെ സംസാരിച്ചു; "പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ; അശൂലാത്മാവ് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ പരിപൂർണ്ണ ഉറപ്പിനുവേണ്ടി നമുക്ക് ഒരു യാളം ലഭിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു."

അശൂലാത്മാവ് വിട്ടുപോയപ്പോൾ മുറിയുടെ അടിത്തറ മുതൽ തട്ടിത്താഴെയിട്ടു. ആറു വർഷമായി സംസാരിക്കാതിരുന്ന ആ സ്ത്രീയാകട്ടെ അശൂലാത്മാവ് പുറപ്പെട്ടുപോയപ്പോൾ ശിശുവിനെ പ്രസവിക്കുകയും സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു.

6. ഇദ്ദേഹം ചെയ്ത ഒരു പ്രവചനം എനിക്കറിയാം: ആ സ്ഥലത്തു് ജറോം 22 എന്ന ഒരു പുരോഹിതൻ വസിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം കലീനകുടുംബത്തിൽ പെട്ടവനും ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ പ്രാവീണ്യമുള്ളവനുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാണ്ഡിത്യത്തെ നഷ്ടപ്രമോക്കുന്ന ഒരു അവസ്ഥാവിശേഷം അദ്ദേ

22. വി. ജറോം (347—420) ആണ് വിവക്ഷ.

ഹത്തിൻണ്ടായിരുന്നു. 23 പൊസിലോണിയൂസ് നിരവധി ദിവസങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം പാർത്തു. അദ്ദേഹം എന്റെ ചെവിയയിൽ ഇപ്രകാരം മന്ത്രിച്ചു: “അദ്ദേഹത്തെ പരിചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ശ്രേഷ്ഠനായ പൗളു 24 എതാണ്ട് മരിക്കാറായി. അങ്ങനെ അവന്റെ നിസ്സാരതയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു.”

7: അവൻ നിമിത്തം ഈ ഭാഗങ്ങളിൽ ഒരു വിശുദ്ധനും താമസിക്കുന്നില്ല. അവന്റെ സ്വന്തം സഹോദരനെ തന്നെ ആട്ടിടാക്കിക്കൊടുത്തതാണ് അവന്റെ കോപം.

അപ്രകാരം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. കാരണം, അവൻ ഇറാലിക്കാരനും ഭാഗ്യവാനമായ ഓക്ലിപേറെൻസിയൂസിനെയും മറ്റൊരു വിശുദ്ധനും ഇജിപ്റ്റുകാരനായ പത്രോസിനെയും ശിമയോനെയും ആട്ടി ഭാടിച്ചു. ഞാൻ അംഗീകരണസാക്ഷ്യം നല്കിയിട്ടുള്ളവരാണ് ഇവർ മൂവരും.

അദ്ദേഹം മുപ്പതുവർഷത്തോളം അപ്പം ഭക്ഷിച്ചില്ല. അരദിവസം പോലും ആക്കിക്കിടച്ചു. എതിരായി വിരോധം വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നില്ല എന്ന് പൊസിലോണിയൂസ് എന്നോട് പറഞ്ഞു.

37. സറാപിയോൻ

സിൻദോണിറോസ് എന്ന് കളിയാക്കി വിളിക്കപ്പെടുന്ന സറാപിയോൻ എന്നൊരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു അരക്കച്ചയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഒരിക്കലും ധരിച്ചിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ഏറ്റവും വലിയ ദാരിദ്ര്യം അഭ്യസിച്ചിരുന്നു; വലിയ പണ്ഡിതനുമായിരുന്നു; അദ്ദേഹം വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം മനഃപാഠമാക്കിയിരുന്നു. ഇത്രവലിയ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ ജീവിക്കുകയും, വിശുദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ച് ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ മുറിയിൽ നിശ്ശബ്ദനായി ഒതുങ്ങിക്കഴിയാൻ സാധിച്ചില്ല. ഭൗതികവസ്തുക്കളാൽ അദ്ദേഹത്തിന് മനഃപാതർച്ച

23. പല്ലാഡിയൂസും ജറോമും തമ്മിൽ രസമൂർച്ഛ ഇല്ലായിരുന്നു എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. പല്ലാഡിയൂസിൽ ജറോമിന്റെ ജനനം ആരോപിച്ചു. ജറോമിൽ ചില കുറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ചായി പല്ലാഡിയൂസും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. താഴെ അധ്യായം 41:2 കാണുക.
24. റോമിൽ നിന്ന് യറൂശലേമിലെത്തി വി. ജറോമിന്റെ ആധ്യാത്മിക നേതൃത്വം സ്വീകരിച്ച ഒരു കലീന സ്ത്രീ. അവൾ ഒരു സന്യാസവേനത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷയായിരുന്നു, അവളുടെ മരണശേഷം പുത്രിയായ എവുസ്സോക്കിയ അധിപയായി. ജറോമിന്റെ ഇരുപതാം വയസ്സിലുള്ളവരാണ്.

ഉണ്ടായിരുന്നല്ല അതിനർത്ഥം; അദ്ദേഹം ലോകത്തിൽ ചുറ്റി നടന്നപ്പോഴും ഈ സുകൃതാഭ്യാസനം പൂർത്തിയാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അപ്രകാരമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവം. സ്വഭാവങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്തം ഉണ്ടാകാം എന്നാൽ സത്തയിൽ കാണില്ലല്ലോ.

2. അദ്ദേഹം ഒരു താപസനെ തന്റെ സഹാചാരിയായി തിരഞ്ഞെടുത്തു; ഇരുപതു നാണയങ്ങൾക്ക് ഒരു ഗ്രീക്കു നാടകക്കമ്പനിക്കാക്ട് സ്വയം വിറ്റു എന്ന് പിതാക്കന്മാർ പറയുന്നു. അദ്ദേഹം ആ നാണയങ്ങൾ പൊതിഞ്ഞു സൂക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ വിലയ്ക്കുവാങ്ങിയ നാടകക്കമ്പനിക്കാരെല്ലാം ക്രിസ്ത്യാനികളായി തീരുന്നതുവരെ ദീർഘനാൾ അദ്ദേഹം അവരോടൊത്തു് താമസിച്ചു. അതിനുശേഷം അപ്പവും വെള്ളവും മാത്രം എടുത്തുകൊണ്ട് അവിടെ നിന്ന് പിൻവാങ്ങി. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്യുന്നതിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും വിരമിച്ചിരുന്നില്ല.

3. കുറേക്കാലം കഴിഞ്ഞു നടന്നു നടക്കും അവരുടെ സമൂഹം മുഴുവനും അദ്ദേഹത്തോടു് അനുകമ്പതോന്നി. അവർ അദ്ദേഹത്തെ തിരച്ചറിയാതിരുന്നിടത്തോളം സമയം അവരിൽ വരുടെയും പാദങ്ങൾ കഴുകാൻകൂടി അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായിരുന്നു എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, അവരിൽവരും മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ചു് നാടകക്കമ്പനി ഉപേക്ഷിച്ചു. അവർ ശിഷ്യായുസു് വിശുദ്ധവും ഭക്തിനിർഭരവുമായ ഒരു ജീവിതം നയിച്ചു. അവർ അദ്ദേഹത്തെ വളരെയധികം ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു. “സഹോദരാ, വരൂ; അങ്ങെ് ഞങ്ങളെ ലജ്ജാകരമായ അടിമത്തത്തിൽനിന്നു് വിമുക്തരാക്കിയതിനാൽ, ഞങ്ങൾ അങ്ങയെ സ്വതന്ത്രനാക്കാം” എന്ന് അവർ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം അവരോടു് പറഞ്ഞു: “ദൈവം നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു്, നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ചതിനാൽ, എന്റെ പ്രവർത്തനരഹസ്യം നിങ്ങളെ അറിയിക്കാം..”

4. “എനിക്കു് നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളിൽ അനുകമ്പതോന്നി. ഞാൻ സ്വതന്ത്രനായ ഒരു ഈജിപ്ഷ്യൻ സന്യാസിയാണ്. നിങ്ങൾ രക്ഷപ്രാപിക്കാനായി ഞാൻ എന്നെ നിങ്ങൾക്കു് വിറ്റു. ദൈവം ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുകയും, എന്റെ താഴ്വഴി നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾ രക്ഷപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ, നിങ്ങളുടെ പണം എടുത്തുകൊള്ളുക. ഞാൻ പോയി മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കട്ടെ.”

“അങ്ങു് ഞങ്ങളുടെ പിതാവും യജമാനനുമായിരിക്കണം. ഞങ്ങളോടുകൂടെ പാർക്കുകമാത്രം ചെയ്യുക” എന്ന് അവർ അദ്ദേഹം

ഹത്തോടു താണപേക്ഷിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന് അവർ ഉറപ്പു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കാൻ അവർക്കു സാധിച്ചില്ല. അപ്പോൾ അവർ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: “ഈ പണം പാവങ്ങൾക്കു കൊടുക്കുക; കാരണം, ഇതു ഞങ്ങളുടെ രക്ഷയുടെ ആദ്യ അച്ചാരമാണ്. കുറഞ്ഞതു ആണ്ടി ലൊരിക്കലേകിലും അങ്ങ് ഞങ്ങളെ സന്ദർശിക്കണം.”

5. അദ്ദേഹം തുടർച്ചയായി യാത്രചെയ്തു ഗ്രീസിൽ വന്നു; ആഥൻസിൽ മൂന്നു ദിവസം താമസിച്ചു. എന്നാൽ അവിടെ ആരും അവന് ഭക്ഷണം നൽകിയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ പണമോ, വസ്ത്രമോ, അതുപോലെയുള്ള മറ്റെന്തെങ്കിലുമോ ഇല്ലായിരുന്നു. നാലാം ദിവസമായപ്പോൾ അദ്ദേഹം വിശന്നു വിവശനായി. കാരണം, സ്വമേധയാ അല്ലാത്ത വിശപ്പ് ഭയങ്കരമാണ്; പ്രത്യേകിച്ചു, തെറ്റായ വിശ്വാസത്തിലാണെങ്കിൽ പറയാനുമില്ല. അദ്ദേഹം പട്ടണത്തിലുള്ള ഒരു കുന്നിലെ ഉയർന്ന സ്ഥലത്തു കയറി നിന്നുകൊണ്ട് ദയനീയമായി കരയാൻ തുടങ്ങി. കൈകൂട്ടിയിടിച്ചു “ആഥൻസുകാരായ മനുഷ്യരെ, സഹായിക്കണമെ” എന്ന് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

6. താത്ത്വീകരും ജോലിക്കാരും ഒപ്പം, ജനങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ ഓടിക്കൂടി ചോദിച്ചു: “നിനക്കെന്തു പററി? നീ എവിടെ നിന്നാണ്? സംഗതി എന്താണ്?”

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ഞാനൊരീജിപ്തുക്കാരനാണ്. ഞാൻ എന്റെ രാജ്യത്തു നിന്ന് പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ നാണയകൈമാറ്റക്കാരായ മൂന്നു പേരുടെ കൈകളിൽ അകപ്പെട്ടു. എന്നെ വിട്ടുകൊടുക്കുവാനോ അവിടെ രണ്ടുപേർ തികച്ചും സംഗ്രഹിച്ചു; അവർ എന്റെ മേൽ പിന്നീട് അവകാശവാദം ഒന്നും പുറപ്പെടുവിച്ചില്ല. എന്നാൽ ഒരാൾ മാത്രം എന്നെ വിട്ടുപേക്ഷിക്കാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല.” അവരോട് നാണയ കൈമാറ്റക്കാരെപ്പറ്റി കൂടുതലായി അറിയാൻ ആഗ്രഹിച്ചു; അങ്ങനെ അവർക്കു സംഗ്രഹിച്ചുണ്ടാകുവാനായി അവർ ആരാഞ്ഞു: “അവർ എവിടെയാണ്? അവർ ആരാണ്? നിന്നെ അലട്ടുന്നവൻ ആരാണ്? അവനെ കാണിക്കുക, ഞങ്ങൾ നിന്നെ സഹായിക്കാം.”

7. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു: “എന്റെ യൗവനം മുതൽ അത്യാന്തി, അത്യഗ്രഹം, അശുദ്ധി എന്നിവ എന്നെ പീഡിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അത്യാന്തിയിൽ നിന്നും അശുദ്ധിയിൽ നിന്നും ഞാൻ വിമുക്തനത്രേ. അവ എന്നെ പീഡിപ്പിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ അത്യഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് വിമുക്തനാകാൻ എനിക്കു സാധിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ ഏതെങ്കിലും

ഭക്ഷിച്ചിട്ട് നാലു ദിവസമായി. എന്റെ വയറ് നിരന്തരം പിറുപിറുക്കുകയാണ്. അതിന് പതിവായി ലഭിക്കുന്നത് കിട്ടാൻവേണ്ടിയുള്ള മുറവിളിയാണ്. അത് ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ എനിക്ക് ജീവിക്കാൻ സാധ്യമേയല്ല." അദ്ദേഹം ഒരു നടനാണെന്ന് കരുതി ചില താത്ത്വികർ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു നാണയം കൊടുത്തു. അദ്ദേഹം അതെടുത്ത് ഒരു റൊട്ടിക്കടയിൽ ചെന്നു റൊട്ടി വാങ്ങി. ഉടനെ അദ്ദേഹം റോഡിലിറങ്ങി, പിന്നീട് തിരികെ വന്നതേയില്ല.

8. അദ്ദേഹം എത്രമാത്രം സൂക്ഷ്മവാനാണെന്ന് അപ്പോൾ ആ താത്ത്വികർക്കു മനസ്സിലായി. അവർ റൊട്ടിയുടെ വില കൊടുത്തിട്ട് അദ്ദേഹം കൊടുത്ത നാണയം തിരികെ വാങ്ങി.

പിന്നീട് അദ്ദേഹം ലാസെഡെമോണിയായിലേക്ക് പോയി. ആ പട്ടണത്തിലെ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരാളെപ്പറ്റി കേട്ടു. അദ്ദേഹവും കുടുംബം മുഴുവനും മാനിക്കേയരായിരുന്നു; മറ്റ് സകലതിലും അവർ നീതിനിഷ്ഠരായിരുന്നു. ആദ്യം ചെയ്തതുപോലെ ഈ കുടുംബത്തിന് അദ്ദേഹം സ്വയം വിറ്റു. രണ്ടുവർഷങ്ങൾക്കകം അദ്ദേഹം അയാളെയും കുടുംബത്തെയും പാഷണ്ഡത വീട്ട് സഭയിലേക്ക് തിരിച്ചു. പിന്നീട് അവർ അദ്ദേഹത്തെ ഒരിക്കലും ദാസനായി കരുതിയില്ല; പിന്നെയും, ഒരു ബന്ധുവായും ഒരു സഹോദരനായും ഒരു പിതാവായും കരുതി അവർ ദൈവത്തെ മഹത്ത്വപ്പെടുത്തി.

9. റോമിലേക്കു പോകാനായി അദ്ദേഹം ഒരു കപ്പൽ കയറി. അദ്ദേഹം യാത്രക്കുളി കൊടുത്തുകാണും, അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ പണം കാണും എന്ന് കപ്പൽക്കാർ കരുതി. അദ്ദേഹത്തെ അവർ ഒരു സാധാരണ യാത്രക്കാരനായി കരുതി. അവർ യാത്ര തുടങ്ങി. അലക്സാൻഡ്രിയായിൽ നിന്ന് 500 സ്റ്റേഡിയ ദൂരത്തായപ്പോൾ, സൂര്യാസ്തമയത്തോട് കൂടി യാത്രക്കാർ ഭക്ഷിക്കാൻ തുടങ്ങി. കപ്പലിലെ ജോലിക്കാർ നേരത്തെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചിരുന്നു.

10. അദ്ദേഹം ആദ്യദിവസം ഭക്ഷണം കഴിക്കാതിരുന്നത് അവർ ശ്രദ്ധിച്ചു. കടൽയാത്രമുലമായിരിക്കാമിത് എന്ന് അവർ ചിന്തിച്ചു. ഇങ്ങനെതന്നെ രണ്ടും മൂന്നും നാലും ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. അഞ്ചാം ദിവസം അദ്ദേഹം ശാന്തനായിരിക്കുന്നതും അവർ കണ്ടു. ഉടനെ അവർ തിരക്കി, "മനുഷ്യന്മാരേനെന്നാണ് ഭക്ഷിക്കാത്തത്?" അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "എനിക്കൊന്നും ഇല്ലാത്തതിനാൽ." ഉടനെ അവർ പരസ്പരം ചോദിച്ചു: "അദ്ദേഹത്തിന്റെ ടിക്കെറ്റ് എന്താണത്", പണം കൊടുത്തതാണത്?"

11. ആരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ പണം ഒടുക്കിയിട്ടില്ലെന്നു കണ്ട് അവർ അദ്ദേഹത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി; “യാത്രക്കുലിയില്ലാതെ തനിക്കെങ്ങനെ യാത്ര ചെയ്യാൻ തോന്നി? എവിടെനിന്ന് നീയതു വാങ്ങിത്തരും? നിനക്കു ഭക്ഷിക്കുവാൻ എന്തുണ്ട്?” അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു: “എനിക്കൊന്നും ഇല്ല. എന്നെ എടുത്തു നിങ്ങൾ കണ്ടിടത്തു തിരികെ ഇട്ടേയ്ക്കുക.”

നൂറു നാണയങ്ങൾക്കുവേണ്ടി യാത്ര മുടക്കാൻ കപ്പൽക്കാർ കൂട്ടാക്കിയില്ല. അവർ യാത്ര തുടന്നു. അവനും കപ്പലിൽ തുടന്നു. റോം വരെ അവനു ഭക്ഷണം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

12. റോമിലെത്തിയപ്പോൾ, പട്ടണത്തിൽ വലിയ താപസരായി സ്രീപുരുഷന്മാർ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്ന് അദ്ദേഹം തിരക്കി. അവിടെ ഓമനീനസ് 25 എന്നയാളെ കണ്ടു മുട്ടാൻ ഇടയായി. ഈയാൾ ഒരിജന്റെ ഒരു ശിഷ്യനായിരുന്നു. മരണശേഷം ഈ ഒരിജന്റെ കട്ടിൽ രോഗശാന്തി വരുത്തിയിരുന്നു. ഈ ഓമനീനസ് സറാപിയോനെ സഹായിച്ചു. കലീനകുടുംബത്തിൽപെട്ടവനും വിദ്യാസമ്പന്നനും ശ്രേഷ്ഠനുമായിരുന്നു ഓമനീനസ്. സ്രീപുരുഷന്മാരായ താപസരെപ്പറ്റിയും, ആർക്കും സന്ദർശനം അനുവദിക്കാതെ ഏകാന്തജീവിതം നയിക്കുന്ന ഒരു കന്യകയെപ്പറ്റിയും 26 അദ്ദേഹം അയാളിൽ നിന്നു ഗ്രഹിച്ചു.

13. ആ യുവതി പാർക്കുന്നിടം അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചു അവിടേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. അവളെ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വൃദ്ധയോടു പറഞ്ഞു: “അവളെ ഞാൻ കാണേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. ദൈവം എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് യുവതിയോടു പറയുക.”

രണ്ടു മൂന്നു ദിവസത്തെ കാത്തിരിപ്പിനു ശേഷം അദ്ദേഹം അവളെ കണ്ടുമുട്ടി അവളോടു ചോദിച്ചു: “നീയെന്തിനാണു് സഭാ കത്തിയിരിക്കുന്നതു്?” അവൾ പറഞ്ഞു: “ഞാൻ ഇരിക്കാറില്ല; ഞാൻ യാത്ര ചെയ്യുന്നു.” അവൻ ചോദിച്ചു:

25. ഓമനീനസ് (ഓമനീയോ); പശ്ചിമനസ്, ലേഖനം, 313 ജറോം. ലേഖ. 47:3; ലേഖ 50 (ഓമനീയോയ്ക്കു്). റോമൻ രക്തസാക്ഷി വിവരണത്തിലും ഇദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

26. അസെല്ല എന്ന റോമൻ ഏകാന്ത ജീവിതക്കാരിയെപ്പറ്റിയാകാം പരാമർശനം. ജറോം, ലേഖ. 24 ൽ ഇവളെപ്പറ്റി പറയുന്നു. ലേഖ. 45 അവൾക്കാണ് ജറോം അയച്ചതു്. താഴെ അധ്യായം 41:4 കാണുക.

“നീ എങ്ങോട്ട് യാത്ര ചെയ്യുന്നു.” അവൾ: “ദൈവത്തിലേയ്ക്ക്.” അവൻ അവളോടു ചോദിച്ചു: “നീ ജീവനുള്ളവളോ മരിച്ചവളോ?” അവൾ മറുപടി പറഞ്ഞു: “ഞാൻ മരിച്ചവളാണെന്നു ദൈവത്തിൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു: കാരണം, ജഡത്തിലുള്ള വരാരും ആ യാത്ര ചെയ്യാറില്ല.” അവൻ പറഞ്ഞു: “നീ മരിച്ചവളാണെന്നു എന്നെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ഞാൻ ചെയ്യുന്നത് നീ ചെയ്യുക.” അവൾ അവനോടു പറഞ്ഞു: “സാധ്യമായ തെളി കല്പിക്കുക ഞാനതു ചെയ്യാം.”

14. അദ്ദേഹം മറുപടിയായി പറഞ്ഞു: “അഭക്തമായ കർമ്മമൊഴിച്ചെന്തും ചെയ്യാൻ മരിച്ചയാൾക്കു സാധ്യമാണ്”. എന്നിട്ടദ്ദേഹം അവളോടു പറഞ്ഞു: “നീ പുറത്തുപോയി നിന്നെതന്നെ പ്രദർശിപ്പിക്കുക.” അവൾ മറുപടിയായി പറഞ്ഞു: “ഇരുപത്തഞ്ചു വർഷമായി ഞാനിവിടെയാണ്. ഇവിടെനിന്നു പുറത്തുപോയിട്ടില്ല. ഞാൻ എന്തിനാണ് പുറത്തുപോകുന്നത്?” അദ്ദേഹം അവളോടു പറഞ്ഞു: “നീ ലോകത്തിനും ലോകം നിനക്കും മരിച്ചതാണെങ്കിൽ (ഗലാ. 6:14) നീ പുറത്തു പോകുകയോ പോകാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് ഒരു പോലെയാണ്. അതുകൊണ്ടു പുറത്തു പോകുക.”

അവൾ ഉടനെ പുറത്തുപോയി പൊതുസ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു; ചില പള്ളികളൊക്കെ സന്ദർശിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവളോടു പറഞ്ഞു: “നീ മരിച്ചവളാണ്, മനുഷ്യരെ പ്രീണിപ്പിക്കുന്ന ജീവനുള്ളവളല്ല (ഗലാ. 1:10) എന്ന് യഥാർത്ഥമായി എന്നെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു ചെയ്യുക. നീ മരിച്ചവളാണെന്നു അപ്പോൾ ഞാൻ അറിയും.”

15. “നീന്റെ തൂണി അഴിച്ചു തോളിലിട്ടു ഞാൻ പോകുന്നതുപോലെ എന്റെ പിറകെ നഗരമധ്യത്തിലൂടെ നടക്കുക.” അവൾ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: “ഇത്ര മോശമായ ഒരു കാര്യം ചെയ്യാൻ നിരവധിയാളുകൾക്കു ഉത്സാഹംകാണിടയാകും. അവർ പറയും അവൾക്കു ഭ്രാന്താണ്; പിശാചു ബാധിച്ചിരിക്കുകയാണ്.” അദ്ദേഹം അവളോടു പറഞ്ഞു: “നിനക്കു ഭ്രാന്താണ്, അല്ലെങ്കിൽ പിശാചു ബാധിച്ചതാണ് എന്ന് അവർ പറഞ്ഞാൽ നിനക്കെന്താണ്?” അപ്പോൾ അവൾ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: “മറ്റൊരതെങ്കിലുമാണ് അങ്ങു ആവശ്യപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ ഞാൻ ചെയ്യാം. ഇപ്രകാരം ചെയ്യാൻ എനിക്ക് കഴിവുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.”

16. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവളോടു പറഞ്ഞു: “നോക്കുക, മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ നീ കൂടുതൽ ഭക്തയാണെന്നോ, ലോകം

ത്തിന് മരിച്ചവളെന്നോ സ്വയം കരുതരുത്. ആ അത്മത്തിൽ ഞാൻ നിന്നെക്കാരും മരിച്ചവനാണെന്ന് വേണമെങ്കിൽ കാണിച്ചുതരാം. ലജ്ജാരഹിതനായും വികാരരഹിതനായും ഇതെന്നി ക്കെടയാൻ സാധിക്കും.”

അവളെ വിനീതയാക്കി, അവളുടെ അഹങ്കാരം തകർത്ത് അദ്ദേഹം അവിടെനിന്ന് പോയി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണമായ ആത്മനിയന്ത്രണത്തെ ഉദാഹരിക്കുന്ന മറ്റു നിരവധി അതുതങ്ങളും ഉണ്ട്. അറുപതാം വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം മരിച്ചു. റോമിൽ തന്നെ അടക്കപ്പെട്ടു.

38. എവാഗ്രിയൂസ്

1. യഥാർത്ഥത്തിൽ അപ്പസ്തോലിക രീതിയിൽ ജീവിച്ച പ്രശസ്ത ഡീക്കൻ എവാഗ്രിയൂസിനെപ്പറ്റി 27 ചർച്ച ചെയ്യാതെ കടന്നുപോകുന്നത് ശരിയായിരിക്കുകയില്ല. ഈ വിവരണം വായിക്കാനിടയാകുന്നവരുടെ ആത്മീയശിക്ഷണത്തിനും നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ നന്മയുടെ മഹത്വത്തിനുമായി ഈ സംഗതികൾ എഴുതപ്പെടണം. അദ്ദേഹം എപ്രകാരം തന്റെ ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നെന്നും, ശരിയായ രീതിയിൽ എപ്രകാരം തപസസനുഷ്ഠിച്ചെന്നും, അതിനുശേഷം 54ാം വയസ്സിൽ മരിച്ചെന്നും ആരും മുതൽ വിവരിക്കുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. വി. ഗ്രന്ഥം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നതുപോലെ “ചുരുങ്ങിയ സമയംകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അനേക വർഷങ്ങൾ പൂർത്തീകരിച്ചു.” (വിജ്ഞാ. 4:13).

2. പോത്തൂസിലെ ഇബോറാം 28 നഗരത്തിലെ ഒരു കോർഎപ്പിസ്കോപ്പായുടെ 28 പുത്രനായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

- 27. എവാഗ്രിയൂസ് (346-399) ഏഷ്യാമൈനറിലെ പോത്തൂസിൽ നിന്നുള്ള ആളായിരുന്നു. ഈജിപ്ഷ്യൻ സന്യാസികൾക്ക് ശിഷ്യപ്പെട്ട് സന്യാസജീവിതം തുടങ്ങി. നിന്റിയൻ മരുഭൂമി, ചെളിയ എന്നിവിടങ്ങളിൽ കറേനാരും ജീവിച്ചു. പല്ലോഡിയൂസിന്റെ ഗുരുവായിരുന്നു അദ്ദേഹം. കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും ഉള്ള താപസർ ധാരാളമായി എവാഗ്രിയൂസ് കൃതികൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഒരിജനിനും എന്ന അബദ്ധോപദേശം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ ഉണ്ടെന്ന് ഒരു കാലത്ത് കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു.
- 28. ഹെലേനോപോത്തൂസിലെ ഒരു സ്ഥലമാണ് ഇബോറാം. കപ്പുലോചിയായിൽ വി. ബേസിലിയുടെ ആശ്രമത്തിനടുത്തുണ്ട്. സൊസൊമെൻ സഭാ. 3:30.
- 29. നാട്ടമ്പുറത്തെ മെത്രാനായിരുന്നു സഭാരംകോലത്ത് കോറെപ്പിസ്കോപ്പാ. മെത്രാൻപട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, അധികാരനിയന്ത്രണം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ബഹുമാനസൂചകമായ ഒരു സ്ഥാനം മാത്രമാണിത്.

ചെസാറിയം സഭയുടെ മെത്രാനായ ബെസേലിയോസ് അദ്ദേഹത്തെ 'വായനക്കാരൻ' ആയി പട്ടം കൊടുത്തു. ബസേലിയോസിന്റെ മരണാനന്തരം കശാഗ്രബുദ്ധിയും, ഏറം പ്രശാന്തനും, അഗാധപണ്ഡിതനും, ആയ ഗ്രിഗറി നസ്യൂൻസൻ³⁰ എവാഗ്രിയൂസിനെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ഡീക്കൻ പട്ടം നല്കുകയും ചെയ്തു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ മഹാസൂനഹദോസിന്റെ കാലത്തു് ഗ്രിഗറി അദ്ദേഹത്തെ എല്ലാ പാഷണ്ഡതകളേയും അമർച്ച ചെയ്യുന്നതിൽ കഴിവുറവനെന്ന നിലയിൽ ഭാഗ്യവാനായ നെക്താരിയൂസ് മെത്രാനെ ³¹ ഏല്പിച്ചു. എല്ലാ പാഷണ്ഡതകളേയും യുവത്തിടമ്പിന്റെ ചുറ്റച്ചുറ്റക്കോടെ എതിർത്ത് അമർച്ച ചെയ്തുകൊണ്ട് മഹാനഗരത്തിൽ അദ്ദേഹം പരിലസിച്ചു.

3. പട്ടണം മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ, അദ്ദേഹം ഒരു സ്രീയെപ്പാറിയുള്ള ചിന്തയാൽ അലട്ടപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. ഈ ചിന്തയിൽനിന്നു് പില്ലാലത്തു് വിമുക്തനായശേഷം അദ്ദേഹം ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞാണ് ഞങ്ങളിതറിയാൻ ഇടയായതു്. ആ സ്രീയും അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. അവരും ഒരു കലീനകടുബത്തിൽപെട്ടവളായിരുന്നു. ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുകയും സ്വന്തം മനസ്സാക്ഷിയെ ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്ത എവാഗ്രിയൂസ് ഈ നാണക്കേടിന്റെ വലിപ്പവും, തന്റെ തെറ്റിൽ പാഷണ്ഡികൾക്ക് ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന സത്തുഷ്ടിയും വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കി; തന്റെ പാതയിൽ എന്തെങ്കിലും തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കണമേയെന്നു് അദ്ദേഹം താഴ്മയായി ദൈവത്തോടു് അപേക്ഷിച്ചു. ആ സ്രീയുമായുള്ള ബന്ധം വിച്ഛേദിക്കാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ അവളാകട്ടെ അതീവ തല്പരയും മദോന്മത്തയും ആയിത്തീർന്നു. എന്നാൽ ബന്ധം വിച്ഛേദിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു് ഒട്ടും മനസ്സുവന്നില്ല കാരണം, അത്രമാത്രം ജഡികപാശങ്ങളാൽ അദ്ദേഹം ബന്ധിതനായിരുന്നു.

4. അദ്ദേഹം കുറേനേരം പ്രാർത്ഥിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു ദിവ്യ ദർശനം ഉണ്ടായി. ³² ഗവർണ്ണറുടെ പടയാളികൾ അദ്ദേഹത്തെ കഴുത്തിലും കയ്യിലും ഇരുമ്പുചങ്ങലകൾ കൊണ്ടു് ബന്ധിച്ചു് കസൂറുഡിയയിൽ എടുത്തതായി കണ്ടു. എന്നിനിതു ചെയ്തു എന്ന് അവർ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ

30 സൊക്രാട്ടസ്, സഭാ. 4:23; സൊസെമെൻ, സഭാ: 6:30
 31 നെക്താരിയൂസ്. (381-397) കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ ഗ്രിഗറി നസ്യൂൻസന്റെ പിൻഗാമിയായിരുന്നു.
 32. സൊസൊമെൻ, സഭാ. 6:30.

താൻ പ്രവർത്തിച്ചതു നിമിത്തമാണ് ഇതെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സാക്ഷിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാമായിരുന്നു; ആ സ്ത്രീയുടെ ഭർത്താവാണ് ഇത് ചെയ്യിച്ചത് എന്ന് അദ്ദേഹം കരുതി.

5. അദ്ദേഹം വളരെ പര്യാകലനായി. മരേതോ സംഗതികളുവേണ്ടി മറുചിലരോടൊപ്പം എവാഗ്രിയൂസും വിസ്തരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതായും ദർശനം കണ്ടു. തന്നോടു സംസാരിച്ച ഭൃതൻ തന്റെ രൂപം മാറി ഒരു യഥാർത്ഥ സുഹൃത്തായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. നാല്പതു കുറവാളികളോടൊപ്പം കെട്ടപ്പെട്ടവനായി നിന്ന അദ്ദേഹത്തോടു ഭൃതൻ ഇപ്രകാരം സംസാരിച്ചു: “ഈ ഡീക്കനെ എന്തിനാണിവിടെ തടഞ്ഞുവെച്ചിരിക്കുന്നത്?”

“യഥാർത്ഥത്തിൽ എനിക്കറിയില്ല; എന്നിക്കെതിരെ ഗവർണർ എന്തോ ആരോപണം ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. എന്തോ നിസ്സാരമായ അസൂയ നിമിത്തമാണെന്ന് തോന്നുന്നു. കൈക്കൂലികൊടുത്തു ജഡ്ജിയെ അവൻ സ്വാധീനിച്ചു എന്നെ ശിക്ഷിക്കും എന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.”

6. ഭൃതൻ പറഞ്ഞു: “സ്നേഹിതന്റെ സ്വരം ശ്രവിക്കൂ. ഈ പട്ടണത്തിൽ തുടൻ താമസിക്കുന്നത് നിനക്ക് സുരക്ഷിതമായിരിക്കുകയില്ല.”

എവാഗ്രിയൂസ് അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: “ഈ സാഹചര്യത്തിൽനിന്ന് ദൈവം എന്നെ വിടുവിക്കട്ടെ; എന്നാൽ നീ എന്നെ ഇനിയും കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ കണ്ടാൽ മുറുമുറപ്പ് കൂടാതെ ഞാൻ ഈ ശിക്ഷവഹിക്കും എന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളുക.” അപ്പോൾ ദർശനം പറഞ്ഞു: “ഞാൻ സുവിശേഷം കൊണ്ടുവരാം. നീ ഈ പട്ടണം വിട്ടുപോകൂ, നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധാലുവായിരിക്കുമെന്നും അതിൽ പിടിച്ചു സത്യം ചെയ്യുക, ഞാൻ നിന്നെ ഈ പാതയിൽനിന്നു വിടുവിക്കാം.”

7. സുവിശേഷം കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു; അതിൽ പിടിച്ചു അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം സത്യം ചെയ്തു: “യാത്രയ്ക്കുവേണ്ടി ഒരുങ്ങുന്ന ഈ ഒരു ദിവസം ഒഴിച്ചു, ഇവിടെ ഇനി ഒരിക്കലും ഞാൻ തണ്ടുകയില്ല.” പ്രതിജ്ഞ പൂർത്തിയായപ്പോൾ അദ്ദേഹം ദർശനത്തിൽ നിന്നുണർന്നു. “ഈ പ്രതിജ്ഞ ദർശനത്തിൽ ചെയ്തതാണെങ്കിലും, ഞാൻ തന്നെയാണ് ഇത് ചെയ്തത്” എന്ന് ഉണർന്ന് അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. അദ്ദേഹം തനിക്കുള്ളതെല്ലാം കപ്പലിൽ കയറി യറൂശലേമിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു.

8. അവിടെ ഭാഗ്യവതിയായ മെലാനിയ എന്ന റോമൻ സ്ത്രീ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ അവിടെ ഫറോനെ

പ്പോലെ പിശാച് അവന്റെ ഏയം കഠിനമാക്കി(പുറ. 7:14). അദ്ദേഹം യുവാവായിരുന്നതിനാലും, അനിശ്ചിതത്വത്തിലും ധർമ്മസങ്കടത്തിലും കഴിഞ്ഞിരുന്നതിനാലും അദ്ദേഹം ആരോടും ഒന്നും സൂചിപ്പിക്കാതെ വസ്യവും സംഭാഷണ രീതിയും മാറി തന്റെ പഴയ ജീവിതത്തിലേക്കു തിരിച്ചുപോയി. അദ്ദേഹം വ്യത്യാസമില്ലാത്തതാൽ നിറഞ്ഞു നിന്നു. എന്നാൽ നാശത്തിൽ നിന്നും നമ്മുടെയല്ലാം തടയുന്ന ദൈവം തന്നെ ആരുമാസം ദീർഘിച്ച ഒരു പനീമൂലം അവനെ തടഞ്ഞു. തന്റെ ഏറ്റവും വലിയ തടസ്സമായിരുന്ന ജഡം ഇതുമൂലം ബലഹീനമായി തീർന്നു.

9. ഭിഷഗ്വരന്മാർ ആശ്ചര്യചരിതരായി; അദ്ദേഹത്തെ സുഖപ്പെടുത്താൻ അവരൊരു മാർഗ്ഗവും കാണായ്കയാൽ ഭാഗ്യവതിയായ മെലാനിയ അദ്ദേഹത്തോടു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “മകനേ, നിന്റെ ഈ നീണ്ട രോഗത്തിൽ ഞാൻ ഒട്ടും സംതൃപ്തയല്ല. നിന്റെ ഉള്ളിലുള്ളതെന്താണെന്നു് എന്നോടു് പറയുക; ഒന്നും ദൈവികശക്തിക്കതീതമല്ല.”

അപ്പോൾ അദ്ദേഹം തന്റെ കഥ മുഴുവൻ പറഞ്ഞു. അവൾ അവനോടു് പറഞ്ഞു: നീ സന്യാസ ജീവിതം കാംക്ഷിക്കുന്നു എന്നു് കർത്തുനാമത്തിൽ എന്നോടു് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുക; ഞാൻ ഒരു പാപിനിയായിരിക്കിലും നിനക്കു് സൗഖ്യം ലഭിക്കാൻ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കാം.”

അവൻ സമ്മതിച്ചു; ചുരുങ്ങിയ ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അവൻ സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചു. എഴുന്നേറ്റു് അവളുടെ കയ്യിൽ നിന്നു് സന്യാസ വസ്യം സ്വീകരിച്ചു; അതിനുശേഷം അവിടെ വീട്ടു് ഈജിപ്തിലെ നിക്രിയൻ മലകളിൽ അയം തേടി.

10. അദ്ദേഹം അവിടെ രണ്ടു വർഷം താമസിച്ചു. മൂന്നാം വർഷം അദ്ദേഹം മരുഭൂമിയിലേക്കു പോയി. അവിടെ ചെള്ളിയ എന്ന സ്ഥലത്തു് അദ്ദേഹം പതിനാലു വർഷം ജീവിച്ചു. അക്കാലത്തു് മൂമ്മൂന്നു മാസത്തേക്കു് വെറും ഒരു പൗണ്ട് റൊട്ടിയും ഒരു പൈൻ് എണ്ണയും മാത്രം അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചു; അദ്ദേഹമാകട്ടെ വളരെ കലീനമായി, സമൃദ്ധിയിലും പ്രതാപപശ്ചാദ്യങ്ങളിലും ജീവിച്ചയാളായിരുന്നു. അദ്ദേഹം നൂറു് പ്രാർത്ഥനകൾ രചിച്ചു. ആണ്ടുവട്ടമുള്ള തന്റെ ഭക്ഷണത്തിന്റെ വിലയ്ക്കു മാത്രമേ അദ്ദേഹം പകർത്തിയെഴുതിരുന്നുള്ളു; അദ്ദേഹം വളരെ നന്നായി ഓക്സിറീനൂസ് അക്ഷരം എഴുതുമായിരുന്നു 33. പതിനഞ്ചു വർഷംകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം തന്റെ മനസ്സിനെ പവിത്രീകരിക്കു

33. നല്ല ശ്രീകു കയ്യെഴുത്തു. എന്നേ അർത്ഥമുള്ളു.

കയും, അറിവ്, വിജ്ഞാനം, അരൂപികളുടെ തിരിച്ചറിയൽ എന്നീ ഭാഗങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് "തർക്കങ്ങൾ" എന്ന പേരിൽ പിശാചിനെതിരെ പ്രയോഗിക്കേണ്ട ഉപായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് സന്യാസികൾക്കുവേണ്ടി മൂന്നു കൃതികളെഴുതി. 34

11. വ്യഭിചാരം എന്ന പിശാച് അദ്ദേഹത്തെ കഠിനമായി പീഡിപ്പിച്ചിരുന്നു; ഒരിക്കൽ രാത്രി മുഴുവൻ അദ്ദേഹം നഗ്നനായി ഒരു കിണറിൽ ഇറങ്ങി നില്ക്കുകയുണ്ടായി എന്ന് അദ്ദേഹം തന്നെ ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. അത് ശിശിരകാലമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം തണുത്തുപോയി. മറ്റൊരാൾക്കുവേണ്ടി എഴുതിയ കൃതികളിൽ അദ്ദേഹത്തെ പീഡിപ്പിച്ചത്. അദ്ദേഹം ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ നാല്പതു ദിവസത്തേക്ക് അദ്ദേഹം വീട്ടിൽ കയറിയതേയില്ല; ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം ആയി - വൈദികരുടെ വേഷത്തിൽ മൂന്നു പിശാചുക്കൾ പട്ടാപ്പകൽ സമയത്തു അദ്ദേഹത്തെ ആക്രമിച്ചു; വിശ്വാസം സംബന്ധിച്ച് അവർ അദ്ദേഹത്തെ പരിശോധിച്ചു. താനൊരു ആരിയൻ ആണെന്ന് ഒന്നാമൻ പറഞ്ഞു; രണ്ടാമൻ ഒരു എവുണോമിയനാണെന്ന് മൂന്നാമൻ അപ്പൊള്ളിനാരിയൻ ആണെന്ന് പറഞ്ഞു. തന്റെ ജ്ഞാനം കൊണ്ടും വാക്സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടും അദ്ദേഹം അവരെ പരാജയപ്പെടുത്തി. 35

12. മറ്റൊരു ദിവസം പള്ളിയുടെ കരകിന്റെ താക്കോൽ നഷ്ടപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹമാകട്ടെ ക്രിസ്തുവിനെ വിളിച്ച് പുട്ടിനു മുമ്പിൽ റൂൾമാ ചെയ്ത് കൈകൊണ്ട് കരകു തള്ളിത്തുറന്നു.

അദ്ദേഹം പിശാചിനാൽ മട്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്: എണ്ണമറ്റ പ്രാവശ്യം പരീക്ഷണ വിധേയനായിട്ടുണ്ട്. പതിനെട്ടു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നത് തന്റെ ശിഷ്യരിൽ ഒരുവനോടു പറഞ്ഞു; അദ്ദേഹം പ്രവചിച്ചതുപോലെ പിന്നീട് സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "മരുഭൂമിയിൽവന്ന തിനുശേഷം ഞാൻ ഉർവചീരയോ, പച്ചസസ്യങ്ങളോ, പഴമോ മുന്തിരിങ്ങയോ ഭക്ഷിച്ചിട്ടില്ല; ഒരിക്കലും കുളിച്ചിട്ടുമില്ല."

34. Antirrhethicae യഥാർത്ഥത്തിൽ എട്ട് പുസ്തകങ്ങളാണ് സന്യാസികളെ ആക്രമിക്കുന്ന എട്ട് ഭ്രാന്തരൂപികളെപ്പറ്റി ഇതിൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്നു.
35. ആരിയസം (+ 336), എവുണോമിയസം (+ 394), അപ്പൊള്ളിനാരിയസം (+ 390) എന്നീ അബദ്ധോപദേശകരുടെ പിൻഗാമികൾ.

13. പാപകം ചെയ്യാത്ത ഭക്ഷണം കഴിച്ചു പതിനാറു വർഷം ചിലവഴിച്ചു. പതിനാറാം വർഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വയറിന്റെ ബലക്ഷയം നിമിത്തം പാപകം ചെയ്ത ഭക്ഷണം ആവശ്യമായി വന്നു. അദ്ദേഹം അപ്പം ഭക്ഷിക്കാതെ പല്ലം, ബാർളിയും, പായസവും കഴിച്ചു രണ്ടു വർഷം ചിലവഴിച്ചു. ഇപ്രകാരമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതരീതി; ദന്നഹാദിവസം വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന സ്വീകരണാനന്തരം അദ്ദേഹം മരിച്ചു.

തന്റെ മരണാവസരം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "ശാരീരിക ദുരാശകളാൽ ഞാൻ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്നത് ഇതു മൂന്നാം വർഷമാണ്."—അദ്ധ്യാനപുണ്ണവും ക്ലേശഭ്രയിപ്പവും പ്രാർത്ഥനാനിർഭരവുമായ ഒരു ജീവിതത്തിനു ശേഷമാണിത്— തന്റെ അപ്പന്റെ മരണവാർത്തയുമായി വന്നവനോടു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "ദൈവഭൃഷണം നിന്തുക്; എന്റെ പിതാവു് മരണ രഹിതനാണ്." 36

39. പിയോർ

1. യുവാവായ ഒരു ഈജിപ്തുകാരനായിരുന്നു പിയോർ. 37 തന്റെ പിതൃഭവനം ഉപേക്ഷിച്ചു അദ്ദേഹം ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചു. തന്റെ ബന്ധുക്കളിലാരെയും മേലിൽ കാണുകയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം തീർപ്പുതയുടെ മൂലന്യത്തിൽ ദൈവത്തോടു് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു. അമ്പതു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൃദ്ധയായ സഹോദരിക്ക് അറിവു് കിട്ടി; അവനെ ഒരു നോക്കു കണ്ടില്ലെങ്കിൽ താൻ തകന്നു തരിപ്പണമായിപ്പോകുമെന്ന് അവൾക്കു തോന്നി. വലിയ മരുഭൂമിയിൽ പോയി അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ അവൾ അശക്തയായിരുന്നു. അവൾക്കൊന്നു കാണാൻ പിയോറിനെ അയയ്ക്കുന്നതിനു് മരുഭൂമിയിലെ പിതാക്കന്മാർക്കു് കത്തുകളയയ്ക്കാൻ അവൾ സ്ഥലത്തെ മെത്രാനോടു് അപേക്ഷിച്ചു. അവൾ ശക്തിയായി നിർബന്ധിച്ചതിനാൽ ഒരാളെയുംകൂട്ടി പുറപ്പെട്ടു ന്നതാണു് യുക്തം എന്ന് പിയോർ കരുതി.

2. 'നിന്റെ സഹോദരൻ വന്നു' എന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരിയുടെ ഭവനത്തിൽ വിളംബരം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ആ പ്രായമുള്ള സ്ത്രീ തന്നെ സന്ദർശിക്കാതെത്തി എന്ന് കതകിന്റെ ശബ്ദത്തിൽനിന്നു് പുറത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ തന്നെ പിയോറിനു് മനസ്സിലായി. അദ്ദേഹം തന്റെ കണ്ണുകൾ അടച്ചു

36. സൊക്രാട്ടസ് സഭാ. 4:23.
37. മുഹമ്മിദ് അധ്യായം 10:8 കാണുക.

രുടെ അദ്ധ്വാനം വൃഥാവിലകളെതേ; പ്രത്യുത അവർക്കാവശ്യത്തിനു ജലം കൊടുക്കണമെ'. ഉടനെ തന്നെ അവരുടെ ദേഹം നനച്ചുകൊണ്ട് വെള്ളം ചീറ്റിപ്പാഞ്ഞു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം മറ്റൊരു പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലിയിട്ട് സ്ഥലം വിട്ടു. ക്ഷണം കഴിക്കാൻ അവർ അദ്ദേഹത്തെ വളരെ നിർബന്ധിച്ചെങ്കിലും അദ്ദേഹം വഴങ്ങിയില്ല. “ഞാൻ അയയ്ക്കപ്പെട്ട ദൗത്യം പൂർത്തിയാക്കി, ക്ഷണത്തിനായിട്ടല്ല ഞാൻ അയയ്ക്കപ്പെട്ടത് എന്ന് മാത്രം പറഞ്ഞു”.³⁸

40. അപ്രേം

1. എഡേസ്സോ സഭയിലെ ഡീക്കനായ അപ്രേമിനെപ്പറ്റി:39 നിശ്ചയമായും നീ കേട്ടു കാണും. വിശുദ്ധ വ്യക്തികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുസ്മരണ നടത്തത്തക്കവിധം അദ്ദേഹം ശ്രേഷ്ഠനായിരുന്നു. നേരായ പാതയിൽനിന്ന് വിട്ടുമാറാതെ ശരിയായും യോഗ്യമാം വിധവും അരൂപിയുടെ യാത്ര അദ്ദേഹം പൂർത്തിയാക്കി. പാണ്ഡിത്യം എന്ന ഭാനത്തിന് അദ്ദേഹം അർഹനായിത്തീർന്നു. അതിനുശേഷം ദൈവികജ്ഞാനവും ഭാഗ്യവും അദ്ദേഹത്തിനും ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹം എപ്പോഴും ശാന്തമായ ഒരു ജീവിതം നയിച്ചു; കണ്ടുമുട്ടുന്നവരെല്ലാം അനേകനാൾ അദ്ദേഹം ആത്മീയമായി ശക്തിപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അവസാനം അദ്ദേഹം താഴെപ്പറയുന്ന കാരണങ്ങളിൽ തന്റെ മുറിയിൽനിന്ന് പുറത്തു കടന്നു:

2. എഡേസ്സോ നഗരത്തിൽ ഒരു വലിയ ക്ഷാമമുണ്ടായപ്പോൾ, ക്ഷാമബാധിതപ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങളെ പ്രതി അപ്രേമിന് വലിയ അനുകമ്പ തോന്നി. അദ്ദേഹം ധനികരുടെ പക്കൽ ചെന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു: “നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യരിൽ നിങ്ങൾക്ക് അനുകമ്പ തോന്നാത്തത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? നിങ്ങളുടെ ആത്മനാശത്തിനുവേണ്ടി നിങ്ങളുടെ നാണയം ക്ലാപ്തം പിടിക്കാൻ നിങ്ങൾ അനുവദിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?” (യാക്കോ. 5:2) അവർ ചുറ്റും നോക്കിയിട്ട് പറഞ്ഞു: “ക്ഷാമത്താൽ വലയുന്നവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് വിശ്വാസമുള്ളവരാരുമില്ല; കാരണം, എല്ലാവരും ഇതൊരു കച്ചവടമായി മാറുകയാണ്. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു; “ഞാൻ എങ്ങനെയാണ്?” അദ്ദേഹത്തിന് അവരുടെ ഇടയിൽ വലിയ ഒരു സൽപേരുണ്ടായിരുന്നു.

38. സൊക്രട്ടസ്, സഭാ. 4:23
39. അപ്രേം (+373) ഒരു വലിയ താപസനായിരുന്നു. ജി. ചേഴ്ിയത്തു്. അപിതാക്കന്മാർ, കോട്ടയം. 1979 p. 285-4.

3. അവർ പറഞ്ഞു: “അങ്ങൊരു ദൈവമനുഷ്യനാണെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാം.” “എന്നാൽ പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ എന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല?” അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. “നോക്കൂ, ഞാൻ സ്വയം നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അതിഥികളുടെ ചുമതലക്കാരനായി വ്യാപരിക്കാം.”

അദ്ദേഹം അവരിൽനിന്നു സംഭാവനകൾ സ്വീകരിച്ചു; പോട്ടിക്കോകൾ പകരത്തു് 300 കിടക്കകൾ ഇട്ടു; ക്ഷാമബാധിതരെ അവിടെ സൽക്കരിച്ചു. മരിച്ചവരെ അദ്ദേഹം സംസ്കരിച്ചു; ജീവന്റെ അടയാളം ഉണ്ടായിരുന്നവരെ അദ്ദേഹം ശുശ്രൂഷിച്ചു. ക്ഷാമം മൂലം ദൈവംഭിന്നം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കലുണ്ടായവർക്കെല്ലാം അദ്ദേഹം സഹായവും സമാശ്വാസവും പ്രദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു: അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ച സംഭാവനകൾ കൊണ്ടാണു് അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം ചെയ്തതു്.

4. ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞു് നാട്ടിൽ സമൃദ്ധി ഉണ്ടായപ്പോൾ ജനങ്ങൾ അവരവരുടെ ഭവനങ്ങളിലേക്കു് പോയി; അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്നൊന്നും ചെയ്യാനില്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തിരികെ തന്റെ ഗൃഹയിലേയ്ക്കു പോയി; ഒരു മാസത്തിനകം മരിച്ചു; തന്റെ ജീവിതാന്ത്യത്തിൽ ഒരു കിരീടത്തിനുള്ള അവസരം ദൈവം അദ്ദേഹത്തിനു് കൊടുക്കയാണു് ചെയ്തതു്. അദ്ദേഹം കുററ കൃതികൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. അവയിൽ മിക്കവയും ശ്രദ്ധാർഹങ്ങളാണു്.

41. വിശുദ്ധ സ്രീകൾ

1. പുരുഷന്മാർക്കു തുല്യമായി ദൈവം ശക്തി നല്കിയ ധൈര്യശാലികളായ സ്രീകളെപ്പറ്റിയും ഞാൻ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അനുസ്മരിക്കാം. 40 വിജയകരമായി സുകൃതാഭ്യാസം നടത്താൻ സ്രീകൾ അശക്തരാണെന്നു് ആരും മുടന്തൻ ന്യായം ഉന്നയിക്കാതിരിക്കാനാണിതു്. കന്യകകളുടെയും വിധവകളുടെയും ഇടയിൽ അത്തരക്കാരായ നിരവധിയാളുകളെ കാണുകയും കലീന സ്രീകളുമായി ഞാൻ ഇടപഴകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

2. അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ തൊക്സോസ്യൂസിന്റെ 41 അമ്മയായ റോമാക്കാരീ പൗളാ 42 ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിത

40. ഈ അധ്യായം 2-5 വരെ വിവിധ കയ്യെഴുത്തു പ്രതികളിൽ നിന്നു് എടുത്തിട്ടുള്ളതാണു്. അതുകൊണ്ടാണു് അതു് ബ്രാക്കറ്റിൽ ഇട്ടിരിക്കുന്നതു്.
41. പൗളായുടെ അഞ്ചു് മക്കളിൽ ഏറ്റവും ഇളയകുട്ടി; ഏക ആൺ കുട്ടി. പൗളായുടെ ഭർത്താവിന്റെ പേരും തൊക്സോസ്യൂസു് എന്നായിരുന്നു.
42. മുകളിൽ നമ്പർ 56 കാണുക.

ത്തിൽ വളരെ പ്രശസ്തയായിരുന്നു. ഒൻമേഷ്യയിൽനിന്നുള്ള ജറോം അവരക്കെതിരെ നിന്നു. സ്രീതപത്തിന്റെ മകുടമായിരുന്ന അവര മറ്റുള്ളവരെയെല്ലാം ഉല്ലംഘിച്ചിരുന്നു. അന്യയായാൽ പ്രേരിതനായ ജറോം അവരക്ക് പ്രതികൂലമായി നിന്നു. തന്റെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കും ഉദ്ദേശ്യസാധ്യത്തിനുമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അവളെ അയാൾ നിർബന്ധിച്ചിരുന്നു. അവരക്ക് ഒരു മകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൾ ഇപ്പോൾ യറൂശലേമിൽ ഒരു സന്യാസിനിയായാണ്; എവുസ്കോക്കിയ⁴³ എന്നാണ് അവളുടെ പേര്. ഞാൻ അവളെ നേരിട്ടു കണ്ടിട്ടില്ല; എന്നാൽ അവൾ ഏറ്റവും അടുക്കമുള്ളവളാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. അവളോടൊപ്പം അൻപതു കന്യകകളും പാർക്കുന്നു.

3. വല്ലൊവിക്കസ് എന്ന പ്രഭുവിന്റെ ഭാര്യയായ വെനേറിയായേയും എന്നിക്കറിയും. അവരും അവരുടെ നിരവധി ധനം ബുദ്ധിപൂർവ്വം വിതരണം ചെയ്തു; അങ്ങനെ ധനം മൂലമുള്ളവാകുന്ന നിരാശയിൽ നിന്ന് വിമുക്തി നേടി. ഒരു ടിബ്യൂണിന്റെ ഭാര്യയായ തിയഡോറാ ഭിക്ഷാടനം നടത്തത്തക്കരീതിയിൽ ദരിദ്രയായിത്തീർന്നു. കടൽത്തീരത്തു് ഹെസീക്കസിന്റെ സന്യാസഭവനത്തിൽ വെച്ച് അവൾ മരിച്ചു. എല്ലാറ്റിലും ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠയായ ഹോസിയ എന്ന സ്രീയേയും അവളുടെ സഹോദരി അഭൊളിയായേയും എന്നിക്കറിയും. അഭൊളിയ ഹോസിയായുടെയത്രയും ശ്രേഷ്ഠയായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, തന്റേതായ രീതിയിൽ ശ്രേഷ്ഠമായി ജീവിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

4. ജനറലായ കാൻദിദിയന്നസിന്റെ ഭാര്യ ബസിയനില്ലിയായെയും എന്നിക്കറിയും. അവൾ തീക്ഷണതയോടും കരുതലോടുംകൂടെ സുകൃതാഭ്യാസനം നടത്തി; ഇപ്പോഴും വീറോടെ മല്ലയുദ്ധം നടത്തുന്നു. ലവഭീകൃയിലെ പുരോഹിതനായ തെയോക്റ്റിസ്റ്റസിന്റെ പുത്രിയായ ഫൊതെയ്നാ എന്ന പ്രശസ്ത കന്യകയെയും എന്നിക്കറിയും. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ മെത്രാനായ ജോണിന്റെ അമ്മാവിയും ശുശ്രൂഷകയുമായ സബീനിയാന എന്ന സ്രീയെ ഞാൻ അന്ത്യോക്യായിൽ വെച്ച് കണ്ടുമുട്ടി. അവളും വളരെ പ്രശസ്തയും ദൈവവുമായി അടുത്ത സമ്പക്കം പുലർത്തിയവളുമാണ്. റോമിൽവെച്ച് ഞാൻ സുന്ദരിയായ അസെല്ലായേയും കണ്ടുമുട്ടി; സന്യാസഭവനത്തിൽ പാർത്ത വൃദ്ധയായ ഒരു കന്യകയാണവൾ; ഏറ്റവും വിനീതയായ അവൾ ആ സന്യാസഭവനത്തിനു് വലിയൊരു സഹായമായിരുന്നു.

43. പശ്ചാത്യരുടെ മൂന്നാമത്തെ പുത്രി. ഈ അധ്യായത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്ന വ്യക്തികളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ല.

5. വിശ്വാസത്തിലേക്ക് പുതുതായി ആനീതരായ സ്രീ പുരുഷന്മാരെയും അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കാണാൻ ഇടയായി. ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധയായ അബിതായെ ഞാൻ കണ്ടു; അവൾ തന്റെ ഭർത്താവായ അപ്രൊണിയാനസ്സും മകൾ എവുനോമിയായും ഒത്തു് ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കാനായി സുകൃതപൂണ്ണവും മിതത്വം നിറഞ്ഞതുമായ ജീവിതം പരസ്യമായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. തത്ഫലമായി, പാപവിമുക്തരായി, ജ്ഞാനത്താൽ നിറഞ്ഞു്, തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സഭ്സ്മരണകൾ അവശേഷിപ്പിച്ചു് കർത്താവിൽ നിദ്രപ്രാപിക്കാൻ അവർ യോഗ്യരായിത്തീർന്നു.

42. ജൂലിയൻ

1. എഡേസ്സായ്ക്കടുത്തുള്ള ശ്രേഷ്ഠതാപസനായ ഒരു ജൂലിയനെപ്പറ്റി ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹം അതികഠിനമായി തന്റെ ജഡത്തെ പീഡിപ്പിച്ചതിനാൽ എല്ലാംതൊലിയും മാത്രം അവശേഷിച്ചു. തന്റെ ജീവിതാവസാനം രോഗശാന്തിവരം ലഭിക്കാൻ അദ്ദേഹം യോഗ്യനായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു.

43. അദോളിയൂസ്

1. യറൂശലേമിൽ വച്ചു് അദോളിയൂസിനെയും ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടി. അദ്ദേഹം തർസോസുകാരനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സഞ്ചരിച്ച പാതയിലൂടെയല്ല, തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ വഴിയിലൂടെയാണു് യറൂശലേമിൽ എത്തിയതു്. തനിക്കായി പ്രത്യേക ജീവിതരീതി തിരഞ്ഞെടുത്തു; സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ കഴിവിനതീതമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ താപസകർമ്മങ്ങൾ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിട്ടയായ ജീവിതക്രമത്തിൽ പിശാചുക്കൾപോലും തെട്ടിയിരുന്നു; അദ്ദേഹത്തെ വെല്ലുവാൻ ആരും ഒരുമ്പെട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനീയന്ത്രീതമായ ആത്മനീയന്ത്രണവും രാത്രി മുഴുവനുമുള്ള ജാഗരണവും നിമിത്തം അദ്ദേഹം ഒരു രാക്ഷസനാണെന്നുപോലും സംശയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

2. നോമ്പുകാലത്തു് അഞ്ചുദിവസത്തിലൊരിക്കലേ അദ്ദേഹം ഭക്ഷിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. മറ്റവസരങ്ങളിൽ രണ്ടുദിവസത്തിലൊരിക്കൽ ഭക്ഷിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ചെറു വലിയ സംഗതി ഇതായിരുന്നു: സന്ധ്യ മുതൽ സമൂഹം പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുണ്ടെന്നതുവരെ ഒലിവുമലയിൽ അദ്ദേഹം നില്ക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഈശോ എടുക്കപ്പെട്ട ഉത്ഥാനമലയാണല്ലോ ഒലിവുമല. സങ്കീർ്തനങ്ങൾ ആലപിച്ചുകൊണ്ടും പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും അവിടെ നില്ക്കുക അദ്ദേഹത്തിനു പതിവായിരുന്നു,

മഴപെയ്യാലും മഞ്ഞുപെയ്യാലും, മുടൽമഞ്ഞുണ്ടായാലും കല്ലുകൾ മീറ്റാതെ അദ്ദേഹം അവിടെത്തന്നെ നില്ക്കുമായിരുന്നു.

3. തന്റെ സാധാരണ സമയം കഴിയുമ്പോൾ എല്ലാവരെയും ഉണർത്താൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന തന്റെ കയ്യിലെ ഉണരവടി കൊണ്ട് എല്ലാവരുടേയും മുറിയിൽ മുട്ടിവിളിക്കുമായിരുന്നു. പ്രാർത്ഥനാമുറികളിൽ അദ്ദേഹം അവരെ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി; ഓരോ സ്ഥലത്തും അദ്ദേഹം ഒന്നോ രണ്ടോ സങ്കീർത്തനവാക്യം തുടങ്ങിക്കൊടുത്തുകൊണ്ട് അവരോടൊപ്പം പ്രാർത്ഥിക്കുമായിരുന്നു. അവരോടൊപ്പം പ്രാർത്ഥിച്ചശേഷം നേരം പുലരുന്നതിനുമുമ്പേ അദ്ദേഹം താൻ മുറിയിലേക്കു പോകും. സഹോദരന്മാരാണ് പലപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസ്ത്രം മാറ്റി നല്ലവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ചിരുന്നത്. സങ്കീർത്തനാലാപത്തിനു സമയമാകുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം വിശ്രമിക്കും. പിന്നീട് വൈകുന്നേരംവരെ കർമ്മനിരതനായി വർത്തിക്കും. ഇതായിരുന്നു തർസോസുകാരനായ അദ്ദേഹിയുടെ സൂക്രതം. അദ്ദേഹം യറൂശലേമിൽ വെച്ച് പരിപൂർണ്ണനായി നിദ്രപ്രാപിച്ചു.

44. ഇന്നസെൻറ്

1. ഒലിവുമലയിലെ പുരോഹിതനും, ഭാഗ്യവാനമായ ഇന്നസെൻറിനെപ്പറ്റി അനേകരിൽനിന്ന് നീ കേട്ടുകാണുമല്ലോ; മൂന്നുവർഷം അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി ജീവിച്ച ഞാനും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി വിവരിക്കാം. അദ്ദേഹം വളരെ ഋജുമാനസ്സനായിരുന്നു. കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് ചക്രവർത്തിയുടെ ഭരണാനന്തരം അദ്ദേഹം കൊട്ടാരപ്രഭുക്കന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു. തന്റെ വിവാഹത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് പൗലോസ് എന്നൊരു മകനുണ്ടായി; അയാൾ ചക്രവർത്തിയുടെ ഒരു അംഗരക്ഷകനായിത്തീർന്നു. ഇന്നസെൻറ് തന്റെ കുടുംബ ജീവിതവും ലോകവും ഉപേക്ഷിച്ചു.

2. തന്റെ മകൻ ഒരു പുരോഹിതന്റെ മകളോട് തൊറ്റു ചെല്ലത്തിനാൽ ഇന്നസെൻറ് അവനെ ശപിച്ചു ഇപ്രകാരം ദൈവത്തെ വിളിച്ചുപേക്ഷിച്ചുപറഞ്ഞു: “കന്യാവേ, ജഡിക തിന്മകളിൽ ഉൾപ്പെടാൻ ഒരവസരം ഉണ്ടാകാത്തരീതിയിൽ ഈ മനുഷ്യന് ഒരുരൂപിയെ നല്കണമെ”. അശുഭതയേക്കാൾ ഭയ്യാരൂപിയുമായി മല്ലിടുന്നതാണ് തന്റെ മകന് നല്ലതു എന്ന് ഇന്നസെൻറ് കരുതി. അപ്രകാരംതന്നെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു: അരൂപിയാൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട മകൻ ഇപ്പോഴും ഒലിവുമലയിൽ ചങ്ങലകളിൽ പാടുന്നു.

3. ഈ ഇന്നസെൻറ് വളരെയധികം ദയാർദ്രഹൃദയനായിരുന്നു. ഞാൻ സത്യം പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ നിസ്സാരനാണെന്ന്

തോന്നിയേക്കാം. മിക്കപ്പോഴും അദ്ദേഹം സഹോദരന്മാരുടെ വസ്തുവകകൾ മോഷ്ടിച്ചു ആവശ്യക്കാർക്ക് കൊടുത്തിരുന്നു. അദ്ദേഹം തികച്ചും നിഷ്കളങ്കനും ഋജുമാനസ്സനും ആയിരുന്നു. പിശാചിനെതിരെയുള്ള ശക്തി എന്ന ഭാനം ലഭിക്കാൻ അദ്ദേഹം യോഗ്യനായിത്തീർന്നു. തളർവാതം പിടിപെട്ട്, പിശാചുബാധിച്ച ഒരു യുവാവിനെ ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ കൊണ്ടുവന്നത് ഞങ്ങൾതന്നെ കണ്ടതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് സൗഖ്യം നൽകാൻ സാധിക്കുമോ എന്ന് സംശയിച്ചു അവനെ കൊണ്ടുവന്നതിന് അവന്റെ അമ്മയെ ഞാൻ ശകാരിക്കുകയുണ്ടായി.

4. ഇതിനിടെ ആ വൃദ്ധൻ അവിടെ വന്നു. മകന്റെ അവാച്യമായ ദുർഭോഗ്യമോത്തു കരഞ്ഞുനിലവിലിച്ചുകൊണ്ട് നിന്ന സ്ത്രീയെ അദ്ദേഹം കണ്ടു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹവും കരഞ്ഞു പോയി; വികാരാധീനനായ അദ്ദേഹം ആ യുവാവിനെ അടുത്തുള്ള സ്നാനമണ്ഡപത്തിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അത് അദ്ദേഹം തന്നെ നിർമ്മിച്ചതായിരുന്നു; സ്നാനമണ്ഡപത്തിന്റെ തിരുശേഷിപ്പ് അവിടെയാണ് സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരുന്നത്. ആരും മണി മുതൽ ഒൻപതാംമണിവരെ അദ്ദേഹം അവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു; അദ്ദേഹം അവന്റെ തളർവാതം നീക്കി, പിശാചിനെ പുറത്താക്കി, സൗഖ്യമുള്ളവനായി അന്നുതന്നെ തന്റെ അമ്മയ്ക്ക് തിരിച്ചുകൊടുത്തു. തളർവാതാവസ്ഥയിൽ ആ യുവാവ് തൃപ്പിയാൽ തൃപ്പൽ അവന്റെ പുറത്ത് വീഴത്തക്കവണ്ണം അത്രമാത്രം രോഗം അവനെ ഞെരുക്കി വെച്ചിരുന്നു.

5. ഒരു വൃദ്ധയുടെ രോട് നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ അവൾ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ വന്നു. അദ്ദേഹം അവളെ അനുഗമിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: “നിന്റെ ആടിനെ എവിടെ വെച്ചു നഷ്ടപ്പെടുവെന്ന് ഏനോടു പറയുക”. ലാസറിയുടെ സ്ഥലത്തിനടുത്തേക്ക് അവൾ അദ്ദേഹത്തെ ആനയിച്ചു. അദ്ദേഹം അവിടെനിന്നുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. തെറ്റായ യുവാക്കൾ ആടിനെ പിടിച്ചു കൊന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചെങ്കിലും ആരുടേയും ഏറ്റുവാങ്ങലില്ല. മാംസം മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ അവർ ഉളിച്ചുവെച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. എവിടെ നിന്നോ പറന്നുവന്ന ഒരു കാക്ക ഒരു കഷണം മാംസം എടുത്ത് പറന്നുപോയി. ഭാഗ്യവാനായ അദ്ദേഹം അത് ശ്രദ്ധിച്ചു. കൊന്ന ആടിനെ കണ്ടുപിടിച്ചു. അപ്പോൾ ആ യുവാക്കന്മാർ താണവീണ് തങ്ങൾ ആടിനെ കൊന്നു എന്ന് ഏറ്റുവാങ്ങി. അവർ അതിന്റെ ന്യായമായ വില കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

45. ഫിലൊറോമ്യൂസ്

കഠിനതാപസനം ക്ഷമയുള്ളവനുമായ ഫിലൊറോമ്യൂസ് എന്ന വൈദികനെ ഞങ്ങൾ ഗലാത്യയിൽ കണ്ടുമുട്ടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മ ഒരുടിയും അപ്പൻ സ്വതന്ത്രനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വളരെ കഠിനമായ ക്രൈസ്തവജീവിതം ഉള്ള ആളായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതവും സുകൃതവും നിമിത്തം ഏറ്റവും കഠിനരായ വ്യക്തികളും അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു.

വിശ്വാസത്യാഗിയായ ജൂലിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തു് അദ്ദേഹം ലോകം ഉപേക്ഷിച്ചു. ജൂലിയനോട് യൈര്യപൂർവ്വം അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലമുണ്ഡനം ചെയ്യാനും പ്രഹരിക്കാനും കുട്ടികൾക്ക് ജൂലിയൻ കല്പന കൊടുത്തു. ഇതിൽ അസാധാരണമായി ഒന്നുമില്ല എന്ന മട്ടിൽ അദ്ദേഹം ഇതു സഹിക്കുകയും ഇതിനു് ജൂലിയനു് നന്ദി പറയുകയും ചെയ്തു എന്ന് അദ്ദേഹം തന്നെ ഞങ്ങളോട് പറയുകയുണ്ടായി.

2. അശ്രദ്ധി, അമിതഭോജനം എന്നിവയ്ക്കെതിരെ അദ്ദേഹം തന്റെ യത്നകാലത്തു് യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. സ്വയം ബന്ധനസ്ഥനാക്കി പാർത്തുകൊണ്ടും ഗോതമ്പപ്പവും തീയിൽ ചുട്ട പദാർത്ഥങ്ങളും വർജ്ജിച്ചുകൊണ്ടും അദ്ദേഹം അവയെ ജയിച്ചു. പതിനെട്ടു വർഷം ഇപ്രകാരം അദ്ദേഹം സഹിച്ചു. അവസാനം ക്രിസ്തുവിന്റെ വിജയസ്തുതികൾ പാടി. ഒരാശ്രമത്തിൽ വെച്ചു് നാല്പതുവർഷം ദൃഷ്ടാന്തപികൾ അദ്ദേഹത്തോട് പോരാടി. “മുപ്പത്തിരണ്ടുവർഷം ഞാൻ ഒരു പഴവും ഭക്ഷിച്ചില്ല” എന്ന് അദ്ദേഹം ഞങ്ങളോട് പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഭയം അദ്ദേഹത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ആറുവർഷത്തേക്കു് അദ്ദേഹം സ്വയം ഒരു കല്ലറയിൽ അടച്ചുപുട്ടി.

3. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തപസിലും സ്ഥിരതയിലും ആകൃഷ്ടനായ വി. ബസ്സേലിയോസ് മെത്രാൻ അദ്ദേഹത്തെ പരിചരിച്ചു. അദ്ദേഹം എൺപതു വയസ്സായിട്ടും എഴുതുന്നതു അവസാനിപ്പിച്ചില്ല. “ഞാൻ ആനീതനായ ശേഷവും വീണ്ടും ജനിച്ച ശേഷവും ഇന്നുവരെ വെറുതേ അന്യന്റെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചിട്ടില്ല; എന്റെ പ്രയത്നഫലമായിട്ടുള്ളതു മാത്രമേ ഞാൻ ഭക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ.” അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രയത്നഫലമായ ഇരുനൂറ്റിയമ്പതു നാണ്ടയ്ക്കൾ അംഗവൈകല്യമുള്ളവർക്കു കൊടുത്തെന്നും ആരേയും ദ്രോഹിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ദൈവമുമ്പാകെ എന്നവണ്ണം ഞങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി.

4. വി. പത്രോസിന്റെ ശവകുടീരത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം കാൽനടയായി റോമിലേയ്ക്കു പോകുകയുണ്ടായി. മഷോസിന്റെ ശവകുടീരത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹം അലക്സാണ്ട്രിയായിലേയ്ക്കു പോയി. 44 തന്റെ സ്വന്തം ചെലവിൽ അദ്ദേഹം യറൂശലേമിലേയ്ക്കു രണ്ടാമതൊരു യാത്ര ചെയ്തു. "ചിന്തയിൽ ദൈവത്തിൽനിന്നകന്നു ജീവിച്ചതായി ഓടുന്നതേയില്ല" എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നു.

46. മെലാനിയ

അതിഭാഗ്യവതിയായ മെലാനിയ 45 ജന്മനാ ഒരു സ്പെയിൻകാരിയും വിന്നീട്ട റോമാക്കാരിയുമായി. മർസെല്ലീനസ് എന്ന കോൺസ്റ്റന്റിന്റെ മകളും 46 ഒരുയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ ഭാര്യയും ആയിരുന്നു അവൾ. ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ പേരു് ഓക്സന്നില്ല. ഇരുപത്തിരണ്ടാം വയസ്സിൽ അവൾ വിധവയായി. ദിവ്യസ്നേഹത്തിനവൾ അർഹയായിത്തീർന്നു. എങ്കിലും അവളാരോടും ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞില്ല. കാരണം, വാലൻസ് 47 രോിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അവൾ തടസ്സപ്പെടുത്തപ്പെടുമായിരുന്നു. തന്റെ പുത്രനുവേണ്ടി അവൾക്കൊരു ട്രസ്റ്റിയുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ സമ്പാദ്യങ്ങളിൽ എടുക്കാവുന്നതെല്ലാം എടുത്തു കപ്പൽ കയറി ശ്രേഷ്ഠരായ സ്രീകളോടും കട്ടികളോടുമൊപ്പം അതിവേഗത്തിൽ അലക്സാണ്ട്രിയായിലേക്കു പോയി. 48

2. അവിടെ തന്റെ സമ്പാദ്യമെല്ലാം വിറ്റു സ്വർണ്ണമാക്കി മാറ്റി. അവൾ നിശ്ചിത മലയിൽപോയി പംബോ, അർസീസിയസ്, മഹാനായ സറാപിയോൻ, ഷെത്തിലെ പഫ്നുസിയസ്, വിശ്വാസ സാക്ഷിയായ ഇസിലോർ, ഹെർമ്മോപ്പോലീസിലെ മെത്രാനായ ദിയസ്കോറസ് എന്നിവരെ കണ്ടു. 49 മരുഭൂമിയിൽ ചുറ്റിനടന്നു വിശുദ്ധരായ

44. അലക്സാണ്ട്രിയൻ സഭാസ്ഥാപകൻ മാർക്കോസാണു്. എവ. സഭാ: 2.16.1. ജറോം, മഹദ്വ്യക്തികൾ 8; ക്രി. വ. 62/3 ൽ മർക്കോസ് അലക്സാണ്ട്രിയായിൽവെച്ചു രക്തസാക്ഷിയായി.

45. മുകളിൽ അ. 38 കാണുക; താഴെ അധ്യായം 54 കാണുക.

46. റോമിനസിന്റെ വിവരണത്തിൽ മർസെല്ലീനസിന്റെ പൗത്രീയാണു് (Apol. 2:26); മർസെല്ലീനസ് 341 ൽ കോൺസ്റ്റന്റ് ആയിരുന്നു.

47. വാലൻസ് (364-378).

48. ജറോം ഈ സംഭവം വിവരിക്കുന്നു; ലേഖ.3:95.

49. ഇവരിൽ മിക്കവരെയ്യറിയും മുകളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

എല്ലാ മനുഷ്യരെയും അന്വേഷിച്ചു ആറുമാസത്തോളം അവളു വിടെ ചെലവഴിച്ചു.

3. തുടർന്ന്, റോമൻ പ്രീഫെക്ടായ 50 ഇസിദോർ, പിസി മിയൂസ്, അദെൽമിയൂസ്, പഫ്നുസിയൂസ്, പംബോ, അമ്മോണിയൂസ്, പരോത്തെസ് എന്നിവരെയും പത്രണ്ടു മെത്രാന്മാരെയും വൈദികരേയും പലസ്തീനയിൽ ദിയോചെ സറിയായ്ക്കടുത്തേക്ക് നാടുകടത്തി, 51 അവൾ അവരെ അന്വശ മിച്ചു തന്റെ സ്വന്തം ചെലവിൽ അവരെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. തങ്ങൾ ക്ക് ജോലിക്കാരാരുമില്ലെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു (വി. പിസി മിയൂസ്, ഇസിദോർ, പഫ്നുസിയൂസ്, അമ്മോണിയൂസ് എന്നിവരെ ഞാൻ കാണാനിടയായി). അവൾ ഒരുമയുടെ ശിരോവസ്ത്രം ധരിച്ചു അവർക്കാവശ്യമുള്ളവ വൈകുന്നേരം കൊണ്ടുകൊടുത്തിരുന്നു. പലസ്തീനയിലെ കോൺസുൾ ഈ വിവരം അറിഞ്ഞു. തന്റെ പോക്കറ്റ് വീർപ്പിക്കാമെന്നുഗ്രഹിച്ചു കൊണ്ട് അവൻ അവളെ കരിതേയ്ക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു.

4. അവളൊരു സ്വതന്ത്രയാണെന്നറിയാതെ അവനവളെ പിടിച്ചു ജയിലിലിട്ടു.

എന്നാൽ അവൾ ഇപ്രകാരം വ്യക്തമാക്കി: “ഞാൻ ഇന്നാരുടെ മകളും ഇന്നാരുടെ ഭാര്യയും ആണ്. ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദാസിയാണ്. എന്റെ മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങൾ കൊണ്ടു എന്നെ ഹീനയെന്നു കരുതരുതെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു. വേണമെങ്കിൽ എനിക്ക് മോടിയായി നടക്കാം. കാരണം കൂടാതെ നീ ശിക്ഷിക്കപ്പെടാതിരിക്കാനാണ് ഞാൻ നിന്നോടു വ്യക്തമാക്കിയതു്.” ബോധമില്ലാത്ത മനുഷ്യരുമായി ഇടപെടുമ്പോൾ നാം കഴകന്റെ ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കണം.

കോൺസുൾ സംഗതി മനസ്സിലാക്കി. അദ്ദേഹം അവളോടു ക്ഷമയാചന ചെയ്യുകയും അവളെ ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. തടസ്സം കൂടാതെ വിശുദ്ധരുമായി അവൾക്കു സംസർഗ്ഗം ചെയ്യാമെന്ന് അദ്ദേഹം കല്പിച്ചു.

5. വിപ്രവാസത്തിൽനിന്നു അവരെല്ലാം തിരികെ വിളിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവൾ യറുശലേമിൽ ഒരു സന്യാസഭവനം പണിയുകയും അൻപതു കന്യകകൾക്കു നേതൃത്വം നല്കിക്കൊണ്ടു് ഇരുപത്തിയേഴുവയ്ക്ക് പഠിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇറ്റാലിയൻ

50. ഈജിപ്റ്റിന്റെ ഭരണാധികാരി "Praefectus Augustialis" എന്ന് നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗം മുതൽ അറിയപ്പെട്ടു.
51. എപിസ്കോപിയൂസ്, പാഷ, 72:11 കാണുക.

പട്ടണമായ അക്വിലായിൽനിന്നുള്ള കലീനനായ റഫീനസ്യൂ അടുത്തു പാർത്തിരുന്നു. 52 അവന്റെ ജീവിതരീതിയും അവളുടേതുപോലെയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ശക്തനായ ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നു. പിൽക്കാലത്തു് അദ്ദേഹം പുരോഹിതനാകുവാൻ യോഗ്യനായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹത്തേക്കാൾ പണ്ഡിതനും ബുദ്ധിശാലിയുമായ മനുഷ്യനെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല.

6. പ്രതിജ്ഞ നിറവേറ്റുവാൻ യദൃശ്ചലേമിലേക്കു വന്നു്, തങ്ങളെ സന്ദർശിച്ച മെത്രാന്മാരേയും ഏകാന്തവാസികളേയും കന്യകകളേയും ഇരുപത്തേഴു വർഷത്തോളം അവരിരുവരും സ്വന്തം ചെലവിൽ തീറ്റിപ്പോറ്റി. അവരുടെ എല്ലാ സന്ദർശനവും അവർ ശക്തിപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. പശുചര്യം ശീശ്മയിൽപ്പെട്ട നാനൂറു സന്യാസികളെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നിഷേധിച്ച പാപിണ്ഡികളെയും പ്രേരിപ്പിച്ചു് സഭയിലേക്കു തിരികെ കൊണ്ടുവന്നു. സ്ഥലത്തുള്ള വൈദികർ അവർ സമ്മാനങ്ങളും ഭക്ഷണവും നല്കി. ആരേയും മുറിപ്പെടുത്താതെ തങ്ങളുടെ കാലം കഴിച്ചുള്ടി.

47. ക്രോണിയൂസും, പഫ്നുസ്യൂസും

1. ഫൊയ്നീസ്യൂ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ക്രോണിയൂസ്യൂ എന്നു പേരുള്ള ഒരാളുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ ഗ്രാമത്തിൽനിന്നു് 15,000 ബേമാ 53 അകലെ മരുഭൂമിക്കടുത്തു് ചെന്നു് പ്രാർത്ഥിച്ചു് അദ്ദേഹം ഒരു കിണർ കഴിച്ചു. ആറു് അളവു് 54 ആഴത്തിൽ അവിടെ അദ്ദേഹം ശുദ്ധജലം കണ്ടെത്തി. പിന്നീടു് അദ്ദേഹം അവിടെ ഒരു ചെറിയ കൂടിൽ കെട്ടി. അവിടെ പാപ്പുതുടങ്ങിയശേഷം, ഒരിക്കലും മനുഷ്യവാസമുള്ളിടത്തേക്കു് തിരികെ പോകയില്ല എന്നു് അദ്ദേഹം ദൈവത്തോടു് ശപഥം ചെയ്തു.

52. അക്വിലായിലെ റഫീനസ്യൂ 345-ൽ കൊൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ ജനിച്ചു. ജറോമും റഫീനസ്യൂ ആത്മാർത്ഥ സുഹൃത്തുക്കളായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിൽ അവരിരുവരും മെലാനിയായോടൊത്തുണ്ടായിരുന്നു. പിൽക്കാലത്തു് ജറുസലേമിൽ എത്തി പരമപുരുഷൻ വേണ്ടി സന്യാസസമൂഹം ആരംഭിച്ചു. 397-ൽ ഇറാലിക്സ് മടങ്ങി. 410 ൽ മരിച്ചു. cfr, F. X. Murphy, *Rufinus of Aquileia, His Life and Works*, Washington D, C. 1945.

53. ഒരു ബേമാ ഏകദേശം 2 1/2 അടിയാണ്.

54. ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഗ്രീക്കുപദം ഒർഗ്യയ്യാ (Orygia) എന്നാണ്; ഏകദേശം ആറടിയാണ് ഇതിന്റെ അളവ്.

2. ഇപ്രകാരം രണ്ടുവർഷം കടന്നുപോയി. ഏതാണ്ട് ഇരുനൂറ്റോളം പേർ സന്യാസജീവിതത്തിനായി അദ്ദേഹത്തിനു ചുറ്റുംകൂടി. അദ്ദേഹം പൗരോഹിത്യത്തിന് യോഗ്യനായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു. പൗരോഹിതനായി അറുപതുവർഷം അറുത്തൊരയിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു. അദ്ദേഹം മരുഭൂമി വിട്ടുപോകുകയാകട്ടെ, തന്റെ അദ്ധ്യാനഫലമായ അപ്പമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ക്ഷേപിക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്യില്ല എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ താപസ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി പറയപ്പെടുന്നു. 'ഹാറംട്ട്' എന്ന മറ്റൊരുമുള്ളവനും വലിയ പണ്ഡിതനുമായ യാക്കോബ് എന്ന അയല്പാറനും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം പാർത്തിരുന്നു. അവരിരുവരും ഭാഗ്യവാനായ അന്തോണിയോസുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരുമായിരുന്നു.

3. കെഫാലാസ് എന്നുകൂടി വിളിക്കപ്പെടുന്ന പഫ്നുസ്യൂസ് ഒരു ദിവസം അവരോടു ചേർന്നു. പഴയതും പുതിയതുമായ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ദിവ്യജ്ഞാനദാനം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ഭാഷ്യങ്ങൾ കൂടാതെ അവ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം അതീവ വിനീതനാകയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവാചകദാനങ്ങൾ മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എൺപതു വർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും രണ്ടുവശ്രുങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് ധരിച്ചിരുന്നില്ല എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഭാഗ്യവാനായ എവാഗ്രിയൂസ്സും, 55 അൽബാനിയൂസ്സും 56 ഞാനും കൂടിയുള്ളതും മനുഷ്യരെ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ സഹോദരന്മാർ വഴിതെറ്റിപ്പോകുന്നതും പിന്മാറുന്നതും, ശരിയായ ജീവിതത്തിൽ നിരാശരാകുന്നതും എന്തിനാണെന്ന് അറിയാൻ ഞങ്ങൾ പരിശ്രമിച്ചു.

4. ആയിടയ്ക്ക് ചേരെമോൻ എന്ന താപസൻ ജോലി ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ തന്റെ കസേരയിൽ മരിച്ചിരുന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. ഒരു കിണർ കഴിക്കുന്നതിനിടയിൽ മറ്റൊരു സഹോദരൻ മണ്ണുവീണ് മൂടപ്പെട്ടു. ഷേതിൽനിന്ന് നടന്നുവന്ന മറ്റൊരു സഹോദരൻ വെള്ളം കിട്ടാതെ മരിച്ചു. ശ്ലേഷ്മയായ ജഡികാസക്തിക്ക് വിധേയനായ സ്പീഫൻ, എവുകാർപിയോസ്, അലക്സാൻഡ്രിയയിലെ ഹേറോൻ, പലസ്തീനയിലെ വാലെൻസ്, ഷേതിൽ ജീവിച്ച ഈജിപ്തുകാരൻ റോളമി എന്നിവരുടെ കഥകളും ഞങ്ങൾക്കറിയാം. 57

5. മരുഭൂമിയിൽ പാർക്കുന്നവർ ചിലപ്പോഴൊക്കെ വഞ്ചിതരാകുന്നതും വിഷയാസക്തിക്കു വിധേയരാകുന്നതും എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് ഞങ്ങൾ ആരാഞ്ഞു.

55. കളിൽ അധ്യായം 38 കാണുക.
 F കളിൽ അധ്യായം 26:2 കാണുക.
 ഉിൽ അധ്യായം 27 കാണുക.

പണ്ഡിതവരേണ്യനായ പഫ്നുസ്യൂസ് ഇപ്രകാരം ഞങ്ങളോടു പ്രത്യുത്തരിച്ചു. 58. 'രണ്ടു സംഗതികളാലാണ് എല്ലാം സംഭവിക്കുന്നത്: ഒന്നുകിൽ ദൈവം അംഗീകരിക്കുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ ദൈവം അനുവദിക്കുന്നു. സുകൃതത്തിനും ദൈവ മഹത്വത്തിനും അനുയോജ്യമായതെല്ലാം ദൈവേഷ്യം അനുസരിച്ചു സംഭവിക്കുന്നു; മറിച്ച്, ഉപദ്രവകരവും അപകടകരവുമായവയും, അപകടങ്ങൾ, വീഴ്ചകൾ ആദിയായവയും ദൈവസമ്മതത്താൽ നടക്കുന്നു.

6. "ദൈവത്തിന്റെ അംഗീകാരം ബുദ്ധിപൂർവ്വം വരുന്നു. ശരിയായി ചിന്തിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ലജ്ജാകരപ്രവൃത്തികളിലും പിശാചുകളുടെ കെണിയിലും വീഴുക അസാധ്യമാണ്. തങ്ങളുടെ സ്വന്തം നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ദൈവം അവരെ കൈവിടുന്നതിനാൽ, ഹീനലക്ഷ്യങ്ങളോടുകൂടി സുകൃതാഭ്യാസം നടത്തുന്നവരും തങ്ങളുടെ സഹമനുഷ്യരെ പ്രീതിപ്പെടുത്താനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും, ഭാവനയിൽ തിന്മയുള്ളവരും തെറ്റിൽ വീഴുന്നു. ഈ ലക്ഷണങ്ങളാൽ അവർ മാറ്റം കണക്കിലെടുക്കുന്നതിനും നിയോഗത്തിലും പ്രവർത്തനത്തിലും സ്വയം തിരുത്തുന്നതിനും ഇടയാകുന്നതിനുവേണ്ടിയാണിത്."

7. "മനുഷ്യർ ചിലപ്പോൾ തെറ്റായ ഉദ്ദേശ്യത്താൽ പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ, മനസ്സിൽ പാപം ചെയ്യുന്നു; മറ്റുചിലപ്പോൾ തെറ്റായ രീതിയിലോ, ദുഷ്ടമായോ പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ പ്രവൃത്തികളിലും പാപം ചെയ്യുന്നു. ചീത്ത മനുഷ്യൻ ചീത്ത ഉദ്ദേശ്യത്താൽ പ്രേരിതനായി ചീത്ത ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി യുവതികൾക്ക് ദാനം കൊടുക്കുന്നത് മിക്കപ്പോഴും ക്ഷണാറ്റുള്ളതാണല്ലോ. മറിച്ച്, ഒന്നാമനോ, ഒരേകാന്തവാസിക്കോ, ഒരു താപസനോ അയ്യോ നല്ലുന്നത് തികച്ചും സ്തുത്യർഹമായ സംഗതിയത്രെ. രോഗികൾക്കോ, വൃദ്ധക്കോ, ദ്രവ്യനഷ്ടം സംഭവിച്ചവർക്കോ ശരിയായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടെയാണെങ്കിലും, ലബ്ധിയിലും പിറുപിറുത്തും ദാനംചെയ്യാൻ ഒരാൾക്കു സാധിക്കും; അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യം നല്ലതുതന്നെ; എന്നാൽ പ്രവൃത്തി ഉദ്ദേശ്യത്തിനനുസൃതമല്ല. "സന്തോഷത്തോടും ഔരോര്യത്തോടും കൂടെവേണം ദയാലു ദാനം ചെയ്യേണ്ടത്" (റോമ. 12:8).

8. ഇതു അവർ പറഞ്ഞു: "അനേകർ വിശിഷ്ടങ്ങളായ കഴിവുകൾ ഉണ്ട്. ചിലർക്ക് ധ്യാനിക്കുവാനുള്ള സ്വഭാവം വീക കഴിവുകൾ ഉണ്ട്. മറ്റുചിലർക്ക് താപസകർമ്മങ്ങൾക്കുള്ള

58 കാസ്സിയൻ (ഡയലോഗ്, 3:20) ഇതുപോലൊരു വിവരണം നൽകുന്നത് അർത്ഥപ്പെടുത്തുക.

താല്പര്യമുണ്ട്. എന്നാൽ എന്തെങ്കിലും കമ്മമോ, സ്വാഭാവികമായ സഭപ്രവൃത്തിയോ, നല്ല ലക്ഷ്യത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്യാതെയും ഉന്നതമായ കഴിവുള്ളവർ എല്ലാ സഭപ്രവൃത്തികളുടേയും ദാതാവായ ദൈവത്തിൽ ആരോപിക്കാതെ തങ്ങളുടെ കഴിവിനും നന്മയ്ക്കും സ്വയംസംതൃപ്തിക്കും ആരോപിക്കുകയും ചെയ്യാൻ അവർ ലജ്ജാകരകമ്മങ്ങൾക്കോ ഏച്ഛത നിറഞ്ഞ അനുഭവങ്ങൾക്കോ കൈവിട്ടുപോകാതെ പരിപൂർണ്ണമായി ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടും. അതിൽനിന്നും ഉളവാകുന്ന അപമാനവും ലജ്ജയും കൊണ്ട്, ഉണ്ടെന്ന് അവർ നടിച്ച സുകൃതമാകുന്ന അഹങ്കാരത്തിൽ നിന്നും സാവധാനത്തിൽ അവർ വിമുക്തരാകും.

9. "അഹങ്കാരത്താൽ ഉന്മത്തനായി, സംസാരത്തിൽ സ്വയം പ്രശംസ മുററിനില്ക്കുകയും, തന്റെ വശ്യസംസാരരീതിയും വിജ്ഞാനഭണ്ഡാഗാരവും ദൈവത്തിൽ നിന്നല്ല, തന്റെ താപസകമ്മങ്ങളുടേയോ, സ്വന്തം വിജ്ഞാനത്തിന്റെയോ ഫലമാണെന്ന് വീമ്പടിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ദൈവം പരിപാലനയുടെ ദൂതനെ അവനിൽനിന്നും നീക്കിക്കളയുന്നു. ആ ദൂതൻ മാറിപ്പൊട്ടുമ്പോൾ, എതിരാളിയാൽ അവൻ അലട്ടപ്പെടുകയും തന്റെ സ്വാഭാവിക ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി വീമ്പടിക്കുകയും ചെയ്യുകയും, ഇപ്രകാരം തന്റെ അഹങ്കാരോന്മാദത്താൽ അശുദ്ധിയിൽ നിപതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്റെ വിവേകത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം നീക്കപ്പെടുന്നു; അവൻ സംസാരിച്ചവ വിശ്വസനീയമല്ലാതാകുന്നു. നീരട്ടകൾ ഉള്ള ഉറവയിൽ നിന്നെന്നവണ്ണം ഭേദരായ മനുഷ്യർ, യഥാർത്ഥത്തിൽ അപ്രകാരമുള്ളവരുടെ അധരങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്ന പ്രബോധനങ്ങളിൽ നിന്നും ഓടിയകലുന്നു. ഇങ്ങനെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം പൂർത്തിയാക്കപ്പെടുന്നു: പാപിയോടു ദൈവം പറഞ്ഞു: നീ എന്തുകൊണ്ടാണ് എന്റെ നീതി പ്രസ്താവിക്കുകയും എന്റെ ഉടമ്പടി നിന്റെ വായിൽ എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്? (സങ്കീ. 50:16).

10. "പാപികളുടെ ആത്മാക്കൾ പലതരം ഉറവകൾക്കു തുല്യമാണ്. ഭോജനപ്രിയരും മദ്യപാനികളും ദുഷിച്ച ഉറവയ്ക്കു തുല്യമാണ്; അത്യഗ്രഹികളും ചതിയരും തവള നിറഞ്ഞ ഉറവപോലെയാണ്. അസൂയാലുക്കളും ഗർവ്വിഷ്ഠരും എങ്കിലും കൂറേ അറിവുള്ളവരുമായവർ സപ്പ്ങ്ങൾ വസിക്കുന്ന ഉറവപോലെയാണ്. അവിടെ വെള്ളം കെട്ടിക്കിടക്കുന്നു. അവയുടെ ഘോരസ്വാഭാവം നിമിത്തം സ്വതന്ത്രമായി ആരും അതിൽനിന്നും ഗുണം അനുഭവിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട്, പ്രാർത്ഥനാവസരം ദാവീദു് മൂന്നു കാര്യങ്ങൾക്കായി അപേക്ഷിച്ചു: നന്മ, ശിക്ഷണം, അറിവു്. കാരണം, നന്മകൂടാത്തുള്ള അറിവു് നന്മയല്ല (സങ്കീ: 119: 86).

11. “എന്നാൽ അപ്രകാരമുള്ളതിൽ സ്വയം തിരുത്തി തന്റെ പരിത്യക്താവസ്ഥയുടെ കാരണം നീക്കി വീണ്ടും എളി മയുള്ളവനാകുകയും, തന്റെ യഥാർത്ഥനില എന്തെന്ന് ഗ്രഹിക്കുകയും, തന്റെ അയൽക്കാരനേക്കാൾ വലിയവനെന്ന് ഭാവിക്കാതിരിക്കുകയും ദൈവത്തോടു നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കുകയും ചെയ്യാൽ അറിവ് അതിന്റെ തെളിവുകളോടുകൂടി തിരികെ വരും. വിശുദ്ധവും വിവേകപൂർണ്ണവുമായ ജീവിതം നയിക്കുന്ന വരുമായി ആത്മീയവചനങ്ങൾ പങ്കുവെച്ചില്ലെങ്കിൽ അവ കാരനിൽ പാറിപ്പോകുന്ന പതിവുപോലെയാണ്. നെന്തെന്നി യുടെ രൂപമേ അവയ്ക്കുള്ള; അവയുടെ ചാവു ഉഴറിയിരിക്കട്ടെപ്പി ട്ടിരിക്കുന്നു.

12. “വാക്കുകൊണ്ടോ വിചാരംകൊണ്ടോ പ്രവൃത്തി കൊണ്ടോ ശരീരം മുഴുവൻകൊണ്ടോ ഉണ്ടാകുന്ന എല്ലാ വീഴ്ചകളും പരിത്യക്തതയിലേക്കു നയിക്കുന്നു. അഹങ്കാരം വർദ്ധിക്കുന്നതനുസരിച്ച് ഇതും വർദ്ധിച്ചിരിക്കും. പക്ഷേ പരിത്യക്തതയെപ്പറ്റി ദൈവത്തിന് പരിഗണനയുണ്ട്. കാരണം, അവരുടെ സ്വാഭാവിക കഴിവുകളെപ്പറ്റി വാചാലമായി കർത്താവ് സാക്ഷ്യം നല്കിയാൽ അത് അവരെ തങ്ങളുടെ അശുദ്ധിയിൽ തടിച്ചുകൊഴുത്തു പിശാചുക്കളാക്കും.”

13. ഈ മനുഷ്യർ തന്നെ ഇതും പറഞ്ഞു;

“കത്തഴിഞ്ഞ ജീവിതത്തോടുകൂടിയ വാചാലനായ ഒരു വനെ കണ്ടാൽ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിനോടു സംസാരിച്ച പിശാചിനെ ഓക്കുക. അവനേപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: ഭൂമിയിലെ ഉഗ്രങ്ങളിൽ വെച്ച് സപ്പം ഏറ്റവും സൂത്രശാലിയായിരുന്നു” (ഉല്പ. 3:1). സപ്പത്തിന്റെ കൗശലം അപകടത്തിലേയ്ക്കു മാത്രമേ നയിക്കൂ. ഇതല്ലാതെ മറ്റൊരു നന്മയും അതിനില്ലല്ലോ. വിശ്വസ്തനും നല്ലവനുമായ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള കാര്യങ്ങൾ ചിന്തിക്കണം; താൻ ചിന്തിക്കുന്നത് സംസാരിക്കുകയും തന്മൂലം പ്രവർത്തിക്കുകയും വേണം.

14. “തന്റെ വാക്കുകൾക്കനുസൃതം ജീവിക്കാത്തവൻ ഇയ്യോബ് പറയുന്നതുപോലെ ഉച്ഛിച്ഛിയാത്ത അപ്പംപോലെയാണ്; ആരും അത് ക്ഷേപിക്കുന്നില്ല; ക്ഷേപിച്ചാൽ ശാരീരിക രോഗങ്ങളുണ്ടാകുന്നു. അവൻ ചോദിക്കുന്നു: “ഉച്ഛിച്ഛിയാതെ അപ്പം ക്ഷേപിക്കുന്നുണ്ടോ?” (ജോബ് 6:6). പ്രവർത്തന സാക്ഷ്യത്താൽ പൂർണ്ണീകരിക്കപ്പെടാത്ത പൊള്ളവാക്കുകൾക്ക് തച്ചിയുണ്ടോ? അതുകൊണ്ടാണ് ഈ മനുഷ്യർ പരിത്യക്തരായിത്തീരുന്നതു്. ഇയ്യോബിന്റെ സൂക്തം പോലെ ഒളിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന സൂക്തം

വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടിയാണിത്. ദൈവം അവനോട് ഉത്തരമായി പറഞ്ഞു. എന്റെ വിധി നീ നിസ്സാരമാക്കുമോ? നീ നീതീകരിക്കപ്പെടാൻ എന്നെ വിധിക്കുമോ?" (ജോബ് 40:3)

15. "രഹസ്യകാര്യങ്ങൾ അറിയുന്ന ഞാൻ നിന്നെയറിഞ്ഞു; നീയെന്നെ സേവിച്ചത് ധനത്തിനാണെന്നും സംശയിച്ചവർ നിന്നെയറിഞ്ഞില്ല. ഞാനാണ് പ്രതിസന്ധി ഉണ്ടാക്കിയത്. നിന്റെ തത്വശാസ്ത്രം എന്നിക്കു പ്രിയങ്കരമാണെന്നും അവരെ കാണിക്കാൻ ഞാൻ ധനമെല്ലാം എടുത്തു കളഞ്ഞു. പൗലോസിന്റെ കാര്യത്തിലെമ്പോഴെയെ അഹങ്കാരത്തെ കീഴ്മത്തുവാനാണിത്"; അവൻ പരിത്യക്തനായി ദുർഭാഗ്യങ്ങളാലും പീഡകളാലും നിരവധി പരീക്ഷകളാലും ഉലയ്ക്കപ്പെട്ടു. അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ അഹങ്കരിക്കാതിരിക്കാൻ എന്റെ ശരീരത്തിൽ ഒരു മുളയ്ക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; എന്നെ പീഡിപ്പിക്കാനുള്ള സാത്താന്റെ ദൂതൻ തന്നെ" (2 കെറി. 12:7).

16. "ഈ അത്ഭുതങ്ങൾ വഴി അവനെ മുടിയ ബഹുമാനവും ഐശ്വര്യവും സ്വസ്തുതയും പിശാചിനെപ്പോലെയെ അവനെ ഗർവ്വിച്ചുനാക്കി, അഹങ്കാരോത്ഥത്തനാകാതിരിക്കാനാണിത്. തളർവാതരോഗി സ്വന്തം തെറ്റു കൊണ്ടാണ് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടത്; കത്താവ് പറഞ്ഞു; 'ഇതാ, നീ ശുദ്ധനാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; മേലിൽ പാപം ചെയ്യരുത്'" (യോഹ 5:14). യൂദാസ് വചനത്തേക്കാൾ പണത്തെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടതിനാൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു; അതുകൊണ്ട് അവൻ തൂങ്ങിച്ചത്തു. തന്റെ പിതാവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തേക്കാൾ വയറിന്റെ സുഖം കാംക്ഷിച്ചതിനാൽ ഏശാവ് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുകയും തിന്മയിൽ നിപതിക്കുകയും ചെയ്തു.

17. "ചിലരെപ്പറ്റി പൗലോസ് സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഈ സംഗതികളെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തിട്ടുണ്ട്. "തങ്ങളുടെ അറിവിൽ ദൈവം വേണ്ടാ എന്നും അവർ കാംക്ഷിച്ചതിനാൽ ദൈവം അവരെ നിന്ദ്യപ്രവൃത്തികൾക്ക്—ചെയ്യരുതാത്ത കർമ്മങ്ങൾക്ക്—കൈവിട്ടു" (റോമ. 1:28). അധമനഃസ്ഥിതിയോടു കൂടിയവരും ദൈവത്തെപ്പറ്റി അറിവുള്ളവരുമായ മറ്റു ചിലരെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "അവർ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞെങ്കിലും ദൈവമായി അവനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയോ, അവൻ നന്ദി പറയുകയോ ചെയ്തില്ല (റോമ. 1:21). ഇക്കാരണത്താൽ ദൈവം അവരെ ലജ്ജാവഹങ്ങളായ പീഡനങ്ങൾക്ക് കൈവിട്ടു (റോമ. 1:26). ദൈവപരിപാലന ഷരിത്യജി

ക്കാതെ ആക്കുകിലും പാപത്തിൽ വീഴുക അസാധ്യമാണെന്നു ഇതിൽ നിന്നു നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്.

48. എൽപീദിയൂസ്

യാഹോയ്ക്കടുത്തുള്ള ഗൃഹകളിൽ എൽപീദിയൂസ് എന്നൊരാൾ പാത്തിരുന്നു. ദുഃഖാസം മലകളിലെ വിദേശ ഗോത്രങ്ങളായ അമോര്യരെ നൂന്റെറ മകനായ യോശുവാ കൊള്ളയടിച്ചപ്പോൾ അവർ ഓടിപ്പോയി പാറയിൽ തുരങ്കമുണ്ടാക്കി. അവയായിരുന്നു ഈ ഗൃഹകൾ. എൽപീദിയൂസ് കപ്പദോഷ്യയക്കാരനായിരുന്നു; കുറേക്കാലത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം പൗരോഹിത്യത്തിനു യോഗ്യനായിത്തീന്നു; കപ്പദോഷ്യക്കാരനും കഴിവുറ്റവനുമായ തിമോതിയോസിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ എൽപീദിയൂസ് കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ ആയി. അദ്ദേഹം അവിടെ എത്തിച്ചേർന്നപ്പോൾ അവിടെയുള്ള ഒരു ഗൃഹയിൽ താമസം തുടങ്ങി. മറ്റുള്ളവരെയെല്ലാം അതിശയിക്കത്തക്കവണ്ണം താപസകർമ്മങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ആത്മനിയന്ത്രണം പാലിച്ചിരുന്നു.

2. ശനിയായുധം ഞായറായുധം മാത്രം ക്ഷേിച്ചുകൊണ്ടും, രാത്രിമുഴുവൻ സങ്കീർത്തനങ്ങളാലപിച്ചുകൊണ്ടും അദ്ദേഹം അവിടെ ഇരുപത്തിയഞ്ചുവർഷം പാത്തു. അവിടെയുള്ള സഹോദരന്മാരുടെയിടയിൽ അദ്ദേഹം റാണിഇച്ചു പോലെയായിരുന്നു. ഞാനും അവിടെ താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ആ മലയെ ഒരു നഗരമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി; വിവിധ ജീവിതരീതികൾ അവിടെ ദൃശ്യമായിരുന്നു. ഒരു രാത്രിയിൽ അദ്ദേഹം സങ്കീർത്തനങ്ങളാലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു തേരംകുരതി. ഞങ്ങളും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം പാടുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ പാദം അതിന്റെ മേൽ ഉറപ്പിച്ചുവെച്ചു; തേളിന്റെകുത്തു പരിഗണിക്കാതെ അനങ്ങാതെ അവിടെനിന്നു.

3. ഒരിക്കൽ ഒരു സഹോദരൻ ഒരു മുന്തിരിത്തണ്ട് മുറിച്ചുകൊണ്ട് നിലക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹമത്രവാങ്ങി മലഞ്ചെരുവിൽ താൻ ഇരുന്നിടത്തു് നട്ടന്നതുപോലെവെച്ചു് പുറം വളമിട്ടു. അതു് നടൻപററിയ കാലമല്ലാതിരുന്നിട്ടും മുന്തിരിത്തണ്ട് മുളച്ചു പള്ളിമുഴുവൻ മുടത്തക്കവണ്ണം വളന്നു പന്തലിച്ചു. അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം എനേസ്യൂസ് എന്ന സ്തുത്യർഹനായ വ്യക്തിയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനായ എവുസ്താത്യോസും പൂർണ്ണതയിലെത്തി. എൽപീദിയൂസിന്റെ അസ്ഥികളിലൂടെ സൂര്യരശ്മി കടക്കത്തക്കവണ്ണം അദ്ദേഹം ഉഗ്രതാപസനായിരുന്നു; അതായതു്, ശരീരം അത്രമാത്രം ശുഷ്കിച്ചുപോയിരുന്നു.

4. ഈ കഥ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേഷ്യശിഷ്യർ പറഞ്ഞതാണ്: അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗൃഹയുടെ വാതില്ലിൽ മല ഉയന്നു നിന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം പടിഞ്ഞാറോട്ട് നോക്കുകയില്ലായിരുന്നു. പടിഞ്ഞാറുവശത്തുള്ള മലയുടെ ഉയരം നിമിത്തം ആറാം മണിക്കഴേഷം അദ്ദേഹത്തിന് സൂര്യനെ കാണാൻ സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. പടിഞ്ഞാറെ ചക്രവാളത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന് കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല-ഇരുപത്തിയഞ്ചു വയ്ക്കൊലം എന്നോർക്കണം. അദ്ദേഹം ഗൃഹയിൽ പ്രവേശിച്ച ശേഷം മരിക്കുന്നതുവരെ മലയിൽനിന്നിറങ്ങി വന്നിട്ടില്ല.

49. സിസീനിയൂസ്

1. എൽപീദിയൂസിന്റെ ഒരു ശിഷ്യനായിരുന്നു സിസീനിയൂസ്. അദ്ദേഹം ജന്മനാ ഒരടിമയും, വിവാഹത്താൽ സ്വതന്ത്രനും, ജാതിയിൽ കപ്പദോഷ്യനും ആയിരുന്നു. നമ്മെ ഉയർത്തുകയും യഥാർത്ഥ കല്പനത്വത്തിലേയ്ക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ മഹത്വത്തിനു വേണ്ടി ഈ സംഗതികൾ സൂചിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആറോ ഏഴോ വർഷം അവൻ എൽപീദിയൂസിന്റെ കൂടെ പാർത്തു; അതിനുശേഷം സ്വയം ഒരു കല്ലറയിൽ അടച്ചു. ഒരിക്കലും ഇരിക്കാതെ മൂന്നുവർഷം ആ കല്ലറയിൽ പ്രാർത്ഥനയിൽ ചെലവഴിച്ചു; അദ്ദേഹം കിടക്കുകയോ പുറത്തു പോകുകയോ ചെയ്തില്ല. പിശാചുക്കൾക്കെതിരെയുള്ള വരം ലഭിക്കാൻ അദ്ദേഹം യോഗ്യനായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു.

2. അദ്ദേഹം തന്റെ നാട്ടിൽ തിരികെ പോയി; അവിടെവെച്ച് വൈദികനാകാൻ യോഗ്യനായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു; സ്രീകളുടേയും പുരുഷന്മാരുടേയും ഒരു സമൂഹത്തെ അദ്ദേഹം ഒന്നിച്ചു കൂട്ടി. തന്റെ ബഹുമാന്യമായ ജീവിതരീതിയാൽ തന്നിലുള്ള പുരുഷേച്ഛകളെ അദ്ദേഹം നിഗ്രഹിച്ചു; തന്റെ നിയന്ത്രണത്താൽ സ്രീകളുടെ സൈന്യം സ്വഭാവത്തെയും നിയന്ത്രിച്ചു. അങ്ങനെ, “യേശുക്രിസ്തുവിൽ സ്രീപുരുഷഭേദമില്ല” എന്ന വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം പൂർത്തിയാക്കി (ഗലാ. 3:8). അദ്ദേഹത്തിന് വസ്തുവകകൾ ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിലും, അപരിചിതരോടു അദ്ദേഹം ദയാലുവായിരുന്നു; തങ്ങളുടെ സ്വത്തു പങ്കിടാത്ത ധനവാന്മാരെ അദ്ദേഹം കുറപ്പെടുത്തി (തിത്തോ. 1:8).

50. ഗദ്ദാനെസ്

യോർദാന്റെ സമീപത്തു മേലുകൂരകൂടാതെ ജീവിച്ച ഗദ്ദാനെസ്⁵⁹ എന്ന പേരുള്ള, പ്രായംചെന്ന ഒരു പലസ്തീനക്കാരനാണ്.

രനെ എന്നിക്കറിയാം. ഒരിക്കൽ ചാവുകടലിനചുറ്റുമുള്ള ചില യൂദന്മാർ തങ്ങളുടെ തീക്ഷ്ണതയിൽ അവനെ ആക്രമിക്കാനായി വാളമേന്തി അവനെ സമീപിച്ചു. അപ്പോൾ താഴെപ്പറയുന്ന സംഭവമുണ്ടായി: ഒരുത്തൻ വാളയുതർ ഗദ്ദാനെസിനെ വെട്ടാൻ ഓങ്ങിയ നിമിഷം തന്നെ അവന്റെ കൈ തളന്ന് വാൾ താഴെവീണു.

51. ഏലിയാസ്

അതിന്റെ സമീപത്തു ഏലിയാസ്⁶⁰ എന്ന താപസനും ഒരു ഗുഹയിൽ പാർത്തിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആത്മനിയന്ത്രണത്തിന്റേതായ ഏറ്റവും വിശുദ്ധജീവിതം നയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസം റോഡുകൾക്കിടയിൽ ആയിരുന്നതിനാൽ ഒരിക്കൽ ധാരാളം സഹോദരന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ചു. അപ്പോൾ അവിടെ യുണ്ടായിരുന്ന അപ്പം തീർന്നുപോയി. അദ്ദേഹം ഞങ്ങളോട് തറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു: “അതുതന്നെപറയട്ടെ, ഞാൻ ഗുഹയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ മൂന്നപ്പം ഇരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഇരുപതു പേരുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഭക്ഷിച്ചതുപുരായി ഒരപ്പം അവശേഷിച്ചു. അതെനിക്ക് ഇരുപത്തിയഞ്ചു ദിവസത്തേക്ക് മതിയായിരുന്നു.”

52. സാബാസ്

ജീവിക്കാൻ വിവാഹിതനായി സാബാസ് എന്ന അൽമായൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ സന്യാസികളുടെ ഉത്തമ സുഹൃത്തായി തീർന്നു. രാത്രിയിൽ അദ്ദേഹം മരുഭൂമിയിലെ സന്യാസികളുടെ പാപ്പിടങ്ങളിൽ പോയി ഓരോ പെക്⁶¹ ഇഴത്തപ്പുഴങ്ങളും, സസ്യങ്ങളും വെച്ചിട്ടു പോവുക പതിവായിരുന്നു. യോദ്ദാൻ തീരത്തെ സന്യാസികൾ അപ്പം ഭക്ഷിക്കാത്തവരായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം ഒരു സിംഹത്തെ കണ്ടു മുട്ടി; അത് അദ്ദേഹത്തെ കഴുതപ്പറ്റത്തു നിന്നു തള്ളിത്താഴെയിട്ടു; അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴുതയെയുംകൊണ്ടു കടന്നുകളഞ്ഞു.

53. അബ്രാമിയൂസ്

ഈജിപ്തുകാരനായ ഒരു അബ്രാമിയൂസ്⁶² മരുഭൂമിയിൽ ഏറ്റവും കർഷവും കഠിനവുമായ ഒരു ജീവിതം നയിച്ചിരുന്നു. ഇയാൾ കഠിനമായ ആത്മവഞ്ചനയാൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു; അടുത്തുള്ള ദേവാലയത്തിൽപോയി അവിടത്തെ പുരോഹിത

60 സൊസോമെൻ, സഭാ. 6:29

നോട്ട് ഇയാൾ ഇപ്രകാരം വാദിച്ചു: “കഴിഞ്ഞ രാത്രി ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനാൽ പുരോഹിതനായി അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടു; പുരോഹിതകർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കാൻ എന്നെ അനുവദിച്ചാലും.”

പിതാക്കന്മാർ അയാളെ മരുഭൂമിയിൽനിന്നും മാറി ചെറിയൊരു താപസന്റെ പക്കലെത്തിച്ചു. അവിടെ കാക്കശ്യം കുറഞ്ഞ ജീവിതരീതിയായിരുന്നു. പിശാചുക്കളുടെ കളിപ്പാവയായിരുന്ന അയാളെ തന്റെ ബലഹീനതയെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവ് പകർന്നുകൊടുത്തു് അഹങ്കാരപ്രമത്തര ഇല്ലാതാക്കി.

54. മെലാനിയായെപ്പറ്റി കൂടുതൽ സംഗതികൾ

1. ശ്രേഷ്ഠയും വിശുദ്ധയുമായ മെലാനിയായെപ്പറ്റി പൊതുവായി ചില സംഗതികൾ മുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. 61 വിട്ടുപോയ ചില സംഗതികൾ അതോടൊപ്പം ചേർക്കാൻ ശ്രമിക്കാം. അഗ്നിയിൽ കത്തുന്നതുപോലെയുള്ള വിശുദ്ധ തീഷ്ണതയിൽ അവൾ ധാരാളം ധനം വ്യയംചെയ്തു. ഞാനല്ല പേർഷ്യയിൽ താമസിക്കുന്നവരാണ് ഈ വിവരണം നൽകേണ്ടതു്. 62 കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും തെക്കും വടക്കുമുള്ള വരാരും 63 അവളുടെ സഭപ്രവൃത്തികളാൽ ധന്യരാകാതിരുന്നിട്ടില്ല.

2. മൂപ്പത്തിയേഴുവർഷം അവൾ അതിഥിസല്ലാരം നടത്തി. തന്റെ സ്വന്തം സമ്പാദ്യത്തിൽ നിന്നും അവൾ പള്ളികൾക്കും, ആശ്രമങ്ങൾക്കും, അതിഥികൾക്കും, ജയിലുകൾക്കും സംഭാവനകൾ നല്കി. അവളുടെ കടുംബവും 64 മകനും ദാസന്മാരും ഇതിനുള്ള പണം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അവൾക്ക് സ്വന്തമായി ഒരു മണ്ണുപോലും ഇല്ലായിരുന്നു. അവൾക്ക് ഒരു മകനേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. തന്റെ ഈ മകൻ വേണ്ടിയുള്ള സമ്പാദ്യം

61 മുകളിൽ അധ്യായം 46 കാണുക.

62 വളരെ റിട്ടറത്തിലുള്ളവരും അവളുടെ ദാനധർമ്മം സ്വീകരിച്ചു എന്നു ധരിക്കാം: “ഏഷ്യാനിസം” എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന പ്രദേശണകല അഭ്യസിച്ച പ്രഭാഷകരാണ് അവളെ സ്തുതിക്കാൻ യോഗ്യർ എന്നു ചിലർ ചിന്തിക്കുന്നു.

63 കിഴക്കും (അനാതൊളേ) പടിഞ്ഞാറും (ഭൂസിസ്), വടക്കും (അർക്തൊസ്); തെക്കും (മെസോബ്രിയ) എന്നീ ഗ്രീക്കുവാക്കുകളുടെ ആദ്യോക്താക്കൾ “ആദം” (Adam) എന്നു കിട്ടുന്നു. “മനുഷ്യർ” എന്നർത്ഥം. അതായതു് മനുഷ്യരെല്ലാം അവളുടെ ദാനധർമ്മംകൊണ്ട് ധന്യരായിത്തീർന്നു എന്നു സാരം.

64 പബ്ളികൊളാ എന്ന മകനെപ്പറ്റി മുകളിൽ അധ്യായം 46:1 ൽ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു.

പോലും ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽ നിന്നു തന്നെ വേർ തിരിക്കാൻ അവൾ അനുവദിച്ചില്ല (റോമ. 8:35). ഈ രീതിയിൽ അവൾ തന്റെ അതിഥിസ്നേഹത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നു.

3. എന്നാൽ അവളുടെ പ്രാർത്ഥന മൂലം ആ യുവാവ് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസവും സ്വഭാവരൂപീകരണവും നേടി. ലൗകികമാനദണ്ഡം അനുസരിച്ച് വലിയവനായിത്തീർന്നു. അവൻ രണ്ടു മക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അനേകം നാളുകൾക്കു ശേഷം അവളുടെ കൊച്ചുമകളെപ്പറ്റി അവൾ കേൾക്കാൻ ഇടയായി—അവൾ വിവാഹിതയായതും പിന്നീട് ലോകം ഉപേക്ഷിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചതും. തെറ്റായ പ്രബോധനമോ പാപബന്ധതയോ, ചീത്ത ജീവിതമോ വഴി അവൾ പൂണ്ണമായി നശിച്ചുപോയേക്കുമോ എന്ന് അവൾ ഭയപ്പെട്ടു. അവൾ അപ്പോൾ അറുപതു വയസ്സായ വൃദ്ധയായിരുന്നെങ്കിലും കേസറിയായിൽ നിന്ന് കപ്പൽ കയറി ഇരുപതു ദിവസം കടൽ യാത്ര ചെയ്ത് റോമിൽ എത്തി.

4. അവൾ അവിടെ ഏറ്റവും വിശുദ്ധനും ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയനുമായ അപ്രൊണിയാനസ് എന്ന ഗ്രീക്കുകാരനെ കണ്ടുമുട്ടി. 65 അവൾ അവനെ ഉപദേശിച്ച് ക്രിസ്ത്യാനിയാക്കി. തന്റെ ഭാര്യയും അവളുടെ ചാർച്ചക്കാരിയുമായ അബിതായോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ ആത്മനിയന്ത്രണം പാലിക്കാനും അവനെ സമ്മതിപ്പിക്കുന്നതിലും അവൾ വിജയിച്ചു. തന്റെ പൗത്രിയായ മെലാനിയായ്ക്കും അവളുടെ ഭർത്താവായ പിനിയോനുസിനും അവൾ ധർമ്മികപിന്തുണ നല്കി; തന്റെ മകന്റെ ഭാര്യയായ അൽബീനായെ 66 അവൾ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളെല്ലാം വില്ലാൻ അവൾ അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അവൾ അവരെ റോമിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുവിച്ച് പരിശുദ്ധവും ശാന്തനിർഭരവുമായ ജീവിതത്തിന്റെ തുറമുഖത്തേയ്ക്ക് ആനീതരാക്കി.

5. അവൾ ഇതു ചെയ്യുമ്പോൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ വന്യമൃഗങ്ങളോട് അവൾ യുദ്ധം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. 67 അവരുടെ പരിത്യാഗത്തിന്റെ വഴിയിൽ തട്ടസ്സുമായി നിന്ന സൈനനാഗങ്ങളെയും അവരുടെ ഭാര്യമാരേയുമാണ് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അവൾ പറഞ്ഞു. "കൊച്ചുകുട്ടികളേ ഇതു അന്ത്യനാഴികയാണെന്ന് നാനൂറു വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് എഴുതപ്പെട്ടി

65. മുകളിൽ അധ്യായം 41: 5 കാണുക.
66. താഴെ അധ്യായം 61:6 കാണുക.
67. 1 കൊറി. 15:32; വി. ഇഗ്നേഷ്യസ്, റോമം, 5.1 ഇവിടെ "ജയപ്രദേശങ്ങൾക്കെതിരെ" എന്നതിനും 69

രിക്കുന്നു. (1 യോഹ. 2:18) ജീവിതത്തിലെ വ്യക്തകാര്യങ്ങൾ എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ കാംക്ഷിക്കുന്നത്? അന്തികൃിസ്തു നിങ്ങളെ കീഴടക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ ധനവും നിങ്ങളുടെ പിതൃസ്വത്തും നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളുക."

6. അവളാകട്ടെ അവരെയെല്ലാം വിടുവിച്ച് ഏകാന്ത ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് ആനയിച്ചു. അവൾ പണ്ഡിതക്കൊളായുടെ ഇളയമകനെ പഠിപ്പിച്ച് സിസിലിയിലേക്ക് അയച്ചു. അവ ശേഷിച്ചവയെല്ലാം അവൾ വിറ്റു; കിട്ടിയ പണം കൊണ്ട് അവൾ യറുശലേമിലേയ്ക്ക് പോയി. നാല്പതു ദിവസം കൊണ്ട് ആ ധനം അവൾ വിതരണം ചെയ്തു. അതിനുശേഷം ഏറ്റവും വിനീതയായി, വൃദ്ധയായി അവൾ നിറുപ്രാപിച്ചു. അവൾക്ക് ജറുസലേയിൽ ഒരു സന്യാസഭവനം ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിനുള്ള തുകയും അവൾ നീക്കിവെച്ചിരുന്നു.

7. അവൾ റോം വിട്ടപ്പോൾ വളരെ നേരത്തെ പ്രവചിച്ചിരുന്നതുപോലെ ബാർബേറിയൻ മലവെള്ളം ഇറച്ചുകയറി 68. ബാർബേറിയൻ ക്രൂരതയിൽ സർവ്വതും തകർന്നപ്പൊഴും കൊള്ളയടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. റോമൻ ഹേർമിറ്റിയിലെ പിടിച്ചു വിഗ്രഹം പോലും അവശേഷിപ്പിച്ചില്ല. ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരം വർഷങ്ങൾകൊണ്ട് മനോഹരമായി അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട റോം ഒരു നഷ്ടകൃന്മാരായി മാറി. മെലാനിയായുടെ ശിഷ്യരായിരുന്നവരും പ്രബോധനത്തെ എതിർത്തിരുന്നവരും ഒരുപോലെ ദൈവത്തിനു നന്ദിപറഞ്ഞു; സംഭവങ്ങളുടെ തിരിച്ചറിയൽ വഴി അവർ അവിശ്വാസികളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. എല്ലാവരും അടിമകളായി പിടിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, മെലാനിയായുടെ തീക്ഷ്ണ തമുലം കർത്താവിന് ഹോമബലിയായി തീർന്നവർ മാത്രം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു.

55. സിൽവാനിയാ

1. മുൻ പ്രീഫെക്ടായിരുന്ന റൂഫീനസിന്റെ സഹോദര ഭാര്യയും ഭാഗ്യവതിയുമായ സിൽവാനിയാ എന്ന യുവതിയെ യാത്രയാക്കാനായി ഏലിയായിൽനിന്ന് 69 ഈജിപ്തിലേക്ക് ഞങ്ങളോടു യാത്രപോയി. ജോവീനസും 70 ഞങ്ങളോടുകൂടെ

68 ക്രി. വ. 410-ൽ അലാരിക് റോം ആക്രമിച്ചതിനെപ്പറ്റി യാണു് സൂചന.
69 ജറുസലേം. ക്രി. വ. 136-ൽ ഹഡ്രിയാൻ ചക്രവർത്തി ജറുസലേം "ഏലിയം കാപ്പിത്തോളിനം" എന്ന് പേരുമാറി.
70 ക്രി. വ. 415-നു മുമ്പ് അദ്ദേഹം മെത്രാനായി 415-ൽ ദിയോസ് പൊലീസിൻവെച്ചു നടന്ന സിനഡിൽ അദ്ദേഹം പങ്കെടുത്തു.

ഉണ്ടായിരുന്നു; അന്ന് അദ്ദേഹം ഒരു ഡീക്കനായിരുന്നു; എന്നാലിപ്പോൾ അശ്കലോൺ 71 സഭയിലെ മെത്രാനാണ്. അദ്ദേഹം ഭക്തനും പണ്ഡിതനുമായിരുന്നു. വളരെ ചുട്ടുള്ള കാലമായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ പെലൂസിയത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ ജോവീനസ് ഒരു പാത്രം വളരെ തണുത്ത വെള്ളമെടുത്ത് കൈകാലുകൾ നന്നായി കഴുകി. അതിനുശേഷം തറയിൽപിരിച്ച ഒരു തുകൽ കഷ്യനിൽ വിശ്രമിക്കാനായി കിടന്നു.

2. സ്വന്തം മകനെ സമീപിക്കുന്ന ബുദ്ധിയുള്ള അമ്മയെപ്പോലെ മെലാനിയ അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബലഹീനതയെ കളിയാക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു: 'ചുട്ടനിണമുള്ള യുവാവേ, നിന്നെപ്പോലുള്ള ഒരാൾ തന്റെ ശരീരത്തെ ഇപ്രകാരം ലാളിക്കുവാൻ എങ്ങനെയാണ് ധൈര്യപ്പെടുന്നത്? നിരവധി നാശത്തിനു കാരണമിതാണെന്ന് നിനക്ക് അറിയില്ലേ? നോക്കൂ! എനിക്ക് അറുപതു വയസ്സായി; എനിക്ക് ധാരാളം രോഗങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും എന്റെ വൈദ്യന്മാർ എന്നെ നിർബന്ധിക്കുന്നെങ്കിലും, എന്റെ വിരലുകളുടെ അഗ്രമല്ലാതെ എന്റെ കാലോ, മുഖമോ, മററ് ഏതെങ്കിലും അവയവമോ ഞാൻ നനച്ചില്ല. എന്റെ ശാരീരികാഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ഞാൻ ഇതുവരെ വിധേയയായിട്ടില്ല; വിശ്രമിക്കാനായി ഞാൻ ഒരു കട്ടിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല; ഒരു മഞ്ചലിൽ ഞാൻ യാത്രചെയ്തിട്ടില്ല'.

3. അവൾ അഗാധപണ്ഡിതയും സാഹിത്യഭിരുചിയുള്ളവളുമായിരുന്നു. പ്രാചീന ഭാഷ്യകരുടെ കൃതികൾ ഒരിജന്റെ 30 ലക്ഷം വരികൾ, ഗ്രിഗറി, സ്റ്റീഫൻ, പിയേരിയസ്, ബേസിൽ ആദിയായ ശ്രേഷ്ഠവ്യക്തികളുടെ 25 ലക്ഷം വരികൾ വായിച്ച് അവൾ രാത്രിയെ പകലാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവൾ ഒരിക്കൽ മാത്രമോ ധൃതിയിലോ അല്ല വായിച്ചിരുന്നത്; ഓരോ കൃതിയും ഏഴെട്ടുപ്രാവശ്യം മനസ്സിൽ വായിച്ചു പഠിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ, തെറ്റായി ഗ്നോസിസ് എന്ന് പറയപ്പെട്ടിരുന്നതിൽ നിന്ന് 72 വീമോചിതയാകുവാനും ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വഴി ചിറകുവിടത്താനും കഴിഞ്ഞു. — ശുഭപ്രതീക്ഷയാൽ അവൾ സ്വയം ഒരാത്മീയപക്ഷിയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ട് ക്രിസ്തുവിലേക്ക് യാത്രചെയ്തു.

71 പലസ്തീനയിൽ ഗാസ്സായ്ക്കും യാമ്നിയായ്ക്കും ഇടയ്ക്കാണ് അശ്കലോൺ. 1270-ൽ ഈ പട്ടണം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.
72 1 തിമോ. 6:30

56. ഒളിംപിയാസ്

1. ഏറെയും ബഹുമാന്യയും സ്തുത്യർഹയുമായ ഒളിംപിയാസ് 73 ചിന്തയിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും മെലാനിയായുടെ കല്പന ശിരസ്സാവഹിച്ചു. അവൾ ഒരു മുൻറോമൻപ്രഭുവായ സെല്യൂക്കസിന്റെ മകളും മുൻപ്രീഫെക്ടായ അബ്ദാവിയുടെ സിന്റെ പൗത്രിയും, നഗരത്തിന്റെ മുൻപ്രീഫെക്ടായ നെബ്രീദിയൂസിന്റെ കുറെക്കാലത്തെ വധുവുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അവൾ ആരുടേയും ഭാര്യയായിരുന്നില്ല. സത്യവചനത്തിന്റെ ഭാര്യയായി, കന്യകയായിത്തന്നെ അവൾ മരിച്ചു എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

2. അവൾ തന്റെ സ്വത്തുക്കളെല്ലാം പാവങ്ങൾക്കു വിതരണം ചെയ്തു. 74 സത്യത്തിനുവേണ്ടി നിസ്സാരമായ പോരാട്ടമല്ല അവൾ നടത്തിയത്; അവൾ സ്ത്രീകളെ പഠിപ്പിച്ചു; ബഹുമാനപൂർവ്വം വൈദികരെ അഭിസംബോധന ചെയ്തു; മെത്രാന്മാരെ മാനിച്ചു; സത്യത്തിനുവേണ്ടി ഒരു വിശ്വാസസാക്ഷിയാകുവാൻ അവൾ യോഗ്യയായിത്തീർന്നു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ ജീവിക്കുന്നവർ അവളെ വിശ്വാസ സാക്ഷികളുടെ ഗണത്തിൽ എണ്ണുന്നു. വൈദികന്മാരുടെ വേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ അവൾ മരിക്കുകയും കർത്താവിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

57. കാൻഡിഡയും ജലാസിയയും

1. അവളെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ട് ജനറൽ ട്രാജന്റെ മകളായ ഭാഗ്യവതി കാൻഡിഡ അവളുടെ കാലികളെ പിൻപെടുന്നു. പള്ളികളെയും മെത്രാന്മാരെയും ബഹുമാനിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ യോഗ്യതാപൂർവ്വം ജീവിക്കുകയും വിശുദ്ധിയുടെ ഉന്നത സോപാനത്തിലെത്തുകയും ചെയ്തു. വിശുദ്ധ ജീവിതം നയിക്കാൻ തന്റെ മകളെ അവൾ ഗുണദോഷിച്ചു. തന്റെ സ്വന്തം

73 ക്രി.വ. 368ൽ ഒളിംപിയാസ് ജനിച്ചു. 384-ൽ വിവാഹിതയായി. തിയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തിയുടെ അനന്തിരവനായ നെബ്രീദിയൂസ് ആയിരുന്നു ഭർത്താവ്. വളരെ പെട്ടെന്നു അവൾ വിധവയായിത്തീർന്നു. രണ്ടാമത്തൊരു വിവാഹം കഴിക്കാൻ അവൾ കൂട്ടാക്കിയില്ല.

74 സൊസൊമെൻ, സഭാ. 8. 9. ഒളിംപിയാസ് പ്രായം കുറഞ്ഞ വിധവയായിരുന്നെങ്കിലും കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ പാത്രിയർക്കീസ് അവളെ ഒരു ശുശ്രൂഷിണി (diacress) ആയി നിയമിച്ചു. ശുശ്രൂഷിണികൾക്ക് കുറഞ്ഞത് നാല്പതു വയസ്സ് പ്രായം ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്ന് കൽക്കദോണിയാ സൂനഹദോസ് (451) നിശ്ചയിച്ചു.

ഉദരഫലത്തെ ക്രിസ്തുവിനു നൽകി; അതിനുശേഷം മിതത്വത്തിലും, സ്വത്തുവിരമം ചെയ്യുന്നതിലും അവളെ അനുധരണം ചെയ്തു.

2. തന്റെ ശരീരത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനായി അവൾ രാത്രിമുഴുവൻ കൈകൊണ്ട് തിരികല്പ് തിരിച്ചിരുന്നതായി എനിക്കറിയാം. "ഉപവാസം മാത്രം പോരാ, ക്ലേശപൂർണ്ണമായ ജാഗരണം എന്ന സഹായിയെക്കൂടി ഞാൻ കൊടുക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഏശാവിന്റെ അഹങ്കാരം ഞാൻ നശിപ്പിക്കും." (ഉല്പ. 25:25-34) എന്ന് അവൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ചുരുക്കമുള്ളതോ മൃഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളതോ ആയ എല്ലാറ്റിനീതിനും അവൾ പൂർണ്ണമായി ഒഴിഞ്ഞിരുന്നു: പെരുന്താലും ദിവസങ്ങളിൽ മത്സ്യവും എണ്ണപുരട്ടിയ സസ്യങ്ങളും കഴിച്ചു. മററവസരങ്ങളിലെല്ലാം കമർപ്പുള്ള അല്പം വീഞ്ഞും ഉണക്ക റൊട്ടിയുമായിരുന്നു അവളുടെ ആഹാരം.

3. അവളെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ട്രിബ്യൂണിന്റെ മകളും ഏറ്റവും പ്രശസ്തയുമായ ജലാസിയ ഭക്തിപൂർവ്വം കന്യാത്വം എന്ന നകം സ്വീകരിച്ചു. പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളുമായ ജോലിക്കാരുടെ നേർക്കുപോലും അവളുടെ കോപത്തിന്മേൽ സൂര്യൻ അസ്തമിക്കയില്ലായിരുന്നു. (എഫേ. 4:26). അത്തരത്തിൽ പെട്ടതായിരുന്നു അവളുടെ സ്വകൃതം.

58. ആൻറിനോയിലെ സന്യാസികൾ

1. തേബായ്യിലുള്ള ആൻറിനോയിൽ 75 ഞാൻ നാലു വർഷം ചെലവഴിച്ചു; അപ്പോൾ അവിടെയുള്ള ആശ്രമങ്ങൾ അടുത്തറിയാൻ എനിക്കു സാധിച്ചു. ആ നഗരത്തിനു ചുറ്റും ഏതാണ്ട് പന്തിരായിരം പുരുഷന്മാർ കുറിനതാപസകർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടും കൈകൾകൊണ്ടുദ്ധ്യാനിച്ചും ജീവിക്കുന്നു. പടരയിലെ ഗുഹകളിൽ സ്വയം ബന്ധിതരാക്കിയ ഏകാന്തജീവിതക്കാരും അവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ട്.

അവരിൽ ഒരാളായിരുന്ന സോളമൻ ഏറ്റവും ശാന്തനും ചിലവേകിയും സഹനശക്തി എന്ന ഭാനം ഉള്ളവനുമായിരുന്നു. അൻപതുവർഷമായി താൻ ഗുഹയിലാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. തന്റെ സ്വന്തം കൈവേലുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ജീവിക്കുന്നു. വി. ഗ്രനഥം മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഹൃദിസ്ഥമാക്കിയിരുന്നു.

75. തേബായ്യിലുള്ളത് നൈലിന്റെ കിഴക്കേ തീരത്തുള്ള ഒരു പട്ടണമാക്കിയിരുന്ന ആൻറിനോയെ; 1911-ൽ ഇവിടെ ആശ്രമങ്ങൾ നശിച്ചു. അതേ സ്ഥലത്തു നിന്നും 1911-ൽ ഇവിടെ ആശ്രമങ്ങൾ നശിച്ചു. അതേ സ്ഥലത്തു നിന്നും 1911-ൽ ഇവിടെ ആശ്രമങ്ങൾ നശിച്ചു. അതേ സ്ഥലത്തു നിന്നും 1911-ൽ ഇവിടെ ആശ്രമങ്ങൾ നശിച്ചു.

2. ഉയർന്ന അളവിൽ പരിപൂർണ്ണനായിരുന്ന ഡൊറോത്തേ യൂസ് മുറൊറാൽ ഗുഹയിൽ പാർത്തിരുന്നു; അദ്ദേഹം പരിപൂർണ്ണമായി, കഠിനം കൂടാതെ ജീവിതം നയിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം വൈദികനായി വിളിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ഗുഹകളിലുള്ള സഹോദരന്മാർക്ക് പൗരോഹിത്യ കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചു. ഒരിക്കൽ വലിയ മെലാനിയായുടെ പൗത്രിയായ മെലാനിയ—അവളേപ്പറ്റി താഴെ പറയാം—അവിടെയുള്ള സഹോദരന്മാർക്ക് ചെലവിടണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അഞ്ഞൂറു നാണയങ്ങൾ കൊടുത്തുവിട്ടു. അദ്ദേഹം മൂന്നു നാണയങ്ങൾ മാത്രം എടുത്തു. ബാക്കി അഗാധ പണ്ഡിതനും ഏകാന്തവാസിയുമായ ഡിയോക്ലെസ്സിന് അയച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: “സഹോദരൻ ഡിയോക്ലെസ് എന്തെക്കാരെ ബുദ്ധിമാനാണ്; പ്രയാസം കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിന് അവരെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ സാധിക്കും; അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് നന്നായിട്ടറിയാം; ഞാൻ ഇതുകൊണ്ട് സംതൃപ്തനാണ്.”

3. ഈ ഡിയോക്ലെസ് ആദ്യം വ്യാകരണം പഠിച്ചു. പിന്നെ തത്ത്വശാസ്ത്രപഠനമാരംഭിച്ചു. ഇക്കാലമെല്ലാം കൃപാവരം അദ്ദേഹത്തെ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇരുപത്തിയെട്ടാം വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം ലൗകികപഠനങ്ങൾ മതിയാക്കി ക്രിസ്തുവിനോടു് പഠറിച്ചേന്നു. അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ ഇപ്രകാരം അഭിസംബോധന ചെയ്തു. “ദൈവചിന്തയിൽ നിന്നകന്ന മനസ്സ് ഒന്നുകിൽ ഒരു പിശാചാണ്, അല്ലെങ്കിൽ മൃഗമാണ്.” അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതെന്താണെന്ന് അറിയാൻ ഞങ്ങളാരാഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു, “ദൈവചിന്തയിൽ നിന്നകന്ന മനസ്സ് അവശ്യാവശ്യം ദുരാഗ്രഹത്തിലേക്കോ കോപത്തിലേക്കോ വഴുതിവിഴുന്നു.” ആഗ്രഹം മൃഗീയവും കോപം പൈശാചികവുമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിശദീകരിച്ചു.

4. മനുഷ്യമനസ്സ് ഏപ്പോഴും ദൈവത്തോടുകൂടിയായിരിക്കാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു് ചോദിച്ചു് ഞാൻ തടസ്സം ഉന്നയിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു: “ഭക്തിയും ദൈവികമായ ചിന്ത, പ്രവൃത്തി എന്നിവയും ഉള്ള ആത്മാവു് ദൈവത്തോടുകൂടിയാണ്.” അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപത്തു് കാപിത്തോൻ എന്ന ഒരു മുൻകവച്ചാരൻ പാർത്തിരുന്നു. ആൻറിനോയെ നഗമത്തിൽനിന്നു് നാലുമൈൽ അകലെയുള്ള ഗുഹകളിൽ അദ്ദേഹം അൻപതു വർഷം താമസിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്റെ ഗുഹയിൽനിന്നു താഴെ വരുകയാകട്ടെ, നൈൽ നദിയെ സമീപിക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്തില്ല. എതിരാളി ഇപ്പോഴും തന്നെ എതിർന്നതിനാൽ ജനങ്ങളുടവുമായി ഇടപഴകാൻ തനിക്കു സാധിക്കുന്നില്ലെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നു.

5. അദ്ദേഹത്തേപ്പോലെ ഗൃഹയിൽ ജീവിക്കുന്ന മറ്റൊരാൾ താപസനേയും ഞങ്ങൾ കണ്ടു. വ്യത്യാസമില്ലാത്തതും എന്ന ചിത്തഭ്രമത്താൽ സ്വപ്നത്തിൽ അദ്ദേഹം വെളിപ്പെടുത്തിയതും. ഇപ്രകാരം കാരാറിനെ പോറ്റി വെളിതരാകുന്ന മറ്റുള്ളവരെ അദ്ദേഹം അപഹസിിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും പ്രായം, കാലാവസ്ഥ എന്നിവകൊണ്ടും ഒരു പക്ഷേ വ്യത്യാസമില്ലാത്തതും നിമിത്തവും അദ്ദേഹം തന്റെ ശരീരത്തെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നു. വ്യത്യാസമില്ലാത്തതും എന്ന മഹാഭക്തയായാൽ പൂർണ്ണമായി വഴിതെറ്റിപ്പോയതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്താധാരം.

59. അമ്മ താലീസും താവോറും

1. ആൻറിനോയേ നഗരത്തിൽ സ്ത്രീകളുടെ പന്ത്രണ്ടു മഠങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ ഞാൻ താലീസ് അമ്മയെ കണ്ടു. മുട്ടി. അവളുടെ അയല്പാർ സാക്ഷിച്ചതുപോലെ അവൾ താപസ ജീവിതത്തിൽ എൺപതുവർഷം ചെലവഴിച്ചു. അറുപതു യുവതികൾ അവളോടൊപ്പം പാർത്തിരുന്നു. അവർ അവളെ വളരെയധികം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ മാതാമൂലം ഹാളിൽ മറ്റു മഠങ്ങളിലെപ്പോലെ താഴും പൂട്ടും ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. അവളോടു അവർക്കുള്ള സ്നേഹം അവരെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നു. ആ വൃദ്ധയ്ക്ക് വളരെ ഉന്നതനിലയിൽ ആത്മനിയന്ത്രണം ഉണ്ടായിരുന്നു; ഞാൻ അവിടെ പ്രവേശിച്ചു കസേരയിൽ ഇരുന്ന്പോൾ, അവൾ എന്റെ അടുത്തുവന്നിരുന്നു. ആത്മാർത്ഥതയുടെ ബഹിർസ്പർശനമായി തന്റെ കൈകൾ എടുത്തു എന്റെ തോളത്തു വെച്ചു.

2. ഈ ഭവനത്തിൽ ശിഷ്യയായി താവോർ എന്നു പേരുള്ള ഒരു യുവതി മുപ്പതു വർഷമായി താമസിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പുതിയൊരു വസ്യമോ, ശിരോവസ്യമോ, ചെരിപ്പോ, ധരിക്കാൻ അവൾ സമ്മതിച്ചില്ല; "ഞാൻ പുറത്തു പോകുന്നില്ലെങ്കിൽ എനിക്കുവേണ്ട ആവശ്യമില്ല" എന്ന് അവൾ പറഞ്ഞിരുന്നു. മറ്റൊരാൾക്കും ഞായറാഴ്ച പള്ളിയിൽ പോകുക പതിവായിരുന്നു; എന്നാൽ അവളാകട്ടെ തന്റെ കീറിപ്പിരിഞ്ഞ വസ്യം ധരിച്ചു തന്റെ ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ട് മാതാമൂലം തന്നെ ഇരിക്കും. അവൾ എപ്പോഴും പ്രസന്നവനയായി കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. ശുദ്ധത അവളുടെ പ്രതിരോധമായിരുന്നു; പാപപങ്കിലമായ കണ്ണുകളെ അവളുടെ അർക്കമൊതുക്കും ഭയവും ലജയും കൊണ്ട് നിറയ്ക്കും. അല്ലെങ്കിൽ നല്ല സ്വയംനിഗ്രഹം ഉള്ളയാൾ പോലും അവളുടെ സൗന്ദര്യത്താൽ വഴിതെറ്റിപ്പോകുമെന്നേ.

60. ഒരു കന്യകയും കൊള്ളുത്തുസ് എന്ന

രക്തസാക്ഷിയും

1. എനിക്കു മരണാഭയം അയൽക്കാരിയുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അവളുടെ മുഖം ഞാൻ ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല. ലോകം ഉപേക്ഷിച്ചശേഷം ഒരിക്കലും അവൾ പുറത്തു പോയിട്ടില്ലെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അവൾ അവളുടെ അമ്മയോടൊപ്പം അറുപതു വർഷം താപസകർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചു; മരണ ലോകത്തിലേക്കു അവൾക്കു കടന്നുപോകാനുള്ള നാഴികയടുത്തു. ആ സ്ഥലത്തെ രക്തസാക്ഷിയായ കൊള്ളുത്തുസ് 76 അവൾക്കു കാണപ്പെട്ടു പറഞ്ഞു: "ഇന്നു നീ യജമാനന്റെ പക്കലേക്കു യാത്രയാകും; അവിടെ എല്ലാ വിശുദ്ധരെയും നീ ദർശിക്കും; അതുകൊണ്ടു വന്നു എങ്ങനെയോടൊപ്പം പള്ളിയിൽ വെച്ചു ഭക്ഷിക്കുക." 77 അവൾ അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റു വന്നു. യാത്രയ്ക്കു അവളുടെ കൂടെയിൽ അപ്പവും, എണ്ണയും, അരിഞ്ഞ സസ്യങ്ങളും എടുത്തു. ഈ നീണ്ട വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം അവൾ പുറത്തു പോയി, പാപ്പലിൽ കയറി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

2. അതിനുശേഷം, അവിടെ ആത്മീയാത്മ വൈസരം നോക്കി ദിവസം മുഴുവൻ അവൾ കാത്തിരുന്നു; അവൾ ഇരുപ്പിടത്തിലിരുന്ന് രക്തസാക്ഷിയോടു പറഞ്ഞു: "വി. കൊള്ളുത്തുസേ, എന്റെ ഭക്ഷണത്തെ ആശീർവ്വദിക്കണമേ; നിന്റെ പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടു എന്റെ യാത്രയിൽ എന്നെ സഹായിക്കണമേ."

അവൾ ഭക്ഷിച്ച ശേഷം വീണ്ടും പ്രാർത്ഥിച്ചു. സായാഹ്നത്തോടടുത്തു തിരിച്ചു മാത്തിലേക്കു പോയി. ആമോസു പ്രവാചകനെപ്പറ്റി സ്കോമാറാക്കാർൻ ഏകദേശം 78 എഴുതിയ ഒരു കൃതി 79-ന്റെ അമ്മയ്ക്കു കൊടുത്തുകൊണ്ടു അവൾ പറഞ്ഞു: "നാടുകടത്തപ്പെട്ട മെത്രാനു" 80 ഇതു കൊടുത്തിട്ടു

76 ആൻറിനോയെ പട്ടണത്തിന്റെ മധ്യസ്ഥൻ. മാക്സിമിയന്റെ മതപീഡനത്തിൽ അദ്ദേഹം രക്തസാക്ഷിയായി.

77 വി. ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റോമിന്റെ മരണത്തിന്റെ തലേരാത്രിയിൽ കാണപ്പെട്ട രക്തസാക്ഷിയായ ബാബിലോണിനെ ഇക്കർസുരിപ്പിക്കുന്നു: "സഹോദരോ, സത്യജ്ഞയിരിക്കുക; നാളെ നാം ഒന്നിച്ചായിരിക്കും."

78 അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ ഏകദേശം ഉദ്ദേശിച്ചാണിതു (150-215). സ്കോമാറാ (കയറുപായ) എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതിയിൽ നിന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിനു ഈ പേരുണ്ടായതു.

79 ഇതു നമുക്കു കൈവന്നിട്ടില്ല.

80 പല്ലുവെട്ടിയ സൂത്രം.

എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പറയണം; ഇതാ ഞാൻ യാത്ര യിലാണ്." തന്റെ ശവസംസ്കാരത്തിനുള്ളവ സജ്ജമാക്കി യിട്ട് പനിയോ, രോഗലക്ഷണങ്ങളോ കൂടാതെ ആ രാത്രി അവൾ മരിച്ചു.

61. ഇളയ മെലാനിയ

1. മെലാനിയായുടെ പുത്രിയെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യാമെന്ന് ഞാൻ നിന്നോട് മുകളിൽ വാശാനം ചെയ്തിനാൽ 81 ഞാൻ എന്റെ പ്രതിജ്ഞ പാലിക്കണം. അവളുടെ ഇളം പ്രായത്തെ നാം നിസ്സാരമായി കരുതുന്നതും അവളുടെ സുകൃതത്തെ അഗണ്യമായി പരിഗണിക്കുന്നതും നന്നല്ല. അവളുടെ സുകൃതം ഒരനുസ്മരണ കൂടാതെ അനുസ്മരിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. വിശുദ്ധിയിൽ വളരെ പുരോഗമിച്ച പ്രായമുള്ള സ്ത്രീകളെ അതിശയിക്കുന്നതുമാണത്. റോമിലുള്ള ഉന്നത കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു പുരുഷനുമായി ചെറുപ്പത്തിലേയുള്ള ഒരു വിവാഹത്തിന് അവളുടെ മാതാപിതാക്കൾ അവളെ നിർബന്ധിച്ചു. അവളാകട്ടെ തന്റെ വലുത്തെയെപ്പറ്റിയുള്ള കഥകളാൽ നിരന്തരം അലട്ടപ്പെട്ടിരുന്നു; ആ ചിന്തകൾ അവളെ ഭരിച്ചിരുന്നതിനാൽ വിവാഹത്തിൽ ഭർത്താവുമായി സഹകരിക്കാൻ അവൾക്ക് സാധിച്ചില്ല.

2. അവർക്ക് രണ്ടു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായെങ്കിലും ഇരുവരും മരിച്ചുപോയി. അവൾ വിവാഹത്തെ വെറുക്കാൻ തുടങ്ങി. മുൻപ്രിഫെക്ടായ സെവേരൂസിന്റേൻ മകനും തന്റെ ഭർത്താവുമായ പിനിയന്റേസിനോട് 82 അവൾ പറഞ്ഞു; ശുദ്ധത പാലിക്കാം എന്ന കാരാറിൽ എന്നോടുകൂടി താപസ ജീവിതം നയിക്കാൻ നിനക്കു താല്പര്യമാണെങ്കിൽ നിന്നെ ഞാൻ യജമാനനായും എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ നാഥനായും അംഗീകരിക്കാം. എന്നാൽ യുവാവായ നിനക്ക് ഇത് പ്രയാസമാണെങ്കിൽ എനിക്കുള്ളതെല്ലാം എടുത്തുകൊള്ളുക; എന്റെ ശരീരം മാത്രം സ്വതന്ത്രമായി വിട്ടേക്കുക; അങ്ങനെ ദൈവത്തോടുള്ള എന്റെ പ്രതിജ്ഞ ഞാൻ നിറവേറുകയും എന്റെ വലിയമ്മയുടെ തീർപ്പുതയുടെ അവകാശത്തിലേക്ക് ഞാൻ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. അവളുടെ പേരാണ്ല്ലോ ഞാൻ എടുത്തിരിക്കുന്നത്.

81 മുകളിൽ അധ്യായം 58,2 കാണുക.
 82 മുകളിൽ അധ്യായം 54,14 കാണുക.

3. “നമുക്ക് മക്കളുണ്ടാകുവാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, എന്റെ മക്കളെ ദൈവം ഇത്രവേഗം എടുക്കുകയില്ലായിരുന്നു.”

കുറെനാൾ അവർ നകത്തിനെതിരെ സമരം ചെയ്തു. അവസാനം ദൈവത്തിന് ആ യുവാവിൽ അനുകമ്പതോന്നി; ഈ ലോകം ഉപേക്ഷിക്കാനുള്ള ഒരാഗ്രഹം ദൈവം അവനിൽ നട്ടു. അങ്ങനെ അവരെ സംബന്ധിച്ച് വി. ഗ്രന്ഥം പൂർത്തിയായി. “സ്രീ നിന്റെ ഭർത്താവിനെ രക്ഷിക്കമെന്ന് നിനക്കെങ്ങനെ അറിയാം?” (1 കൊറി. 7:16)

അവൾ പതിമൂന്നാം വയസ്സിലാണ് വിവാഹിതയായത്; ഏഴുവർഷം ഭർത്താവുമൊത്തു ജീവിച്ചു. ഇരുപതാം വയസ്സിൽ അവൾ തന്റെ സിൽക്കുവസ്ത്രങ്ങൾ ദേവാലയത്തിനു സംഭാവന ചെയ്തു. വി. ഒളിമ്പിയാസും ഇപ്രകാരം ചെയ്തിരുന്നു.

4. ബാക്കിയുള്ള സിൽക്കുവസ്ത്രങ്ങൾ ഭാഗിച്ച് പള്ളികൾ കള്ളു വിവിധാലങ്കാരങ്ങളുണ്ടാക്കി. അവളുടെ സ്വപ്നവും വെള്ളിയും ഡൽമേഷ്യക്കാരുടെ പൗലോസ് എന്ന സന്യാസവെദികനെ ഏല്പിച്ചു. കടലിനപ്പുറത്തു പൗരസ്ത്യദേശമായ ഈജിപ്തിലേക്കും തേബായ്യിലേക്കും അവൾ പതിനായിരം നാണയങ്ങൾ അയച്ചുകൊടുത്തു; അന്ത്യോക്യയിലേക്കും സമീപ പ്രദേശങ്ങളിലേക്കും പതിനായിരം; പലസ്തീനയിലേക്ക് പതിനായിരം; ദ്വീപുകളിലും അവസ്തുപ്പുറത്തും ഉള്ള സഭകളിലേക്ക് പതിനായിരം. അതുപോലെ പടിഞ്ഞാറുള്ള സഭകൾക്കും അവൾ സംഭാവന ചെയ്തു.

5. ഇത്രം ഇതിന്റെ നാലിരട്ടിയും അവൾ സി.ഹത്തിന്റെ വായിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചു (2 തിമോ. 4:17). അലാറിക്കിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത്; ആ പ്രയോഗം ദൈവം ക്ഷമിക്കുമെന്ന് കരുതുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യം കാംക്ഷിച്ച എണ്ണായിരം അടിമകളെ അവളുടെ വിശ്വാസം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കു നയിച്ചു. ശേഷിച്ച അടിമകൾ ഇതാഗ്രഹിച്ചില്ല; അവളുടെ സഹോദരൻ സേവചെയ്യാൻ അവർ തീരുമാനിച്ചു; മൂന്നു നാണയങ്ങൾക്ക് അവൾ അവരെ വിറ്റു. സ്വെയിൻ, അക്വീറ്റാനിയ, താക്കോണിയ, ഗോൾ എന്നിവിടങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സമ്പാദ്യമെല്ലാം അവൾ വിറ്റു. സിസിലി, കംപാനിയ, ആഫ്രിക്ക എന്നിവിടങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്നവ മാത്രം ആശ്രമങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടദാനമായി മാറ്റിവെച്ചു.

6. ധനമാകുന്ന ചുവട് ഇപ്രകാരം ബുദ്ധിപൂർവ്വം അവൾ കൈകാര്യം ചെയ്തു. അവളുടെ സന്യാസം ഇത്തരത്തിലുള്ളതായിരുന്നു; ഒന്നിടവിട്ടു ദിവസങ്ങളിൽ മാത്രമേ അവൾ ഭക്ഷിച്ചി

രുന്നുള്ള; താപസജീവിതം തുടങ്ങിയ ഇടയ്ക്ക് അഞ്ച് ദിവസത്തിൽ കൂടുതൽ ക്ഷേപിക്കാതിരുന്ന. തന്റെ അടിമസ്രീകളോടൊപ്പം ചില ജോലികളും അവൾ ചെയ്തിരുന്നു. അവരെ തന്റെ താപസകർമ്മങ്ങളിൽ അവൾ പങ്കുകാരാക്കി. തന്റെ അമ്മയായ അൽബീനായും കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. അവളും മകളെപ്പോലെ താപസജീവിതം നയിച്ചു. തന്റെ സ്വത്തുക്കൾ അവളും രഹസ്യമായി വിതരണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. സിസിലി, കംപാനിയ, എന്നിവിടങ്ങളിലെ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലായി സ്വതന്ത്രരും അടിമകളുമായ പതിനഞ്ചു ഷണ്ഡന്മാരോടും⁸³, അറുപതു യുവതികളോടുംകൂടെ അവൾ പാർത്തുവന്നു.

7. അതുപോലെ അവളുടെ ഭർത്താവായ പിനിയന്റസും മുപ്പതു സന്യാസികളുമൊത്തു് പച്ചാസമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തിയും ഉദ്യാനത്തിലെ ജോലികൾ ചെയ്തും ജീവിച്ചു. വി. മെത്രാനായ ജോണിനെ സംബന്ധിച്ചു് 84 ഞങ്ങളിൽ ചിലർ റോമിലേക്കു പോകവേ അവർ ഞങ്ങളെ വളരെയധികം ബഹുമാനിച്ചു. ആതിഥ്യമര്യദയേനസരിച്ചു് അവർ ഞങ്ങളെ സല്ലരിക്കുകയും വഴിയാത്രയ്ക്കുവശ്യമുള്ളതെല്ലാം നല്കുകയും ഉത്തമജീവിതത്തിലെ സദ്പ്രവൃത്തികൾ വഴി നിത്യജീവന്റെ ഫലങ്ങൾ വലിയ സന്തോഷത്തോടെ നേടുകയും ചെയ്തു.

62. പമ്മാക്കിയൂസ്

അവരുടെ ബന്ധുവായ പമ്മാക്കിയൂസ് 85 ലോകത്തോടു് വിടവാങ്ങി ഉത്തമജീവിതം നയിക്കുകയും, ജീവിച്ചിരിക്കവേ തന്നെ സ്വത്തിലൊരു ഭാഗം വിതരണം ചെയ്യുകയും, മരണസമയത്തു് ശേഷിച്ചവ പാവങ്ങൾക്കായി നീക്കിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു മുൻവികാരിയായിരുന്ന മക്കാരിയൂസ്, അയാളുടെ സഹപ്രവർത്തകനും പിന്നീടു് ഇറ്റലിയുടെ പ്രീഫെക്ടുമായിത്തീർന്ന കോൺസ്റ്റാന്ത്യൂസ് അപ്രകാരം ചെയ്തു. അവരിരുവരും പണ്ഡിതരും പരിഗണനാർഹരുമായിരുന്നു; ദൈവസേവന

83 അപ്പിത ജീവിതം നയിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചവരെ കുറിക്കുന്നു. (മത്ത. 19:12).

84 വി. ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റോം (+ 407)

85 നാലും അഞ്ചും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ റോമൻ സഭയിലെ പ്രശസ്തനായ ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു ഇദ്ദേഹം; റോമൻ സൈനാനായിരുന്നു. റോമിൽ വെച്ചു് ജറോമിന്റെ കൂടെ പഠനം നടത്തി. ജറോമും നോളായിലെ പാളീനസും ഇദ്ദേഹത്തിനു് കത്തുകൾ അയച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഗോതികു് ആക്രമണകാലത്തു് 409 ൽ മരിച്ചു.

ത്തിന്റെ അത്യുന്നത പദവിയിലേക്ക് അവൾ പുരോഗമിച്ചു. പരിപൂർണ്ണജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ട് അവരിരുവരും ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു.

63. അത്തനാസ്യോസും യുവതിയും

1. അലക്സാണ്ട്രിയായിൽ ഒരു കന്യകയെ എനിക്കറിയാ മാറിരുന്നു. അവൾക്ക് എഴുപതു വയസ്സായപ്പോൾ ഞാൻ അവളെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അവൾക്ക് ഇരുപതു വയസ്സായപ്പോൾ അവൾ അതിസുന്ദരിയായിരുന്നെന്നും, അവളുടെ സൗന്ദര്യം നിമിത്തം അവളുടെകൂടെ ആയിരുന്നു എന്ന് സംശയിക്കപ്പെടാ തിരിപ്പാൻ അവളെ ഒഴിഞ്ഞുമാറേണ്ടിയിരുന്നെന്നും വൈദിക ഗണം ഒന്നടങ്കം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. കോൺസ്റ്റാൻ സ്യൂസ് ചക്രവർത്തിയായിരിക്കവെ എവസേബിയസിഡ്യുടെ ആരിയർ അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ മെത്രാനായ വിശുദ്ധ അത്ത നാസ്യോസിനെതിരെ ശുദ്ധാലോചന നടത്തിയ അവസരമാ യിരുന്നതു്⁸⁶. അവർ അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ ദുരാരോപണ ങ്ങൾ നടത്തി. അനുവദനീയമല്ലാത്ത കർമ്മങ്ങൾ അദ്ദേഹം ചെയ്തുകൂട്ടി എന്ന് അവർ ആരോപിച്ചു. ദുഷിച്ച ഒരു കോടതി യുടെ വിസ്താരത്തിൽ നിന്നു രക്ഷ നേടാൻ അദ്ദേഹം ഓടി ഒളിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്റെ ബന്ധുക്കളെയോ, സുഹൃത്തുക്കളെയോ, വൈദികരെയോ, മറ്റാരെയെങ്കിലുമോ വിശ്വസിച്ചു സ്വയം ഏല്പിച്ചില്ല.

86 അത്തനാസ്യോസ് അഞ്ചുപ്രാവശ്യം ഒളിവിൽ പോയി. രണ്ടുപ്രാ വശ്യം കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് രണ്ടാമൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്താണ്, കോൺസ്റ്റാൻടൈൻ അദ്ദേഹത്തെ ത്രേവെസിലേക്ക് (ടിയിർ) നാടുകട ത്തി. 337-ൽ കോൺസ്റ്റാൻടൈൻ മരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം തിരികെ വന്നു. 339-ൽ അന്ത്യോക്യയിൽ വച്ചു കൂടിയ സിനഡ്, നിക്കോ മേദിയായിലെ എവസേബിയസിന്റെ പ്രേരണയാൽ അത്തനാ സ്യോസിനെ തരം താഴ്ത്തി, സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി. അദ്ദേഹം റോമിൽ അഭയം തേടി. 341-ൽ റോമിൽ കൂടിയ സിനഡ് അദ്ദേഹ ണെ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടില്ല. 346-ൽ മാത്രമേ തിരികെ വരാൻ സാധിച്ചുള്ളൂ. 350-ൽ കോൺസ്റ്റാൻസ് ചക്രവർത്തി മരിച്ചപ്പോൾ കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് ഏകാധിപതിയായി. 353-ൽ ആർസിൽ വച്ചു. 355-ൽ മിലാനിൽവെച്ചു. കൂടിയ സിനഡുകൾ അദ്ദേഹത്തെ കഠിനമായി വിധിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒളിച്ചോടി, ഈ ഒളിച്ചോട്ടമാണ് പല്ലാഡിയസ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. ജൂലിയന്റെയും വാലെൻസിന്റെയും കാലത്തു് വീണ്ടും അത്തനാ സ്യോസ് നാടുകടത്തപ്പെട്ടു. 386-ൽ തിരികെ വന്ന അദ്ദേഹം 378 വൗര ഭരണം നടത്തി.

2. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ട് പ്രീഫെ ക്ലന്മാർ മെത്രാന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു് ഇരച്ചുകയറിയപ്പോൾ, അലംരാത്രിയിൽ തന്നെ, തന്റെ ഉടുപ്പും മേൽവസ്ത്രവും മാത്രം ധരിച്ചുകൊണ്ടു് ഓടി ആ യുവതിയുടെ സമീപത്തെത്തി. അവൾ അതുളതപ്പെടുകയും ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം അവളോടു പറഞ്ഞു: ആരിയർ എന്നെ തേടിയിറങ്ങിയിരിക്കുന്നു; എന്നിക്കെതിരെ ദുരാഭിപ്രായം നടത്തുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ഒളിച്ചോടാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. അങ്ങനെ ഒരു ദുഷ്പേരും ഒഴിവാക്കാമെന്നും, എന്നെ ശിക്ഷിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവരുടെ കുറ്റത്തിനു് കാരണക്കാരൻ ആകാതിരിക്കാമെന്നും ഞാൻ കരുതി.

3. “നീ വഴി മാത്രം ഞാൻ രക്ഷപ്പെടുമെന്നു് ഇപ്പോൾ തന്നെ ഈ രാത്രിയിൽ ദൈവം എന്നിക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നു.”

അത്യധികം സന്തോഷത്തോടെ അവൾ തന്റെ സംശയമെല്ലാം ദൂരെയെറിഞ്ഞു് കർത്താവിന്റെ ഒരുപകരണമായി വർത്തിച്ചു. കേൺസ്റ്റാൻസ്യൂസിന്റെ മരണംവരെ ആറുവർഷത്തോളം അവൾ മഹാവിശുദ്ധനെ ഒളിവിൽ പാർപ്പിച്ചു. അവൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദം കഴുകുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാരീരികാവശ്യങ്ങളും വ്യക്തിപരമായ ആവശ്യങ്ങളും സാധിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിനു് ആവശ്യമുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വാടകക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അത്തനാസ്യോസു് എവിടെയാണെന്നു് ഈ ആറുവർഷക്കാലം അലക്സാണ്ട്രിയായിൽ ആരുതന്നെ അറിഞ്ഞില്ല.

4. കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസിന്റെ മരണവാർത്ത അറിഞ്ഞ ഉടനെ അദ്ദേഹം ഏഴന്നേറു് വസ്ത്രം ധരിച്ചു് രാത്രിയിൽ പള്ളിയിൽ പ്രത്യക്ഷനായി. എല്ലാവരും അതുളതസ്സബു്ധരായി; മരിച്ചവരിൽനിന്നു് ഉയിർത്തവനെ എന്നപോലെ എല്ലാവരും അവനെ തിരിച്ചുനോക്കി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രിയ സുഹൃത്തുക്കളോടു് സംഗതികളെല്ലാം വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു:

“ഞാൻ എവിടെയാണെന്നു് നിങ്ങളറിയില്ലെന്നു് ശപഥം ചെയ്യാൻ ഇടയാകുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പക്കലേക്കു് ഒളിച്ചോടി വരാഞ്ഞതു്. എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണവും ഇത്തരത്തിലായിരുന്നു. ആരും ഒരിക്കലും സംശയിക്കാത്ത വ്യക്തിയുടെ പക്കലേക്കു് ഞാൻ ഒളിച്ചോടിപ്പോയി. അവൾ അതീവസുന്ദരിയും യുവതിയുമാണല്ലോ. രണ്ടു കാരണങ്ങളാലാണു് ഞാൻ അവളുടെ പക്കൽ പോയതു്. അവളുടെ രക്ഷ—അവളെ യഥാർത്ഥത്തിൽ സഹായിച്ചു—എന്റെ സൽപ്പേരും.”

64. ജൂലിയാനാ

കുപ്പഭോചിയായിലെ കേസറിയായിൽ ജൂലിയാനാ എന്ന ഒരു യുവതി ഉണ്ടായിരുന്നു.⁸⁷ അവൾ പണ്ഡിതയും വിശ്വസിക്കാത്തവളുമായിരുന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പുറജാതിക്കാരുടെ ലഹളയിൽനിന്നു⁸⁸ എഴുത്തുകാരനായ ഒരിജൻ ഒളിപ്പോടിയപ്പോൾ രണ്ടു വഷം അവൾ തന്റെ സ്വന്തം ചെലവിൽ പാർപ്പിച്ചു ശുശ്രൂഷിച്ചു. ഒരു പഴയ പദ്യഗ്രന്ഥത്തിൽ ഞാൻ ഇപ്രകാരം കണ്ടു. ഒരിജന്റെ കൈപ്പടയിലാണ് അതു എഴുതിയിരുന്നതു⁸⁹.

2. “കേസറിയായിൽ, കന്യകയായ ജൂലിയാനാ എന്നെ ഒളിച്ചു പാർപ്പിച്ചപ്പോൾ മറ്റുള്ളവയുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഞാൻ ഈ ഗ്രന്ഥം കണ്ടു. യൂദന്മാരുടെ വിവർത്തനമായ സിമ്മാക്കസിൽ⁸⁸ നിന്നു നേരിട്ടു അവൾക്കിതു കിട്ടി എന്നു അവൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു.”

വേണമെങ്കിൽ നിരവധി രീതികളിൽ നമുക്കും നേട്ടങ്ങളുണ്ടാക്കാം എന്നു നാം ഗ്രഹിക്കാനാണ് ഞാൻ ഈ സ്രീകളുടെ സൂക്തങ്ങൾ സാദൃശ്യമായി വിവരിച്ചതു⁸⁹.

5 ഫിപ്പോളിറാസ⁹⁰

1. മുൻപെങ്ങോ എഴുതിയതും, ശ്രീഹന്മാരെ അറിയാമായിരുന്ന ഫിപ്പോളിറാസ⁹⁰ എന്നയാളിന്റെ പേരുള്ളതുമായ മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഞാൻ ഈ കഥ കണ്ടു. ⁸⁹

കന്യാവ്രതം ചെയ്തവളും അതീവ സുന്ദരിയും കലീന കട്ടു. ബന്ധത്തിൽപ്പെട്ടവളുമായ ഒരു യുവതി കൊറീന്തോസിൽ പാർത്തിരുന്നു. കാലങ്ങളെയും സിവിൽ അധികാരികളെയും ബിംബങ്ങളെയും ശപിച്ചു എന്നാരോപിച്ചുകൊണ്ടു മതപീഡനാവസരം അവൾ അധികാരികൾക്കു ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു. ഈ സംഗതികൾ കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നവർ അവളുടെ സൗന്ദര്യത്തെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

87 എവ. സഭാ. 6:17
88 ക്രി. വ. 200-ൽ ഫിബ്രൂവരിൽ നിന്നു ഗ്രീക്കിലേയ്ക്കു വി. ഗ്രന്ഥം വിവർത്തനം ചെയ്ത യൂദൻ
89 റോമിലെ വി. ഫിപ്പോളിറാസാകാൻ സാധ്യത കറവാണു എന്നു കരുതുന്നവരുണ്ടു.

2. ജഡ്ജി ഒരു കാമവെറിയനായിരുന്നു. ചെവി തുളയ്ക്കപ്പെട്ട കുതിരയെപ്പോലെ അയാൾ സ്വമേധയാ അവളെപ്പറ്റിയുള്ള സംഗതി ശ്രദ്ധിച്ചു. അവളെ കീഴ്മത്താൻ അയാൾ ചതുരപായങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചു. അവസാനം കോപിഷ്ടനായ അയാൾ അവളെ കൊലയ്ക്കോ, ശിക്ഷയ്ക്കോ, വിധിച്ചില്ല. അവളെ ഒരു വേശ്യാലയത്തിൽ പാപ്പിച്ചു; അതിന്റെ ചുമതലക്കാരനോട് പറഞ്ഞു: ഈ സ്ത്രീയെ സ്വീകരിച്ച് അവളെ വാടകയ്ക്ക് കൊടുക്കണം; പകരം ദിവസംതോറും എനിക്ക് മൂന്നു നാണയങ്ങൾ തരണം."

അവനാകട്ടെ, ഈ പണം തനിക്കും കിട്ടാനാഗ്രഹിച്ചിട്ട് അവളെ ഉപയോഗിക്കാൻ ഇഷ്ടമുള്ളവയെല്ലാം കയ്യാളിക്കാൻ സന്നദ്ധനായിരുന്നു. സ്ത്രീവേട്ട നടത്തുന്ന വിഷയലമ്പടന്മാർ അത്തരം പണം കൊടുത്തിട്ട് അവളോട് അവരുടെ ഉള്ളിലിരിപ്പ് വ്യക്തമാക്കി.

3. അവളാകട്ടെ അവരോട് യാചിച്ചു് ഇപ്രകാരം അപേക്ഷിച്ചു പറഞ്ഞു: "എന്റെ ഗൃഹഭാഗത്തു് ഒരു വലിയ പ്രണം ഉണ്ടു്. അതിൽനിന്നു് ദർഗന്ധം ഉള്ള പഴുപ്പു് പുറത്തേക്കു് വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; നീയെന്നെ വെറുക്കുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. എനിക്കു കറെ ദിവസത്തെ ഇടവേള സഭയം അനുവദിക്കണം; അപ്പോൾ ഒറ്റപ്പെടയും കൂടാതെ ഞാൻ എന്നെ നിനക്കു കയ്യാളിക്കാം."

അടുത്ത ദിവസങ്ങളിൽ തന്റെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ അവൾ ദൈവത്തോടു് അപേക്ഷിച്ചു. ദൈവം അവളുടെ സുകൃതം ദർശിച്ചു; ഓഫീസിലെ ഒരുദ്യോഗസ്ഥന്റെ ഒരു ജോലിക്കാരനു് ദൈവം നിവേശനം നല്കി; രക്തസാക്ഷിയായി മരണം വരിക്കാൻ സജ്ജനാക്കി. ആ യുവാവു് വിഷയാസക്തനായി അഭിനയിച്ചു; ജയിൽ സൂക്ഷിപ്പുകാരന്റെ പക്കൽ രാത്രി വളരെ വൈകിപ്പൊഴു് അഞ്ചുനാണയം കൊടുത്തുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു: "ഈ രാത്രി മുഴുവൻ ഞാൻ അവളുടെ കൂടെ പാർക്കട്ടെ."

4. അവൻ രഹസ്യമറിയിൽ കടന്നു് അവളോടു പറഞ്ഞു: "എഴുന്നേറ്റു സ്വയംരക്ഷിക്കൂ." അവൻ അവളുടെ വസ്ത്രം മാറ്റി; തന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ചു; ഷർട്ടും നീണ്ട വസ്ത്രവും പുരുഷന്റെ എല്ലാ വസ്ത്രവും ധരിപ്പിച്ചിട്ടു പറഞ്ഞു: വസ്ത്രംകൊണ്ടു സ്വയം പൂർണ്ണമായി മറയ്ക്കുക; എന്നിട്ടു് ഇവിടെനിന്നു് പുറത്തു കടക്കുക."

കരിശടയാളംകൊണ്ടു് മുദ്രകുത്തി; അശുദ്ധയാകാത്തതുകൊണ്ടു കന്യകാത്വം കാത്തു. ഈ വിധം അവൾ പുറത്തുകടന്നു് തിരിച്ചുവന്നു.

അടുത്ത ദിവസം സംഗതി പരസ്യമായി, ആ യുവാവിനെ അവർ പിടിച്ച് വന്യമൃഗങ്ങൾക്ക് എറിഞ്ഞുകൊടുത്തു. അങ്ങനെ പിശാച് ലജ്ജിതനായി; കാരണം, തനിക്കുവേണ്ടിയും അവർക്കുവേണ്ടിയും ആ യുവാവ് രണ്ടു സംഗതികൾക്കുവേണ്ടി രക്തസാക്ഷിയായിത്തീർന്നു.

66. മുൻ സെനട്ടറായ വേരൂസ്

1. ഗലാത്യയിലെ അൻസീറയിൽവെച്ച് ഒരു വിശിഷ്ട വ്യക്തിയായ വേരൂസിനെ കണ്ടുമുട്ടി. മുൻ സെനട്ടറായ അദ്ദേഹത്തെയും ഭാര്യയായ ബോസ്പേനിയായെയും നന്നായി അറിയാൻ എനിക്കു സാധിച്ചു. ലൗകികദൃഷ്ട്യാ നോക്കിയാൽ സ്വന്തം മകളെക്കൂടി ചതിക്കുന്ന രീതിയിലായിരുന്നു അവരുടെ പരസ്യോഹപ്രവൃത്തി. തങ്ങളുടെ സ്വത്തിൽനിന്നുള്ള വരുമാനം പാവങ്ങൾക്കായി അവർ പങ്കിട്ടിരുന്നു. അവർക്ക് രണ്ടു പുത്രന്മാരും നാലു പുത്രിമാരും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും വിവാഹിതരായ പുത്രിമാർ ഒഴിച്ച് മറ്റൊരാൾക്കും ഒന്നും കൊടുത്തിരുന്നില്ല. “ഞങ്ങൾ പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഞങ്ങൾക്കുള്ളതെല്ലാം നിങ്ങളുടേതാണ്” എന്ന് അവർ പറയുമായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യങ്ങളുടെ വരുമാനം ശേഖരിച്ച് പട്ടണത്തിലെ പള്ളികൾക്ക് വിതരണം ചെയ്തിരുന്നു.

2. അവരുടെ സുകൃതത്തിന്റെ ഔന്നത്യം മനസ്സിലാക്കാൻ ഇതു സഹായിക്കും: അവിടെ ഒരു ക്ഷാമം ഉണ്ടായപ്പോൾ സ്വാഭാവികബന്ധങ്ങൾ വിസ്മരിച്ച് പാഷണ്ഡികളെ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കു നയിക്കാൻ സഹായഹസ്തം നീട്ടി. പല സ്ഥലത്തും തങ്ങളുടെ ധാന്യക്കലവറ പാവങ്ങൾക്കായി തുറന്നുകൊടുത്തു. മറ്റു സംഗതികളിലാണെങ്കിൽ അവർ വളരെ കർക്കശവും കാഠിന്യമായ ജീവിതം നയിച്ചു. വളരെ വിലകുറഞ്ഞ വസ്ത്രം ധരിച്ചും, ലളിതമായി ജീവിച്ചും, ദൈവത്തെപ്രതി മിതത്വം പരിശീലിച്ചും, ആരത്തിരക്കുള്ള നഗരജീവിതത്തെക്കാൾ ഗ്രാമത്തിലെ ജീവിതം കാംക്ഷിച്ചും ജീവിച്ചു. അങ്ങനെ നഗരത്തിലെ മോഹിപ്പിക്കുന്നവയിൽ വീണു പോകാതിരിക്കാനും ലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്ന് മാറിപ്പോകാതിരിപ്പാനും അവർ ശ്രദ്ധിച്ചു.

67. മറ്റൊരു

ഈ അൻസീറാ പട്ടണത്തിൽ വളരെയധികം ഏതാണ്ടു രണ്ടായിരമോ അതിലധികമോ കന്യകകൾ പാർത്തിരുന്നു. അവർ ശുദ്ധതപാലിച്ച് ജീവിച്ചു പ്രശസ്ത സ്ത്രീകളായിരുന്നു. അവരിൽ ഏറ്റവും ബഹുമാന്യയും ശ്രേഷ്ഠസ്ഥാനം അലങ്കരിച്ചി

രുന്നവളുമായിരുന്നു മാഗ്നാ.90 അവളെ കന്യകയെന്നോ, വിധവയെന്നോ, എങ്ങനെ വിളിക്കണമെന്നു എന്നിക്കറിവില്ല. കാരണം, അവളുടെ അമ്മ നിർബന്ധിച്ചാണു അവളെ ഒരു പുരുഷനുമായി വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചതു്. എന്നാൽ അവൾ അവനെ പററിച്ചു. അനേകർ പറയുന്നതുപോലെ അവൾ കന്യകയായി ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം അയാളെ അകറ്റിനിർത്തിയിരുന്നു.

2. അധികം താമസിയാതെ അയാൾ മരിച്ചപ്പോൾ അവൾ പരിപൂർണ്ണമായി സ്വയം ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ചു. തന്റെ ഭവനകാര്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചു; താപസപൂർണ്ണവും പാവനവുമായ ജീവിതം നയിച്ചു. അവളുടെ ശ്രേഷ്ഠമായ ഭക്തി നിമിത്തം മെത്രാന്മാർ പോലും അവളെ ബഹുമാനിക്കത്തക്കവിധമായിരുന്നു അവളുടെ സംസാരം. അധ്യാനത്തിൽനിന്നു് വിരമിക്കാതെ ആശുപത്രികൾക്കും, പാവങ്ങൾക്കും, തീർത്ഥാടകരായ മെത്രാന്മാർക്കും അവൾ ഉദാരമായ സംഭാവന ചെയ്തു. അവളുടെ ഏറ്റവും വിശ്വസ്തരായ ഭാസന്മാർവഴി രഹസ്യമായിട്ടാണു് അവൾ ഇതു ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതു്. രാത്രിയിൽ അവൾ ദേവാലയം വീട്ടുപോയില്ല.

68. ദയാലുവായ സന്യാസി

1. വൈദികനാകാൻ ആഗ്രഹമില്ലാതിരുന്ന ഒരു സന്യാസിയെ ഈ നഗരത്തിൽ തന്നെ ഞങ്ങൾ കാണാൻ ഇടയായി. കുറേക്കാലം അദ്ദേഹം പട്ടാളത്തിലായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇരുപതു വർഷം താപസജീവിതം നയിച്ചു. അദ്ദേഹം പട്ടണത്തിലെ മെത്രാന്റെ കൂടെ താമസിച്ചു. രാത്രിയിൽ ചുറ്റിനടന്നു് ആവശ്യക്കാരോടു് കരുണ കാണിക്കത്തക്കവിധം അത്ര വലിയ കരുണ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. അത്ര ദയാലുവായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

2. അദ്ദേഹം ജയിലോ, ആശുപത്രിയോ, ദരിദ്രരെയോ ധനവാന്മാരെയോ അവഗണിച്ചില്ല; സകലരെയും സഹായിച്ചു. ചിലരെ നല്ല വാക്കുകൾകൊണ്ടു് സാന്ത്വനപ്പെടുത്തി; അദ്ദേഹം ഉറച്ചു ഹൃദയമുള്ള ആളായിരുന്നു; ചിലരെ അദ്ദേഹം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു; ചിലരെ അനുരഞ്ജനപ്പെടുത്തി. ചിലരുടെ ശാരീരികാവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റി; മറ്റു ചിലർക്കു് വസ്ത്രം കൊടുത്തു. വലിയ നഗരങ്ങളിൽ സാധാരണ സംഭവിക്കാറുള്ളതു് അവിടെയും സംഭവിച്ചു. പള്ളിയുടെ പ്രധാന കവാടത്തിനടുത്തു് വിവാഹിതരും അവിവാഹിതരുമായി അനുഭവിക്കേണ്ടുന്നതിനുവേണ്ടി വലിയ ഒരു ജനാവലി തടിച്ചു കൂടിയിരുന്നു.

90 സീനായിലെ നീലൂസ് മാഗ്നാജ് ഒരു കൃതി സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

3. ഒരിക്കൽ തണുപ്പുകാലത്തു് പാതിരാത്രയിൽ പള്ളിയുടെ വാതിൽക്കൽ പ്രസവവേദനയായി ഒരു സ്ത്രീ കിടന്നു പള്ളയുകയായിരുന്നു. വേദനകൊണ്ടു് അവൾ നിലവീളിക്കുന്നതു് അദ്ദേഹം കേട്ടു. തന്റെ പതിവുള്ള പ്രാർത്ഥനകളെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു് അദ്ദേഹം ചെന്നു് അവളെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. അവിടെയെങ്ങും സഹായത്തിന്നു് ഒരു സ്ത്രീയെ കിട്ടിയില്ല. അദ്ദേഹം തന്നെ നേഴ്സിന്റെ ജോലി ഏറ്റെടുത്തു; പ്രസവത്തിന്റെ അസുഖകരമായ വശത്തെപ്പറ്റിയൊന്നും ചിന്തിച്ചു മിനക്കെട്ടില്ല; അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചു കരുണ അത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗനശകതി ഇല്ലാതാക്കി.

4. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസ്രത്തിന്നു് നിസ്സാരവിലയേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. വിലകറഞ്ഞ ഭക്ഷണമാണു് അദ്ദേഹം കഴിച്ചിരുന്നതു്. ഒരു എഴുത്തുപലകയുടെ അടുത്തു് കനിഞ്ഞുനീല്ക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു സാധിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനുഷ്യസ്നേഹം ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നു് അദ്ദേഹത്തെ വലിച്ചിഴുപ്പു് കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. ആരെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്നൊരു ഗ്രന്ഥം സമ്മാനമായി കൊടുത്താൽ അദ്ദേഹം അതു് ഉടനെ വീലുമായിരുന്നു. തന്നെ കളിയാക്കിക്കൊണ്ടു് അടുത്തു നില്ക്കുന്നവരോടു് അദ്ദേഹം പറയും; ‘‘പുണ്യത അഭ്യസിക്കാനായി ഗൃഹവിന്റെ വാക്കുതന്നെ വീലുമായിരുന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനം പഠിച്ചെന്ന് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ എങ്ങനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തും?’’

69. വിഴുകയും അനുതപിക്കുകയും ചെയ്ത സന്യാസിനി

1. മറ്റുള്ളവരുടെ കൂടെ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു യുവസന്യാസിനി ഒൻപതോ പത്തോ വർഷം തപസനുഷ്ഠിച്ചു. ഒരു സംഗീതജ്ഞൻ അവളെ വശീകരിച്ചു; അവൾ വീഴാൻ ഇടയായി. അവൾ ഗർഭിണിയായി ഒരു കുട്ടിയെ പ്രസവിച്ചു. തന്നെ വശീകരിച്ചവനെ അവൾ കഠിനമായി വെറുക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അവളുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിലെത്തുന്ന അനുതാപം ഉണ്ടായി. പട്ടിണികൊണ്ടു സ്വയം മരിക്കാൻ അതു് അവളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു.

2. അപ്പോൾ അവൾ ദൈവത്തോടു യാചിച്ചുപേക്ഷിച്ചു: ‘‘വലിയ ദൈവമേ, നീ എല്ലാ സൃഷ്ടികളുടെയും തിന്മയെ സഹിക്കുന്നവനാണല്ലോ; ഇടുന്നവരുടെ മരണമോ, നാശമോ നീ കാക്ഷിക്കുന്നില്ല. (എസ. 38:11). ഞാൻ രക്ഷിക്കപ്പെടാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, ഈ സാഹചര്യത്തിൽ നിന്റെ അത്തു

തം പ്രവർത്തിക്കുക; ഞാൻ പ്രസവിച്ച എന്റെ പാപഫലത്തെ എന്നിൽ നിന്നെടുക്കുക; ഞാൻ ആത്മഹത്യ ചെയ്യാതെയും ചാടി ചാകാതെയും ഇരിക്കട്ടെ.” അവളുടെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കപ്പെട്ടു. താമസിയാതെ ആ കുട്ടി മരിച്ചു.

3. അവളെ കെണിയിൽ വീഴ്ത്തിയ പുരുഷനെ പിന്നൊരിക്കലും അവൾ കണ്ടുമുട്ടിയില്ല; അവൾ കഠിനമായ ഉപവാസം അനുഷ്ഠിച്ചു; രോഗികളേയും അംഗവൈകല്യമുള്ളവരേയും മുപ്പതുവർഷം ശുശ്രൂഷിച്ചു. ഇങ്ങനെ അവൾ വൈവര്യമായി ഗാഢബന്ധം പുലർത്തി. ദൈവം ഒരു വിശുദ്ധ വൈദികൻ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ പറഞ്ഞു: “തന്റെ കന്യാത്വത്തിൽ എന്നതിനെക്കാൾ മാനസാന്തരത്തിൽ ഇവൾ എന്നെ കൂടുതൽ പ്രസാദിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.”

യഥാർത്ഥ മാനസാന്തരം ഉള്ളവരെ നാം വിധിക്കാതിരിക്കാനാണ് ഞാൻ ഇതു രേഖപ്പെടുത്തിയത്.

70. ദൂരാരോപിതനായ വായനക്കാരൻ

1. പലസ്തീനയിലെ കേസറിയായിലെ ഒരു പുരോഹിതന്റെ മകളായ ഒരു യുവതി വഴിപിഴച്ചു; പട്ടണത്തിലെ ഒരു വായനക്കാരനാണ് കാരണക്കാരൻ എന്ന് തട്ടിവിടാൻ അവളെ പിഴപ്പിച്ചവൻ അവളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അവൾ ഗർഭിണിയായി. അവളുടെ പിതാവ് ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ വായനക്കാരനിൽ അവൾ കുറം ആരോപിച്ചു. മെത്രാൻ എല്ലാ വൈദികരെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി; വായനക്കാരനെയും വരുത്തി. സർവ്വതും അന്വേഷണവിധേയമായി; ചോദ്യം ചെയ്യലിൽ അയാൾ കുറമേറ്റിപ്പിടിച്ചു—സംഭവിക്കാത്ത ഒന്ന് അയാളെങ്ങനെ ഏകീകൃതം?

2. മെത്രാൻ വിഷമിച്ചു; അപ്പോൾ പരുഷമായി പറഞ്ഞു: “ഹീനനും നികൃഷ്ടനുമായ മനുഷ്യൻ, അശുദ്ധി കൊണ്ട് നിറഞ്ഞവനെ, നീ കുറം ഏകീകൃതം അല്ലേ?”

വായനക്കാരൻ പ്രതിവചിച്ചു: “ഞാനല്ല ഇതു ചെയ്തതെന്ന് ഞാൻ അങ്ങയോടു പറഞ്ഞല്ലോ. അവളുമായുള്ള ഇടപാടിൽ ഞാൻ നിരപരാധിയാണ്. ഇതു സത്യമാണെങ്കിലും, എന്തെങ്കിലും കേൾക്കണം എന്ന് അങ്ങൻ ശഠ്യം പിടിച്ചാൽ, ഞാൻ ആണ് അതു ചെയ്തത് (എന്ന് ഏറ്റുപറയുന്നു).”

അയാൾ ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ മെത്രാൻ അയാളെ സ്ഥാനത്തുനിന്നു നീക്കി 91. അപ്പോൾ അയാൾ മെത്രാന്റെ പക്കൽ വന്നു

91 അപ്പസ്തോലിക കാനൻ, 95 അനുസരിച്ച് വ്യഭിചാരിയായ വൈദികൻ സ്ഥാനത്തെടുക്കുന്നതും താഴെത്തന്നും.

പറഞ്ഞു: “ഞാൻ ഒരു തെറ്റു ചെയ്തതിനാൽ അവളെ എന്നിങ്ങനെ വിവാഹം കഴിച്ചുതരാൻ കല്പിക്കണം; ഞാനിപ്പോൾ വൈദിക സ്ഥാനിയല്ല; അവൾ കന്യകയുമല്ലല്ലോ.”

3. ആ യുവാവ് അവളുടെ കൂടെ താമസിക്കുമെന്നും അവളുമായുള്ള ബന്ധം തുടരുന്നെന്നും കരുതി അദ്ദേഹം അവളെ വായനക്കാരൻ കൊടുത്തു. എന്നാൽ അയാളാകട്ടെ അവളെ മെത്രാനിൽ നിന്നും അവളുടെ പിതാവിൽ നിന്നും സ്വീകരിച്ച് സന്യാസിനികളുടെ ഒരു ഭവനത്തിലാക്കി. അവളുടെ പ്രസവം വരെ അവളെ ശുശ്രൂഷിക്കണമെന്ന് മാത്തിലെ പ്രധാനികളോട് അപേക്ഷിച്ചു.

അധികനാൾ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് അവൾക്കു പ്രസവ സമയം അടുത്തു. പ്രസവനാഴിക സമാഗതമായി. നെടുവീർപ്പുകളും, വേദനയും, നൊമ്പരവും, അധോലോകകാഴ്ചകളും ഉണ്ടായി—എന്നിടം കുട്ടിപ്പറത്തുവന്നില്ല.

4. അങ്ങനെ ഒന്ന്, രണ്ട്, മൂന്ന് ദിവസങ്ങളായി, ഒരാഴ്ചയായി. നരകയാതന അനുഭവിക്കുന്ന സ്ത്രീയാകട്ടെ ഒന്നും ഭക്ഷിച്ചില്ല, കുടിച്ചില്ല, ഉറങ്ങിയില്ല. “ഈ വായനക്കാരന്റെ മേൽ ദൂരാരോപണം നടത്തിയതിനാൽ ഞാൻ അപകടത്തിലായി; എന്നിങ്ങനെ ഹാ കഷ്ടം” എന്നുമാത്രം വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

ആളുകൾ ഓടിപ്പോയി അവളുടെ പിതാവിനോടു വിവരം പറഞ്ഞു. തെറ്റായ വിവരം ധരിപ്പിച്ചതിനാൽ വിധിക്കപ്പെടുമെന്ന് കരുതി ഭയന്ന് രണ്ട് ദിവത്തേക്ക് അയാൾ മിണ്ടിയില്ല. ആ യുവതിയാകട്ടെ മരിച്ചില്ല, കുട്ടിയെ പ്രസവിച്ചു മരിച്ചു. അവർക്ക് അവളുടെ നിലവിളി സഹിക്കവയ്യാതായപ്പോൾ അവർ ഓടി മെത്രാന്റെ പക്കലെത്തി: “വായനക്കാരനെ ദൂരാരോപണം നടത്തി എന്ന് ഈ സ്ത്രീ ദിവസങ്ങളായി വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് തെറ്റു ഏറ്റുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.”

അപ്പോൾ മെത്രാൻ ഈ സന്ദേശവുമായി ഡീക്കന്മാരെ വായനക്കാരന്റെ പക്കലയച്ചു: “നിന്റെമേൽ ദൂരാരോപണം നടത്തിയ സ്ത്രീ പ്രസവിക്കാനായി അവൾക്കുവേണ്ടി നീ പ്രാർത്ഥിച്ചാലും.”

5. അവനാകട്ടെ മറുപടി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല; വാതിൽ പോലും തുറക്കാതെ, അകത്തുകയറിയ ദിവസം മുതൽ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥനതന്നെയായിരുന്നു.

വീണ്ടും യുവതിയുടെ അപ്പൻ മെത്രാന്റെ പക്കലെത്തി; അവൾക്കുവേണ്ടി ദേവാലയത്തിൽ പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തി, എങ്കിലും അവൾ പ്രസവിച്ചില്ല. അപ്പോൾ മെത്രാന്റെ നേറ്റം

വായനക്കാരന്റെ പക്കലേക്ക് പോയി, വാതിലിൽമുട്ടി. അകത്തുകടന്ന് അയാളോടു പറഞ്ഞു: “എവുസ്താത്യോസ്, എഴുന്നേൽക്കുക; നീ അടച്ചത് തുറക്കുക.”

പെട്ടെന്നു് മെത്രാനോടുകൂടി അയാൾ നിലത്തു മുട്ടുകുത്തി; ഉടനെ ആ സ്ത്രീ പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്തു. ദൂരാരോപണം നടത്തിയവരെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും അവളുടെ കള്ളത്തരം പുറത്തുകാട്ടുന്നതിനും അവന്റെ പ്രാർത്ഥനയും സ്ഥിരതയും കാരണമായി.

നാം പ്രാർത്ഥനാബദ്ധരായിരിക്കണമെന്നും പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലം അറിയണമെന്നും ഇതു് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

71. ഈ ഗ്രന്ഥകാരനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന സഹോദരൻ

1. യൗവനം മുതൽ ഇന്നുവരെ എന്നോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന സഹോദരനെപ്പറ്റി കുറേ വാക്കുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടു് ഈ ചരിത്രം അവസാനിപ്പിക്കാം. 92 ഏറെ നാളത്തേക്കു് അയാൾ ആഹാരം കഴിച്ചതും ഉപവസിച്ചതും ആഗ്രഹം കൊണ്ടല്ലെന്നു് എനിക്കറിയാം. ധനത്തിനുവേണ്ടി ജഡികാസക്തിയെ കീഴടക്കി എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. ഏറ്റവും വലിയ വ്യക്തമാലിമാനമാണതു്. തനിക്കുള്ളതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം തൃപ്തനാകുമായിരുന്നു; നിന്ദിക്കുന്നതിൽ നന്ദി പ്രദർശിപ്പിച്ചു; വസ്ത്രം കൊണ്ടു് അലങ്കരിക്കാൻ തല്പരനായിരുന്നില്ല. യഥാർത്ഥ-സുഹൃത്തുക്കൾക്കു വേണ്ടി കടമ നിർവഹിക്കുന്നതിലുപരി സഹിക്കാൻ അയാൾ തയ്യാറായിരുന്നു. പിശാചുകളിൽനിന്നു് അയാൾക്കു് ഒരായിരമോ അതിൽകൂടുതലോ പരീക്ഷകളുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഒരു ദിവസം പിശാചു് ഒരുടമ്പടി ഉണ്ടാക്കുവാൻ ക്ഷണിച്ചിട്ടു് പറഞ്ഞു: “ഒരിക്കൽ മാത്രം പാപം ചെയ്യാൻ സമ്മതിക്കൂ; എന്നിട്ടു് ഇഷ്ടമുള്ള സ്ത്രീയുടെ പേരു പറയുക; അവളെ നിനക്കു കൊണ്ടുവന്നുതരാം.

2. മരൊറാവസരം പിശാചു് വീണ്ടും പതിനാലു രാത്രികൾ അവനെ കഠിനമായി ആക്രമിച്ചു. അവനെ കാലിൽ പിടിച്ചു് വലിച്ചുകൊണ്ടു് രാത്രിയിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “ക്രിസ്തുവിനെ ഇനി വന്ദിക്കരുതു്; ഞാൻ നിന്നിൽനിന്നു്

92 തന്നെപ്പറ്റിയാണ് പല്യാഡിയസ് - ഇവിടെ സംസാരിക്കുന്നത്. 2 കൊറി. 12:2ff ആയിരിക്കാം അദ്ദേഹത്തിനു് പ്രേരണ നൽകിയതു്.

അകന്നു മാറാം." എന്നാൽ അവൻ മറുപടികൊടുത്തു: "ഇത്ര കൊണ്ടുതന്നെ ഞാൻ അവന്റെ മുൻപാകെ വീണ് ഒരായിരം പ്രാവശ്യംകൂടെ അവനെ സ്തുതിക്കും; കാരണം, ഇതു നിനക്കു അസഹ്യമാണല്ലോ."

അവൻ നൂററിയാറു പട്ടണങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചു; മിക്കവയിലും കുറെ സമയം താമസിച്ചു. എന്നാൽ ദൈവകൃപയാൽ എതിർത്തതല്ലാതെ, സ്വപ്നത്തിൽപോലും അവൻ ഒരിക്കലും ഒരു സ്ത്രീയുമായും സംബന്ധം ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

3. മൂന്നു പ്രാവശ്യം അവനാവശ്യമുള്ള ഭക്ഷണം മാലാഖ കൊടുത്തു എന്ന് എനിക്കറിയാം. ഒരു ദിവസം ഒന്നും ഭക്ഷിക്കാനില്ലാതെ അവൻ ഉൾമരുഭൂമിയിലായിരുന്നു. അപ്പോൾ ആട്ടിൻതുകലിൽ മൂന്നു പുതിയ അപ്പം അവൻ കണ്ടു. മറ്റൊരാൾ സരം അപ്പവും വീഞ്ഞുമായിരുന്നു. വേറൊരാൾ ആരോ അവനോട് പറഞ്ഞു: "നീ ആവശ്യത്തിലാണ്. ഇന്നു മനുഷ്യനിൽനിന്നു ധാന്യവും എണ്ണയും പോയി വാങ്ങുക? പറയപ്പെട്ട മനുഷ്യന്റെ പക്കൽചെന്നു ചോദിച്ചു: "നീയാണോ ഇന്നാർ?" ആ മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞു: "ഞാനാണ്" "നിനക്കുവേണ്ടി ആരോ മുപ്പതു പെക്കു ധാന്യവും പത്രണ്ടു പൈൻ എണ്ണയും ഓർഡർ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്."

4. അവനാരാണെങ്കിലും അവനിൽ ഞാൻ പുകഴുന്നു (2കൊറി.12:5). ദാരിദ്ര്യത്തിൽ വലയുന്നവരെ പ്രതി അവൻ കരുണതയായി എനിക്കറിയാം. തന്റെ ശരീരമൊഴിച്ചുള്ളതെല്ലാം അവൻ അവക്കു കൊടുത്തു. തിന്മയിൽവീണവരെ പ്രതി അവൻ കരുണതയായി എനിക്കറിയാം. ആ സാഹചര്യത്തിൽ കൈ വീണവരെ മാനസ്സാന്തരത്തിലേയ്ക്കു അവൻ കൊണ്ടുവന്നു. തന്റെ ആവശ്യത്തിനു എന്തെങ്കിലും തരണമെന്നു ആരോടും, പ്രത്യേകിച്ചു ധനവാന്മാരോടോ, പാപികളോടോ, പറയില്ല എന്ന് താൻ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചെന്നു അവൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

5. ഞാൻ എഴുതിയ ഈ സംഗതികൾ അനുസ്മരിക്കുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനായി കരുതപ്പെട്ടതു എനിക്കു മതിയായി. ഈ ഗ്രന്ഥമെഴുതാനും ഈ വിശുദ്ധരുടെ ജീവചരിത്രമെഴുതാനും നിർദ്ദേശിക്കാൻ നീ പ്രേരിതനായതു ദൈവത്തിന്റെ അറിവുകൂടെ തെയല്ല.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏറ്റവും വിശ്വസ്തനാവാം, ഈ മനുഷ്യരെ സന്തോഷപൂർവ്വം അനുധാവനം ചെയ്യുക; അവരുടെ ജീവിതവും, അധ്വാനവും വലിയ സ്ഥിരതയും ഉരുമാനത്തിനു തെളിവായി

സ്വീകരിക്കുക. സന്തോഷത്തോടെ അവരെ പിൻതുടരുക; നിന്റെ ദിവസങ്ങൾ ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു നീതന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനാൽ ഈ വലിയ പ്രത്യാശയാൽ പോഷിപ്പിക്കപ്പെടുക.

6. എനിക്കവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക; താസ്യന്റെ കോൺസുളോറ മുതൽ 93 ഇന്നുവരെ എനിക്കു നിന്നെയറിയാം. ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ കിടക്കമുറിയുടെ പ്രീഫെക്ടായി നീ നിയമിതനായപ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ കണ്ടതുപോലെ ആരോഗ്യത്തോടെ വസിക്കുക. അപ്രകാരമുള്ളയാളിനു; ധനമോ, ബഹുമാനമോ, അധികാരമോ ദൈവഭയത്തിൽ കുറഞ്ഞവനാകാത്തവനു; 'ഇതെല്ലാം ഞാൻ നിനക്കുതരാം; നീയെന്നെ വീണ്ടു ആരാധിച്ചാൽ മതി' എന്നു പിശാച് പറഞ്ഞതുകേട്ട ക്രിസ്തുവിൽ ചാരിക്കിടക്കുന്നവനു ഇതു സമർപ്പിക്കുന്നു (മത്താ. 4:9).

സ്വീകരിക്കുക. സന്തോഷത്തോടെ അവരെ പിൻതുടരുക; നിന്റെ ദിവസങ്ങൾ ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു നീതന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനാൽ ഈ വലിയ പ്രത്യാശയാൽ പോഷിപ്പിക്കപ്പെടുക.

6. എന്നിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക; താസ്യന്റെ കോൺസുളേറ്റം മുതൽ 93 ഇന്നുവരെ എനിക്കു നിന്നെയറിയാം. ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ കിടക്കമുറിയുടെ പ്രീഫെക്ടായി നീ നിയമിതനായപ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ കണ്ടതുപോലെ ആരോഗ്യത്തോടെ വസിക്കുക. അപ്രകാരമുള്ളയാളിനു; ധനമോ, ബഹുമാനമോ, അധികാരമോ ദൈവഭയത്തിൽ കുറഞ്ഞവനാകാത്തവനു; "ഇതെല്ലാം ഞാൻ നിനക്കുതരാം; നീയെന്നെ വീണ്ടു ആരാധിച്ചാൽ മതി" എന്നു പിശാച് പറഞ്ഞതുകേട്ട ക്രിസ്തുവിൽ ചാരിക്കിടക്കുന്നവനു ഇതു സമർപ്പിക്കുന്നു (മത്താ. 4:9).